

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบสินค้าที่ระลึกจากผ้าของเกาะนอร์คอร์ท
(TEXTILE SOUVENIR FOR MUNNORK ISLAND RESORT)

โดย
นางสาว อรุณฯ สวัสดิ์พาณิชย์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 38097
วัน, เดือน, ปี 21 พ.ย. 2543

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โครงการออกแบบสินค้าที่ระลึกจากผ้าของเกาะนอกรีส์ออร์ท
(TEXTILE SOUVENIR FOR MUNNORK ISLAND RESORT)

นักศึกษา

นางสาว อรุณช สวัสดิ์พาณิชย์

ภาควิชา

ศิลปอุตสาหกรรม

ปีการศึกษา

2542

บทคัดย่อ

ปัจจุบัน ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในประเทศไทยมีความสวยงาม เป็นที่ชื่นชอบจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอย่างมาก แหล่งหนึ่งคือ ธรรมชาติทางทะเล และหมู่เกาะต่างๆ ในจำนวนหมู่เกาะที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เกาะมันนอกเป็นเกาะหนึ่งที่นักท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจ และนิยมไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสภาพที่ยังคงความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริงบนเกาะ และความสมบูรณ์สวยงามของแหล่งธรรมชาติได้น้ำรอบๆเกาะ โดยที่มีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร

เกาะมันนอกเป็นเกาะหนึ่งในหมู่เกาะมัน จังหวัดระยอง โดยประกอบด้วย เกาะมันใน เกาะมันกลาง และเกาะมันนอก ที่เป็นที่ตั้งของ เกาะนอกรีส์ออร์ท ที่พักแห่งเดียวเท่านั้นบนเกาะมันนอก ลักษณะการตกแต่งของรีสอร์ทจะเน้นที่ความเป็นธรรมชาติ ใช้แนวการตกแต่งในรูปแบบของ CONTEMPORARY MODERN COUNTRY วัสดุที่ใช้จะเป็นวัสดุจากธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เช่น ไม้ระกำ หลังคามุงจาก ตามคอนเซ็ปต์ของรีสอร์ท คือเน้นความเรียบง่าย ให้กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ นอกจากธรรมชาติที่สวยงามของเกาะ และการตกแต่งที่สวยงามของรีสอร์ทแล้ว สิ่งที่นักท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจและนิยมอยากได้เป็นที่ระลึกติดไม้ติดมือกลับไปด้วยเสมอก็คือ สินค้าที่ระลึกของรีสอร์ท เนื่องจากเป็นที่พักแห่งเดียวบนเกาะ และเป็นรีสอร์ทที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นน่าประทับใจ ซึ่งก็คือความเป็นธรรมชาติ แต่เนื่องจากในปัจจุบัน สินค้าที่ระลึกที่มีจำหน่ายอยู่ยังมีน้อยไม่หลากหลาย และไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ทางรีสอร์ทจึงเห็นสมควรว่า น่าจะมีการเพิ่มชนิดของสินค้าที่ระลึกให้มีหลากหลายมากขึ้น โครงการออกแบบสินค้าที่ระลึกจากผ้าของเกาะ นอกรีส์ออร์ท จึงเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายของรีสอร์ท ในการออกแบบสินค้าที่ระลึก เพื่อเพิ่มความหลากหลายของสินค้าให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังส่งเสริมภาพพจน์ของรีสอร์ทให้ดียิ่งขึ้น และทำให้นักท่องเที่ยวสามารถระลึกถึงสถานที่ได้เสมอ

โดยมีวัตถุประสงค์ในการออกแบบดังนี้

1. ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อสินค้าที่ระลึกให้กับเกาะนอกรีส์ออร์ท โดยออกแบบให้เป็นเอกลักษณ์ เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า สินค้าอุปโภค คือเป็นสินค้าที่ระลึกที่มีประโยชน์ใช้สอยดีกว่าสินค้าที่ระลึกที่มีจำหน่ายทั่วไป และไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบด้านหน้าที่และประโยชน์ใช้สอยให้มีความน่าสนใจ ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

2. ออกแบบ และพัฒนารูปแบบของสินค้าที่ระลึกที่มีอยู่เดิมให้มีรูปแบบและลวดลายที่สวยงามขึ้น และออกแบบเพิ่มชนิดของสินค้าที่ระลึกชิ้นใหม่ให้มีความหลากหลายมากขึ้น โดยเน้นเอกลักษณ์ของรีสอร์ท ซึ่งก็คือความเรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ

3. ออกแบบสินค้าที่ระลึกให้มีความหลากหลาย แต่ยังคงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีประโยชน์ใช้สอย สามารถใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน

ในขั้นตอนการวิจัยจึงเริ่มศึกษาข้อมูลต่างๆของเกาะนอกรีゾート เพื่อทราบถึงเอกลักษณ์ แนวความคิดและกลุ่มลูกค้าของรีสอร์ท เพื่อจะได้นำไปกำหนดภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบได้ถูกต้อง และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ทั้ง 9 ชนิดที่จะนำมาออกแบบ เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบ วิธีการใช้งาน วัสดุที่ใช้ทำ และกรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม เมื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์แล้ว จึงเริ่มทำแบบสอบถามเพื่อถามเกี่ยวกับบรรทัดฐานความต้องการของผู้บริโภคแต่ละกลุ่มที่มีต่อผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

การออกแบบจะเริ่มออกแบบจากโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ตามวัตถุประสงค์ในการออกแบบและแนวความคิดในการออกแบบที่ได้กำหนดไว้ แล้วจึงออกแบบลวดลายตามแนวความคิดในการออกแบบเช่นกัน จากนั้นจึงนำแบบที่ได้เลือกไว้มาพัฒนาจนได้แบบสรุปสรุปผลงานที่ได้จากการออกแบบ ได้ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ออกแบบลวดลาย 3 แบบ คือลวดลายบนผ้าฝ้าย ใช้กับผลิตภัณฑ์กระเป๋า เสื้อคลุมอาบน้ำ หมวก ร่ม เสื้อฮาวาย กางเกงขาสั้น หมอนอิง และออกแบบลวดลายที่ใช้กับผ้าโสร่ง และลายเสื้อยืด
2. กระเป๋าสะพาย 1 ใบ เป็นกระเป๋าทรงนิม แบ่งเป็นช่องด้านหน้า ด้านหลัง โดยด้านหน้ามีบุซับในกันน้ำเพื่อใส่ของเปียก ด้านหลังใช้ใส่ของแห้ง
3. เสื้อคลุมอาบน้ำ 1 ตัว ใช้ใส่คลุมทับชุดว่ายน้ำ สามารถสวมใส่ได้หลายแบบ
4. หมวก 1 ใบ สามารถถอดเปลี่ยนปีกหมวกได้เพื่อให้เป็นได้ทั้งหมวกแก๊ปและหมวกทรงระฆัง โดยตัวปีกหมวกเองก็สามารถนำมาสวมใส่ได้เรื่อยๆได้เป็นหมวกแบบเปิดกระโหลก
5. ร่ม 1 คัน เป็นร่มพับ 2 ตอน ใช้กันแดดกันฝน
6. เสื้อยืด 1 ตัว เป็นเสื้อยืดคอกลม ขนาดฟรี้ไซส์ พิมพ์ลายทั้งด้านหน้าและด้านหลัง
7. เสื้อฮาวาย 1 ตัว เป็นเสื้อทรงหลวม รูปแบบมาตรฐาน กระเป๋าปะ 1 ใบที่หน้าอก
8. กางเกงขาสั้น 1 ตัว รูปแบบมาตรฐาน แต่เพิ่มกระเป๋าด้านข้าง 2 ข้างเพื่อใช้ใส่

ของได้เล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลเชิงนโยบายและต้องขออนุญาตเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่นำไปใช้

9. ผ้าโสร่ง 1 ผืน สามารถใช้ได้ทั้งพันตัวและพันเอว สวมใส่ได้หลายแบบ และมีหัว

เข้มชัดเป็นตัวช่วยในการผูกเงื่อนไม่ให้ปมหลุด

10. หมอนอิง 1 ใบ อาศัยแนวความคิดจากสัตว์ทะเลมาออกแบบรูปทรง การถอด-ใส่ปลอกหมอนใช้กระดุม

ผลที่คาดว่าจะได้รับคือสินค้าน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งของรีสอร์ทที่จะสามารถส่งเสริมภาพพจน์ และช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับเกาะนอกรีゾート ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ และเป็นการประชาสัมพันธ์ทางอ้อมให้กับรีสอร์ทได้ เพิ่มรายได้ให้แก่เกาะนอกรีゾートด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ สามารถสำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งจะขอขอบคุณมา ณ. ที่นี้

กราบขอบพระคุณอย่างสูง : พ่อ และแม่ สำหรับความรัก ความเอาใจใส่ และทุกๆอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือคำปลอบใจ ให้กำลังใจ และคอยช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง อาจารย์ วินัย อุดมทรัพย์ (อาจารย์ที่ปรึกษา) อาจารย์ ปาณसार อาจารย์ ผ่องศรี และ อาจารย์ ชูสิทธิ์ ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำที่ดีมาโดยตลอด

คุณ ฉัตรชัย ตริยวัฒนา บริษัท เกาะนอกรีส์ออร์ท ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลต่างๆที่จำเป็นเกี่ยวกับเกาะนอกรีส์ออร์ท คุณ ยุวดี ประไพพิงษ์ บริษัท ไทยบริวติง ไดอิ่ง จำกัด ที่ให้ความกรุณาพิมพ์ผ้าให้อย่างสวยงาม และให้คำแนะนำที่เป็นความรู้ใหม่ๆ

ขอขอบคุณ :

พี่เอ ที่ให้คำแนะนำที่ดีมากๆ ในทุกๆเรื่อง พี่ยุ้ย ที่มาช่วยงานและยอมเป็นแบบให้ถ่ายรูปแต่โดยดี บ๊วย ต่าย จ๊ะเอ๋ เปรม เพื่อนร่วมชะตากรรมในการทำ Thesis Textile มาด้วยกัน และคอยให้คำปรึกษาแนะนำที่ดี บอกเล่าในสิ่งที่เราไม่รู้ ทั้งเรื่อง การศึกษาและเรื่องอื่นๆด้วยนะ

แอม เอ กิ๊ก ที่คอยถามไถ่ข่าวคราวกันตลอด และมีเรื่องเด็ดๆมาเล่าสู่กันฟังเสมอๆ

เพื่อนร่วมห้องทุกๆคน (ถึงจะไม่ได้เอ่ยชื่อ แต่เราจำได้ทุกคนนะ) เราจะอารมณ์ดีเสมอเวลาได้เจอเพื่อนๆ

สายรหัสทุกคน ที่ถามถึงด้วยความห่วงใย

พี่บี ธีรภัทร์ ไชยพร ที่ช่วยคิดหัวข้อ ให้คำปรึกษา รับฟังเวลาบ่น และช่วยงานตอนส่งแบบร่าง

พี่วี ร้านบางกอกเลเธอร์ ที่เย็บกระเป๋าและหมวกให้ได้อย่างรวดเร็วและสวยงาม และให้คำแนะนำที่ดีในการตัดเย็บกระเป๋า

ร้านเซียงไถ่ ที่รับเย็บร่มแปลกๆอันเดียวในโลก และช่วยบอกช่วยสอนจนงานสำเร็จอย่างสวยงามจนได้

โหม่ง ที่คอยเก็บกวาดบ้านให้ทุกครั้งที่ทำเลอะ และเป็นมือปืนที่ดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต

.....
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

.....
ปานสาร

.....
สุพรรณ

กรรมการ

.....
.....

กรรมการ

.....
.....

.....
.....

กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
.....

อาจารย์ วินัย อุดมทรัพย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสือรับรอง

ที่ สำนักงาน บ. เกษนอก รีสอร์ท จำกัด

1349 / 30 สายชล แมนชั่น

ถนนเจริญนคร เขตคลองสาน

แขวงบางลำภูล่าง

กรุงเทพฯ ๙ 10600.

วันที่ 7 กรกฎาคม 2542

ทางบริษัท เกษนอก รีสอร์ท จำกัด ขอรับรองว่าข้อมูล และรายละเอียด
ต่างๆ ของบริษัทฯ ที่สนับสนุนให้แก่ นางสาวอรนุช สวัสดิ์พาณิชย์ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ภาควิ
ชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด
กระบัง เพื่อเป็นประโยชน์ในการใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็น
ความจริงทุกประการ

จึงแจ้งรับรองมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

บริษัท
เกษนอก รีสอร์ท จำกัด
KOH NOX RESORT CO., LTD.

นายฉัตรชัย ตริยวัฒนา

Director

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. รูปแสดงบรรยากาศการตกแต่งของเกาะนอกรีตส์ออร์ท บริเวณเรือนโรงอาหาร	1
2. รูปแสดงของตกแต่งบ้านที่มีรูปแบบร่วมสมัย	4
3. รูปแสดงการตกแต่งแบบ modern	4
4. รูปแสดง การตกแต่งภายในครัวแบบ country	5
5. รูปแสดงสวนประชาสัมพันธ์และขายสินค้าที่ระลึกของเกาะนอกรีตส์ออร์ท	5
6. รูปแสดงบรรยากาศของเกาะเมื่อมองจากศาลาพักผ่อนบนเกาะ	6
7. รูปแสดงการตกแต่งหน้าบ้านพัก	6
8. รูปแสดงการตกแต่งภายในบ้านพัก เน้นความเรียบง่าย และใช้โทนสีขาวเป็นหลัก	7
9. รูปแสดงสวนของห้องน้ำที่เปิดโล่งให้สัมผัสกับธรรมชาติ	7
10. รูปแสดงการตกแต่งภายในห้องน้ำส่วนสุขภาพที่เน้นความเรียบง่าย เป็นธรรมชาติ ด้วยการตกแต่งแบบร่วมสมัย	8
11. รูปแสดง Logo ของเกาะนอกรีตส์ออร์ท	8
12. รูปแสดงกระเป๋ที่ทำด้วยพลาสติก ทรงแข็ง	16
13. รูปแสดงกระเป๋ที่ทำจากหนัง	17
14. รูปแสดงกระเป๋ที่ทำจากผ้า	18
15. รูปแสดงกระเป๋แบบคงรูป	19
16. รูปแสดงกระเป๋บรรจุสัมภาระแบบไม่คงรูป	20-21
17. รูปแสดงกระเป๋สำหรับสัมภาระแบบกึ่งคงรูป	22
18. รูปแสดงร่มยาว	29
19. รูปแสดงร่มพับแบบต่างๆ	29
20. รูปแสดงร่มพับ 2 ตอน	30
21. รูปแสดงร่มพับ 3 ตอน	30
22. รูปแสดงร่มพับ 4 ตอน	31
23. รูปแสดงหมอนอิงรูปแบบมาตรฐาน	35
24. รูปแสดงหมอนอิงแบบขอบจีบ	35
25. รูปแสดงรูปแบบต่างๆของขอบจีบของหมอนอิง	36
26. รูปแสดงหมอนอิงแบบขอบแบน	36
27. รูปแสดงขอบแบนแบบต่างๆของหมอนอิง	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 27. รูปแสดงขอบแบนแบบต่างๆของหมอนอิง
 ไม่วากรัดใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

28. รูปแสดงหมอนอิงแบบทรงกระบอก	37
29. รูปแสดงหมอนอิงทรงสี่เหลี่ยม	38
30. รูปแสดงหมอนอิงรูปทรงอื่นๆ	38
31. รูปแสดงหมอนอิงแบบติดซีป	39
32. รูปแสดงหมอนอิงแบบผูกเชือก	39
33. รูปแสดงหมอนอิงแบบใช้กระดุม	40
34. รูปแสดงหมวกเบเรต์	44
35. รูปแสดงหมวกฟิลิปป็อคส์	44
36. รูปแสดงหมวกโคลเซ	45
37. รูปแสดงหมวกโทค	45
38. รูปแสดงหมวกเทอร์แบน	46
39. รูปแสดงหมวกเบรตัน	46
40. รูปแสดงหมวกแค็ป	46
41. รูปแสดงหมวกคาร์ทวิล	47
42. รูปแสดงหมวกพิดเจอร์	47
43. รูปแสดงหมวกปานามา	48
44. รูปแสดงหมวกทริลบี	48
45. รูปแสดงหมวกแค็ปทรงแบน	48
46. รูปแสดงหมวกโบว์เลอร์	48
47. รูปแสดงหมวกโบทเตอร์	49
48. รูปแสดงหมวกท็อปแฮ็ท	49
49. รูปแสดงหมวกเฮลมัท	49
50. รูปแสดงกะโหลกหมวก	50
51. รูปแสดงยอดหมวก	50
52. รูปแสดงแถบด้านข้างหมวก	50
53. รูปแสดงปีกหมวก	51
54. รูปแสดงปีกหมวกแค็ป	51
55. รูปแสดงสายรัดศีรษะ	51
56. รูปแสดงสายรัดหมวก	52
57. รูปแสดงเสื้อคลุมอาบน้ำแบบต่างๆ	54
58. รูปแสดงรูปแบบของเสื้อคลุมอาบน้ำแบบมาตรฐานแบบต่างๆ	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 58. รูปแสดงรูปแบบของเสื้อคลุมอาบน้ำแบบมาตรฐานแบบต่างๆ
 ไม่สามารถใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

59. รูปแสดงเสื้อคลุมอาบน้ำแบบยาวและแบบสั้น	56
60. รูปแสดงเสื้อคลุมอาบน้ำแบบอื่นๆ	67
61. รูปแสดงการสร้างแบบเสื้อคลุมอาบน้ำ	60
62. รูปแสดงรูปแบบของเสื้อสวาวาย	61
63. รูปแสดงวิธีการสร้าง pattern ผ่าหน้า	64
64. รูปแสดงวิธีการสร้าง pattern วงคอผ่าหน้า	64
65. รูปแสดงวิธีการสร้าง pattern กระเป๋	65
66. รูปแสดงวิธีการสร้างแผ่นหลัง	65
67. รูปแสดงวิธีการสร้างส่าบ่า	66
68. รูปแสดงวิธีสร้างแขน	67
69. รูปแสดงวิธีการสร้างโค้งวงแขน	67
70. รูปแสดงวิธีการสร้างปกเสื้อ	68
71. รูปแสดงการกำหนดรั้งคุม	68
72. รูปแสดงลำดับขั้นในการเย็บเสื้อสวาวาย	69-70
73. รูปแสดงขั้นตอนการทำปกเสื้อสวาวาย	71
74. รูปแสดงวิธีการเย็บคอปกติดกับตัวเสื้อ	72
75. รูปแสดงวิธีการเนาสาบติดกับคอปกและตัวเสื้อ	72
76. รูปแสดงวิธีการเนาคอปกชั้นนอกติดกับตัวเสื้อ	73
77. รูปแสดงวิธีการเย็บปกเสื้อเข้ากับตัวเสื้อขั้นตอนสุดท้าย	73
78. รูปแสดงรูปแบบของเสื้อยืด	75
79. รูปแสดงรูปแบบของกางเกงขาวเล	77
80. รูปแสดงวิธีการสร้างแบบผ่าหน้าและแผ่นหลัง	79
81. รูปแสดงการแยกแบบและการเผื่อผ้า	80
82. รูปแสดงรูปแบบของผ้าใสร่ง	81
83. รูปแสดงรูปแบบของผ้าใสร่ง	82
84. รูปแสดงใสร่งพันเอว	83
85. รูปแสดงใสร่งพันตัว	84
86. รูปแสดงลายขนาดจิ๋ว	91
87. รูปแสดงลายขนาดเล็ก	91
88. รูปแสดงลายขนาดกลาง	91
89. รูปแสดงลายขนาดใหญ่	92

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 99. รูปภาพอื่นๆ ที่สงวนไว้ให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

90. รูปแสดงลวดลายในลักษณะแนวนอน	93
91. รูปแสดงลวดลายในลักษณะแนวตั้ง	93
92. รูปแสดงลวดลายในลักษณะเส้นหยักหรือซิกแซก	93
93. รูปแสดงลวดลายในลักษณะเฉียง	94
94. รูปแสดงลวดลายในลักษณะตาหมากรุก	94
95. รูปแสดงลวดลายในลักษณะขั้นบันได	94
96. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะสี่เหลี่ยม	95
97. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะการเรียงอิฐแนวนอนและแนวตั้ง	95
98. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะการเรียงอิฐแนวนอน	95
99. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะเหลี่ยมเพชรหรือสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน	96
100. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะสามเหลี่ยม	96
101. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะลวดตาข่าย	96
102. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะหกเหลี่ยม	97
103. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะรูปพัด	97
104. รูปแสดงการต่อลายในลักษณะวงกลม	97
105. รูปแสดงลักษณะหน้าตัดของยางปาด และลักษณะการใช้งาน	100
106. รูปแสดงชนิดของชิปแยกตามการปิดการเปิด	108
107. รูปแสดงชิปแบบต่างๆ	109
108. รูปแสดงลักษณะห่วงและขอเกี่ยวโลหะ	110
109. รูปแสดงข้อต่อล๊อคพลาสติกแบบกำมปูหนา	110
110. รูปแสดงข้อต่อล๊อคพลาสติกแบบกตกลาง	111
111. รูปแสดงข้อต่อล๊อคพลาสติกแบบกล้ามปูสปริง	111
112. รูปแสดงข้อต่อล๊อคพลาสติกแบบกตกลางครึ่งวงกลม	111
113. รูปแสดงเข็มขัดปรับความยาว	112
114. รูปแสดงวิธีการใช้เข็มขัดปรับความยาว	112
115. รูปแสดงวิธีการใช้เข็มขัดปรับความยาว	112
116. รูปแสดงขอบเขตของโครงการ	138
117. รูปแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกาะนอกรีส์ออร์ท	139
118. รูปแสดงสรุปรายละเอียดผลิตภัณฑ์	139
119. รูปแสดงตารางวิเคราะห์ด้านวัสดุ	140

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 120. รูปแสดงตารางวิเคราะห์ด้านวัสดุ
 ไม่วากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

121.	รูปแสดงตารางวิเคราะห์ด้านวัสดุ	141
122.	รูปแสดงผลสรุปรายละเอียดผลิตภัณฑ์จากข้อมูลทั้งหมด	141
123.	รูปแสดงแนวความคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์	142
124.	รูปแสดงการกำหนดภาพพจน์รวมของผลิตภัณฑ์	142
125.	รูปแสดงการออกแบบกระเป๋า	143
126.	รูปแสดงการออกแบบกางเกงขาสั้น และผ้าใส่รอง	144
127.	รูปแสดงการออกแบบเสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อฮาวาย และร่ม	144
128.	รูปแสดงการออกแบบหมอนอิงและหมวก	145
129.	รูปแสดงการออกแบบลายผ้าฝ้าย	146
130.	รูปแสดงการออกแบบลายผ้าฝ้าย ลายใส่รอง และลายเสื้อยืด	146
131.	รูปแสดงพัฒนาการออกแบบเสื้อคลุมอาบน้ำ และกระเป๋า	147
132.	รูปแสดงพัฒนาการออกแบบร่ม หมวก และกางเกงขาสั้น	148
133.	รูปแสดงพัฒนาการออกแบบเสื้อฮาวาย หมอนอิง และผ้าใส่รอง	149
134.	รูปแสดงพัฒนาการออกแบบลาย	150
135.	รูปแสดงผลสรุปลักษณะรูปแบบของผลิตภัณฑ์	150
136.	รูปแสดงผลสรุปลดทอนทั้งหมด	151
137.	รูปแสดงการแยกสีและสูตรสีของลาย และสีผ้าฝ้ายที่จะใช้ร่วมกัน	151
138.	รูปแสดงวัสดุที่ใช้กับผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด	152
139.	รูปแสดงรูปด้านของกระเป๋า	152
140.	รูปแสดงรูปด้านของร่ม และผ้าใส่รอง	153
141.	รูปแสดงรูปด้านของเสื้อยืด และกางเกงขาสั้น	153
142.	รูปแสดงรูปด้านของหมวก และเสื้อฮาวาย	154
143.	รูปแสดงรูปด้านของเสื้อคลุมอาบน้ำ และหมอนอิง	154
144.	รูปแสดงภาพผลิตภัณฑ์รวม	155
145.	รูปแสดงวิธีการใช้งานของกางเกงขาสั้น ใส่รอง หมวก และกระเป๋า	155
146.	รูปแสดงแบบจำลองกระเป๋า	156
147.	รูปแสดงแบบจำลองหมอนอิง	156
148.	รูปแสดงแบบจำลองร่มทั้งด้านบนและด้านข้าง	157
149.	รูปแสดงแบบจำลองหมวกแบบปีกหมวกแคบทั้งด้านบนและด้านหน้า	158
150.	รูปแสดงแบบจำลองหมวกแบบปีกหมวกทรงระฆังทั้งด้านบนและด้านหน้า	158

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 151. รูปแสดงแบบจำลองเสื้อยืดทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

152.	รูปแสดงแบบจำลองเสื้อฮาวาย	159
153.	รูปแสดงแบบจำลองเสื้อคลุมอาบน้ำ	160
154.	รูปแสดงแบบจำลองผ้าใส่รอง	160
155.	รูปแสดงแบบจำลองกางเกงชาวเล	161
156.	รูปแสดงแบบจำลองผลิตภัณฑ์รวม	161
157.	รูปแสดงการกำหนดภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์	163
158.	รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบเสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อฮาวาย	163
159.	รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบกระเป๋	164
160.	รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบลายผ้า	165
161.	รูปแสดงผลสรุปลดตายทั้งหมด	165
162.	รูปแสดงการแยกสีและสูตรสีของผ้าพิมพ์ลาย และผ้าย้อมสีพื้น	166
163.	รูปแสดงชนิดวัสดุ และสูตรสีของผ้าพิมพ์ลาย ทั้งสีปีกเม้นท์ และสีรีแอคทีฟ และสูตรสีของผ้าย้อมสีพื้น	166
164.	รูปแสดงรูปด้านของเสื้อฮาวาย และเสื้อคลุมอาบน้ำ	167
165.	รูปแสดงรูปด้านของเสื้อยืด และกางเกงชาวเล	167
166.	รูปแสดงรูปด้านของหมวก และผ้าใส่รอง	168
167.	รูปแสดงรูปด้านของร่ม หมอน และกระเป๋	168
168.	รูปแสดง pattern ของเสื้อฮาวาย และร่ม	169
169.	รูปแสดง pattern ของกางเกงชาวเล และเสื้อคลุมอาบน้ำ	169
170.	รูปแสดง pattern ของหมวก หมอนอิง และกระเป๋	170
171.	รูปแสดงการจัดวาง pattern ลงบนผ้าเรยอนพิมพ์ลาย	170
172.	รูปแสดงการจัดวาง pattern ลงบนผ้าเรยอนย้อมสี	171
173.	รูปแสดงการจัดวาง pattern ใส่รองลงบนผ้าเรยอนพิมพ์ลาย	171
174.	รูปแสดงการจัดวาง pattern ลงบนผ้าฝ้ายเนื้อหนา ทั้งแบบพิมพ์ลายและย้อมสี และการจัดวาง pattern ลงบนผ้าร่ม	172
175.	รูปแสดงการจัดวาง pattern ลงบนผ้าร่มทั้งแบบพิมพ์ลายและสีพื้น	172
176.	รูปแสดงภาพ Assembly ของเสื้อฮาวาย เสื้อคลุมอาบน้ำ หมอนอิง และกระเป๋	173
177.	รูปแสดงภาพ Assembly ของกางเกงชาวเล และผ้าใส่รอง	173
178.	รูปแสดงภาพ Assembly ของร่ม และหมวก	174
179.	รูปแสดงวิธีการใช้งานของเสื้อคลุมอาบน้ำ หมวก ใส่รอง และกางเกงชาวเล	174

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 180. รูปแสดงภาพผลิตภัณฑ์รวม
 ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

181. รูปแสดงการประเมินราคา	175
182. รูปแสดงภาพถ่ายกระเป๋	176
183. รูปแสดงภาพถ่ายร่ม	176
184. รูปแสดงภาพถ่ายหมวก	177
185. รูปแสดงภาพถ่ายหมอนอิง	177
186. รูปแสดงภาพถ่ายเสื้อฮาวาย	178
187. รูปแสดงภาพถ่ายเสื้อยืด	179
188. รูปแสดงภาพถ่ายกางเกงขาสั้น	179
189. รูปแสดงภาพถ่ายผ้าใส่รอง	180
190. รูปแสดงภาพถ่ายเสื้อคลุมอาบน้ำ	180
191. รูปแสดงภาพถ่ายลักษณะวิธีการใช้งานเสื้อคลุมอาบน้ำ	181
192. รูปแสดงภาพถ่ายลักษณะวิธีการใช้งานผ้าใส่รอง	181
193. รูปแสดงภาพถ่ายลักษณะวิธีการใช้งานกางเกงขาสั้น	182
194. รูปแสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์รวม	182

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1. ตารางแสดงขนาดหมวกมาตรฐาน	52
2. ตารางแสดงขนาดตัวมาตรฐานสำหรับแบบเสื้อฮาวาย (นิ้ว)	74
3. ตารางแสดงการแบ่งประเภทของไม้	105
4. ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำกระเป๋	128
5. ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมอนอิง	129
6. ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมวก	130
7. ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำเสื้อฮาวาย	131
8. ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำกางเกงขาสั้น	132
9. ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำใส่รองเท้า	133
10. ตารางวิเคราะห์อุปกรณ์ปรับขนาดหมวก	134
11. ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ยึดชิ้นส่วนของหมวก	135
12. ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ตกแต่ง	136

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
อนุมัติผล	ศ
รายการภาพประกอบ	ง
รายการตารางประกอบ	ฉ
บทที่	

1	บทนำ	1
	ความเป็นมาของโครงการ	1
	ข้อมูลทั่วไปของเกาะนอกรีสมอร์ท	2
	ความเป็นไปได้ของโครงการ	9
	ปัญหาที่เกิดขึ้น	9
	แนวทางการแก้ไขปัญหา	9
	วัตถุประสงค์ในการออกแบบ	10
	ขอบเขตของโครงการ	10
	แนวทางการศึกษาวิจัย	10
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	11
2	การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล	13
	1. กระเป๋าก	16
	2. ร่ม	29
	3. หมอนอิง	34
	4. หมวก	44
	5. เสื้อคลุมอาบน้ำ	54
	6. เสื้อฮาวาย	61
	7. เสื้อยืด	75
	8. กางเกงขาสั้น	77
	9. ผ้าใส่รอง	81
	10. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้บริโภค	87
	11. ข้อมูลด้านการออกแบบลวดลาย	90
	12. ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต	105

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	13. การวิเคราะห์ข้อมูล	113
	14. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	121
บทที่		
3	การพัฒนาการออกแบบ	138
	1. แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ	138
	2. สรุปผลการออกแบบและความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	162
4	การเสนองานการออกแบบ	163
	1. ภาพถ่ายแผ่นเสนองาน	163
	2. ภาพถ่ายผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	176
5	บทสรุป	183
	1. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของนักศึกษา	183
	2. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการตรวจวัดผลวิทยานิพนธ์	184
บรรณานุกรม		185
ภาคผนวก		186
ประวัติการศึกษา		187

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นมาของโครงการ

ปัจจุบัน ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากมูลค่ารายรับทางการท่องเที่ยวในปีพ.ศ.2540 เป็นจริงถึง 150,000 ล้านบาท เนื่องจาก สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในประเทศไทยมีความสวยงาม เป็นที่ชื่นชอบจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเป็นอย่างมากแหล่งหนึ่งคือ ธรรมชาติทางทะเล และหมู่เกาะต่างๆ

ในจำนวนหมู่เกาะที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เกาะมันนอกเป็นเกาะหนึ่งที่นักท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจ และนิยมไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจาก สภาพที่ยังคงความเป็นธรรมชาติอย่างแท้จริงบนเกาะ และความสมบูรณ์สวยงามของแหล่งธรรมชาติ ได้นำรอบๆเกาะ โดยที่มีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร

เกาะมันนอกเป็นเกาะเล็กๆเกาะหนึ่งในหมู่เกาะมัน ที่ตั้งเรียงกันอยู่ในอ่าวแกลง จังหวัดระยอง โดยประกอบด้วย เกาะมันใน เกาะมันกลาง และเกาะมันนอก ที่เป็นที่ตั้งของ เกาะนอกรีゾート ที่พักแห่งเดียวเท่านั้นบนเกาะมันนอก โดยที่ตั้งของรีสอร์ทจะอยู่ด้านหน้าของเกาะ มีบ้านพักจำนวน 21 หลัง ทั้งแบบพัดลม และแบบห้องปรับอากาศ ลักษณะการตกแต่งของรีสอร์ทจะเน้นที่ความเป็นธรรมชาติ ใช้แนวการตกแต่งในรูปแบบของ CONTEMPORARY MODERN COUNTRY วัสดุที่ใช้จะเป็นวัสดุจากธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เช่น ไม้ระกำ หลังคามุงจาก ตรงตามคอนเซ็ปต์ของรีสอร์ท คือเน้นความเรียบง่าย ให้กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของเกาะมันนอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 1 รูปแสดงการบรรยากาศการตกแต่งของเกาะนอกรีゾート บริเวณเรือนโรงอาหาร
ไม่ว่าการันใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลแบ่ลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากธรรมชาติที่สวยงามของเกาะ และการตกแต่งที่สวยงามของรีสอร์ทแล้ว สิ่งที่น่าทึ่งยิ่งกว่าได้ให้ความสนใจและนิยมอยากได้เป็นที่ระลึกติดไม้ติดมือกลับไปด้วยเสมอก็คือ สินค้าที่ระลึกของรีสอร์ท และเนื่องจากคอนเซ็ปต์ของรีสอร์ทเน้นที่ความเป็นธรรมชาติ ผ้าจึงเป็นวัสดุที่มีความเหมาะสม ทั้งในด้านความสวยงาม อีกทั้งยังมีต้นทุนไม่สูงนัก เมื่อเทียบกับวัสดุชนิดอื่น

แต่เนื่องจากในปัจจุบัน สินค้าที่ระลึกที่ทำด้วยผ้าที่มีจำหน่ายอยู่ยังมีน้อย ไม่หลากหลาย และไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ทางรีสอร์ทจึงเห็นสมควรว่า น่าจะมีการเพิ่มชนิดของสินค้าที่ระลึกให้มีหลากหลายมากขึ้น โครงการออกแบบสินค้าที่ระลึกจากผ้า ของเกาะนอกรีสอร์ท จึงเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายของรีสอร์ท ในการออกแบบสินค้าที่ระลึก เพื่อเพิ่มความหลากหลายของสินค้าให้เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังส่งเสริมภาพพจน์ของรีสอร์ทให้ดียิ่งขึ้น และทำให้นักท่องเที่ยวสามารถระลึกถึงสถานที่ได้เสมอ

ข้อมูลทั่วไปของเกาะนอกรีสอร์ท

1. ประวัติของเกาะนอกรีสอร์ท

เกาะมันนอกเป็นหมู่เกาะเล็กๆในหมู่เกาะมัน ที่ตั้งเรียงรายกันอยู่ในอ่าวแกลง จังหวัดระยอง จากปากน้ำประแสร์เลยออกไปในอ่าวแกลงประมาณ 14 กิโลเมตร ซึ่งจะมีอยู่ด้วยกัน 3 เกาะ ได้แก่ เกาะมันใน ซึ่งตั้งอยู่ใกล้ชายฝั่งมากที่สุด เกาะมันในนี้เป็นสถานที่สำหรับอนุรักษ์และขยายพันธุ์เต่าทะเล ถัดออกมาเป็นเกาะมันกลาง และสุดท้ายที่ตั้งอยู่ด้านนอกสุดคือเกาะมันนอก ซึ่งเป็นที่ตั้งของ เกาะนอกรีสอร์ท ดำเนินการโดย บริษัท เกาะนอกรีสอร์ท จำกัด ซึ่งได้รับสัมปทานจากกองทัพเรือให้เข้าทำกิจการรีสอร์ทมาเป็นเวลานานสิบปีแล้ว และเป็นที่พักเพียงแห่งเดียวเท่านั้นบนเกาะมันนอก

เกาะมันนอกมีพื้นที่โดยรวม 94.25 ไร่ มียอดเขาสูง 38 เมตร กว้างประมาณ 290 เมตร และยาวประมาณ 520 เมตร ลักษณะของเกาะมันนอกมีโค้งหาดทรายเล็กๆอยู่ด้านใต้และด้านตะวันออก ส่วนทางด้านเหนือเป็นแนวโขดหินเขาสูง โดยรอบของเกาะมันนอกนั้นมีทัศนียภาพที่สวยงาม ด้านหน้าของเกาะด้านตะวันออกจะมีหาดทรายสีขาวที่สวยงาม สลับกับแนวโขดหิน หาดทรายที่อยู่ด้านหน้านี้จะเปลี่ยนไปตามฤดูกาล จึงทำให้เกิดภาพที่แปลกตาแปลกใจสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปพักผ่อนในช่วงเวลาต่างฤดูของการพักแต่ละครั้ง น้ำทะเลที่ใสสะอาดในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤษภาคมของทุกปีจึงเหมาะสำหรับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ส่วนด้านบนเกาะนั้นก็ยังมีความสมบูรณ์ของพันธุ์ไม้ต่างๆอยู่มากมาย และด้วยความที่ยังคงสภาพความสมบูรณ์ของแหล่งธรรมชาติได้นี้รอบๆเกาะนี้จึงทำให้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่รักธรรมชาติ รักการดำน้ำ ต่างได้

ชื่นชมกับปะการังที่มีหลายชนิด เช่น ปะการังจาน ปะการังเขากวาง ปะการังดอกเห็ด ปะการังดอกจอก ปะการังผักกาด ปะการังสมอง และอื่นๆอีกมากมาย ปะการังเหล่านี้ขึ้นอยู่กับพันธุ์ไม้ต่างๆที่ขึ้นตามพื้นที่นั้นๆ ไม่มีการดูแลรักษา ปล่อยให้ธรรมชาติเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธรรมชาติของเกาะ เน้นที่ความเป็นธรรมชาติ เสมือนหนึ่งที่พักเป็นส่วนหนึ่งของเกาะ รูปแบบที่ฟังก์ชันแบบพัสดม จะเป็นบังกะโลไม้ระก่าอยู่ภายนอก ใช้โครงสร้างไม้ หลังคามุงจากที่ดูเหมือนจะธรรมดา แต่ภายในจะเน้นสีขาว มี 1 ห้องนอน พร้อมห้องน้ำภายในแบบไม่มีประตูกัน และเฉลียงหน้าห้องที่จัดไว้สำหรับเป็นที่นั่งเล่น ส่วนบังกะโลแบบปรับอากาศ จะประกอบด้วยห้องนอน 2 ห้อง และมีสุขภัณฑ์แยกกับห้องน้ำแบบเปิดโล่ง ที่มีเฉพาะผนังซีเมนต์โอบล้อมสี่ด้านปราศจากหลังคา วัสดุและของตกแต่งภายในห้องพักและบริเวณทั่วไปของรีสอร์ทจะใช้ของที่มาจากธรรมชาติ และใช้รูปแบบของ Contemporary Modern Country มาช่วย ทำให้นักท่องเที่ยวที่มาพักรู้สึกว่ามีมาเที่ยวจริงๆ ไม่ใช่อยู่บ้าน และทางรีสอร์ทก็ได้แฝงความสนุกสนานเอาไว้ให้ เช่น เวลาอาบน้ำ ก็ต้องการอยากให้ผู้ที่มาพักรู้สึกเหมือนอาบน้ำกลางแจ้ง ซึ่งเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถทำได้ในชีวิตประจำวัน

บรรยากาศของรีสอร์ทที่เลือกอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวรู้สึกสบายๆ ได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติ สามารถแต่งตัวตามสบาย ใส่รองเท้าเดินไปมา ช่วยให้มีอารมณ์ผ่อนคลายมากขึ้น

3. รูปแบบการตกแต่งของรีสอร์ทและความหมาย

การตกแต่งของรีสอร์ท ใช้การตกแต่งแบบ Contemporary Modern Country ซึ่งมีความหมายดังนี้

Contemporary

ตามความหมายในพจนานุกรม อังกฤษ – ไทย ฉบับพิมพ์ พ.ศ. 2538 (ของ ดร. วิทย์ เทียง-บุรณธรรม) หมายถึง การเกิดขึ้นพร้อมกัน สมัยเดียวกัน หรือ บุคคลที่ร่วมสมัย

ในการตกแต่งภายใน (Interior Design) Contemporary เป็นสไตล์การตกแต่งโดยใช้ศิลปะร่วมสมัย เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบศิลปะสมัยเก่าเข้ากับศิลปะสมัยใหม่ให้มีความกลมกลืน โดยทั่วไปแล้ว การตกแต่งแบบ Contemporary มักจะไม่แสดงออกถึงสไตล์อย่างใดอย่างหนึ่งอย่างชัดเจน แต่จะเป็นการประยุกต์ศิลปะแบบต่างๆ เข้าด้วยกันให้เกิดความสอดคล้องสวยงาม มีความเรียบง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

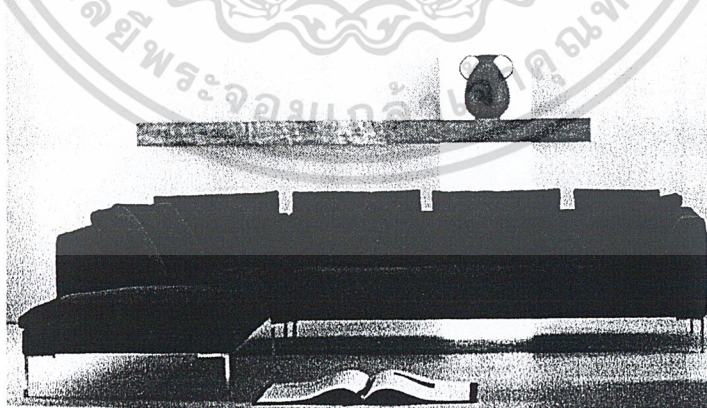

ภาพที่ 2 รูปแสดงของตกแต่งบ้านที่มีรูปแบบร่วมสมัย

Modern

ตามความหมายในพจนานุกรม อังกฤษ – ไทย ฉบับพิมพ์ พ.ศ. 2538 (ของ ดร. วิทย์ เทียง บูรณธรรม) หมายถึง ทันสมัย หรือ สมัยใหม่

แนวความคิดของการตกแต่งภายในแบบ Modern คือ การตกแต่งแบบเรียบง่าย สื่อทุกอย่างอย่างชัดเจน แสดงถึงสัจจะของวัสดุอย่างแท้จริง เช่น การใช้ผนังปูนที่โชว์พื้นผิวของปูนโดยไม่มี การปกปิดด้วยวัสดุอื่น

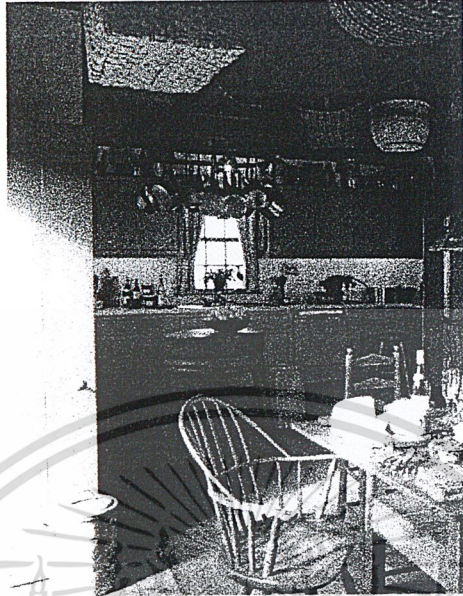
ภาพที่ 3 รูปแสดงการตกแต่งแบบ modern

Country

ตามความหมายในพจนานุกรม อังกฤษ – ไทย ฉบับพิมพ์ พ.ศ. 2538 (ของ ดร. วิทย์ เทียง บูรณธรรม) หมายถึง ประเทศ รัฐ ชนบท หรือถิ่นที่อยู่

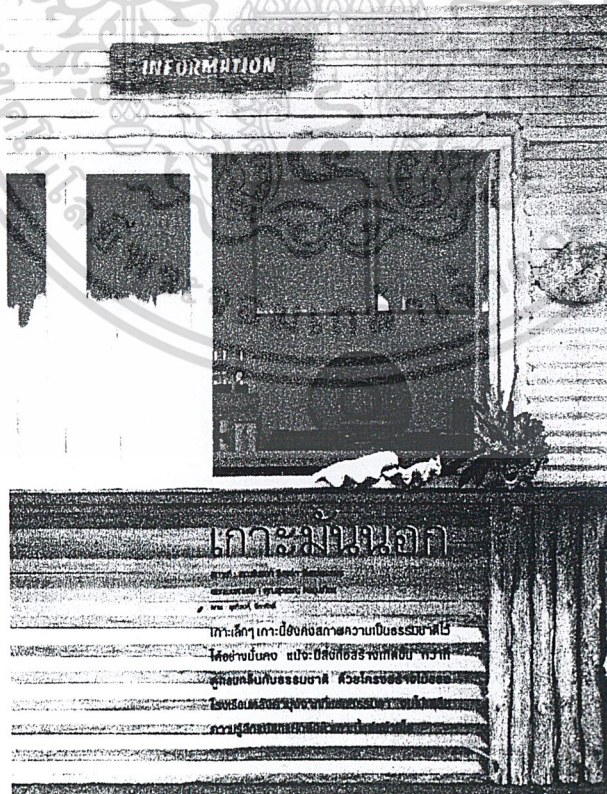
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในวงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นศิลปะที่แสดงถึงความเป็นพื้นบ้านพื้นเมืองของท้องถิ่นนั้นๆ มักจะนิยมหยิบเอา
วัสดุจากธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่น นำมาใช้ในการตกแต่ง หรือประดิษฐ์เป็นของใช้สอยต่างๆ

ภาพที่ 4 รูปแสดงการตกแต่งภายในครัวแบบ country

สรุปโดยรวมการตกแต่งของเกาะนอกรีตอร์ท เป็นการตกแต่งโดยเน้นความเรียบง่าย
และต้องการให้บรรยากาศโดยรวมมีความใกล้เคียงกับธรรมชาติ โดยใช้วัสดุที่เป็นธรรมชาติ
เข้ามาช่วยในการตกแต่ง นำมาประยุกต์ให้มีความสวยงามทันสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เปรียบญาติเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเห็นแต่เพียงเนื้อหา และต้องขออนุญาตเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 รูปแสดงส่วนประชาสัมพันธ์และขายสินค้าที่ระลึกของเกาะนอกรีตอร์ท

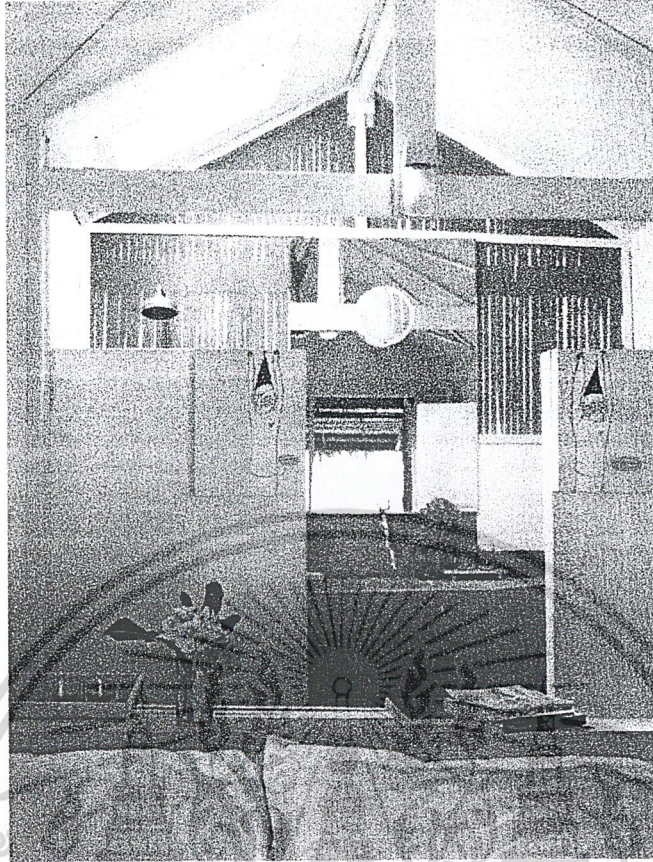

ภาพที่ 6 รูปแสดงบรรยากาศของเกาะเมือมองจากศาลาพักผ่อนบนเกาะ

ภาพที่ 7 รูปแสดงการตกแต่งหน้าบ้านพัก

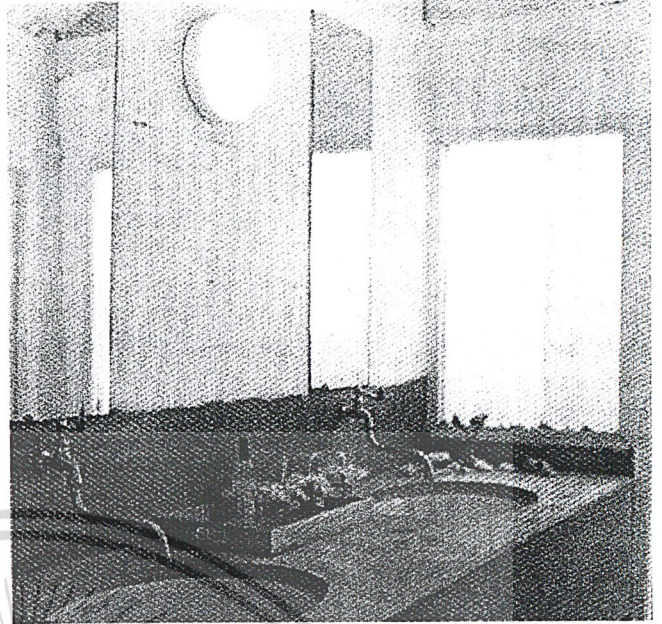
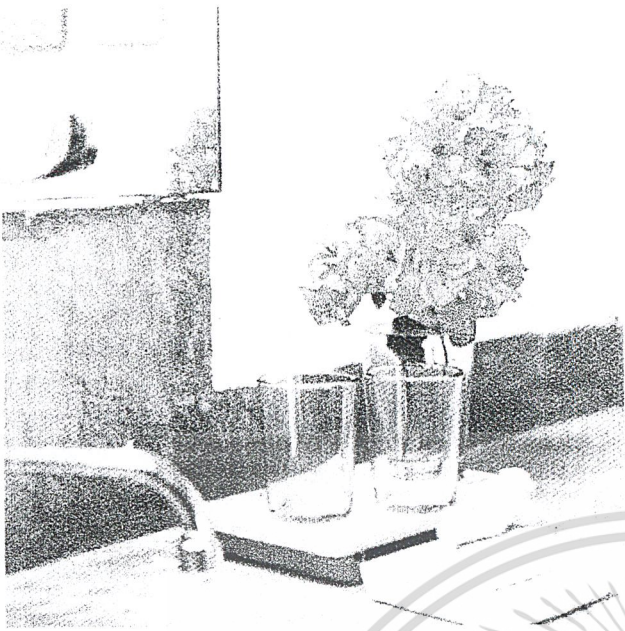
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในเชิงวิชาการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 รูปแสดงการตกแต่งภายในบ้านพัก เน้นความเรียบง่าย และใช้โทนสีขาวเป็นหลัก

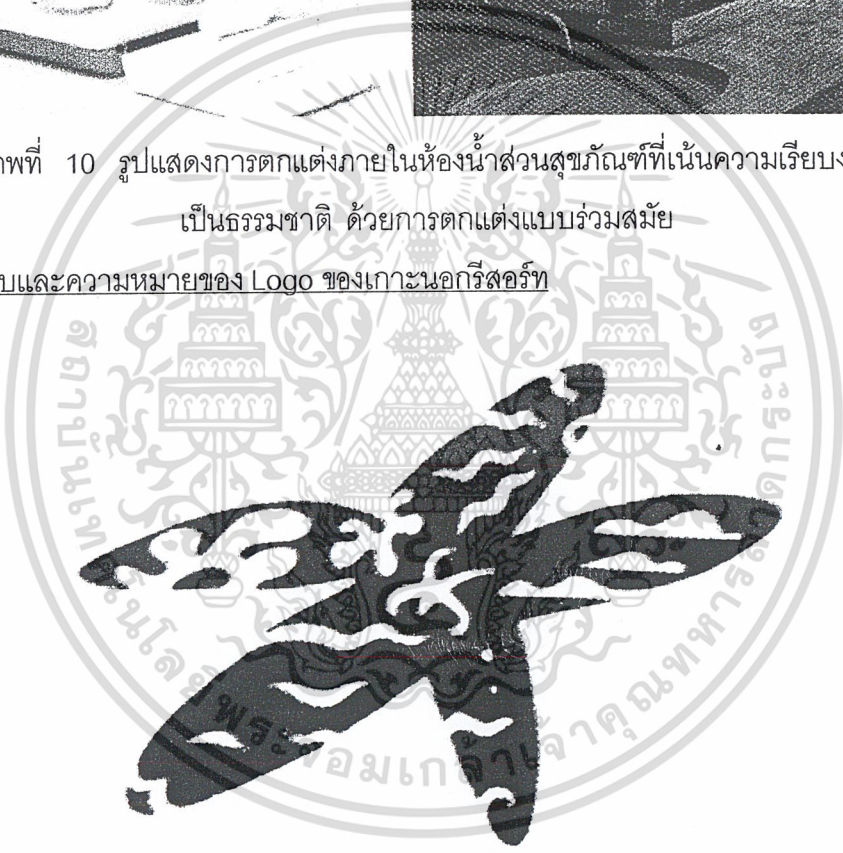

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเพื่อประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 9 รูปแสดงส่วนของห้องน้ำที่เปิดโล่งให้สัมผัสกับธรรมชาติ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 รูปแสดงการตกแต่งภายในห้องน้ำส่วนสุขภัณฑ์ที่เน้นความเรียบง่าย เป็นธรรมชาติ ด้วยการตกแต่งแบบร่วมสมัย

4. รูปแบบและความหมายของ Logo ของเกาะนอกรีส์ออร์ท

ภาพที่ 11 รูปแสดง Logo ของเกาะนอกรีส์ออร์ท

แนวความคิดในการออกแบบ Logo ของเกาะนอกรีส์ออร์ท จะออกแบบโดยยึดคำ 3 คือ Sun Sea Sand ซึ่งหมายถึง พระอาทิตย์ ท้องทะเล และหาดทราย

Logo ของรีส์ออร์ทเป็นการจำลองแบบมาจากรูปปลาดาว ใช้สีน้ำเงิน ซึ่งหมายถึง น้ำทะเลที่ใส สวยงามของเกาะ ภายในรูปปลาดาวจะมีรูปจำลองของสัตว์น้ำ ปะการัง เกลียวคลื่น หาดทราย และดวงอาทิตย์ ซึ่งเป็นจุดเด่นของรีส์ออร์ท เป็นการรวบรวมเอาธรรมชาติที่สวยงามที่เป็นจุดขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ของเกาะเอามาไว้ใน Logo

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นไปได้ของโครงการ

1. ด้านนโยบาย เป็นโครงการที่ตอบสนองต่อนโยบายของเกาะนอร์ธอีสต์ ในการออกแบบสินค้าที่ระลึกให้มีความหลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และส่งเสริมภาพพจน์ที่ดีของอีสต์อีสต์ อีกทั้งยังสนับสนุนนโยบายของอีสต์อีสต์ในด้านการเน้นความเป็นธรรมชาติ โดยการใช้ผ้าเป็นวัสดุหลักในการออกแบบ
2. ด้านเศรษฐกิจ โครงการนี้เป็นการขยายและพัฒนารูปแบบของสินค้าที่ระลึกของอีสต์อีสต์ ให้หลากหลายยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแรงจูงใจในการซื้อสินค้า ซึ่งจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับทางอีสต์อีสต์ และประเทศชาติ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมภาพพจน์ของอีสต์อีสต์ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถจดจำความสวยงามน่าประทับใจของอีสต์อีสต์ได้ และมีความต้องการอยากจะทำซ้ำและโครงการนี้เป็นโครงการที่ใช้วัสดุ และเทคโนโลยีในการผลิตที่สามารถทำได้ในประเทศ ซึ่งจะเป็นการสร้างงานและรายได้ภายในประเทศ ทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราภายในประเทศ ลดการขาดดุลทางการค้า จึงนับเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยอีกด้วย
3. ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม โครงการนี้มีการออกแบบลวดลายและรูปแบบ ให้มีความสวยงามเน้นความเป็นธรรมชาติตามนโยบายของอีสต์อีสต์ วัสดุที่เลือกใช้จึงเป็นวัสดุที่มาจากธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยลดการทำลายสภาพแวดล้อมในด้านการใช้วัสดุ เป็นการเพิ่มมาตรฐานของสังคมให้ดียิ่งขึ้น
4. ด้านการออกแบบ โครงการนี้ มีแนวทางในการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบและสีสันทันที่เหมาะสมกับบรรยากาศและสถานที่ โดยยังคงเอกลักษณ์ของอีสต์อีสต์ไว้ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และเป็นการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

ปัญหาที่เกิดขึ้น

1. เนื่องจากสินค้าที่ระลึกที่มีวางขายอยู่ในปัจจุบันมีจำนวนน้อย ไม่มีความหลากหลาย และไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น
2. สินค้าที่ระลึกที่วางขายอยู่ไม่มีการออกแบบให้ CORPORATE กัน ไม่มีความเป็นเอกลักษณ์ จึงลดคุณค่าของผลิตภัณฑ์และภาพพจน์ของอีสต์อีสต์ลงไป
3. สินค้าที่ระลึกควรจะส่งเสริมเอกลักษณ์ หรือนโยบายของอีสต์อีสต์ได้อย่างเด่นชัด ซึ่งในที่นี่นโยบายของเกาะนอร์ธอีสต์คือความเรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีหลากหลายชนิด มีความสวยงามน่าใช้ และเป็นของที่มิประโยชน์สามารถใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน
2. ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความน่าสนใจ โดยคำนึงถึงเอกลักษณ์ของอีสต์อีสต์เป็นหลัก และไม่วาร์ณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกแบบให้ผลิตภัณฑ์ CORPORATE กัน โดยสื่อถึงการมาท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมภาพพจน์ที่ดีให้กับรีสอร์ทอีกด้วย

3. ศึกษาข้อมูลของเกาะนอกรีตอร์ธ เพื่อนำเอาลักษณะเด่นและเอกลักษณ์ของรีสอร์ทมาออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสม และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ สี และลวดลายที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเอกลักษณ์และนโยบายของเกาะนอกรีตอร์ธ

วัตถุประสงค์ในการออกแบบ

1. ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นสินค้าที่ระลึกให้กับเกาะนอกรีตอร์ธ โดยออกแบบให้เป็นสินค้าอุปโภค คือเป็นสินค้าที่ระลึกที่มีประโยชน์ใช้สอยดีกว่าสินค้าที่ระลึกที่มีจำหน่ายทั่วไป และออกแบบด้านหน้าที่และประโยชน์ใช้สอยให้มีความน่าสนใจ ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

2. ออกแบบ และพัฒนารูปแบบของสินค้าที่ระลึกที่มีอยู่เดิมให้มีรูปแบบและลวดลายที่สวยงามขึ้น และออกแบบเพิ่มชนิดของสินค้าที่ระลึกชิ้นใหม่ให้ความหลากหลายมากขึ้น โดยเน้นเอกลักษณ์ของรีสอร์ท ซึ่งก็คือความเรียบง่ายและเป็นธรรมชาติ

3. ออกแบบสินค้าที่ระลึกให้มีความหลากหลาย แต่ยังคงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีประโยชน์ใช้สอย สามารถใช้งานได้ในชีวิตประจำวัน

ขอบเขตของโครงการ

1. กระเป๋าสะพาย	1 ใบ
2. เสื้อคลุมอาบน้ำ	1 ตัว
3. หมวก	1 ใบ
4. ร่ม	1 คัน
5. เสื้อยืด	1 ตัว
6. เสื้อฮาวาย	1 ตัว
7. กางเกงขาสั้น	1 ตัว
8. ผ้าใส่รอง	1 ผืน
9. หมอนอิง	1 ใบ

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลของเกาะนอกรีตอร์ธ ดังนี้

- ประวัติความเป็นมาของเกาะนอกรีตอร์ธ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
บรรยากาศทั่วไปของเกาะนอกรีตอร์ธ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่เบื้องเลื่องเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แนวนโยบาย หรือ CONCEPT ของเกาะนอกรีตอร์ท
 - เอกลักษณ์ และสัญลักษณ์ (LOGO) ของเกาะนอกรีตอร์ท
 - กลุ่มเป้าหมาย หรือ ลูกค้าส่วนใหญ่ของรีตอร์ท
 - บริการ และกิจกรรมที่ทางรีตอร์ทจัดไว้ให้
2. ศึกษาข้อมูลด้านผู้บริโภคที่เป็นลูกค้าของรีตอร์ท ดังนี้
 - ประเภทของผู้บริโภค
 - พฤติกรรมของผู้บริโภค
 - รสนิยม และความต้องการของผู้บริโภค
 3. ศึกษารูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่มีความเหมาะสมในการนำมาเป็นสินค้าที่ระลึก
 4. ศึกษารูปแบบ ลวดลาย และสีสันทันที่เหมาะสมกับบรรยากาศ และสอดคล้องกับนโยบายของเกาะนอกรีตอร์ท
 5. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุที่มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ และสอดคล้องกับนโยบายของเกาะนอกรีตอร์ท
 6. ศึกษากรรมวิธีการผลิตในระบบอุตสาหกรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สินค้ามีหลากหลายมากขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นได้เป็นอย่างดี
2. ช่วยส่งเสริมภาพพจน์ และส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับเกาะนอกรีตอร์ท ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและมีความต้องการที่จะกลับมาเที่ยวอีก
3. เป็นการประชาสัมพันธ์ทางอ้อมให้กับรีตอร์ท และเพิ่มรายได้ให้แก่เกาะนอกรีตอร์ท
4. ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวของไทยให้ดียิ่งขึ้น
5. ช่วยสร้างงานและรายได้ให้กับประเทศชาติ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น
6. ส่งเสริมอุตสาหกรรมสิ่งทอภายในประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

- 1.อนุสาร อสท., คอลัมน์ ภาวะการท่องเที่ยวไทยปี 40 กับแนวโน้มในอนาคต, มีนาคม 2540, หน้า 28
- 2.ดร.วิทย์ เทียงบุญธรรม, พจนานุกรม อังกฤษ – ไทย (ฉบับใหม่), 2538, หน้า 97
- 3.เรื่องเดียวกัน. หน้า 320
- 4.เรื่องเดียวกัน. หน้า 103

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าข้อมูลและสรุปผล

ในการทำวิทยานิพนธ์หัวข้อ โครงการออกแบบสินค้าที่ระลึกจากผ้าของเกาะนกรีสอร์ท นี้ มีการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

1. กระเป๋า

- 1.1 รูปแบบของกระเป๋า
- 1.2 วัสดุที่ใช้ทำกระเป๋าผ้า
- 1.3 กรรมวิธีการผลิตกระเป๋าผ้า

2. ร่ม

- 2.1 รูปแบบของร่ม
- 2.2 ส่วนประกอบของร่ม
- 2.3 วัสดุที่ใช้ทำร่ม
- 2.4 กรรมวิธีการผลิตร่ม

3. หมอนอิง

- 3.1 ส่วนประกอบของหมอนอิง และวัสดุที่ใช้
- 3.2 รูปแบบของหมอนอิง
- 3.3 วิธีการถอดใส่ปลอกหมอน
- 3.4 การตกแต่งหมอนอิง
- 3.5 ขนาดของหมอนอิง
- 3.6 วัสดุที่ใช้ทำหมอนอิง
- 3.7 กรรมวิธีการผลิตหมอนอิง

4. หมวก

- 4.1 รูปแบบของหมวก
- 4.2 ส่วนประกอบของหมวก
- 4.3 ขนาดของหมวก
- 4.4 วัสดุที่ใช้ทำหมวก
- 4.5 กรรมวิธีการผลิตหมวก

5. เสื้อคลุมอาบน้ำ

- 5.1 รูปแบบของเสื้อคลุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
5.2 วัสดุที่ใช้ทำเสื้อคลุม
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5.3 กรรมวิธีการตัดเสื้อคลุม
6. เสื้อฮาวาย
 - 6.1 รูปแบบของเสื้อฮาวาย
 - 6.2 วัสดุที่ใช้ทำเสื้อฮาวาย
 - 6.3 กรรมวิธีการตัดเสื้อฮาวาย
7. เสื้อยืด
 - 7.1 รูปแบบของเสื้อยืด
 - 7.2 ขนาด
 - 7.3 เนื้อผ้า
 - 7.4 ราคา
8. กางเกงขาสั้น
 - 8.1 รูปแบบของกางเกงขาสั้น
 - 8.2 ขนาดของกางเกงขาสั้น
 - 8.3 วัสดุที่ใช้ตัดกางเกงขาสั้น
 - 8.4 กรรมวิธีการตัดกางเกงขาสั้น
9. ผ้าโครเชต์
 - 9.1 รูปแบบของโครเชต์
 - 9.2 ลักษณะวิธีการใช้งาน
 - 9.3 วัสดุที่ใช้ทำผ้าโครเชต์
 - 9.4 กรรมวิธีการทำผ้าโครเชต์
10. ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มผู้บริโภค
 - 10.1 กลุ่มผู้บริโภคที่เป็นเป้าหมาย
 - 10.2 พฤติกรรมของผู้บริโภค
 - 10.3 ความนิยมของกลุ่มเป้าหมาย
11. ข้อมูลด้านการออกแบบลวดลาย
 - 11.1 การออกแบบลายพิมพ์ผ้า
 - 11.2 ขนาดของลายในการออกแบบลายพิมพ์ผ้า
 - 11.3 กระบวนการและการวางแผนการออกแบบ
 - 11.4 การเลือกใช้สีที่ใช้ในลายพิมพ์ผ้า
 - 11.5 เทคนิคการพิมพ์ผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต
 - 12.1 วัสดุที่ใช้ตกแต่ง
 - 12.2 อุปกรณ์การเปิด – ปิด ยึดชิ้นส่วนและปรับขนาด
13. การวิเคราะห์ข้อมูล
14. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. กระเป๋

1.1 รูปแบบของกระเป๋

กระเป๋ หมายถึง เครื่องใช้รูปคล้ายถุง ทำด้วยวัสดุต่างๆ สำหรับใส่ของ หรือติดไว้ที่อกเสื้อหรือกางเกงก็มี (ที่มา : พจนานุกรมนักเรียน ฉบับเพิ่มคำศัพท์ปรับปรุงใหม่, 2529, หน้า 13) ลักษณะกระเป๋บรรจุสัมภาระมีด้วยกันหลายรูปแบบ แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ในการใช้งาน โดยทั่วไปเราสามารถจำแนกประเภทของกระเป๋ได้ดังนี้

1. จำแนกประเภทกระเป๋ตามชนิดวัสดุ
2. จำแนกประเภทกระเป๋ตามโครงสร้าง
3. จำแนกประเภทกระเป๋ตามหน้าที่การใช้งาน

1. จำแนกประเภทกระเป๋ตามชนิดวัสดุ

การจำแนกประเภทกระเป๋ประเภทนี้ จะใช้วัสดุเป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภท ซึ่งวัสดุที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งจะเป็นวัสดุที่นิยมใช้ทำกระเป๋ มี 3 ชนิดดังนี้

1. กระเป๋ที่ทำด้วยพลาสติก

กระเป๋ที่ทำด้วยพลาสติกมักเป็นกระเป๋ทรงแข็ง ผลิตโดยการขึ้นรูปพลาสติกจำพวก ABS หรือโพลีเอทิลีน นิยมทำเป็นกระเป๋เดินทางเพราะมีความแข็งแรงทนทาน สามารถกันน้ำได้ แต่จะมีน้ำหนักมากกว่าแบบอื่นๆ ราคาสูง

ภาพที่ 12 รูปแสดงกระเป๋ที่ทำด้วยพลาสติก ทรงแข็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ในปัจจุบันได้มีการนำเอาแผ่นพลาสติกทั้งใสและทึบมาตัดเย็บเป็นกระเป๋าทรงกึ่งแข็ง นิยมทำเป็นกระเป๋าสะพายของผู้หญิง

2. กระเป๋าที่ทำด้วยหนัง

กระเป๋าทำจากหนัง สามารถทำได้ทั้งทรงแข็ง ทรงกึ่งแข็ง และทรงนิ่ม แต่ที่นิยมผลิตกันมากมักจะเป็นทรงแข็ง กับทรงกึ่งแข็ง เพราะเหมาะกับคุณสมบัติของหนัง เนื่องจากหนังจะมีความหนามากกว่าผ้า เมื่อนำมาใช้ทำกระเป๋าจึงมีรูปทรงที่ค่อนข้างคงรูป และสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ หนังสัตว์เป็นวัสดุราคาแพง และมีพื้นผิวที่สวยงามอยู่แล้ว การนำมาใช้จึงต้องการที่จะโชว์พื้นผิวของหนังอย่างเต็มที่ ดังนั้น รูปทรงของกระเป๋าที่เหมาะสมก็คือ ทรงแข็ง และทรงกึ่งแข็ง

ภาพที่ 13 รูปแสดงกระเป๋าที่ทำจากหนัง

3. กระเป๋าที่ทำด้วยผ้า

กระเป๋าที่ทำจากผ้า โดยมากจะเป็นกระเป๋าทรงนิ่ม และทรงกึ่งแข็ง เนื่องจากผ้าเป็นวัสดุที่มีความนิ่ม และอ่อนตัวมาก ไม่อยู่ตัว การตัดเย็บกระเป๋าโดยใช้ผ้าจึงมักทำเป็นทรงนิ่ม กระเป๋าที่ทำด้วยผ้าได้รับความนิยมมากกว่าอย่างอื่น เนื่องจากใช้งานง่าย ดูแลรักษาง่าย สามารถตัดเย็บได้ง่าย ทำได้หลายรูปทรง และมีราคาไม่แพงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 รูปแสดงกระเป๋าที่ทำจากผ้า

นอกจากนี้ ยังมีกระเป๋าที่ทำจากวัสดุอื่นๆอีกเช่น กระเป๋าที่ทำจากโลหะ กระเป๋าที่ทำจากลูกบิด หรือกระเป๋าที่ทำจากอัญมณีต่างๆ

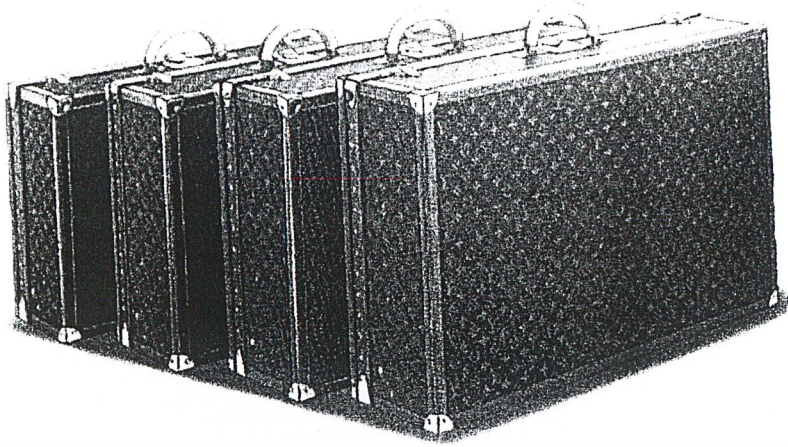
2. จำแนกประเภทกระเป๋าตามโครงสร้าง

การจำแนกประเภทนี้ วัสดุจะเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลโดยตรงกับโครงสร้างของกระเป๋าซึ่งมีวัสดุที่ใช้มีด้วยกันหลายรูปแบบ เช่น ผ้า หนัง พลาสติก ฯลฯ แล้วแบ่งประเภทของกระเป๋านี้เป็น 3 แบบ คือ

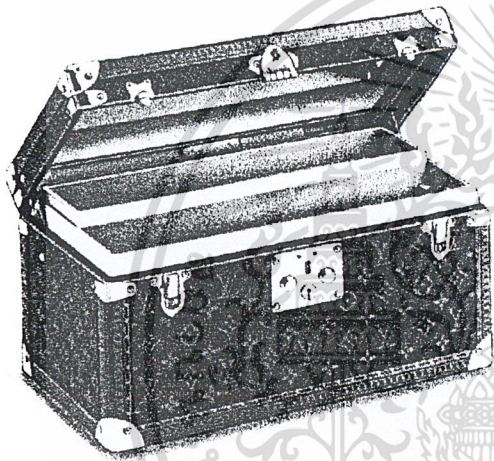
1. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบคงรูป (LUGGAGE OR CASE)

ลักษณะโครงสร้างของกระเป๋าเป็นโครงแข็งที่คงรูป ส่วนใหญ่จะทำจากวัสดุแข็ง เช่น พลาสติก ABS (ACRYLONITRILE-BUTADIENE STYRENE) หรือ โฟมโพลีเอทิลีน ซึ่งสามารถอัดให้แข็งเป็นรูปลักษณะตามที่ต้องการ และจะคงรูปร่างนั้นตลอดไป กระเป๋าประเภทนี้มีลักษณะที่แข็งแรง ทนต่อแรงกระแทก กันน้ำได้ และทำความสะอาดได้ง่าย แต่มีข้อเสียคือมีน้ำหนักมาก ราคาแพง เพราะมีขั้นตอนการผลิตที่ยุ่งยาก อีกทั้งยังเป็นรอยขีดข่วนได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

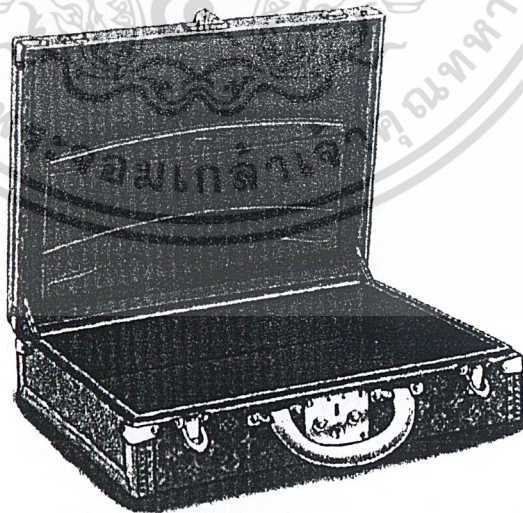
กระเป๋าสำหรับใส่เสื้อผ้า
(Luggage)

กระเป๋าสำหรับใส่เครื่องสำอางของผู้หญิง

กระเป๋าถือของผู้หญิง

กระเป๋าใส่เอกสาร
(Attache Case)

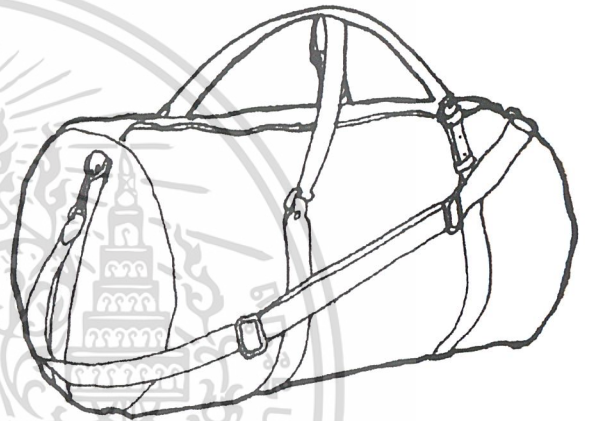
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 15 แสดงกระเป๋าแบบคงรูป นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบไม่คงรูป (BAG)

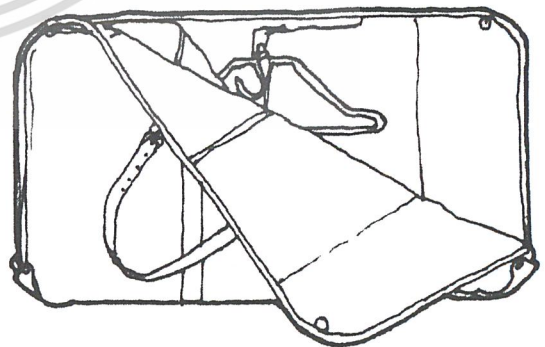
ลักษณะ เป็นกระเป๋าที่มีลักษณะใช้ถือหรือสะพายก็ได้ ไม่มีโครงสร้างเสริมความแข็งแรง ไม่สามารถคงรูปทรงตั้งอยู่ได้ วัสดุที่ใช้มักเป็นวัสดุอ่อนมีได้หลายชนิด เช่นผ้า ผ้าร่ม พลาสติกบาง ฯลฯ สามารถทำรูปทรงได้หลายรูปแบบตามต้องการ โดยมากนิยมใช้กับการท่องเที่ยวค้างแรม ระยะสั้นหรือใช้ชั่วคราว กระเป๋าประเภทนี้มีน้ำหนักเบา ราคาถูก ผลิตได้ง่าย และทำความสะอาดง่าย แต่มีรูปทรงที่ไม่สวยงาม สกปรกง่าย รับน้ำหนักได้น้อยและวัสดุบางชนิดไม่กันน้ำ และตัดเย็บได้ง่าย

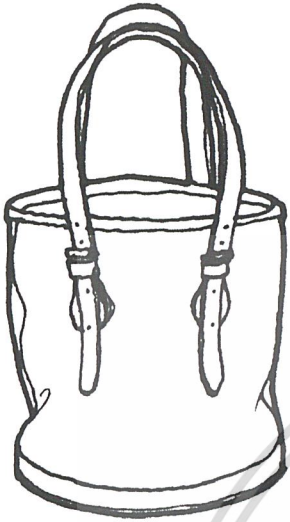
กระเป๋าสะพาย (SHOULDER BAG)

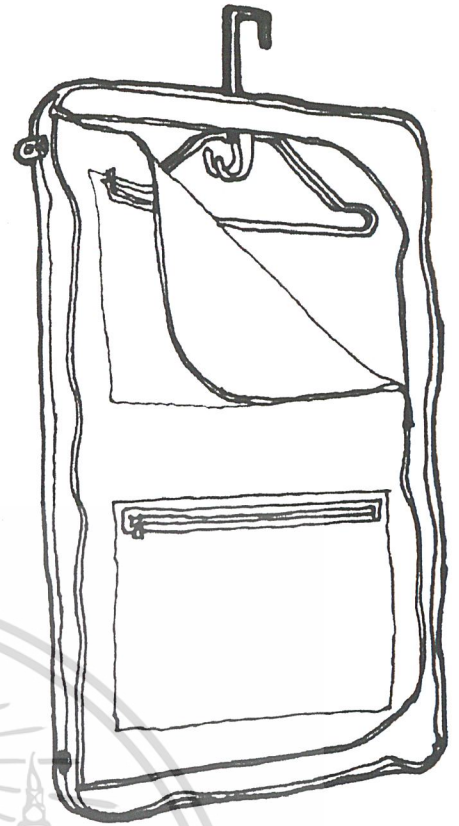
กระเป๋าสะพายแบบติดตัว (KIT BAG)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
กระเป๋าหรือถุงทะเล
กระเป๋าสำหรับใส่เสื้อผ้าชั่วคราว
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเป๋าถือใส่ของประจำตัว

กระเป๋าสำหรับใส่เสื้อผ้ากันยับได้

กระเป๋าเดินทาง

ภาพที่ 16 แสดงกระเป๋าบรรจุสัมภาระแบบไม่คงรูป

3. กระเป๋าสำหรับบรรจุสัมภาระแบบกึ่งคงรูป

ลักษณะ เป็นกระเป๋าที่มีรูปทรงค่อนข้างแน่นอน มีลักษณะอยู่ระหว่างกระเป๋า 2 ประเภท

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น มีโครงสร้างที่สามารถที่ทำให้กระเป๋าดังอยู่ได้ แต่ไม่เป็นทรงแข็งที่คง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้แบบเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รูปถาวร วัสดุที่ใช้มีหลายชนิด มีทั้งวัสดุอย่างอ่อนเสริมโครงแข็ง และวัสดุอย่างแข็งที่สามารถ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทงสิน อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คงรูปได้ด้วยตัวเอง แต่ไม่มีโครงกระเป๋าประเภทนี้มีน้ำหนักเบา มีรูปทรงสวยงาม ทำความ
สะอาดย่าง ถ้าเลือกใช้วัสดุและวิธีการตัดเย็บที่เหมาะสมที่จะมีความทนทานสูง

กระเป๋าคือผู้หญิง

กระเป๋ากีฬา

กระเป๋าเป้

กระเป๋าใส่เครื่องสำอาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเป๋าใส่เสื้อผ้ากันยับ

กระเป๋าเดินทาง

ภาพที่ 17 แสดงกระเป๋าสำหรับสัมภาระแบบกึ่งคงรูป

3. จำแนกประเภทกระเป๋าตามหน้าที่การใช้งาน
เป็นการจำแนกโดยใช้ลักษณะการใช้งานเป็นตัวกำหนดรูปแบบของกระเป๋าว่าควรมีลักษณะอย่างไรจึง
จะเหมาะสม แบ่งออกได้เป็น

LUGGAGE	เป็นกระเป๋าที่มักมีการออกแบบให้มีลูกล้อที่กั้นกระเป๋า โครงสร้างมีความแข็งแรง คงรูปดูภูมิฐาน
BAGGAGE	เป็นกระเป๋าสำหรับใช้ชั่วคราว มีรูปทรงนิ่มกึ่งแข็งตัว ไม่มีการเสริมโครงสร้างภายใน
PORTFOLIO	มีลักษณะรูปร่างเหมือนหีบ แข็ง มีความคงรูป
LOCKER	เป็นกระเป๋าผู้หญิง ที่มีความแข็งคงตัว 2 มิติทางด้านกว้างและด้านยาว มักทำจากวัสดุค่อนข้างคงรูป
CASE	คล้าย LUGGAGE แต่ไม่มีการเสริมโครงสร้าง
GARMENT	เป็นกระเป๋าใส่เสื้อผ้า สามารถกางออกแขวนเสื้อผ้าได้
BAG	เป็นกระเป๋าสะพาย กึ่งคงรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัสดุที่ใช้ผลิตกระเป๋าค่า มณฑล จันทบุรี เกตุเสียด (2541:118 – 119) และ
เกสร สุนทรเสรี (2539: 5)

1. ผ้าฝ้าย (Cotton)

1.1 สมบัติทางกายภาพ

สี	ขาว ครีม น้ำตาล หรือเทา
ความคืนตัว	ต่ำ ผ้าฝ้ายจึงยับง่าย
ความทนต่อการขัดถู	พอใช้จนถึงดี
ความคงรูป	ไม่คืนนัก ผ้าฝ้ายที่ไม่ได้ผ่านการตกแต่งสำเร็จด้วยต่าง เมื่อซักฟอกจะหดตัว

1.2 สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว	คงทนต่อสารฟอกขาวทุกชนิด ทั้งชนิดที่เป็นสารฟอก ขาวประเภทคลอรีน เช่น โซเดียมไฮโปคลอไรด์ และสาร ฟอกขาวประเภทออกซิเจน เช่น ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์
กรด – ด่าง	ทนต่อต่างได้ดี แต่ไม่ทนต่อกรดแก่
สารทำลายอินทรีย์	ทนต่อตัวทำลายที่เป็นสารอินทรีย์ เช่น อะซิโตน และชนิดอื่นๆ ได้เกือบทุกชนิด
แสงแดด และความชื้น	ทนต่อความร้อนและแสงแดดได้ดี แสงแดดไม่ทำ อันตรายต่อผ้าที่ตากแดดจนแห้ง แต่ถ้าปล่อยให้ถูกแสง สว่างเป็นระยะเวลานานและตลอดเวลาจะทำให้ เซลลูโลสถูกออกซิไดซ์ ซึ่งทำให้ผ้าลดความเหนียวได้ และเปลี่ยนเป็นสีเหลือง
สีย้อม	สีย้อมที่ใช้ย้อมฝ้ายได้คือ สีไดเรค รีแอคทีฟ วัต แนฟ- ทอล และสีที่ย้อมติดทนมากที่สุดคือ สีวัต

1.3 สมบัติทางชีวภาพ

เห็ดรา แบคทีเรีย	ฝ้ายที่อยู่ในสภาพเปียกชื้นและอับจะไม่ทนต่อเชื้อรา โดยราดำจะขึ้นได้ง่ายบนฝ้าย ทำให้เกิดจุดดำฝังแน่นใน เส้นใย แบคทีเรียจะทำให้เส้นใยที่หมักแช่ไว้นานๆ มี กลิ่นเหม็นและเปื่อยขาดได้ง่าย
แมลง	ตัวมอด ตัวด้วงไม่กัดกินฝ้าย แต่แมลงบางชนิดเช่น ตัวสามง่าม ชอบกัดกินฝ้าย โดยเฉพาะผ้าที่ลงแป้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ผ้าฝ้ายมีความเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์หลายด้านทั้งการทำเป็นเสื้อผ้า เครื่องใช้ในบ้าน งานอุตสาหกรรม สำหรับการใช้ทำเสื้อผ้ามีความเหมาะสมอย่างยิ่ง เนื่องจากฝ้ายให้ความสบายในการสวมใส่หลายประการ เช่น เป็นตัวนำความร้อนที่ดีจึงไม่สะสมความร้อน ดูดความเปียกชื้นได้ดี และระเหยไปได้เร็ว ผ้าจึงดูดซับความชื้นได้อยู่เรื่อยๆ คล้ายไส้ตะเกียงดูดซับน้ำมัน ฝ้ายไม่สะสมประจุไฟฟ้าสถิต จึงเหมาะจะสวมใส่ในที่อากาศเย็นและมีความชื้นต่ำ ผ้าฝ้ายถึงแม้จะยับง่าย แต่แก้ไขได้โดยการตกแต่งสำเร็จให้ทนยับได้ โดยวิธีการผสมเส้นใยฝ้ายกับเส้นใยที่มีความเหนียวและไม่หดหรือยับง่าย คือโพลีเอสเตอร์ การผสมมักจะใช้ปริมาณเส้นใยทั้งสองต่างกัน เช่น โพลีเอสเตอร์ 65% ฝ้าย 35% หรือโพลีเอสเตอร์ 50% ฝ้าย 50% นอกจากนี้การตกแต่งสำเร็จที่ช่วยให้ผ้าฝ้ายมีสมบัติเหมาะกับการใช้งานมากขึ้น ได้แก่ การตกแต่งด้วยการชุบด่าง เพื่อให้ฝ้ายมีความเหนียว ความมัน ดูดสีย้อมได้ดี การตกแต่งเพื่อไม่ให้ผ้าหด โดยวิธีดองผ้าให้ตั้งผ่านลูกกลิ้งร้อน

ตัวอย่างของผ้าฝ้ายที่ใช้ทำประโยชน์ด้านต่างๆ ดังนี้
ผ้าฝ้ายบาง น้ำหนักเบา เช่น ฝ้ายลินิน (muslin) ผ้าแกวอร์แกนดี (organdy) ผ้าบาติส (batiste) เหมาะใช้ทำเสื้อผ้าเด็กอ่อน ผ้าเช็ดหน้า ตกแต่งหรือตัดเป็นเสื้อผ้าสตรีตามแบบที่เหมาะสม
ผ้าฝ้ายหนาปานกลาง เช่น ผ้าปอปอลิน (poplin) ผ้าทาทา (taffeta) ผ้าฝ้ายพิมพ์ลายตาราง (percale) ผ้าอ็อกซ์ฟอร์ด (oxford) ผ้าล้าลี (flannel) เหมาะสำหรับตัดเสื้อผ้า เช่น เสื้อเชิ้ต เสื้อตัวเดียว เสื้อคลุม เสื้อนอน เครื่องใช้ในบ้าน ปลอกหมอน ผ้าปูที่นอน
ผ้าฝ้ายหนามาก เช่น เซอร์จ (serge) การ์บาดีน (garbadine) เหมาะสำหรับตัดกางเกง กระโปรง สูท เครื่องแบบ ผ้าขนหนู (terry) เหมาะที่จะใช้ทำผ้าเช็ดตัว เช็ดหน้า เสื้อกันหนาว เสื้อคลุม ผ้ากำมะหยี่ (velvet, velveteen) ใช้ตัดเสื้อผ้าที่สวยงามหรูหรา ผ้าเดนิม (denim) หรือที่เรียกกันว่าผ้ายีนส์ ใช้ตัดกางเกง กระโปรง เสื้อแจ็กเกต ผ้ากำมะหยี่ลูกฟูก (corduroy) ใช้ตัดกางเกง เสื้อแจ็กเกต ผ้าใบ (canvas) ใช้ทำเต็นท์ ถุงเมล์ เป็นต้น

2. ผ้าโพลีเอสเตอร์ (Polyester)

2.1 สมบัติทางกายภาพ

ความยาว	สามารถทำให้เป็นเส้นใยยาวหรือสั้นได้ตามต้องการ
สี	ขาว
ความคืนตัว	ดีมากไม่ยับง่าย
ความทนต่อการขัดถู	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคงรูป

ค่อนข้างดี ถ้าผ่านการทำให้อยู่ตัวด้วยความร้อน จะทำให้มีความคงขนาดดีมาก ผ้าจะไม่ยืดหรือหด

2.2 สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว

คงทนต่อสารฟอกขาวทุกชนิด

กรด – ด่าง

ทนต่อกรดอ่อนได้ดี แต่ละลายในกรดกำมะถันเข้มข้น และร้อน ไม่ทนต่อด่างแก่

สารทำลายอินทรีย์

ทนต่อสารอินทรีย์บางชนิด เช่น แอลกอฮอล์ คีโตน และ สารทำลายซักแห้ง แต่ละลายได้ในเมตาครีซอลที่ ร้อน, กรดไตรฟลูออโรอะซิติก, ฟีนอล, ออโรคลอโรฟีนอล

แสงแดด และความร้อน

ถูกแสงสว่างเป็นระยะเวลาานความเหนียวจะลดลง ควรรีดที่อุณหภูมิปานกลาง $140^{\circ} - 165^{\circ}C$ ถ้าใช้อุณหภูมิ สูงมากจะอ่อนตัวหนักติดเตารีด ถ้าต้มในน้ำเดือดจะหด โพลีเอสเตอร์ที่ผ่านการทำให้อยู่ตัวด้วยความร้อนจะไม่ หดตัว ไม่ยับเมื่อซักหรือรีดที่อุณหภูมิสูง (แต่ต่ำกว่า อุณหภูมิที่ทำให้อยู่ตัว) การทำให้อยู่ตัวด้วยความร้อน ทำโดยซึ่งผ้าให้ได้ขนาดที่ต้องการให้คงที่ในความร้อนสูง $230^{\circ} - 240^{\circ}C$ ซึ่งเป็นระดับอุณหภูมิที่มักใช้ในการดูแล รักษาทำความสะอาดอยู่เป็นประจำ

รอยเปื้อน

ล้างคราบสกปรกที่ละลายน้ำได้ง่ายแต่ล้างคราบ สกปรกที่มีไขมันปนอยู่ได้ยาก

สีย้อม

ย้อมได้ด้วยสีย้อมเพอร์ส และสีย้อมโซอิก

2.3 สมบัติทางชีวภาพ

เห็ดรา ไม่ขึ้นบนเส้นใยโพลีเอสเตอร์ แมลงไม่ชอบกัดกิน

2.4 การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

โพลีเอสเตอร์เป็นเส้นใยที่มีสมบัติดีสำหรับนำไปใช้ประโยชน์หลายประการ เช่น มีความ ทนทานต่อการยืดหด ไม่ย่นยับง่าย เมื่ออัดจีบจะได้รอยจีบที่คงทน ทนทานต่อการขัดสี มี น้ำหนักน้อย ทนทานต่อสารเคมีซึ่งมีผลต่อการดูแลรักษา ทำความสะอาดได้ง่าย ซักได้ทั้งวิธี ซักน้ำและซักแห้ง ใช้ตัดเสื้อผ้าได้ทุกชนิดทุกแบบ โดยเฉพาะที่ต้องการไม่ให้ยับง่าย หรืออัด จีบถาวร ใช้ทำผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าคลุมเตียง ผ้า màn เครื่องตกแต่งภายในต่างๆที่ ทำด้วยผ้า พรม ใช้แทนนุ่น เส้นด้าย เชือก ไบเรื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ผ้าที่ได้จากใยผสม

ผ้าเส้นใยผสมส่วนมากเป็นการนำเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์มาผสมกันในอัตราส่วนต่างๆ เพื่อแก้ไขคุณสมบัติที่ด้อยบางอย่างของเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ ทำให้ผ้ามีคุณสมบัติดีขึ้นและราคาถูกลง เช่น ผ้าฝ้ายจะยับง่าย แต่แก้ไขได้โดยการตกแต่งสำเร็จให้ทนยับได้ โดยวิธีการผสมเส้นใยฝ้ายกับเส้นใยที่มีความเหนียวและไม่หดหรือยับง่าย คือโพลีเอสเตอร์ การผสมมักจะใช้ปริมาณเส้นใยทั้งสองต่างกัน เช่น โพลีเอสเตอร์ 65% ฝ้าย 35% หรือโพลีเอสเตอร์ 50% ฝ้าย 50% ผ้าเส้นใยผสมบางอย่างอาจเป็นการผสมกันระหว่างเส้นใยธรรมชาติ กับเส้นใยสังเคราะห์ก็ได้

4. ผ้าไนลอน (Nylon)

4.1 สมบัติทางกายภาพ

ความคืนตัว

ดี ไม่ยับง่าย

ความทนต่อการขีดถู

ดี

ความคงรูป

ถ้าทำให้อยู่ตัวด้วยความร้อนจะทำให้คงขนาดและรูปร่างได้ดี

4.2 สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว

สารฟอกขาวประเภทคลอรีนจะทำให้เส้นใยลดความแข็งแรงลง ควรใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

กรด - ด่าง

กรดแก่ทำให้เส้นใยเปื่อยขาดได้ แต่ด่างไม่ทำให้เกิดผลดังกล่าว

สารทำลายอินทรีย์

ทนต่อสารทำลายอินทรีย์

แสงแดด และความร้อน

ถ้าถูกแสงแดดเป็นระยะเวลานานจะทำให้เส้นใยลดความเหนียวแข็งแรงลง ทนต่อความร้อนได้ดี

สีย้อม

สีย้อมที่ย้อมติดได้คือ สีกรด ไโดเรค วัต ดิสเพิร์ส เบสิค และเมทัลไลส์

4.3 สมบัติทางชีวภาพ

เห็ดรา แบคทีเรีย

ต้านทานต่อเชื้อราและแบคทีเรียได้พอสมควร

แมลง

แมลงพวกมด แมลงสาบถ้าติดอยู่ในผ้านานๆอาจกัดกินได้

4.4 การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ผ้าไนลอนใช้ประโยชน์ได้มากทั้งที่เป็นเสื้อผ้าและของใช้อื่นๆ ที่ใช้ทำเป็นเสื้อผ้าได้แก่ เสื้อผ้า

ชั้นในสตรี ถุงน่อง ถุงเท้า เสื้อผ้านักกีฬา แจ็คเก็ตกันหนาว อุปกรณ์นอกแคมป์ เช่นผ้าใช้

ทำเต็นท์ กระเป๋า ถุงนอน เชือก ประโยชน์จากไนลอนที่ไม่ใช่เสื้อผ้าคือ ใช้ทำเครื่องตกแต่ง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้าน หรือที่อยู่อาศัย เช่น พรหมปูพื้น ผ้าปูเก้าอี้ นอกจากนี้ในลอนยังใช้ทำร่ม ร่มชูชีพ ใบริือ การดูแลรักษาผ้าไนลอนทำได้ง่าย ชักในน้ำได้โดยใช้ผงซักฟอก แห้งเร็ว แต่ไม่ควรตากแดด

5. พลาสติก ปองสุข ฐเนศตระกฏล (2540 : 107 – 108)

แบ่งเป็น 2 ชนิด

1. PVC Film มีลักษณะใส โปร่งแสง มีหลายสีหลายและมีความหนาต่างๆกัน นิยมใช้เป็นแผ่นพลาสติกหุ้มสมุด หนังสือ
2. PVC Sheet มีลักษณะทึบแสง มีทั้งชนิดหนา และบาง ชนิดบางนิยมใช้ทำรองเท้า ชนิดหนาใช้ทำเข็มขัด ผ้าใบ ผ้าเต็นท์ และผ้าปูโต๊ะ

คุณสมบัติทั่วไป

1. มีน้ำหนักเบา
2. กันน้ำได้ดี แต่จะมีรูเล็กๆที่อากาศผ่านเข้าออกได้
3. ชักล้างทำความสะอาดง่าย
4. มีความแข็งแรง ยืดหยุ่นได้พอควร
5. สามารถผลิตให้เป็นสีต่างๆ พื้นผิว และพิมพ์ให้มีลวดลายต่างๆได้ตามต้องการ
6. ราคาถูกมากเมื่อเทียบกับวัสดุอื่น

PVC Film & Sheet สามารถประกอบเข้ารูปทรงได้ทั้งการเย็บเข้ารูปและการทำให้เกิดตะเข็บติดกันด้วยความร้อน แต่รอยตะเข็บมักฉีกขาดได้ง่าย

1.3 กรรมวิธีการผลิตกระเป๋าค่า ปองสุข ฐเนศตระกฏล (2540: 75 - 76)

ในการผลิตกระเป๋าค่าโดยทั่วไปจะมีวิธีการผลิตที่คล้ายคลึงกับการผลิตสิ่งทอสำเร็จรูปต่างๆไป ในที่นี้จะขอกล่าวถึงขั้นตอนการผลิตที่จำเป็นและมีความสำคัญในการผลิตกระเป๋าค่า ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนในการเตรียมผ้าและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการผลิต มี 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้
 - 1.1 การวาดแบบและสร้างแพทเทิร์น
 - 1.2 การวางแบบ
 - 1.3 การวางผ้า
 - 1.4 การตัดผ้า
 - 1.5 การแยกชิ้นส่วนของผ้าที่ตัด
 - 1.6 การเตรียมวัสดุที่จะใช้ประกอบกับกระเป๋าค่า
2. การเย็บประกอบกระเป๋าค่า แบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 2.1 เย็บเป็นส่วนประกอบย่อย
- 2.2 เย็บเป็นส่วนประกอบหลัก

2.3 เย็บสายสะพายและเครื่องเกาะเกี่ยวของกระเป๋าค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ร่ม สัมภาษณ์ เจ้าของร้านเซียงใต้ (2543)

2.1 รูปแบบของร่ม

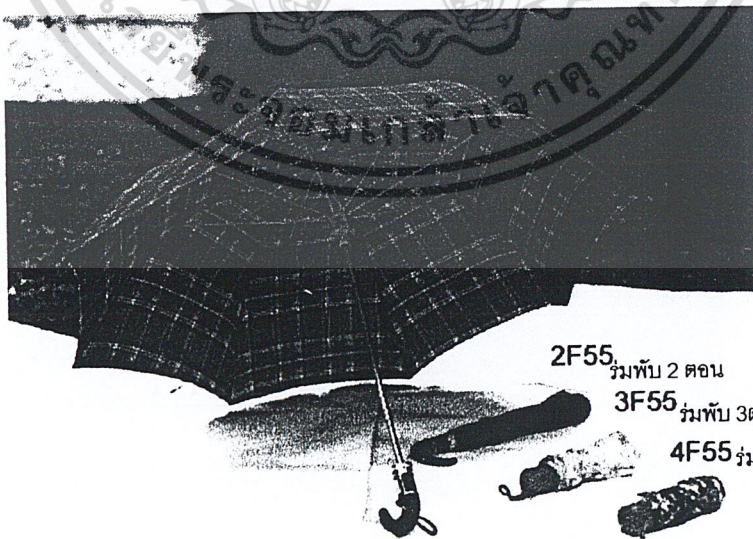
ร่มที่ใช้กันแดดกันฝนตามท้องตลาดทั่วไป สามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ตามลักษณะของโครงสร้างและลักษณะวิธีการใช้งานของร่ม ดังนี้

1. ร่มยาว

ภาพที่ 18 รูปแสดงร่มยาว

2. ร่มพับ
แบ่งได้ดังนี้

2F55 ร่มพับ 2 ตอน
3F55 ร่มพับ 3 ตอน
4F55 ร่มพับ 4 ตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 19 รูปแสดงร่มพับแบบต่างๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ร่มพับ 2 ตอน

ภาพที่ 20 รูปแสดงร่มพับ 2 ตอน

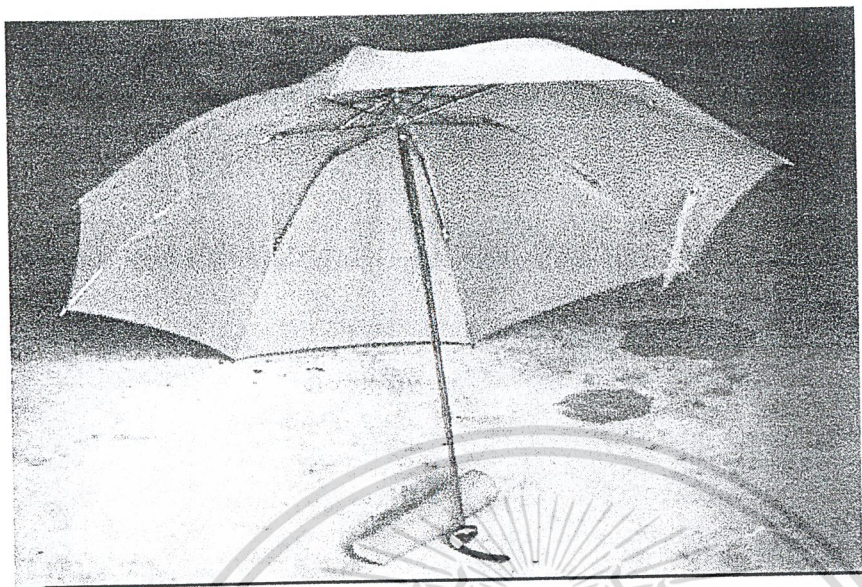
2.2 ร่มพับ 3 ตอน

ภาพที่ 21 รูปแสดงร่มพับ 3 ตอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ร่มพับ 4 ตอน

ภาพที่ 22 รูปแสดงร่มพับ 4 ตอน

ขนาดของร่ม วัดตามขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของร่มเมื่อกางแล้ว มีขนาดตั้งแต่ 22 นิ้ว 24 นิ้ว จนถึง 30 นิ้ว

วิธีการเปิด – ปิดร่มมี 2 แบบคือ

- แบบกดสปริง (Automatic) แบบนี้จะมีความสะดวกสบายในการใช้งานมากกว่า แต่จะสามารถใช้ได้กับร่มยาว และร่มพับ 2 ตอนเท่านั้น
- แบบใช้มือดัน (Manual) เป็นแบบที่ต้องใช้มือดันเปิดร่มเอง สามารถใช้ได้กับร่มทุกแบบ

2.2 ส่วนประกอบของร่ม

- โครงร่ม จะประกอบด้วยแกนร่ม สปริงล่าง และซี่ร่ม สปริงล่างเป็นจุดรวมซี่ร่มทั้งหมด เลื่อนขึ้น-ลงได้ มีสปริงเพื่อเปิด-ปิดร่ม ซี่ร่มจะมีตั้งแต่ 6 ซี่ 8 ซี่ 10 ซี่ จนถึง 12 ซี่ ความแข็งแรงของร่มจะขึ้นกับจำนวนซี่ร่ม ถ้ามีมากก็จะมีแข็งแรงทนทานมาก ร่มโดยทั่วไปจะมีจำนวนซี่ร่ม 8 ซี่ วัสดุที่ใช้ทำโครงร่มจะใช้ เหล็ก พลาสติก ไฟเบอร์ อะลูมิเนียม ร่มส่วนใหญ่จะใช้อะลูมิเนียมทำโครงร่ม เนื่องจากน้ำหนักเบา และมีความแข็งแรงทนทานพอสมควร ถ้าใช้เหล็กจะแข็งแรงทนทานที่สุดแต่น้ำหนักมาก ส่วนพลาสติกมีน้ำหนักเบาแต่ไม่แข็งแรงทนทาน

- หัวร่ม หรือรังซี่ร่ม เป็นส่วนยอดสุดของร่ม วัสดุที่ใช้มีทั้งไม้ พลาสติก และเหล็ก
- ด้ามจับ หรือ มือจับ เป็นส่วนที่ใช้สำหรับถือหรือบางที่ใช้แขวนร่ม วัสดุที่ใช้มีทั้งไม้ และพลาสติก
- ผ้าร่ม เป็นส่วนสำคัญ เพราะเป็นส่วนที่ใช้กันแดดกันฝน วัสดุที่ใช้มีทั้งผ้าในลอน และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้ก่อนนำมาใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 วัสดุที่ใช้ทำร่ม มณฑา จันทรเกตุเสียด (2541 : 118 – 149)

1. ผ้าไนลอน (Nylon)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป๋า หน้า

2. ผ้าที่ได้จากเส้นใยไวโนล (Vinal)

2.1 สมบัติทางกายภาพ

ความคืนตัว

ไม่ดีนัก ยับง่าย

ความทนต่อการขีดถู

ดี

ความคงรูป

ถ้าทำให้อยู่ตัวด้วยความร้อนจะทำให้คงขนาดและรูปร่างได้ดี

2.2 สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว

สารฟอกขาวที่มีออกซิเจนเป็นส่วนประกอบจะละลายไวโนล

กรด – ต่าง

ทนต่อกรด ต่าง

สารทำลายอินทรีย์

ทนต่อสารอินทรีย์ แต่จะละลายในฟีนอล, ครีซอล, กรดฟอร์มิก

แสงแดด และความร้อน
สีย้อม

ถ้าถูกแสงแดดเป็นเวลานานจะลดความแข็งแรงลง
สีย้อมที่ย้อมติดได้คือ สีกรด สีดิสเพิร์ส

2.3 สมบัติทางชีวภาพ

เห็ด รา แมลง ไม่ทำอันตรายเส้นใย

2.4 การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

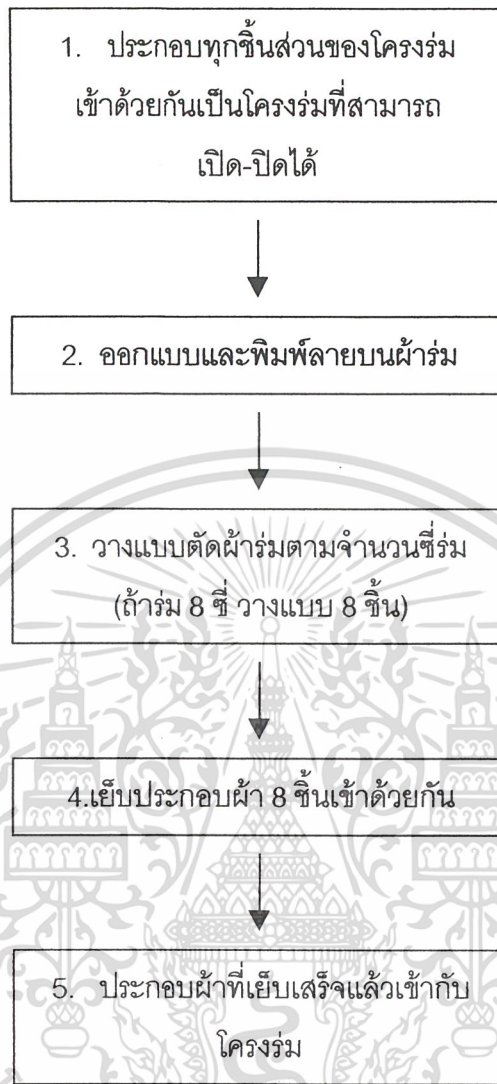
เนื่องจากเป็นเส้นใยที่ไม่ลุกติดไฟ ทนต่อการขีดสีได้ดี จึงใช้ทำเสื้อคลุมแจ๊คเกต เสื้อฝน หมวก ร่ม ถุงเท้า ถุงมือ เส้นเอ็นสำหรับเย็บแผล ผ้าที่ทำจากใยไวโนลผสมกับวินยอนใช้ทำชุดนอนสำหรับเด็กได้ดี

3. พลาสติก

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป๋า หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 กรรมวิธีการผลิตร่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หมอนอิง

3.1 ส่วนประกอบของหมอนอิงและวัสดุที่ใช้

1. ปลอกหมอน ขึ้นอยู่กับสถานที่ในการใช้งานว่าต้องการความคงทนมากเพียงใด เช่น หมอนในห้องนอน สามารถทำทำจากผ้าลูกไม้ ผ้าแพร หรือผ้าซาตินได้ ในขณะที่หมอนอิงในห้องนั่งเล่น ต้องการผ้าที่คงทน และสามารถซักล้างทำความสะอาดได้ง่าย เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าฝ้ายผสมโพลีเอสเตอร์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับรูปแบบของหมอนด้วยเป็นสำคัญ

2. ตัวในวัสดุใส่ใน หมอนจะมีลักษณะอย่างไร ขึ้นอยู่กับวัสดุตัวในและไส้ในซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้เกิดรูปร่างขึ้นมาและเป็นสิ่งที่แสดงความรู้สึกสัมผัสอีกด้วย แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 ตัวในหมอนสำเร็จรูป มีขายทั่วไป สามารถคงรูปร่างได้ด้วยตัวเอง ทำจากฟองน้ำ หรือใยโพลีเอสเตอร์ ตัวในหมอนมีทั้งแบบรูปทรงมาตรฐาน และแบบรูปทรงอื่นๆ

ตัวในหมอนรูปทรงมาตรฐานมี 2 แบบ คือ

- ทรงกลมซึ่งทำจากฟองน้ำ มักมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 12 ถึง 18 นิ้ว
- ตัวในหมอนรูปสี่เหลี่ยมจะยาว 36 นิ้ว

หากเป็นตัวในหมอนที่ไม่ใช่แบบมาตรฐานก็จะมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางหรือความสูงต่างกัน ราคามีหลายระดับ แตกต่างตามคุณภาพของวัสดุภายใน

2.2 ไส้หมอน เป็นตัวในของหมอนที่ได้รับความนิยม ต้องมีการเย็บเป็นโครงร่างก่อนหนึ่งชั้น สามารถเย็บให้เป็นรูปร่างแปลกๆได้ มีทั้งแบบรูปทรงมาตรฐานและแบบรูปทรงอื่นๆ

ไส้หมอนที่ใช้กันทั่วไปมีหลายแบบดังนี้

1. หนุน

เป็นเส้นใยพืชชนิดหนึ่ง ใยหนุนให้ความอบอุ่น พองฟูดี และเป็นวัสดุที่ทำให้ได้ง่ายในประเทศ จึงได้รับความนิยมมาก แต่มีข้อเสียคือ เมื่อใช้ไปนานๆความพองฟูจะลดลง และทำให้หมอนแบนลง และละเอียดรูปทรง นอกจากนี้หนุนยังทำให้เกิดการแพ้ในบางคน

2. ฟองน้ำ

ตัวในหมอนสำเร็จรูปที่มีขายกันทั่วไปมักทำจากฟองน้ำ โพลียูรีเทน ตัวในหมอนฟองน้ำมีราคาถูกมักทำจากแผ่นฟองน้ำ และมีเศษฟองน้ำชิ้นเล็กๆเป็นไส้ใน

3. ใยโพลีเอสเตอร์

นิยมนำมาใช้ทำไส้หมอน ใยโพลีเอสเตอร์นี้อาจอยู่ในรูปแบบของแผ่นเส้นใย กลุ่มเส้นใยบรรจุรวมกันอยู่อย่างหลวมๆ หรืออยู่ในรูปของตัวในหมอนสำเร็จรูป ซึ่งมีผ้าหรือแผ่นฟองน้ำหุ้มอยู่เรียบร้อยแล้ว ใยโพลีเอสเตอร์ ใช้งาน สะดวก สะอาด และมีราคาไม่แพงนัก

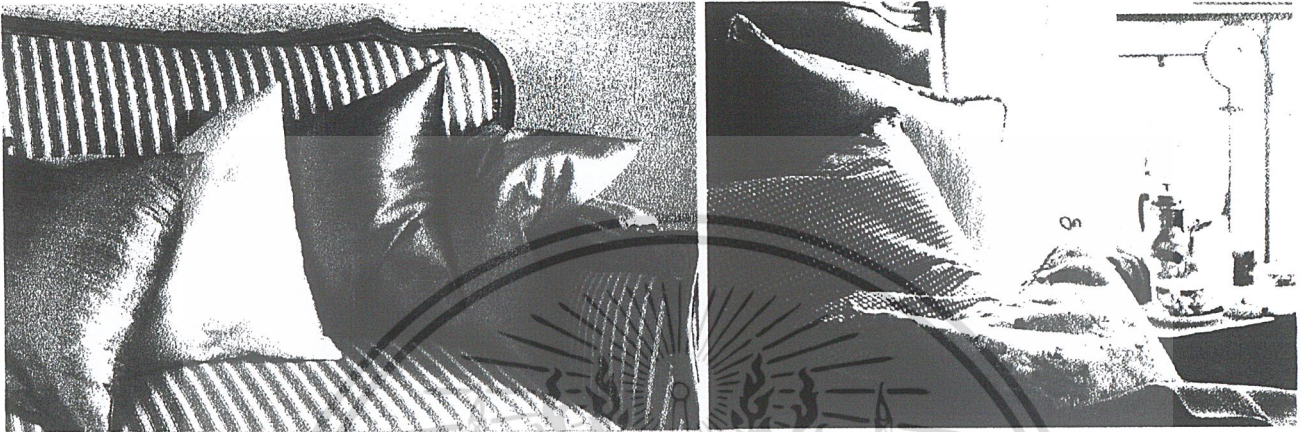
4. ขนเป็ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในทางวิชาการเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ราคาแพงมากจึงมักใช้ผสมกับขนสัตว์อื่นๆ เพื่อให้ราคาถูกลง มักใช้กับหมอนราคาแพง ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 รูปแบบของหมอนอิง Heather Luke (1996 : 18-52)

1. หมอนอิงรูปแบบพื้นฐาน (Basic Cushion)

เป็นหมอนอิงที่เห็นกันโดยทั่วไป ตัดเย็บง่ายที่สุด ประกอบด้วยชั้นบนและชั้นล่างเย็บติดกัน อาจมีก้นขอบกลมหรือไม่มีก็ได้

หมอนอิงแบบไม่มีก้นขอบ

หมอนอิงแบบก้นขอบ

ภาพที่ 23 รูปแสดงหมอนอิงรูปแบบมาตรฐาน (Basic Cushion)

2. หมอนอิงแบบขอบจีบ (Frilled Cushions)

เป็นหมอนอิงที่เพิ่มขอบให้มีจีบระบาย ช่วยให้ดูอ่อนหวานน่ารัก มีทั้งแบบขอบจีบ 1 ชั้นและ 2 ชั้น หรือติดทั้งจีบระบายและแทรกด้วยก้นด้วยก็ได้ ขนาดของขอบมีทั้งสั้นและยาว แล้วแต่ขนาดของหมอนอิงว่าจะใช้วางที่ใด เช่นวางที่โซฟาหรือวางที่เก้าอี้

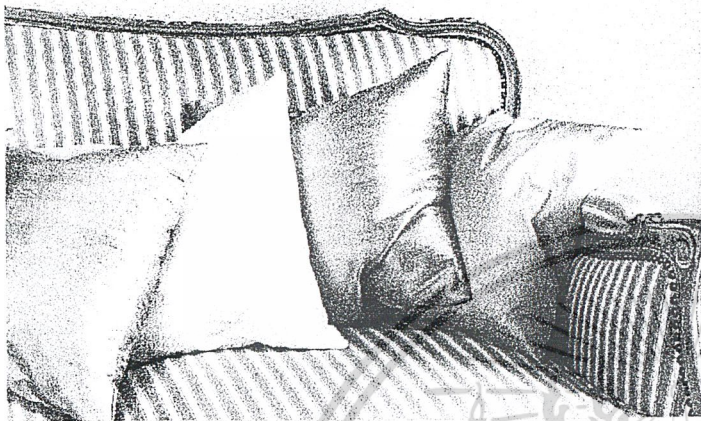
ภาพที่ 24 รูปแสดงหมอนอิงแบบขอบจีบ (Frilled Cushions)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 รูปแบบของหมอนอิง Heather Luke (1996 : 18-52)

1. หมอนอิงรูปแบบพื้นฐาน (Basic Cushion)

เป็นหมอนอิงที่เห็นกันโดยทั่วไป ตัดเย็บง่ายที่สุด ประกอบด้วยพื้นบนและชั้นล่างเย็บติดกัน อาจมีก้นขอบกลมหรือไม่มีก็ได้

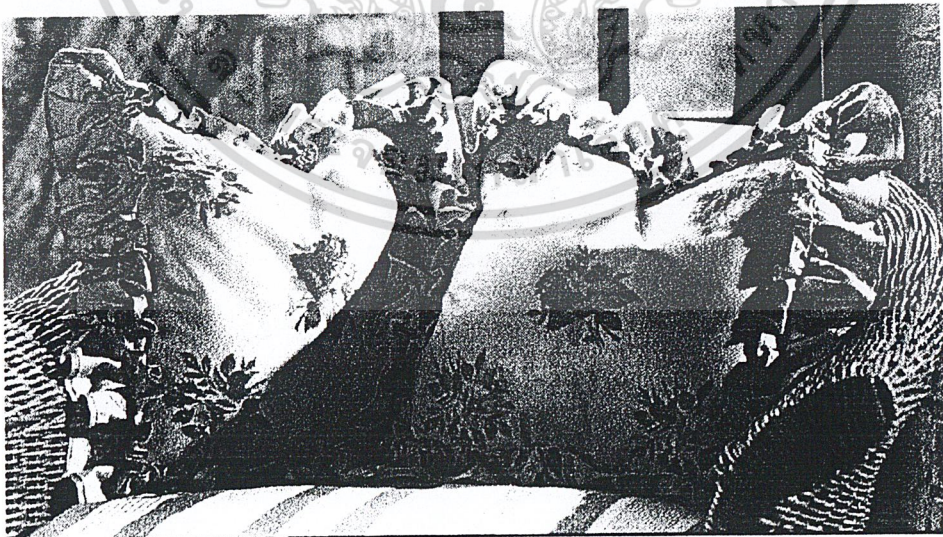
หมอนอิงแบบไม่มีก้นขอบ

หมอนอิงแบบก้นขอบ

ภาพที่ 23 รูปแสดงหมอนอิงรูปแบบมาตรฐาน (Basic Cushion)

2. หมอนอิงแบบขอบจีบ (Frilled Cushions)

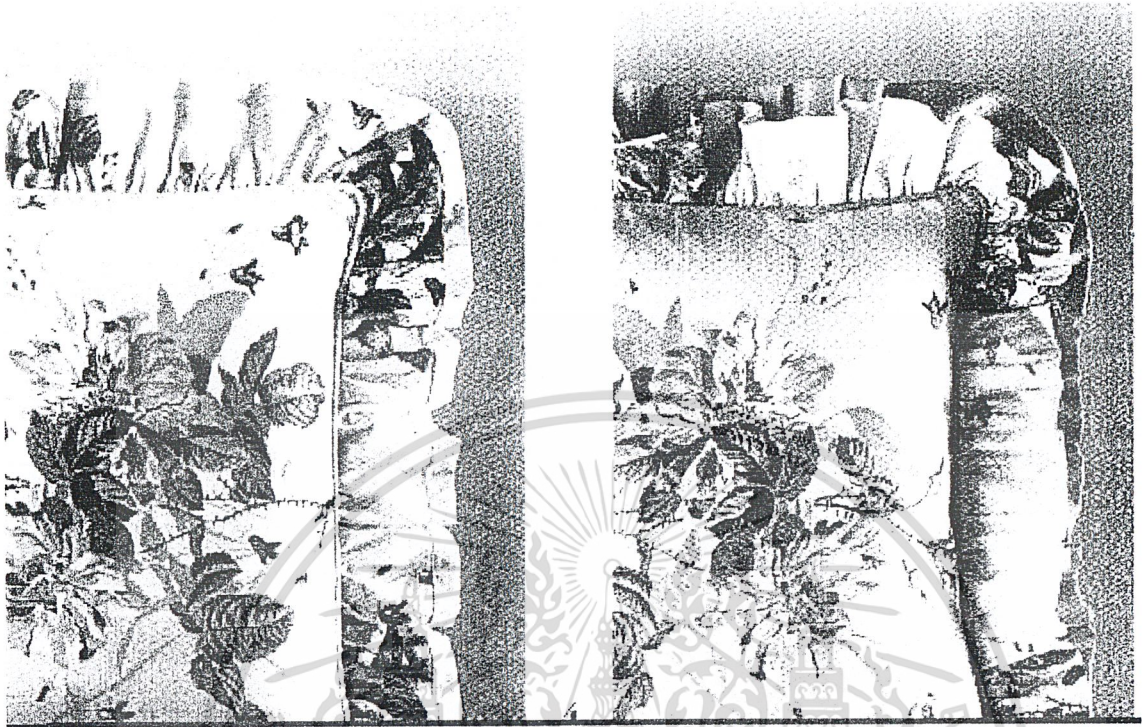
เป็นหมอนอิงที่เพิ่มขอบให้มีจีบระบาย ช่วยให้ดูอ่อนหวานน่ารัก มีทั้งแบบขอบจีบ 1 ชั้นและ 2 ชั้น หรือติดทั้งจีบระบายและแทรกด้วยก้นด้วยก็ได้ ขนาดของขอบมีทั้งสั้นและยาว แล้วแต่ขนาดของหมอนอิงว่าจะใช้วางที่ใด เช่นวางที่โซฟาหรือวางที่เก้าอี้

ภาพที่ 24 รูปแสดงหมอนอิงแบบขอบจีบ (Frilled Cushions)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของขอบจีบก็สามารถทำได้หลายรูปแบบ ดังในรูป

ขอบชั้นเดียว

ขอบ 2 ชั้น

ภาพที่ 25 รูปแสดงรูปแบบต่างๆของขอบจีบของหมอนอิง

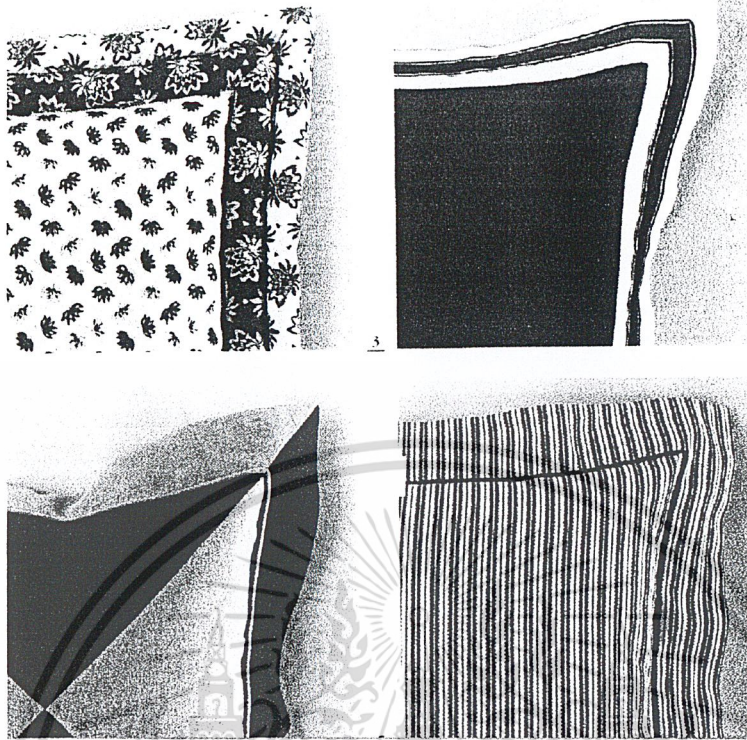
3. หมอนอิงแบบขอบแบน (Bordered Cushions)

ขอบจะมีลักษณะเป็นปีกแบนๆ ยื่นออกมาล้อมรอบหมอน เป็นเหมือนกรอบของหมอน อาจเป็นชั้นเดียวกับผ้าชั้นบนและชั้นล่างหรือเย็บเพิ่มต่างหากก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่...
ภาพที่ 26 รูปแสดงหมอนอิงแบบขอบแบน (Bordered Cushions)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

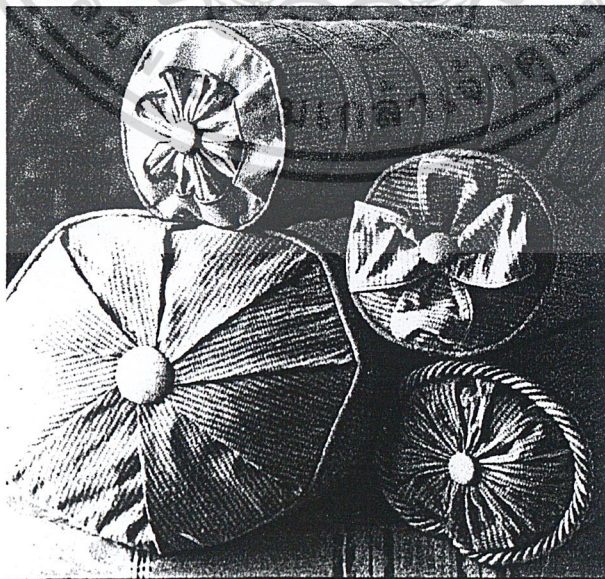
รูปแบบของขอบแบบแบนมีหลายรูปแบบ ดังในรูป

ภาพที่ 27 รูปแสดงขอบแบบต่างๆของหมอนอิง

4. หมอนอิงแบบทรงกระบอก (Bolster Cushions)

หมอนอิงแบบทรงกระบอก (Bolster Cushions) เป็นหมอนอิงที่ใช้ในการตกแต่งห้องมาก่อนหมอนอิงแบบพื้นฐาน แต่เดิมหมอนอิงแบบทรงกระบอกทำด้วยฟาง ยัดใส่หมอนด้วยเฟิร์นหรือหางม้า แต่หมอนอิงทรงกระบอกในปัจจุบันที่ใช้วางโซฟาไม้สักมักตัดเย็บด้วยผ้าราคาแพงและมีการตกแต่งขอบอย่างสวยงามหรูหรา

ภาพที่ 28 รูปแสดงหมอนอิงแบบทรงกระบอก (Bolster Cushions)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

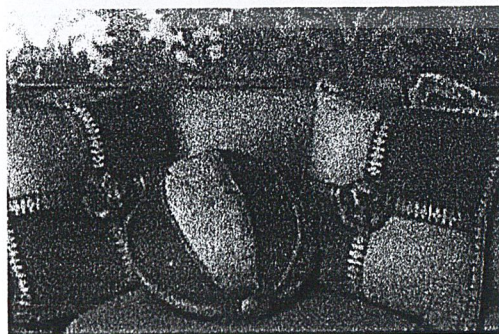
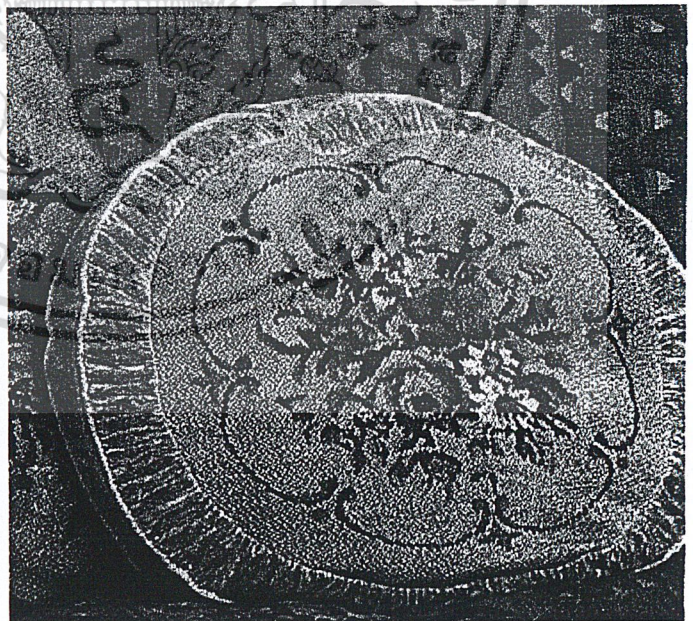
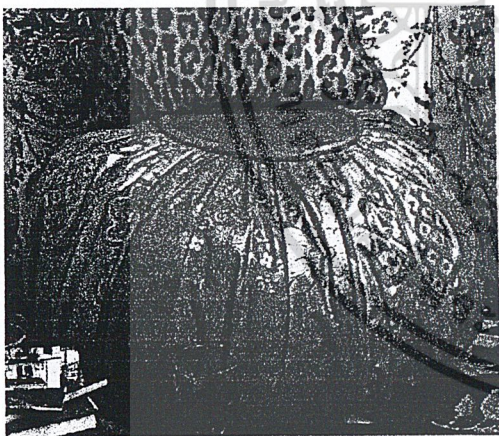
5. หมอนอิงทรงสี่เหลี่ยม (Box Cushions)

เป็นหมอนอิงรูปสี่เหลี่ยมที่มีผนักันระหว่างผ้าชั้นบนกับชั้นล่าง ลักษณะคล้ายรูปเบาะ สามารถใช้งานได้เหมือนหมอนอิงแบบพื้นฐานธรรมดา แต่ส่วนผนักันทำให้หมอนอิงหนาขึ้นมา การใช้งานเหมาะกับการวางบนโซฟาขนาดใหญ่ หรือสามารถใช้เป็นเบาะรองนั่งได้

ภาพที่ 29 รูปแสดงหมอนอิงทรงสี่เหลี่ยม (Box Cushions)

นอกจากนี้ยังมีหมอนอิงรูปทรงอื่นๆ อีก เช่น หมอนอิงทรงกลม หรือหมอนอิงรูปทรงแปลกๆ ที่ตัดเย็บตามความคิดสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 30 รูปแสดงหมอนอิงรูปทรงอื่นๆ อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 วิธีการถอด – ไล่ปลอกหมอน

ที่ได้รับความนิยมและใช้กันโดยทั่วไป มีรูปแบบดังนี้

1. แบบติดซิป

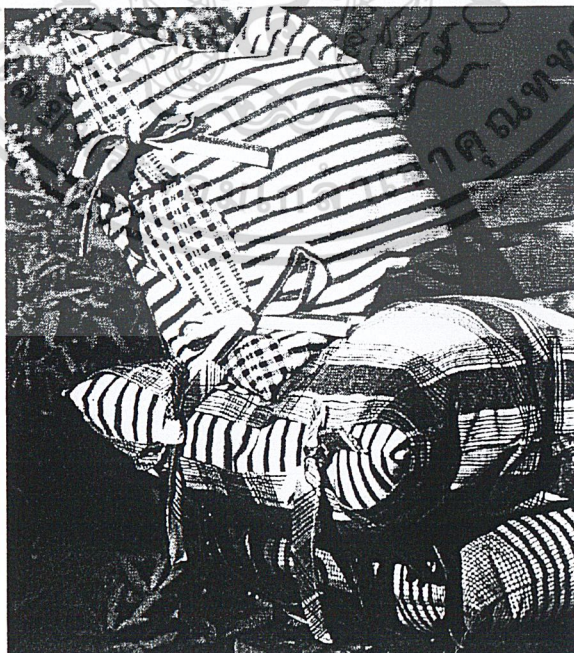
เป็นวิธีที่ใช้กันมากที่สุด ผลิตง่าย ทนทาน สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด

ภาพที่ 31 รูปแสดงหมอนอิงแบบติดซิป

2. แบบใช้เชือกผ้า หรือ ริบบิ้น

สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด ตัดเย็บง่าย ซ่อมแซมง่าย มีความสวยงามอ่อนหวาน แต่ลักษณะผ้าเมื่อสวมใส่แล้วจะไม่เรียบตึงเหมือนแบบใช้ซิป และไม่สามารถปกปิดส่วนไส้หมอนได้หมด

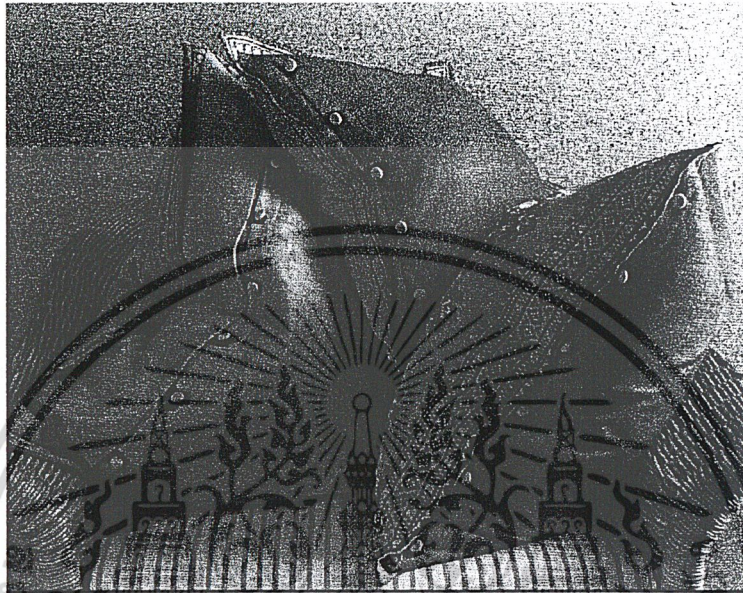
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 32 รูปแสดงหมอนอิงแบบผูกเชือกให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แบบใช้เวลโครเทป (wlcro)

สามารถถอดทำความสะอาดได้ง่าย ตัดเย็บง่าย ซ่อมแซมได้ง่ายแต่ไม่เป็นที่นิยม

4. แบบใช้กระดุม

มีความสวยงามอ่อนหวาน ค่อนข้างสะดวกในการถอด – ใส่ปลอกหมอน นิยมใช้กระดุมเป็น ส่วนตกแต่ง

ภาพที่ 33 รูปแสดงหมอนอิงแบบใช้กระดุม

5. แบบเย็บเป็นลิ้นซ้อนกันด้านหลัง

มีความสวยงามเรียบง่าย ไม่มีส่วนที่ยื่นออกมาระคายผิวหนึ่งเวลาสัมผัส แต่เป็นแบบที่ถอดทำความสะอาดยาก

6. แบบใช้กระดุมแป๊ป หรือกระดุมแม่เหล็ก

สะดวกในการถอดทำความสะอาด แต่ไม่เป็นที่นิยม เนื่องจากไม่แข็งแรงทนทาน ไม่ให้ความมั่นใจในการเปิด – ปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การตกแต่งหมอนอิง

มีหลายวิธี ดังนี้

1. การปัก สามารถใช้ได้กับปลอกทุกรูปแบบ มีทั้งแบบปักมือและปักเครื่อง
2. การเย็บซิกแซกที่ขอบ เป็นการเย็บเทปแบบริมหยักหรือแบบซิกแซก ทำให้ปลอกหมอนดูเด่น
3. การเย็บผ้าก๊วน อาจจะมีอย่างเดี่ยว หรืออาจจะก๊วนกับปลอกหมอนแบบระบายระหว่างระบาย กับปลอกหมอนแบบมีปีก
4. การต่อระบาย ทำให้หมอนดูอ่อนหวาน ไม่แข็งกระด้าง
5. การใช้ลูกไม้ เป็นการนำลูกไม้มาเย็บติดโดยรอบ ทำให้หมอนดูสวยงามหรูหรา ยิ่งขึ้น แต่จะไม่เหมาะกับปลอกหมอนแบบมีปีก
6. การตกแต่งด้วยริบบิ้นหรือลูกบิด ช่วยให้ดูน่ารักและเป็นจุดสนใจ
7. การเย็บปะเป็นลวดลาย เป็นการตัดผ้าสีต่าง ๆ มาติดเพื่อตกแต่งให้ดูแปลก
8. การตกแต่งขอบ เช่น ขอบแบบซิกแซกโค้ง ขอบแบบรูปหยักฟันปลา ฯลฯ

3.5 ขนาดของหมอนอิง

ขนาดขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งาน ขนาดของเฟอร์นิเจอร์ ขนาดโดยทั่วไป คือ

- ขนาดเล็กที่สุด 30x30 cm.
- ขนาดใหญ่ที่สุด 50x50 cm.

3.6 วัสดุที่ใช้ทำหมอนอิง ผศ.มณฑา จันทร์เกตุเสียด (2541 : 66-110)

1. ผ้าฝ้าย (Cotton)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเปาะ หน้า

2. ผ้าโพลีเอสเตอร์ (Polyester)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเปาะ หน้า

3. ผ้าที่ได้จากใยเซลลูโลส อะซิเตท (Cellulose acetate)

3.1 สมบัติทางกายภาพ

ความคืนตัว

ต่ำ ยับง่าย

3.2 สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว

ไม่ทนต่อสารฟอกขาวคลอรีน ควรใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

กรด – ด่าง

ไม่ทนกรดเข้มข้น ด่างจะทำให้เส้นใยเสียน้ำหนักและความอ่อนนุ่ม

สารทำลายอินทรีย์

ไม่ทนต่อฟีนอล คลอโรฟอร์ม และอะซิโตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารของงานวิจัยที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์อื่นใดได้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร หากมีการนำเอกสารนี้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร จะถือว่าผิดกฎหมายและจะดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีย้อม ร้อนสูงเกิน 177°C จะอ่อนตัวหลอมคล้ายพลาสติก
ต้องย้อมด้วยสีดิสเพอร์ส อาจย้อมในขณะที่เป็นโพลี-
เมอร์เหลว

3.3 สมบัติทางชีวภาพ

เชื้อรา ทนต่อเชื้อราได้ดี
แมลง ไม่ทนต่อแมลงบางชนิด

3.4 การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

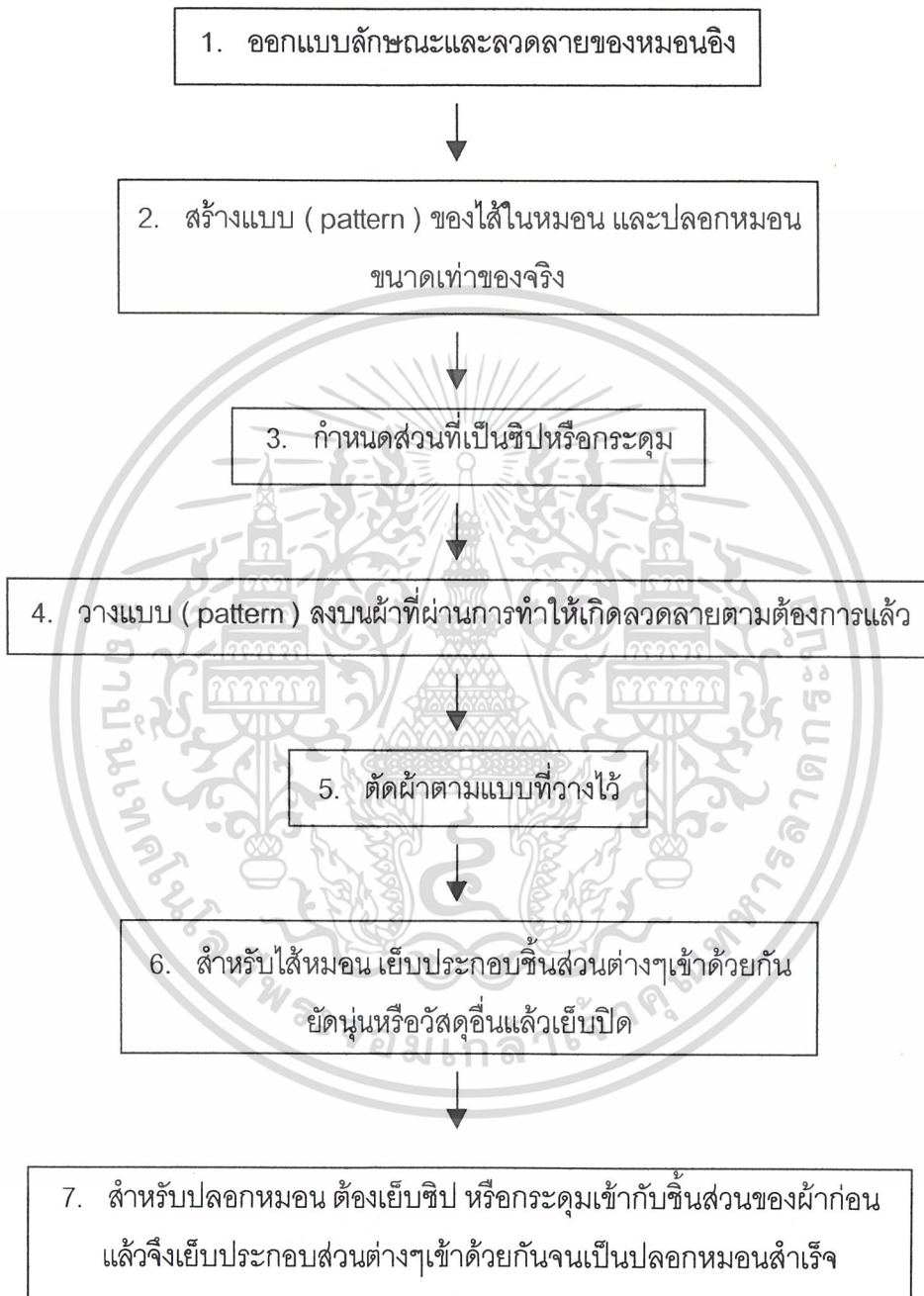
ผ้าที่ทำจากใยอะซิเตทจัดเป็นผ้าที่มีเนื้อสวยงามเป็นมันคล้ายไหม ผลิตเป็นผ้าที่ต่างกันในด้านน้ำหนัก ทั้งหมด บาง นิ่ม หรือค่อนข้างแข็ง ซักได้ทั้งในน้ำและซักแห้ง ไม่ควรบีบหรือบิด เพราะจะทำให้รอยยับคงอยู่นาน อาจใช้ผสมกับใยชนิดอื่น เช่น ไนลอน ผ้าอะซิเตทใช้ได้ทั้งตัดเย็บเป็นเสื้อผ้าและสายประดิษฐ์ เช่น ทำย้อม หรือหมอนอิง เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 กรรมวิธีการผลิตหมอนอิง Heather Luke (1996 : 8 – 18)

ขั้นตอนการผลิตหมอนอิงโดยทั่วไปจะคล้ายกับกรรมวิธีการตัดเสื้อผ้าหรือกระเป๋า สามารถสรุปได้เป็นขั้นตอนคร่าวๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. หมวก

หมวก หมายถึง เครื่องสวมศีรษะมีรูปต่างๆ ; เครื่องสวมหัวไม้ เช่น หมวกแฉวง (ที่มา : พจนานุกรม
นักเรียน ฉบับเพิ่มคำศัพท์ปรับปรุงใหม่, 2529, หน้า 458)

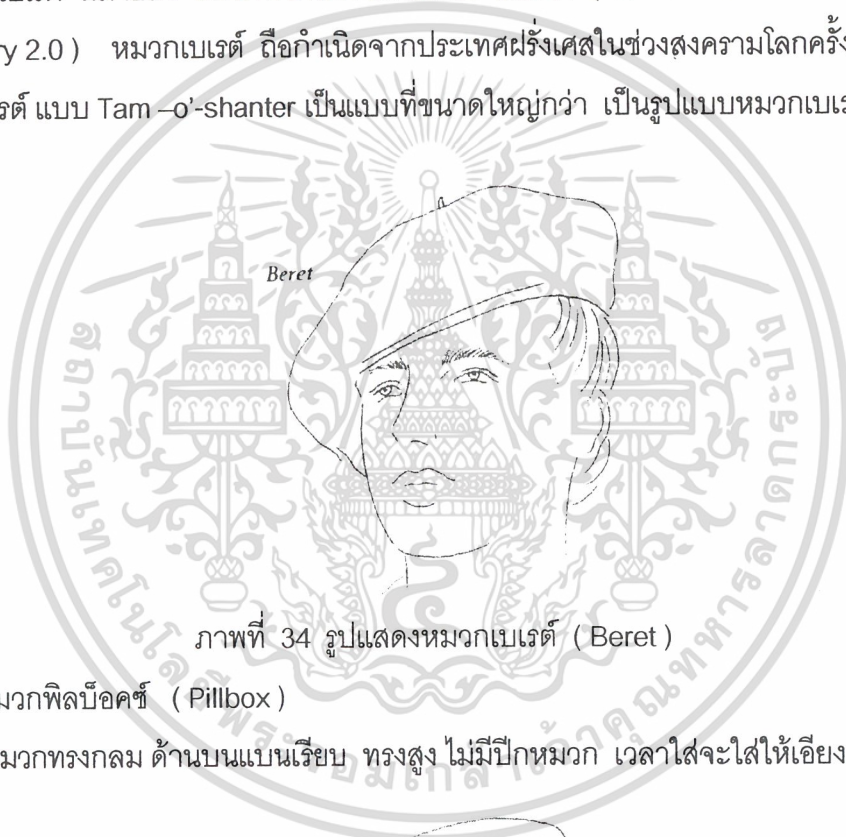
4.1 รูปแบบของหมวก Juliet Bawden (1992 :18-19)

รูปแบบของหมวกมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา โดยอาจมีทรงสูงขึ้นหรือเตี้ยลง หรือปีกหมวกกว้างขึ้น
หรือเล็กลง โดยจะมีรูปแบบหลักๆ ดังนี้

หมวกสำหรับผู้หญิง

1. หมวกเบเรต์ (Beret)

หมวกเบเรต์ หมายถึง หมวกทำด้วยผ้าสักหลาด ไม่มีปีก (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra
Dictionary 2.0) หมวกเบเรต์ ถือกำเนิดจากประเทศฝรั่งเศสในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 ส่วน
หมวกเบเรต์ แบบ Tam -o'-shanter เป็นแบบที่ขนาดใหญ่กว่า เป็นรูปแบบหมวกเบเรต์ ของสก๊อต
แลนด์

ภาพที่ 34 รูปแสดงหมวกเบเรต์ (Beret)

2. หมวกฟิลบ็อกซ์ (Pillbox)

เป็นหมวกทรงกลม ด้านบนแบนเรียบ ทรงสูง ไม่มีปีกหมวก เวลาใส่จะใส่ให้เอียงเล็กน้อย

Pillbox

ภาพที่ 35 รูปแสดงหมวกฟิลบ็อกซ์ (Pillbox)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หมวกโคลเซ (Cloche)

Cloche เป็นภาษาฝรั่งเศส หมายถึง กระดิ่ง หรือ ระฆัง (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) เป็นหมวกที่มีปีกครอบศีรษะ ลักษณะปีกหมวกตกลงมาล้อมใบหน้า

ภาพที่ 36 รูปแสดงหมวกโคลเซ (Cloche)

4. หมวกโทค (Toque)

Toque หมายถึง หมวกผู้หญิงชนิดเล็กๆ คล้ายผ้าโพก (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) โทค ต่างจากหมวกเบเรต์ที่รูปทรง แต่เป็นหมวกไม่มีปีกเหมือนกัน มีการตกแต่งโดยการพับปลายหมวกเป็นขอบ

ภาพที่ 37 รูปแสดงหมวกโทค (Toque)

5. หมวกเทอร์แบน (Turban)

Turban หมายถึง ผ้าโพกศีรษะอย่างแขก หรือ หมวกผู้หญิงทำคล้ายผ้าโพก (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) เป็นหมวกที่ได้รูปแบบมาจากผ้าโพกศีรษะของชาวตะวันออก หมวกเทอร์แบนประกอบด้วยวัสดุตกแต่งรอบๆหมวก ลักษณะเป็นการพันเนบไปกับรูปกะโหลกศีรษะในด้านหลัง มีการพันยกปมสูง หรือพับด้านหน้า เป็นหมวกทรงนิม เหมาะกับผู้หญิงสูงอายุ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 38 รูปแสดงหมวกเทอร์แบน (Turban)

6. หมวกเบรตัน (Breton)

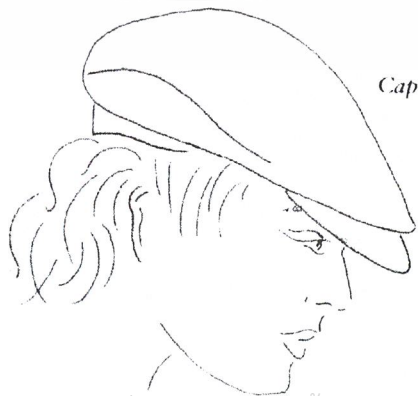
หมวกชนิดนี้จำลองแบบจากรูปทรงของหมวกฟาง (Straw Hat) ปีกหมวกพลิกหงายขึ้นรอบหมวก

ภาพที่ 39 รูปแสดงหมวกเบรตัน (Breton)

7. หมวกแคป (Cap)

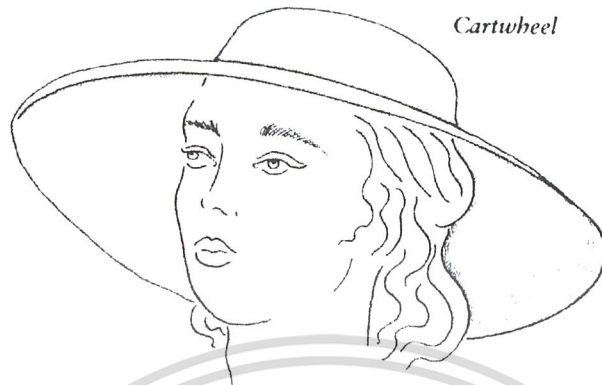
Cap หมายถึง หมวกแคป หมวกผ้าไม่มีปีก แต่โดยมากมีกะบัง (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0) เป็นหมวกขนาดเล็ก ทรงคืบแนบชิดพอดีกับศีรษะ บางทีเรียก Juliet Cap หรือ Skull Cap

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 40 รูปแสดงหมวกแคป (Cap)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. หมวกคาร์ทวีกิล (Cartwheel)

ลักษณะหมวกมีปีกแบนกว้างใหญ่ แผ่นเป็นวงกลมรอบหมวก เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของรูปทรงหมวกที่สวยงาม หรูหราที่สุด

ภาพที่ 41 รูปแสดงหมวกคาร์ทวีกิล (Cartwheel)

9. หมวกพิกเจอร์ (Picture Hat)

ปีกหมวกใหญ่ เทลาดลงด้านหลังและด้านหน้า มักมีการตกแต่งอย่างมากประกอบไปกับการใช้ร่วมกับผ้าพันคอขนาดใหญ่หรือใช้เป็นหมวกแต่งงาน หมวกทรงนี้นิยมทำด้วยฟางจะดีที่สุด มีการตกแต่งด้วยเพชรฟอง และลูกไม้

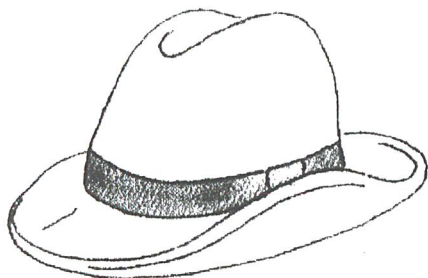

ภาพที่ 42 รูปแสดงหมวกพิกเจอร์ (Picture Hat)

หมวกสำหรับผู้ชาย

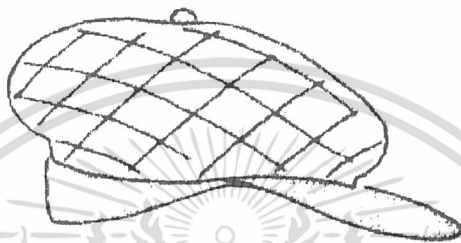
1. หมวกปานามา (Panama Hat) Panama Hat หมายถึง หมวกไหมปานามา (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 รูปแสดงหมวกปานามา (Panama Hat)

2. หมวกทริลบี (Trilby) Trilby หมายถึง หมวกสักหลาด (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0)

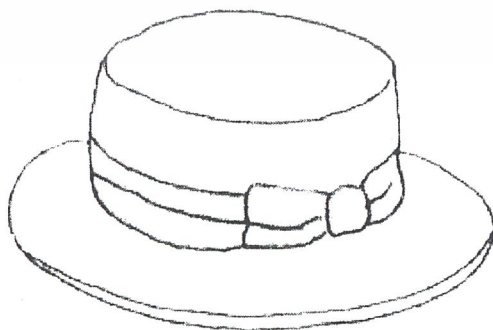
ภาพที่ 44 รูปแสดงหมวกทริลบี (Trilby)

3. หมวกแค็ปทรงแบน (Flat cap)

ภาพที่ 45 รูปแสดงหมวกแค็ปทรงแบน (Flat cap)

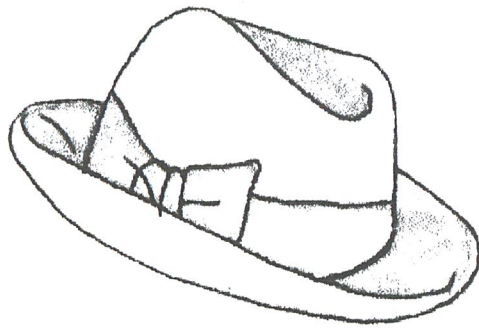
4. หมวกโบว์เลอร์ (Bowler) Bowler หมายถึง หมวกทรงกะลา (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0)

ภาพที่ 46 รูปแสดงหมวกโบว์เลอร์ (Bowler)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. หมวกโบทเตอร์ (Boater)

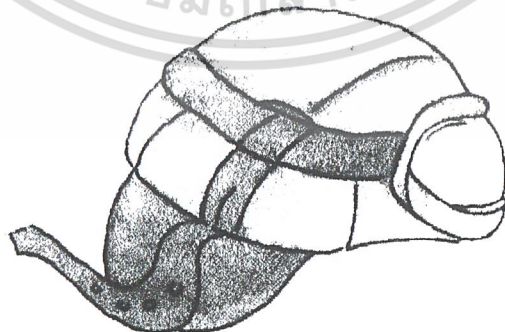
ภาพที่ 47 รูปแสดงหมวกโบทเตอร์ (Boater)

6. หมวกท็อปแฮท (Top Hat) Top Hat หรือ Topper หมายถึง หมวกกลมทรงสูง โดยมากสีดำที่ชาวอังกฤษสวมเวลาไปงาน (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0)

ภาพที่ 48 รูปแสดงหมวกท็อปแฮท (Top Hat)

7. หมวกเฮลเมท (Helmet) Helmet หมายถึง หมวกยอด หมวกเหล็กสวมป้องกันอันตราย เช่น หมวกสวมเล่นกีฬา ซีจัครยานยนต์ (ที่มา : Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0)

ภาพที่ 49 รูปแสดงหมวกเฮลเมท (Flying Helmet)

เหล่านี้เป็นรูปแบบของหมวกสำหรับผู้ชายที่รู้จักกันทั่วไป และได้มีการนำไปใช้เป็นหมวกผู้หญิง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า บ้างในบางแบบ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ส่วนประกอบของหมวก Juliet Bawden (1992 : 124)

1. กะโหลกหมวก (Crown)

กะโหลกหมวก (Crown) คือ ส่วนประกอบของหมวกทั้งหมดที่อยู่เหนือปีกหมวก อาจทำด้วยวัสดุขึ้นเดี่ยวยังทั้งส่วน

Crown

ภาพที่ 50 รูปแสดงกะโหลกหมวก (Crown)

2. ยอดหมวก (Tip)

เป็นส่วนที่อยู่บนสุดของกะโหลกหมวก รูปทรงมักเป็นรูปไข่

Tip

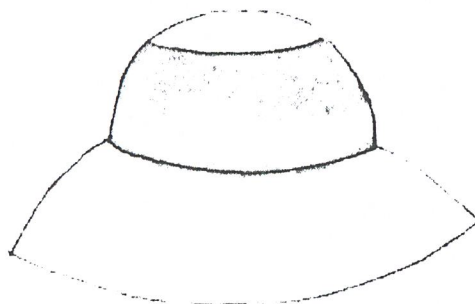

ภาพที่ 51 รูปแสดงยอดหมวก (Tip)

3. แถบด้านข้างหมวก (Sideband)

แถบด้านข้างหมวก (Sideband) คือส่วนล่างของกะโหลกหมวก (Crown) อยู่ใต้ยอดหมวก (Tip) แต่อยู่เหนือปีกหมวก (Brim)

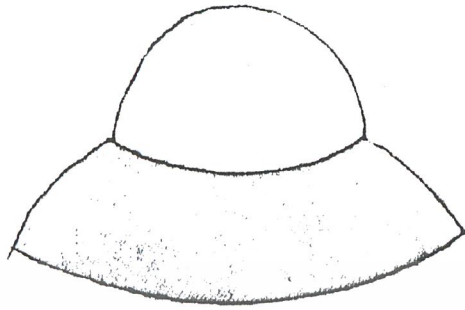
Sideband

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 52 รูปแสดงแถบด้านข้างหมวก (Sideband)
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ปีกหมวก (Brim)

Brim หรือปีกหมวก จะอยู่ใต้กะโหลกหมวก (Crown) มีทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีทั้งแบบเปิดปีกหมวกหงายขึ้น แบบแบนราบ และแบบปีกหมวกหุบต่ำ

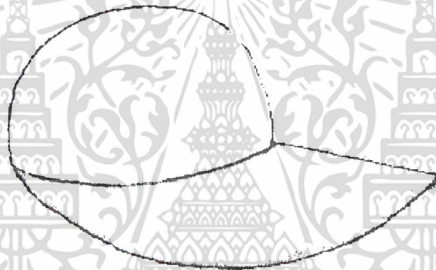

Brim

ภาพที่ 53 รูปแสดงปีกหมวก (Brim)

5. ปีกหมวกแคบ (Peak)

Peak คือส่วนหน้าของปีกหมวก ใช้เรียกปีกหมวกของหมวกแคบ เนื่องจากเป็นปีกหมวกที่ไม่ได้ล้อมรอบหมวก

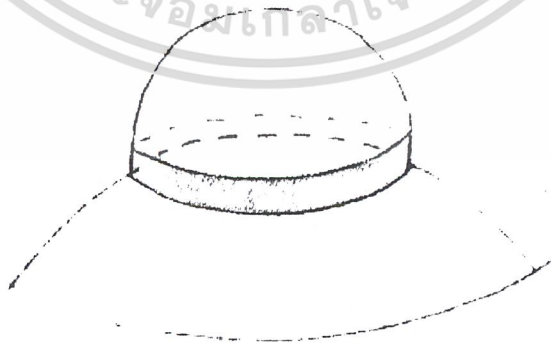

Peak

ภาพที่ 54 รูปแสดงปีกหมวกแคบ (Peak)

6. สายรัดศีรษะ (Head fitting and Headband)

เป็นเส้นคาดด้านในกะโหลกหมวก (Crown) เป็นส่วนที่สัมผัสกับศีรษะและทำให้หมวกมีขนาดพอดีกับศีรษะ

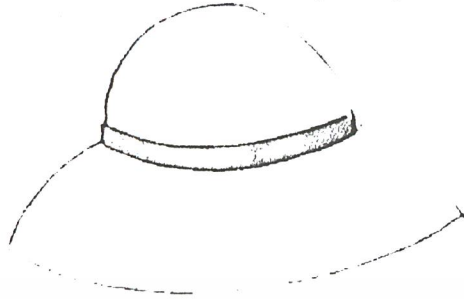
*Head fittings
and headband*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 55 รูปแสดงสายรัดศีรษะ (Head fitting and Headband)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. สายรัดหมวก (Hatband)

เป็นสายคาดด้านนอกซึ่งรัดพอดีรอบหมวก อยู่ด้านนอกของสายรัดศีรษะ (Head fitting and Headband) เป็นส่วนปกปิดรอยต่อระหว่างปีกหมวก (Brim) กับ กะโหลกหมวก (Crown)

Hatband

ภาพที่ 56 รูปแสดงสายรัดหมวก (Hatband)

4.3 ขนาดของหมวก

ตารางที่ 1 แสดงขนาดหมวกมาตรฐาน

ขนาด (Size)	หน่วยวัด นิ้ว (Inches)	หน่วยวัด ซม.(Cm.)	
	6	19	48
	6 1/8	19 3/8	49
	6 1/4	19 3/4	50
	6 3/8	20 1/4	51
XS	6 1/2	20 3/4	52
XS	6 5/8	21	53
S	6 3/4	21 1/2	54
S	6 3/4	21 5/8	55
M	7	22 1/4	56
M	7 1/8	22 1/2	57
L	7 1/4	23	58
L	7 3/8	23 3/8	59
XL	7 1/2	23 3/4	60
XL	7 5/8	24	61
XXL	7 3/4	24 1/2	62
XXL	7 7/8	25	63
	8	25 1/4	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่สิ่งนี้ที่ และต้องขึงยั้งใจของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่มา : <http://www.bitmore.on.ca/sizing.html>

4.4 วัสดุที่ใช้ทำหมวก มณฑา จันทรเกตุเสียด (2541 : 66 -110)

1. ผ้าฝ้าย (Cotton)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป่า หน้า

2. ผ้าไนลอน (Nylon)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป่า หน้า

3. ผ้าที่ได้จากเส้นใยไวโนล (Vinal)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำร่ม หน้า

4. ผ้าสักหลาด

ผ้าสักหลาด เป็นผ้าที่ผลิตด้วยการอัด ผ้าสักหลาดมีสมบัติเฉพาะตัวคือ เป็นฉนวน จึงให้ความอบอุ่น เก็บเสียงได้ ป้องกันการกระทบกระเทือน ไม่ฉีกขาดง่าย ริมผ้าไม่ลุ่ย การใช้ประโยชน์ส่วนใหญ่จึงใช้เป็นผ้าฉนวนป้องกันเสียงและการสั่นสะเทือน ใช้ทำเสื้อผ้าให้ความอบอุ่น ใช้ในงานตกแต่ง งานประดิษฐ์ เช่น ทำตุ๊กตา ทำหมวก

4.5 กรรมวิธีการทำหมวก Juliet Bawden (1992 : 132 -141)

ขั้นตอนการผลิตหมวกโดยทั่วไปเหมือนกับการตัดเย็บเสื้อผ้าหรือกระเป่า สามารถสรุปได้เป็นขั้นตอนคร่าวๆ ดังนี้

1. ออกแบบลักษณะรูปทรงของหมวกและออกแบบลวดลายบนหมวก

2. กำหนดขนาดของหมวกและสร้างแบบ (pattern)

3. พิมพ์ลวดลายหรือย้อมหรือใช้วิธีอื่นๆเพื่อให้เกิดลวดลายตามต้องการ

4. วางแบบ (pattern) ที่ทำไว้ลงบนผ้าที่พิมพ์แล้ว แล้วตัดผ้าตามแบบ

5. เย็บส่วนประกอบแต่ละส่วนเข้าด้วยกันจนได้เป็นหมวกสำเร็จ

6. ประดับตกแต่งหมวก (ขั้นตอนนี้อาจมีหรือไม่มีก็ได้)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่...
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

5. เสื้อคลุมอาบน้ำ ผ่องศรี ณรงค์เปลี่ยน (2542 : 200-201)

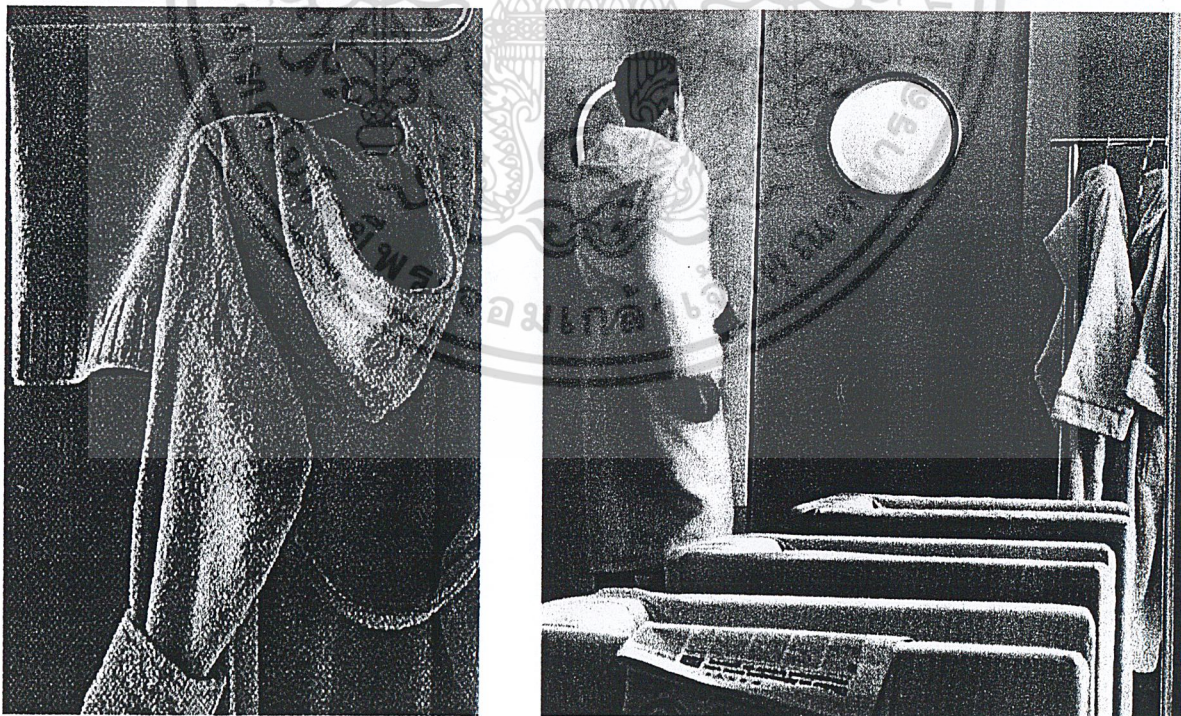
ลักษณะของเสื้อคลุมอาบน้ำเป็นเสื้อผ้าหน้าตลอด แขนในตัว มีรอยเย็บตะเข็บที่แขน ไม่ติดกระดุม ใช้ผ้าคาดเอวหรือเข็มขัด ผ้าที่ใช้ตัดมักใช้ผ้าที่มีลวดลาย หรือผ้าขนหนู

ลักษณะการใช้งาน มี 2 วัตถุประสงค์ใหญ่ๆ คือ ใส่เป็นเสื้อคลุมทับชุดว่ายน้ำ หรือใส่คลุมทับชุดนอน ในกรณีที่ใส่คลุมทับชุดว่ายน้ำ มักจะใช้ผ้าขนหนูในการตัดเย็บ ส่วนแบบที่ใส่คลุมทับชุดนอน มักใช้ผ้าลาย เนื้อผ้าบางเบาสวมใส่สบาย

5.1 รูปแบบของเสื้อคลุมอาบน้ำ

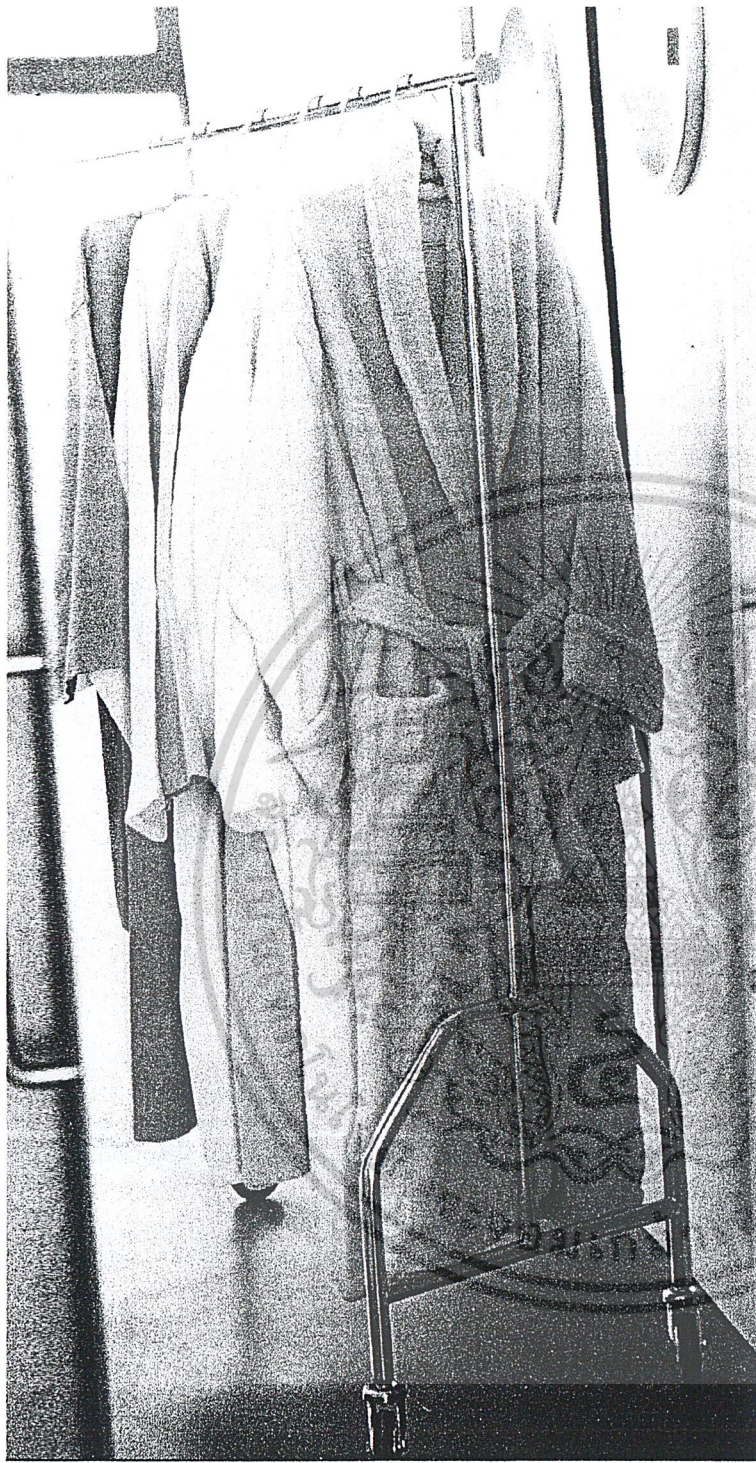
1. แบบมาตรฐานทั่วไป คือ เสื้อคลุมแบบผ่าหน้าธรรมดา แต่จะมีความยาว 2 ขนาด คือ แบบสั้น มีความยาวประมาณเข่า และแบบยาว มีความยาวประมาณตาคู่ม ซึ่งแต่ละแบบจะเหมาะสมต่อลักษณะการใช้งานแตกต่างกัน ดังนี้

- แบบสั้น เหมาะกับการใส่คลุมทับชุดว่ายน้ำ เพราะความยาวระดับเข่าจะไม่เกะกะ เวลาเดินปลายเสื้อจะไม่ลากพื้นดินพื้นทราย ไม่สกปรก
- แบบยาว เหมาะกับการใส่คลุมทับชุดนอน ใส่ภายในที่พักอาศัย เพราะสามารถใส่เสื้อคลุมยาวได้ไม่กลัวสกปรก แต่บางคนก็นิยมใส่เสื้อคลุมแบบยาวคลุมทับชุดว่ายน้ำ เพราะต้องการปกปิดร่างกายมิดชิด

ภาพที่ 57 รูปแสดงเสื้อคลุมอาบน้ำแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนักฝึกสอน
มาชอนบ่นแช่น้ำอุ่น
ไปจนถึงนวดครีม ทา
เป็นเรื่องที่มีความสุข ♪

ภาพที่ 58 รูปแสดงรูปแบบของเสื้อคลุมอาบน้ำ
แบบมาตรฐานแบบต่างๆ

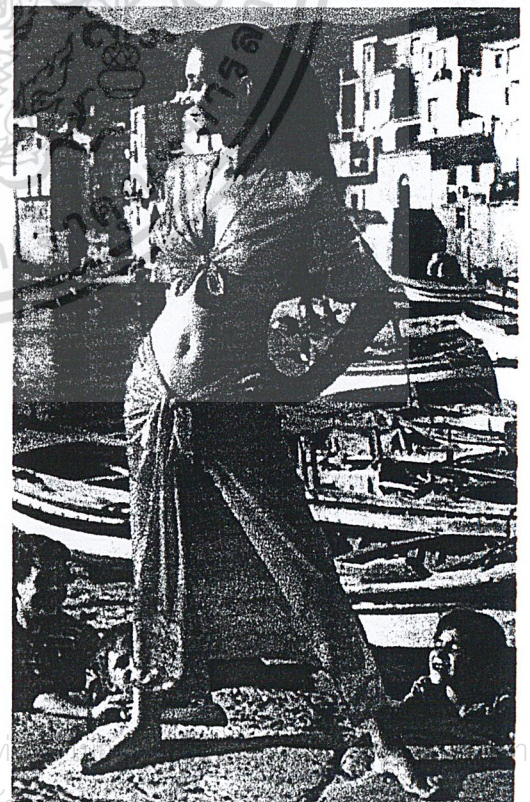
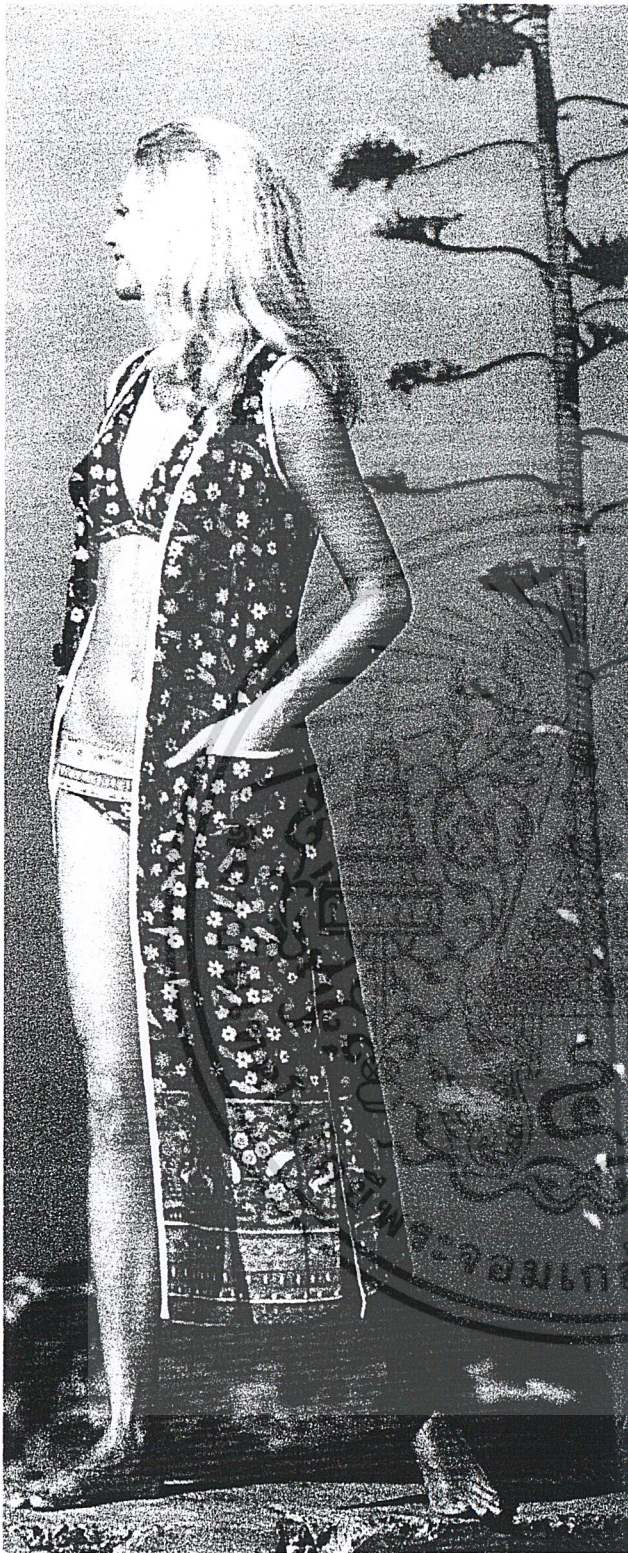
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปเผยแพร่หรือใช้ในเชิงการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อคลุมอาบน้ำแบบยาว เสื้อคลุมอาบน้ำแบบสั้น
ภาพที่ 59 รูปแสดงเสื้อคลุมอาบน้ำแบบยาวและแบบสั้น

2. แบบอื่นๆ ในปัจจุบันนี้ เสื้อคลุมอาบน้ำได้รับการออกแบบให้มีรูปแบบที่หลากหลายสวยงามมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ที่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง รูปแบบจะมีทั้งแบบเสื้อสวมหัว ติดกระดุมด้านหน้า หรือเป็นลักษณะคล้ายผ้าเอามาพันตัว เนื้อผ้าที่ใช้ก็จะมีทั้งผ้ายืด ผ้าโปร่งเนื้อบางเบา ผ้าฝ้าย และผ้าขนหนู โดยจะเน้นเนื้อผ้าที่สวมใส่สบายตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 60 รูปแสดงเสื้อคลุมอาบน้ำแบบอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงชื่อของเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้ง

5.2 วัสดุที่ใช้ทำเสื้อคลุม มณฑา จันทรเกตุเสียด (2541 : 66 -110)

1. ผ้าฝ้าย (Cotton)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ วัสดุที่ใช้ทำกระเป๋า หน้า

2. ผ้าเรยอน (Rayon)

2.1 สมบัติทางกายภาพ

ความคืนตัว	ต่ำ ยับง่าย
ความทนต่อการขัดถู	ต่ำ
ความคงรูป	ไม่คงขนาด จะหดตัวหลังการซัก

2.2 สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว	ทนสารฟอกขาวได้ทั้งชนิดอ็อกซิไดซ์ และรีดิวซิ่ง
กรด - ด่าง	ไม่ทนกรดแก่และด่างเข้มข้น จะทำให้เส้นใยพองตัวและลดความเหนียวลง

สารทำลายอินทรีย์	ทนต่อสารทำลายอินทรีย์
แสงแดด และความร้อน	ความร้อนสูงเกิน 300 *F จะทำให้เส้นใยลดความแข็งแรง

สีย้อม สีย้อมที่เข้าได้ดีคือ สีไดเรค สีวัต และซัลเฟอร์

2.3 สมบัติทางชีวภาพ

เชื้อรา	ไม่ทนต่อเชื้อรา หากขึ้น อับและสกปรก
แมลง	แมลงบางชนิดชอบกัดกิน โดยเฉพาะผ้าสกปรก

2.4 การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ผ้าที่ผลิตจากเส้นใยวิสโคสเรยอน จะมีลักษณะอ่อนนุ่มเป็นมัน คล้ายไหม สวมใส่สบายแต่จะยับง่าย จึงเหมาะที่จะผลิตเป็นผ้าโดยนำไปผสมกับเส้นใยชนิดอื่น เช่น โพลีเอสเตอร์ ไนลอน การดูแลรักษาทำเช่นเดียวกับฝ้าย

3 ผ้าโพลีเอสเตอร์ (Polyester)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ วัสดุที่ใช้ทำกระเป๋า หน้า

4 ผ้าขนหนู

เป็นผ้าทอชนิดไม่ตัดขน จะมีห่วงปรากฏเป็นห่วงทั้งสองด้านของผ้า เช่น ผ้าขนหนูที่ใช้กันทั่วไป โครงสร้างประกอบด้วยด้าย 3 ชุด คือ ด้ายยืน 2 ชุด และด้ายพุ่ง 1 ชุด ด้ายยืนชุดหนึ่งจะเป็นด้านพื้น อีกชุดหนึ่งเป็นด้านขน ซึ่งนิยมใช้ด้ายรวมชนิดเข้าเกลียวหลวม และจะเลือกด้ายที่มี

คุณสมบัตินุ่มฟู และดูดซับน้ำได้ดี เช่นด้ายฝ้าย เวลาทออาศัยหลักการทอที่ปรับด้ายขนให้หยาบ ปรับด้ายพื้นให้ตึง เมื่อกระสวยพุ่งผ่านด้ายยืน พันหูกก็จะกระทบด้ายพุ่งให้แน่น ทำให้ไม่ว่ากรณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเม็ดดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้ายชนิดหนึ่งหย่อนอยู่เกิดเป็นขน ส่วนด้ายยืนที่เป็นพื้นมีความตึงไม่เกิดขน ที่นิยมทอกันใช้ด้ายพุ่ง 3 เส้นพุ่ง Three picks towel คือ ทอยกตะกอก 3 ครั้ง หรือกระสวยผ่านด้ายยืน 3 ครั้ง ทำให้เกิดขน 1 ขน นอกจากนั้นอาจทอชนิด 4 เส้นพุ่ง และ 5 เส้นพุ่งก็ได้ การทอแบบนี้ใช้ทอผ้าขนหนู, พรหม, ผ้าปูเครื่องเรือน, รวมทั้งผ้าคลุมเตียงและผ้าตัดเสื้อบางชนิด

5 ผ้าที่ได้จากใยผสม เกสร สุนทรเสรี (2539 : 5)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ วัสดุที่ใช้ทำกระเป๋าน้ำ

5.3 กรรมวิธีการตัดเสื้อคลุม ผ่องศรี ณรงค์เปลี่ยน (2542 : 200 – 201)

วิธีวัดตัว

รอบคอ รอบอก แขนยาว รอบปลายแขน ความยาวเสื้อ

วิธีสร้าง

จุด 1 เป็นจุดเริ่มต้นลากเส้นฉาก

2 จาก 1 เท่ากับความยาวของตัวเสื้อ

3 จาก 1 เท่ากับ 4 หารรอบอก ลากเส้นฉากออกจาก 2 และ 3

4 จาก 3 เท่ากับ $1\frac{1}{2}$ นิ้ว

5 จาก 1 เท่ากับ 6 หารรอบคอ บวก $\frac{1}{4}$ นิ้ว โค้งวงคอแผ่นหน้าจาก 4 ถึง 5

6 จาก 1 เท่ากับ 1 นิ้ว โค้งวงคอแผ่นหลังจาก 5 ถึง 6

7 จาก 3 เท่ากับ 4 หารรอบอก บวก 3 นิ้ว ลากเส้นให้ขนานกับเส้น 1 กับ 2

8 และ 9 จะเกิดขึ้นในเส้นที่ลากขึ้นใหม่นี้

10 จาก 7 เท่ากับ $3\frac{1}{2}$ นิ้ว

11 จาก 8 เท่ากับ 1 นิ้ว

12 จาก 7 เท่ากับ 1 นิ้ว ลากเส้นจาก 11 ถึง 12

13 จาก 12 เท่ากับ $\frac{1}{4}$ นิ้ว

14 จาก 11 เท่ากับ $\frac{1}{4}$ นิ้ว ลากเส้นจาก 13 ถึง 14 ระยะ 12 ถึง 13 และระยะ 11 ถึง 14 นี้

เป็นแนวต่อตะเข็บแขน ซึ่งเลยบ่าจริงลงไป

15 จาก 1 เท่ากับ ความยาวของแขนทั้งหมด บวก $\frac{1}{4}$ ลากเส้นจาก 16 ถึง 13 โค้งตะเข็บใต้แขนและตะเข็บข้าง

16 จาก 15 เท่ากับแบ่งครึ่งรอบปลายแขน บวก $\frac{1}{4}$ นิ้ว ลากเส้นจาก 16 ถึง 13 โค้งตะเข็บใต้แขน และตะเข็บข้าง

การตัดผ้ากึ่งนสาบด้านหน้า ใช้ผ้าต่อผ้ากึ่งนวงคอจนถึงชายเสื้อ

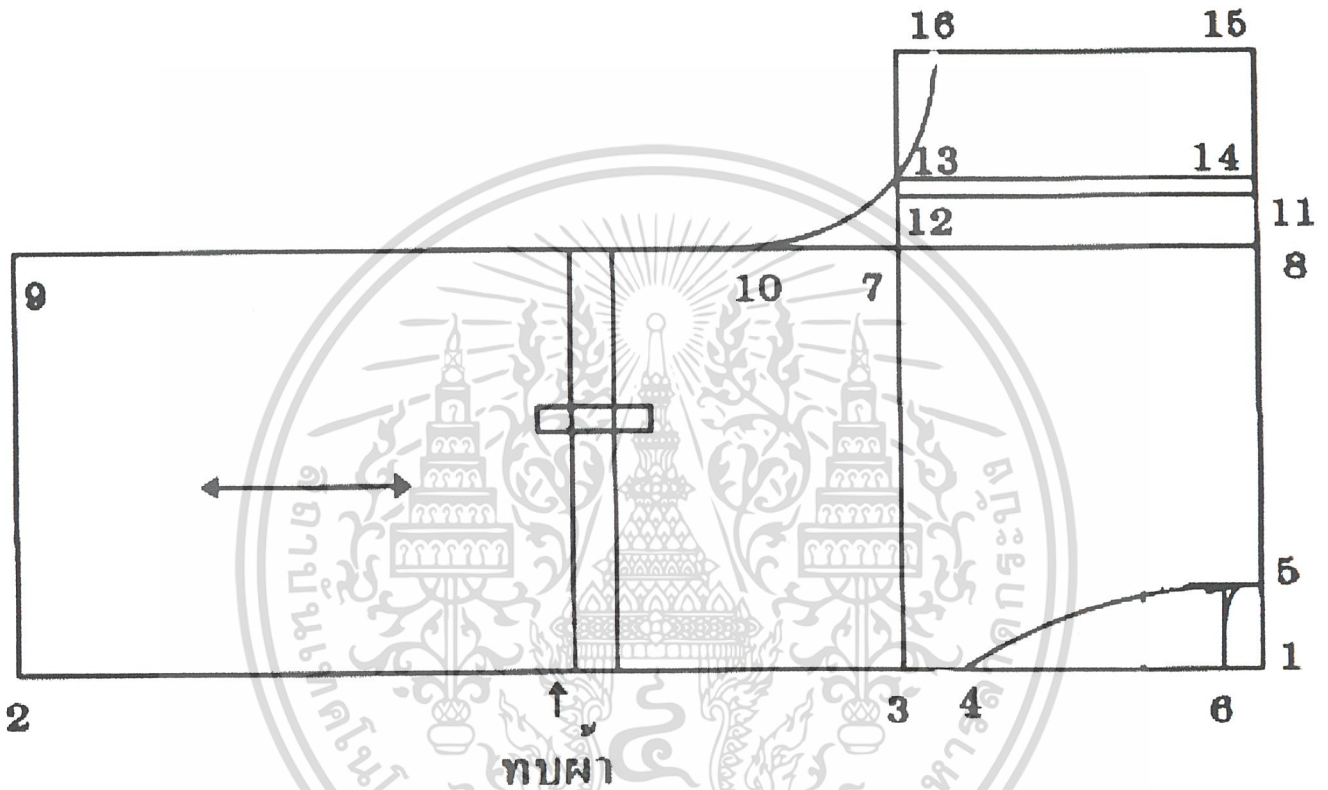
ลำดับขั้นการตัดเย็บเสื้อคลุมอาบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นที่มิเห็นเห็นแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พับปลายแขนเย็บริมๆ
3. เย็บตะเข็บข้างจากปลายแขนถึงชายเสื้อ
4. พับชายเสื้อเย็บริม
5. ตัดหุคโค้งสายผูกเอว
6. เย็บสายผูกเอว

ข้อเสนอนี้ถ้าต้องการคอเสื้อกว้าง ให้สร้างแบบ 5 จาก 1=6 หารอบคอ บวก 1 นิ้ว

ภาพที่ 61 รูปแสดงการสร้างแบบเสื้อคลุมอาบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เสื้อฮาวาย ผ่องศรี ณรงค์เปลี่ยน (2542 : 60)

6.1 รูปแบบของเสื้อฮาวาย

ลักษณะของเสื้อฮาวาย เป็นเสื้อสำหรับผู้ชาย มีปกต่อสามบ่า ผ่าหน้าตลอด ติดกระดุม แขนสั้น กระเป๋ามน นิยมใช้เป็นเสื้อลำลอง ใส่ไปเที่ยว นิยมใช้ผ้าที่มีลวดลาย สวมใส่สบาย เช่น ผ้าฝ้าย รูปทรงของตัวเสื้อไม่คับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 62 รูปแสดงรูปแบบของเสื้อฮาวาย กรุณาให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 วัสดุที่ใช้ทำเสื้อผ้าฮาวาย มณฑล จันทรเกตุเลียต (2541 : 66-110)

1. ผ้าฝ้าย (Cotton)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป๋าน้ำ

2. ผ้าไหม (Silk)

2.1 สมบัติทางกายภาพ

ความทนต่อการขัดถู

ทนการขัดถูได้ดี

ความคงรูป

ทนต่อการยืดหดได้ดี เมื่อผ่านการซักผ้าจะหด แต่เมื่อ
ดึงและรีดก็จะคืนกลับเข้าสู่ขนาดเดิมได้

2.2 สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว

ไม่ควรใช้สารฟอกขาวที่มีคลอรีนเป็นส่วนประกอบกับ
ไหม เพราะทำให้เส้นใยลดความเหนียวแข็งแรง ควรใช้
สารฟอกขาวที่ไม่แรง เช่น ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

กรด - ด่าง

กรดแรงเข้มข้นและด่างเข้มข้นจะละลายไหมได้ กรด
ไนตริกจะทำให้ไหมเหลือง

แสงแดด และความชื้น

ทำให้เส้นใยลดความเหนียวลง เนื่องจากทำให้โปรตีน
สลายตัวได้เร็วขึ้น

รอยเปื้อน

เมื่อเปื้อนเหงื่อจะเห็นรอยเปื้อนได้ง่าย และเมื่อเหงื่อ
แห้งจะเห็นรอยคราบเหงื่อได้ง่าย

สีย้อม

สีย้อมที่ใช้ได้ดีคือ สีไดเรค สีกรด สีเบสิค และสีวัต

2.3 สมบัติทางชีวภาพ

ไหมทนต่อการเกิดเชื้อราได้ดี แมลงไม่กัดกินหากไม่มีสิ่งสกปรกติดอยู่ที่ผ้า

2.4 การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ไหมใช้ประโยชน์ได้มากเมื่อนำไปทอหรือถักเป็นผืนผ้าหนาบางได้ตามความต้องการ ผ้าชนิด
บางเหมาะสำหรับใช้ทำเสื้อผ้าเนื้อละเอียดบางเบา ผ้าพันคอ ผ้าคลุมผม เนคไท โบว์ไท
ผ้าชนิดหนาเหมาะใช้ตัดเสื้อ กางเกง หรือเสื้อผ้าเมืองหนาว ผ้าที่มีเนื้อหยาบ เหมาะจะใช้ทำ
ผ้าปูที่นอน เครื่องประดับบ้าน เฟอร์นิเจอร์ ผ้าคลุมเตียง เป็นต้น ผ้าไหมมีความสวยงามและดู
มีราคาเพราะมีผิวสัมผัสที่เรียบ อ่อนนุ่ม มีความมัน ดูความชื้นได้ดี และระเหยไปได้เร็ว
เสื้อผ้าที่ทำจากไหมจึงให้ความสะดวกสบายแก่ผู้สวมใส่ทั้งในอากาศร้อน ชื้น หรือที่มีอากาศ
หนาวเย็น แต่ราคาแพง

3 ผ้าเรยอน (Rayon)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำเสื้อคลุม หน้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผ้าที่ได้จากใยผสม เกสร สุนทรเสรี (2539 : 5)

เนื้อหาที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป๋า หน้า

6.3 กรรมวิธีการตัดเสื้อฮาวาย ผ่องศรี ณรงค์เปลี่ยน (2541 : 60 – 69)

การสร้างแบบเสื้อฮาวาย

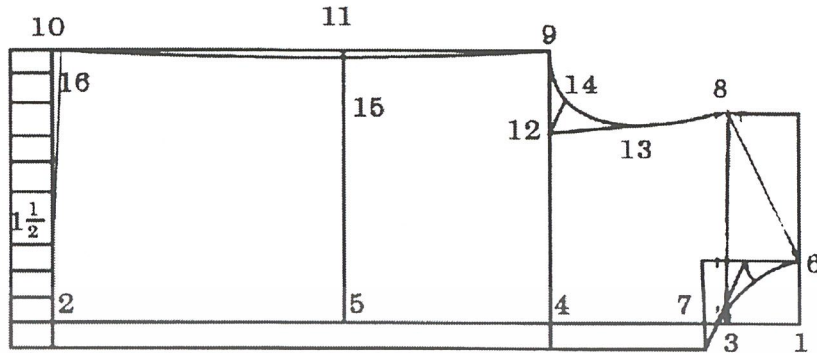
วิธีวัดตัว รอบคอ รอบอก ไหล่กว้าง แขน ยาว รอบปลายแขน ลีอกเอว ความยาว

ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบโดยทั่วไป

1. ตัวเลขที่อยู่หลังจุด เช่น 1 อ่านว่า จุด 1 , 2 อ่านว่า จุด 2
 2. การสร้างจะเริ่มสร้างจากจุดน้อยไปหาจุดมากเสมอ เช่น 1 2 3 4 5
 3. ดูรูปให้เข้าใจ เช่น คอ ไหล่ อก เอว ตะโพก ความยาว อยู่ตรงไหน
 4. หากจุดต่างๆในรูปว่าอยู่ที่ไหน เริ่มตั้งแต่จุด 1 2 3 4 5 จนถึงจุดสุดท้ายให้เข้าใจ แล้วลงมือสร้าง
 5. ต้องอ่านคำอธิบายวิธีสร้าง ตั้งแต่จุดเริ่มต้นและทำตามขั้นตอนเป็นข้อๆ จนครบ
 6. สายวัด จะต้องคล้องคอจนกว่าจะสร้างแบบเสร็จ และควรมีเครื่องมือใช้ให้พร้อมเพื่อความรวดเร็ว
 7. เมื่อสร้างแบบเสร็จแล้ว ควรตรวจสอบขั้นตอนให้ละเอียดอีกครั้งก่อนตัด
1. วิธีสร้างแผ่นหน้า
- ให้พับสลิปแผ่นหน้าใหญ่ประมาณ $3\frac{1}{2}$ นิ้ว
 - วัดจากริมสลิปแผ่นหน้าเข้าไปประมาณ $\frac{3}{4}$ นิ้ว เส้นแนวรังดุม
 - ตัดแผ่นหน้าก่อน 1 ชิ้น ผ้าที่เหลือตัดแผ่นหลัง (ยกเว้นผ้าหน้าแคบ)
- จุด 1 อยู่ที่เส้นแนวรังดุม ด้านขวามือสุด
- 2 จาก 1 เท่ากับความยาวของตัวเสื้อ
 - 3 จาก 1 เท่ากับ 2 นิ้ว
 - 4 จาก 1 เท่ากับ 4 หารรอบอก (ถ้าเสื้อสตรีให้แบ่งครึ่งไหล่กว้าง)
 - 5 จาก 1 เท่ากับ ลีอกเอวที่วัดได้
 - 6 จาก 1 เท่ากับ 6 หารรอบคอที่วัดได้ 13 แบ่งครึ่งจุด 8 และจุด 12
 - 7 จาก 1 เท่ากับ 6 หารรอบคอ โค้งวงคอแผ่นหน้า
 - 8 จาก 3 เท่ากับแบ่งครึ่งของไหล่กว้างลบออก $\frac{1}{2}$ นิ้ว
 - 9 จาก 4 เท่ากับ 4 หารรอบอก บวก 2 นิ้ว ลากเส้นไปที่ชายเสื้อเกิดจุด 10 และ 11
 - 12 จาก 9 เท่ากับ $3\frac{1}{2}$ นิ้ว ลากเส้นจุด 8 และจุด 12 14 จาก 12 เท่ากับ $1\frac{1}{2}$ นิ้ว โค้งวงแขน (ดูในรูป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น 15 จาก 11 เท่ากับ $\frac{1}{2}$ ลากเส้นตะเข็บข้าง

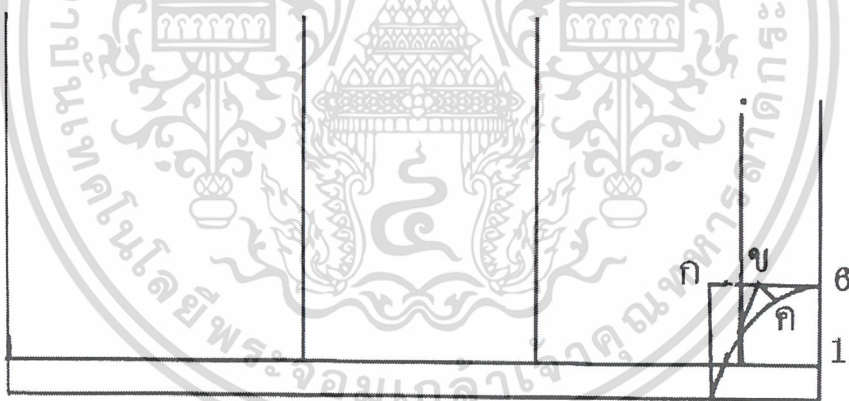
16 จาก 10 เท่ากับ $3/8$ นิ้ว โค้งชายเสื้อ เมื่อพับชายเสื้อแผ่หน้า $1\frac{1}{2}$ นิ้ว
ข้อเสนอนี้ จุด 9 จาก 4 ถ้าต้องการตัวเสื้อหลวมมาก ให้บวกเพิ่มเป็น $2\frac{1}{2}$ นิ้ว

ภาพที่ 63 รูปแสดงวิธีการสร้าง Pattern แผ่หน้า

1.1 วิธีวาดวงคอแผ่หน้า

ให้ลากเส้นจุด 6 และ จุด 7 เป็นรูปสี่เหลี่ยม เกิดจุด ก. ขึ้น ข. จาก ก. เท่ากับ 1 นิ้ว ลากเส้นจุด 7 กับ ข. ไปที่เส้นริมสาบ แบ่งครึ่งมุม ข. และวัดจากจุด ข. ขึ้นไป $1/2$ นิ้ว เป็นจุด ค. โค้งวงคอแผ่หน้าจากจุด 6 ผ่านจุด ค. ไปที่จุด 7

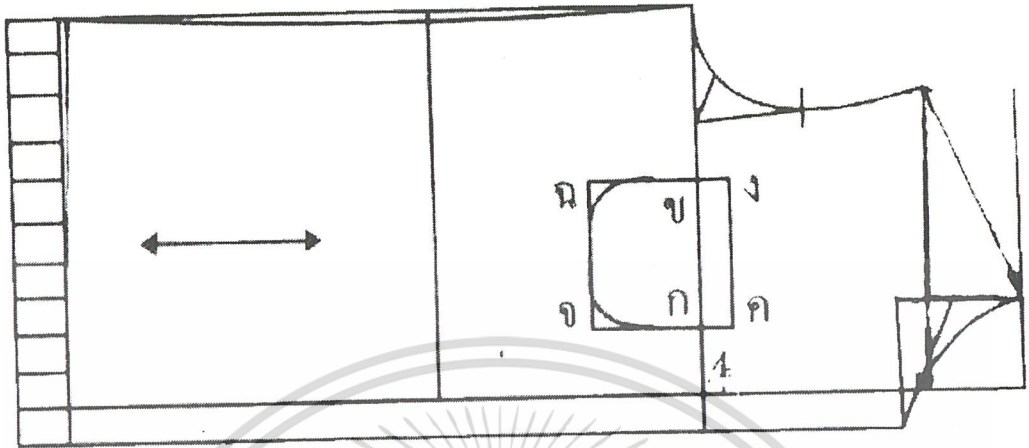
ภาพที่ 64 รูปแสดงวิธีการสร้าง Pattern วงคอแผ่หน้า

1.2 วิธีสร้างกระเป๋

- ก จาก 4 เท่ากับ $1\frac{3}{4}$ นิ้ว
 - ข จาก ก เท่ากับ $4\frac{1}{2}$ นิ้ว
 - ค จาก ก เท่ากับ $1/2$ นิ้ว
 - ง จาก ข เท่ากับ $3/4$ นิ้ว
- ลากเส้น ค กับ ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ส่วนตัวเท่ากับ $5\frac{1}{4}$ นิ้ว เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น จาก $5\frac{1}{4}$ นิ้ว ลากเส้น ตู ในรูปแล้วโค้งก้นกระเป๋ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอนี้มาจากจุดจาก ค ถ้าต้องการให้ปากกระเป๋ากว้าง 5 นิ้ว ความยาวของกระเป๋าจะเป็น $5\frac{3}{4}$ นิ้ว

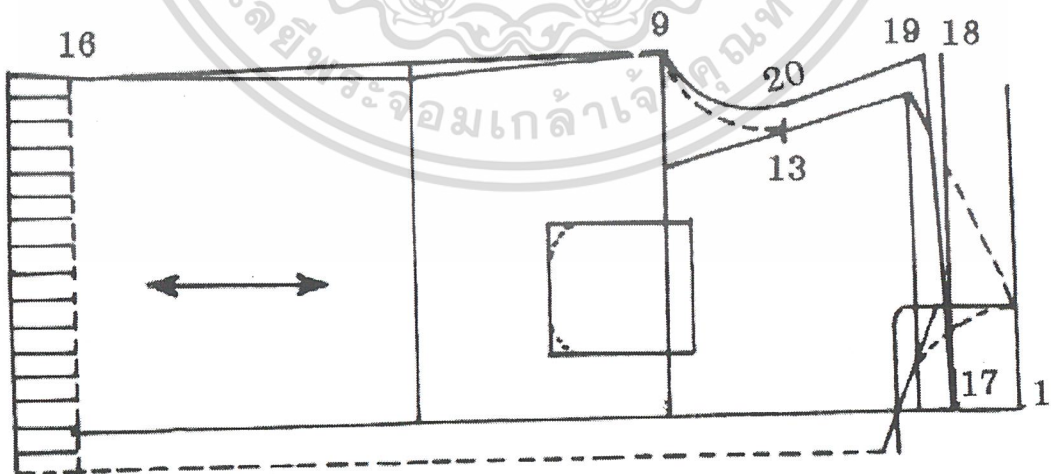

ภาพที่ 65 รูปแสดงวิธีการสร้าง pattern กระเป๋า

2. วิธีสร้างแผ่นหลัง

- 17 จาก 1 เท่ากับ $1\frac{1}{2}$ นิ้ว ตีเส้นจากออก
- 18 จาก 11 เท่ากับ แบ่งครึ่งของไหล่กว้างบวก $\frac{3}{8}$ นิ้ว
- 19 จาก 18 เท่ากับ $\frac{1}{2}$ นิ้ว ลดปลายไหล่ โค้งเส้น 17-19
- 20 จาก 13 เท่ากับ $\frac{3}{4}$ นิ้ว โค้งวงแขนแผ่นหลัง จาก 19-20-9

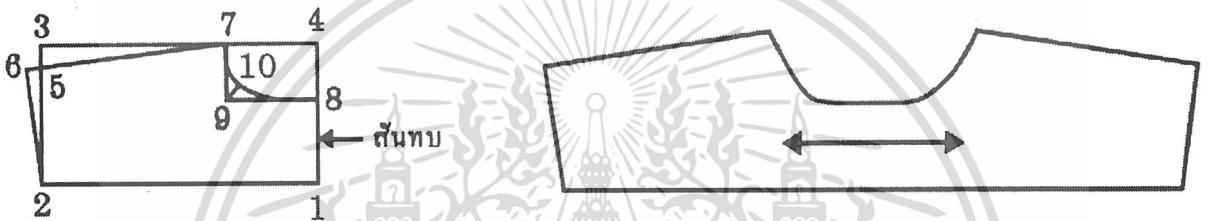
ข้อเสนอนี้ การโค้งเส้นจุด 17-19 ให้ลากเส้นจากจุด 17 ยาวประมาณ 1 นิ้ว แล้วจึงโค้งไปที่ จุด 19

ภาพที่ 66 รูปแสดงวิธีการสร้างแผ่นหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด จุดนี้ยังเป็นแนวสันทับผ้าที่ตั้งขึ้น เนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 2 จาก 1 เท่ากับ แบ่งครึ่งให้ล็กกว้าง บวก $3/8$ นิ้ว
- 3 จาก 2 เท่ากับ 5 นิ้ว
- 4 จาก 1 เท่ากับ 5 นิ้ว ลากเส้นเป็นรูปสี่เหลี่ยม
- 5 จาก 3 เท่ากับ 1 นิ้ว
- 6 จาก 5 เท่ากับ $1/4$ นิ้ว
- 7 จาก 6 เท่ากับ ระยะป่าของแผ่นหน้า คือ 6 ถึง 8
- 8 จาก 4 เท่ากับ $1\ 3/4$ นิ้ว
- 9 จาก 7 เท่ากับ $1\ 3/4$ นิ้ว
- 10 จาก 9 เท่ากับ $3/4$ นิ้ว โค้งวงคอแผ่นหลัง 7-10-8

ภาพที่ 67 รูปแสดงวิธีการสร้างسابป่า

4. วิธีสร้างแขน

จุด 1 เป็นจุดเริ่มต้น

2 จาก 1 เท่ากับ ความยาวแขนบวก $3/8$ นิ้ว

3 จาก 1 เท่ากับ $4\ 1/2$ นิ้ว

4 จาก 2 เท่ากับ แบ่งครึ่งของรอบปลายแขนบวก $3/8$ นิ้ว

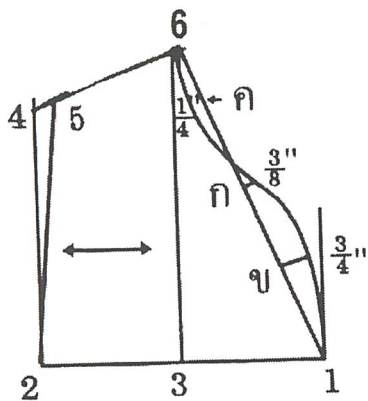
5 จาก 4 เท่ากับ $3/8$ นิ้ว โค้งปลายแขนดูในรูป

6 จาก 1 เท่ากับ แบ่งครึ่งรอบวงแขนที่วัดได้

(วัดวงแขนแผ่นหน้า + แผ่นหลัง + สับป่า ด้วยการจับสายวัดนอนรวมกัน ได้เท่าใดให้หัก

ออก $3/4$ นิ้ว ลากเส้น 1-6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

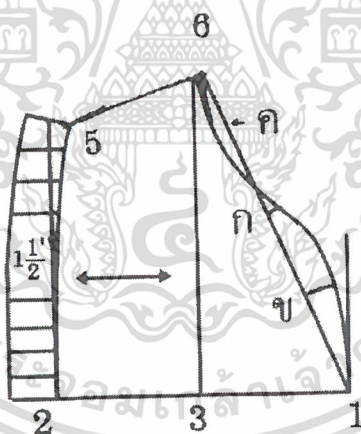

ภาพที่ 68 รูปแสดงวิธีสร้างแขน

4.1 วิธีโค้งวงแขน

- แบ่งครึ่ง 1-6 เป็นจุด ก และอยู่ห่างกัน $\frac{3}{8}$ นิ้ว
- แบ่งครึ่ง ก-1 เป็นจุด ข และอยู่ห่างกัน $\frac{3}{4}$ นิ้ว
- แบ่งครึ่ง ก-6 เป็นจุด ค และอยู่ห่างกัน $\frac{1}{4}$ นิ้ว
- แล้ววาดหัวแขน เพื่อพับปลายแขน $1\frac{1}{2}$ นิ้ว

ข้อเสนอนี้ เมื่อสร้างแบบแขนเสร็จแล้วให้สังเกตเส้นตะเข็บใต้แขน จุด 5-6 ถ้าเป็นเส้นตรง แสดงว่าวงแขนของแขนเสื้อเล็กไป ให้ลากเส้นฉาก จุด 4 และให้จุด 6 ห่างจากเส้นฉาก ต้องไม่ต่ำกว่า 1 นิ้ว

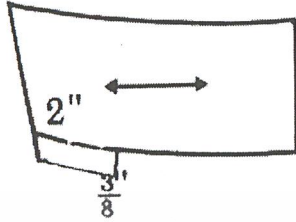
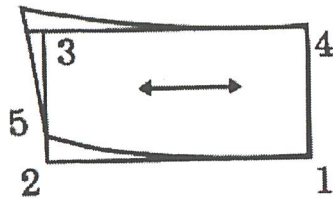

ภาพที่ 69 รูปแสดงวิธีการสร้างโค้งวงแขน

5. วิธีสร้างปกเสื้อ

- จุด 1 เป็นจุดเริ่มต้นตรงสันทาบผ้า
- 2 จาก 1 เท่ากับ แบ่งครึ่งของรอบคอที่วัดได้
- 3 จาก 2 เท่ากับ 3 นิ้ว
- 4 จาก 3 เท่ากับ 3 นิ้ว
- 5 จาก 2 เท่ากับ $\frac{5}{8}$ นิ้ว โค้งเส้น 1-5

ข้อเสนอนี้ ถ้าต้องการให้ปกเสื้อเล็กหรือใหญ่ให้ลดหรือเพิ่มตรงจุด 3 จาก 2 และจุด 4 จาก 1 ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 70 รูปแสดงวิธีการสร้างปกเสื้อ

6. การคำนวณผ้า

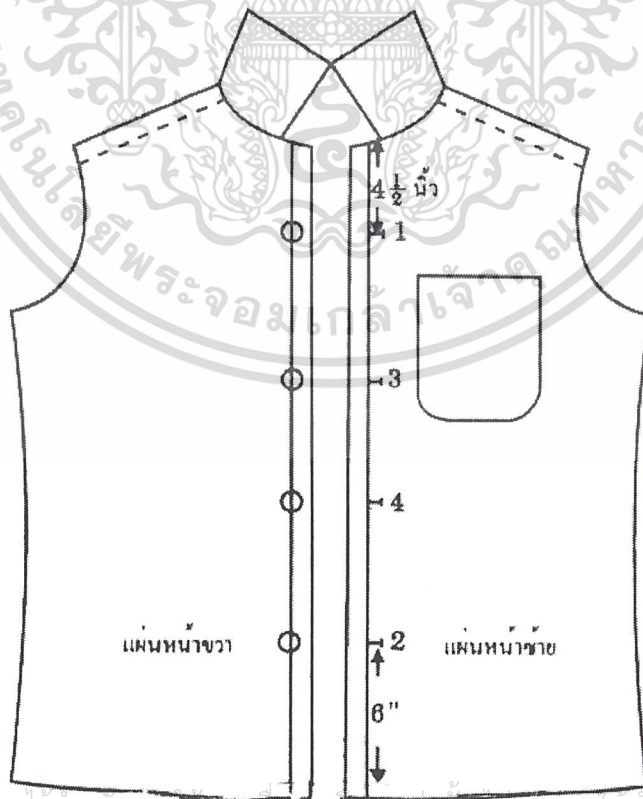
เสื้อแขนสั้น ผ้าหน้ากว้าง 36 นิ้ว ใช้ผ้าเท่ากับความยาวเสื้อคูณ 2 บวกความยาวแขนเพิ่ม พับชายเสื้อ และปลายแขน 5 นิ้ว

7. การกำหนดรังดุมเสื้อฮาวาย ใช้รังดุม 4 รัง

รังดุมรังที่ 1 อยู่ต่ำกว่าวงคอ เท่ากับ $4\frac{1}{2}$ นิ้ว

รังดุมรังที่ 2 อยู่สูงจากชายเสื้อ 7 นิ้ว

รังดุมรังที่ 3 และ 4 อยู่กึ่งกลางรังที่ 1 และ 2 ให้ช่วงระยะเท่าๆกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตีพิมพ์เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องยกย่องเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 71 รูปแสดงการกำหนดรังดุม

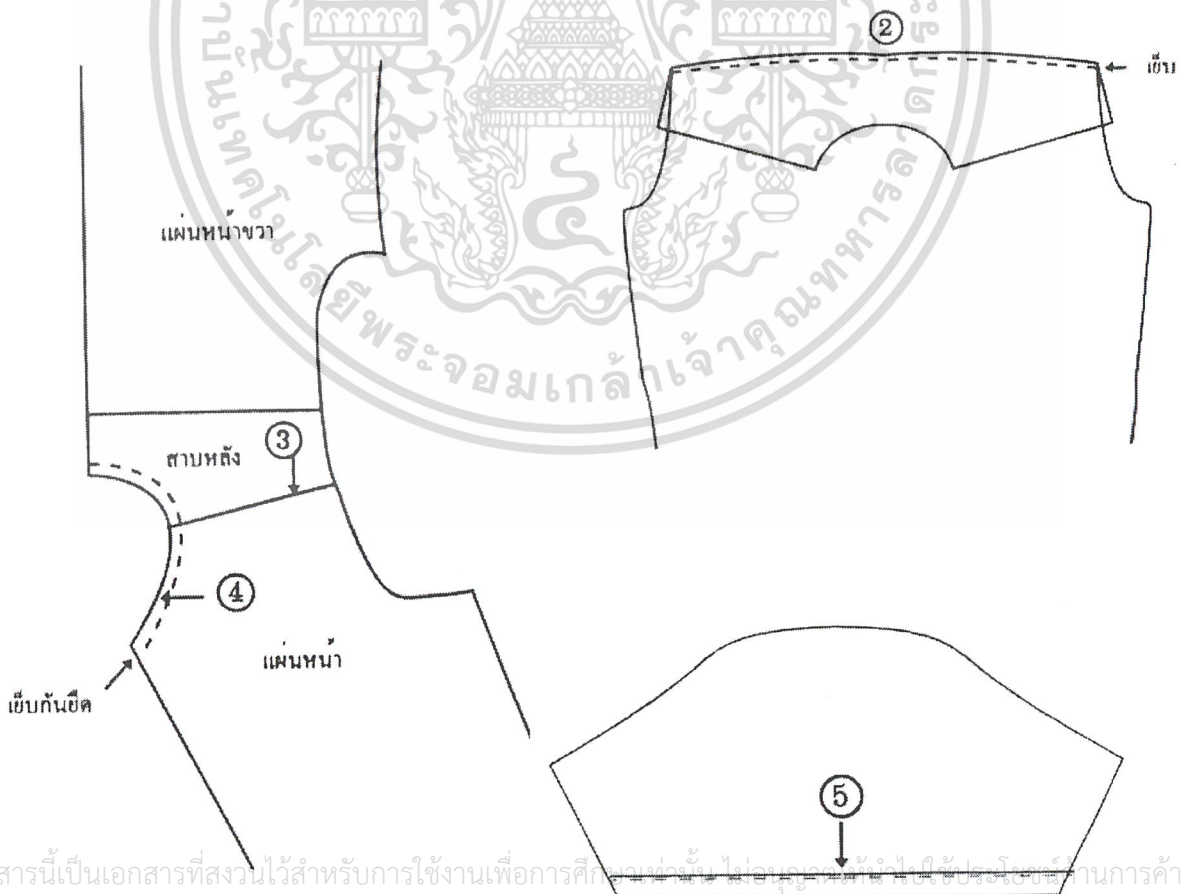
ลำดับขั้นในการเย็บเสื้อฮาวาย

1. เย็บกระเป๋าดัดกับแผ่นหน้าข้างซ้าย เย็บริมๆ
2. แบ่งครึ่งสาบและแบ่งครึ่งแผ่นหลัง วางจุดกึ่งกลางสาบบ่าแผ่นหลังให้ตรงกัน โดยให้แผ่นหลังอยู่กลางสาบบ่าทั้งสอง วางให้หน้าผ้าชนกัน จับริมผ้าทั้ง 3 ชั้นเสมอกัน เย็บตะเข็บห่างจากริมผ้า $3/8$ นิ้ว เย็บแล้วรีดให้เรียบ
3. เย็บตะเข็บไหล่แผ่นหน้า และไหล่แผ่นหลัง เย็บตะเข็บห่างจากริมผ้า $3/8$ นิ้ว
4. เย็บกันยี่ดวงคอห่างจากคอ $1/8$ นิ้ว
5. พับปลายแขนเย็บริม นำวงแขนมาเย็บติดกับวงแขนของตัวเสื้อ ทำตะเข็บให้สำเร็จรูปโดย

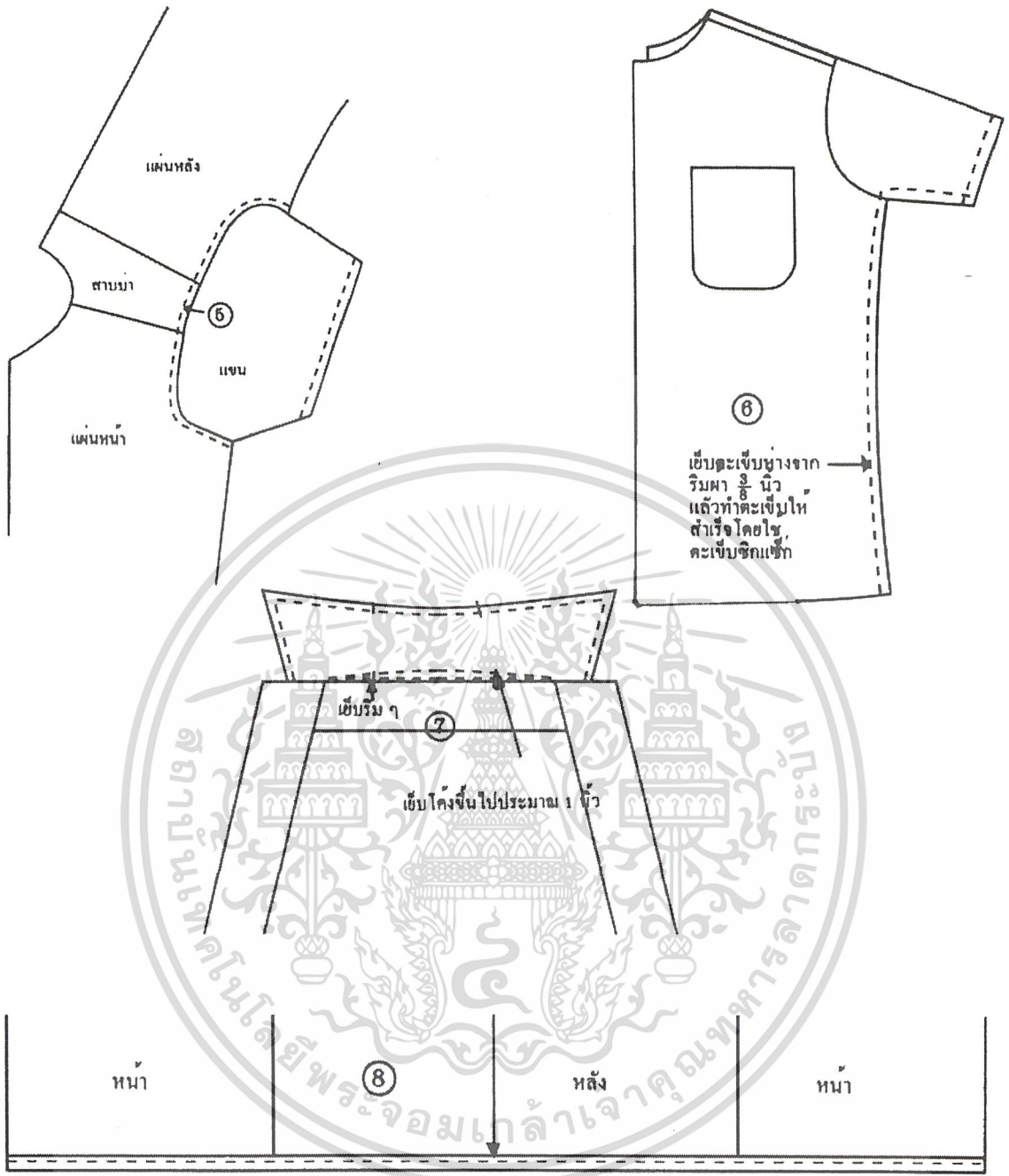
วิธีซิกแซกกริม

6. เย็บตะเข็บข้าง จากปลายแขนถึงชายเสื้อ ห่างจากริมผ้า $3/8$ นิ้ว ทำตะเข็บให้สำเร็จรูปโดยวิธีซิกแซกกริม

7. เย็บปก แล้วนำปกเย็บติดกับคอเสื้อ
8. พับชายเสื้อ เย็บริมๆ
9. ถักรังดุม ตัดเม็ดดุม
10. ตรวจสอบความเรียบร้อยของตะเข็บ แล้วรีดให้เรียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ใช้เพื่อการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 72 รูปแสดงลำดับขั้นตอนในการเย็บเสื้อสาววย

การพับชายเสื้อ

1. พับ $\frac{1}{2}$ นิ้ว พับด้านนอกเข้าด้านใน รีดตะเข็บให้เรียบ
2. พับ 1 นิ้วอีกครั้งหนึ่ง พับด้านนอกเข้าด้านใน รีดตะเข็บให้เรียบ เย็บริม ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำคอปกเสื้อฮาวาย

1. ตัดคอปกด้วยผ้าแข็ง 1 ชิ้น

2. คลี่ผ้าออกทาแป้งเปียกให้ทั่วผ้าแข็ง

3. นำผ้าแข็งมาปิดทางด้านในของผ้าตัว
รีดให้เรียบ ตัดผ้าตัว 2 ชิ้น เผื่อ $\frac{3}{8}$ นิ้ว

(ดูในรูป)

4. ขริบผ้าตัวทางด้านเลข 2 ให้เสมอกับ
ผ้าแข็ง ทาแป้งเปียก

5. พับผ้าตัวที่ทาแป้งเปียกขึ้นไปบนผ้าแข็ง
รีดให้เรียบ

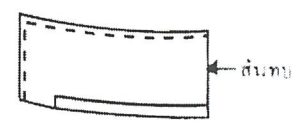
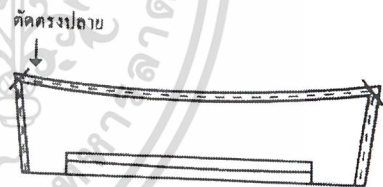
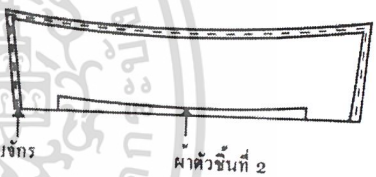
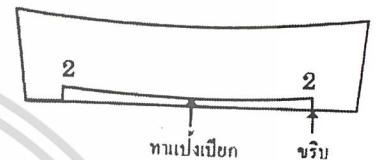
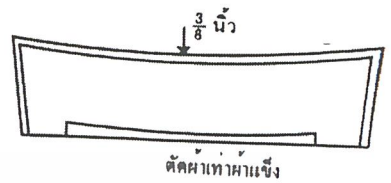
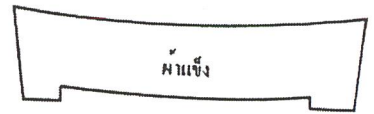
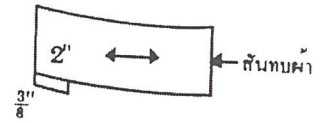
6. นำผ้าตัวชั้นที่มีผ้าแข็งไปวางทับบนผ้าตัว
ชั้นที่ 2 เน่า และเย็บจักร 3 ด้านให้ห่าง
จากผ้าแข็งเล็กน้อย

7. ตัดผ้าตัวตรงปลายปักให้ชิดเส้นจักร
เพื่อไม่ให้หนาเมื่อกลับปก
เอาด้านนอกออก

8. พับริมผ้าตัวขึ้นบนผ้าแข็งและ
ให้ชิดริมผ้าแข็ง รีดให้เรียบ

9. กลับปักเอาด้านในออก รีดให้เรียบ
เย็บจักร

10. พับคอปกเป็นสันทาบ จัดริมคอปกให้
เสมอกัน ขริบเล็กน้อยตรงสันทาบของ
ผ้าตัวชั้นที่ 2 เพื่อหาจุดกึ่งกลาง

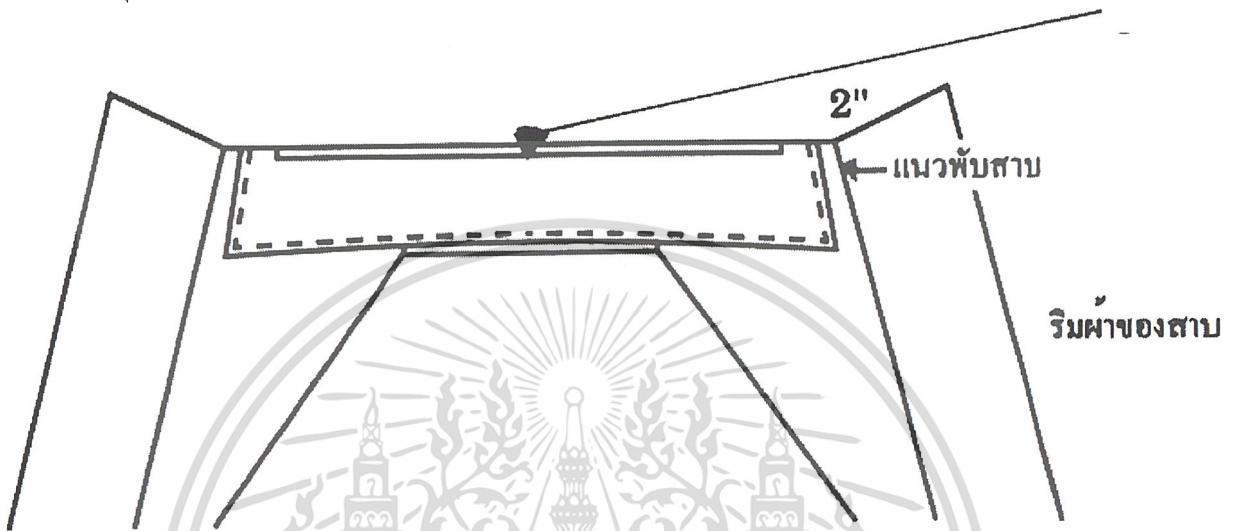

ภาพที่ 73 รูปแสดงขั้นตอนการทำปกเสื้อฮาวาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ผู้ใช้และผู้เผยแพร่เอกสารนี้โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

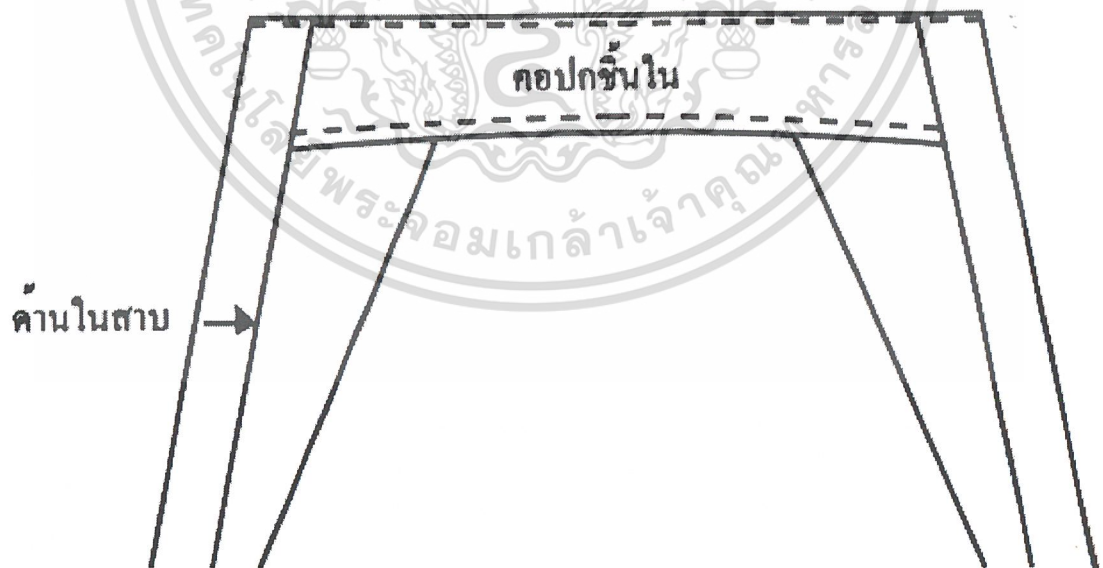
ข้อแนะนำ ปกเสื้อถ้าไม่ใช่ผ้าแข็งเคมี จะใช้ผ้าอัดกาวเนื้อค่อนข้างหนาที่ใช้ทำปกเสื้อสุภาพบุรุษแทนก็ได้ ไม่ต้องทาแป้งเปียก ให้ใช้เตารีดที่มีความร้อนค่อนข้างสูง รีดบนปก จนติดกับผ้าตัว การเย็บคอปกติดกับตัวเสื้อ

1. นำคอปกมาวางทางด้านนอกของตัวเสื้อ ให้คอด้านพับหงายขึ้นจุดกึ่งกลางตรงกัน โดยใช้เข็มหมุดกดไว้

ภาพที่ 74 รูปแสดงวิธีการเย็บคอปกติดกับตัวเสื้อ

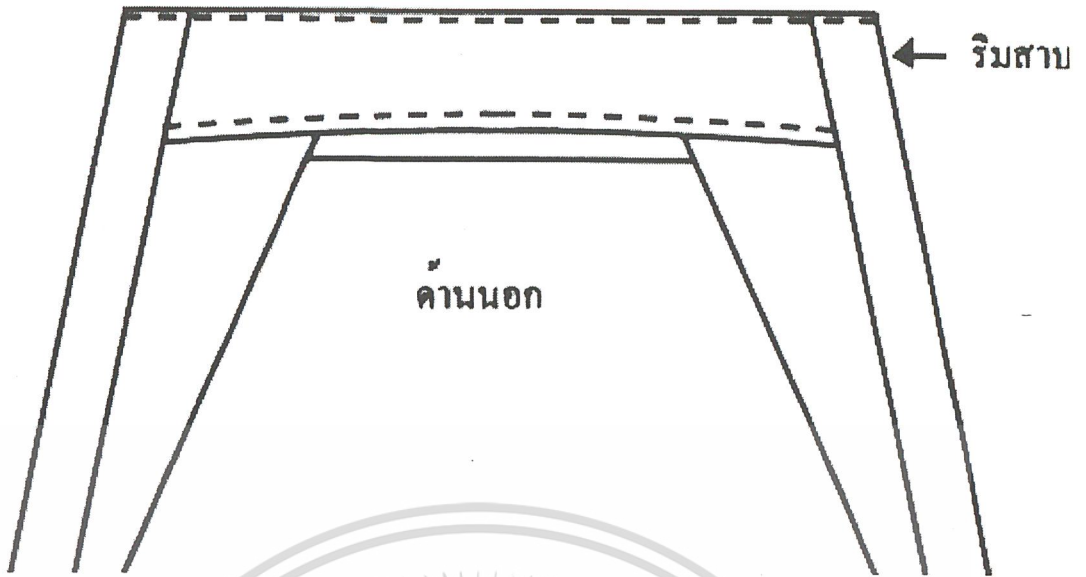
2. เตรียมพับسابตลบมาทางด้านนอกของตัวเสื้อให้ปิดคอปกทั้ง 2 ด้าน
3. เนาสาบติดกับคอปกและตัวเสื้อ ห่างจากริมคอ $\frac{1}{4}$ นิ้ว

ภาพที่ 75 รูปแสดงวิธีการเนาสาบติดกับคอปกและตัวเสื้อ

4. ตัดساب คอปกชั้นนอก และตัวเสื้อ เสมอรอยขริบของผ้าตัวชั้นในแล้วเตรียมเปิดسابที่ตัด

เอกสารนี้ออกเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด เปิดسابที่ตัดออก เนาคอปกชั้นนอกติดกับตัวเสื้อตามแนวคอปกชั้นใน ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 76 รูปแสดงวิธีการเนาคอปกขึ้นนอกติดกับตัวเรือ

6. เย็บจักรจากริมผ้าสบาด้านหนึ่งถึงริมสบาดีกด้านหนึ่ง
7. กลับสบาด้านนอกออก แต่งมุมสบาดให้เป็นเหลี่ยม
8. สบับที่ตัดออกจัดเข้าไว้ในปก เย็บริมๆ ปิดให้มิดตะเข็บ และเย็บโค้งขึ้นไป 1 นิ้วอีก 1 เส้น

ภาพที่ 77 รูปแสดงวิธีการเย็บปกเสื้อเข้ากับตัวเรือชั้นตอนสุดท้าย

ข้อเสนอนี้ การเย็บตรงมุมปกทั้งสองข้างที่ปิดตะเข็บ ระวังอย่าให้มุมปกที่จะสิ้นสุดการเย็บ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับวิชาการในชั้นเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ย่น ควรใช้ปากคิบช่วยป้อนผ้าขณะเย็บด้วย
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แสดงขนาดตัวมาตรฐานสำหรับแบบเสื้อฮาวาย (นื้ว)

ขนาดเสื้อ	คอ	อก		ไหล่	ตัวยาว		แขนสั้น	
		เอเชีย	ยุโรป		เอเชีย	ยุโรป	เอเชีย	ยุโรป
S	14 – 14 ½	40	42	17 ½	28	30	8 ½	9
M	15 – 15 ½	43	45	18 ½	29	31	9	9 ½
L	16 – 16 ½	46	48	19 ½	30	32	9 ½	10
XL	17 – 17 ½	-	51	20 ½	-	33	-	10 ½

ที่มา : ตำราตัดเสื้อ-กางเกงชาย, ผ่องศรี ณรงค์เปลียน, พรานนกการพิมพ์, 2542, หน้า 298

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เสื้อยืด (T-SHIRT)

7.1 รูปแบบของเสื้อยืด

รูปแบบของเสื้อยืดจะมี 2 รูปแบบดังนี้

1. เสื้อยืดแบบคอกลม เป็นเสื้อยืดแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุด สามารถใส่ได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย สวมใส่ง่าย ใช้ได้หลายโอกาส
2. เสื้อยืดแบบคอวี เสื้อยืดแบบนี้ไม่ค่อยได้รับความนิยมเท่าแบบคอกลม ส่วนใหญ่ผู้ชายมักไม่ค่อยนิยมเสื้อแบบนี้สัก

ภาพที่ 78 รูปแสดงรูปแบบของเสื้อยืด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.2 ขนาด

เสื้อยืดขนาดมาตรฐานที่มีผลติดอยู่ในปัจจุบันมีหลายขนาด ได้แก่

SIZE XL	(EXTRA LARGE)	=	42
L	(LARGE)	=	40
M	(MIDDLE)	=	38
S	(SMALL)	=	36
SS	(SUPER SMALL)	=	34

โดยเลขเบอร์ดังกล่าวหมายถึง ขนาดรอบอกของผู้สวมใส่ ชาย – หญิง ซึ่งในบางครั้งการซื้อเสื้อยืดจะไม่นิยมซื้อเสื้อที่มีขนาดพอดีตัวมากนัก ต้องประมาณให้มีความหลวมพอควร สวมใส่ได้ดู

พองาม

7.3 เนื้อผ้า

เนื้อผ้าที่ใช้ทำเสื้อยืดยุ่นั้นจะกำหนดความหนาเป็นจำนวนฝ้ายเข็ม / เนื้อที่ โดย

ผ้าเนื้อบาง จะมีจำนวนฝ้ายเข็ม / เนื้อที่ เท่ากับ 18

ผ้าเนื้อหนา จะมีจำนวนฝ้ายเข็ม / เนื้อที่ เท่ากับ 22

7.4 ราคา

ราคาของเสื้อยืดคอกกลมจะแตกต่างกันไปตามเนื้อผ้า หรือความหนาของผ้า ดังนี้

เสื้อยืดคอกกลมสีขา	เนื้อบาง	ราคา	26 บาท / ตัว
	เนื้อหนา	ราคา	30 บาท / ตัว
เสื้อยืดคอกกลมคละสี	เนื้อบาง	ราคา	35 บาท / ตัว
	เนื้อบาง	ราคา	40 บาท / ตัว

หมายเหตุ ราคาดังกล่าวเป็นราคาเสื้อยืดของโรงงาน ซึ่งจำนวนที่สั่งผลิตแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่า 500 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. กางเกงขาเดว ผ่องศรี ณรงค์เปลี่ยน (2542 : 282 – 284)

8.1 รูปแบบของกางเกงขาเดว

ลักษณะของกางเกงขาเดว เป็นกางเกงทรงหลวม ปลายขากว้าง เอวกว้าง ไม่ใช้ซิปหรือกระดุมกลัดช่วงเอว การสวมใส่จะทำให้การมัดปลายขอบกางเกงช่วงเอว จึงทำให้เป็นกางเกงที่สามารถใส่ได้หลายขนาด คือสามารถใส่ได้ทั้งคนตัวเล็กและตัวใหญ่ ตะเข็บที่เย็บจะเป็นตะเข็บเดี่ยว รูปแบบจะคล้ายกางเกงจีน (กางเกงขาก๊วย) แต่ความยาวจะยาวกว่ากางเกงจีน นิยมใช้ผ้าเนื้อไม่หนาแน่น เช่น ผ้าฝ้าย การใช้งานใช้สวมใส่อยู่กับบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในห้องเรียนของคณะ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 8.2 ขนาดของกางเกงขาเล ผ่องศรี ณรงค์เปลี่ยน (2541 : 282 - 284)
 ขนาดเล็ก รอบเอว 48 นิ้ว รอบปลายขา 24 นิ้ว (รอบเอวไม่เกิน 28 นิ้ว)
 ขนาดกลาง รอบเอว 52 นิ้ว รอบปลายขา 26 นิ้ว (รอบเอวไม่เกิน 28-32 นิ้ว)
 ขนาดใหญ่ รอบเอว 56 นิ้ว รอบปลายขา 28 นิ้ว (รอบเอว 32 นิ้วขึ้นไป)

8.3 วัสดุที่ใช้ตัดกางเกงขาเล มณฑา จันทรเกตุเอียด (2541 : 66 - 125)

1. ผ้าฝ้าย (Cotton)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป่า หน้า

2. ผ้าเรยอน (Rayon)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำเสื้อคลุม หน้า

3. ผ้าโพลีเอสเตอร์ (Polyester)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป่า หน้า

4. ผ้าที่ได้จากใยผสม เกสร สุนทรเสรี (2539 : 5)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อวัสดุที่ใช้ทำกระเป่า หน้า

8.4 กรรมวิธีการตัดกางเกงขาเล ผ่องศรี ณรงค์เปลี่ยน (2541 : 282 - 284)

การวัดตัว

1. รอบเอว วัดรอบเอวพอดีเหมือนกางเกงขาลีน (การวัดรอบเอวเพื่อจะได้ทราบว่าควรจะมีอยู่ในขนาดใด)
2. รอบตะโพก วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของตะโพก วัดพอดีๆ
3. ความยาว วัดเหมือนกางเกงขาลีน
4. รอบปลายขา วัดเหมือนกางเกงขาลีนแต่กว้างกว่าอีกประมาณครึ่งเท่าของที่เร้าวัดรอบปลายขากางเกงขาลีนพอดี

วิธีสร้างแบบแผ่นหน้าและแผ่นหลัง (เหมือนกัน) ดังนี้

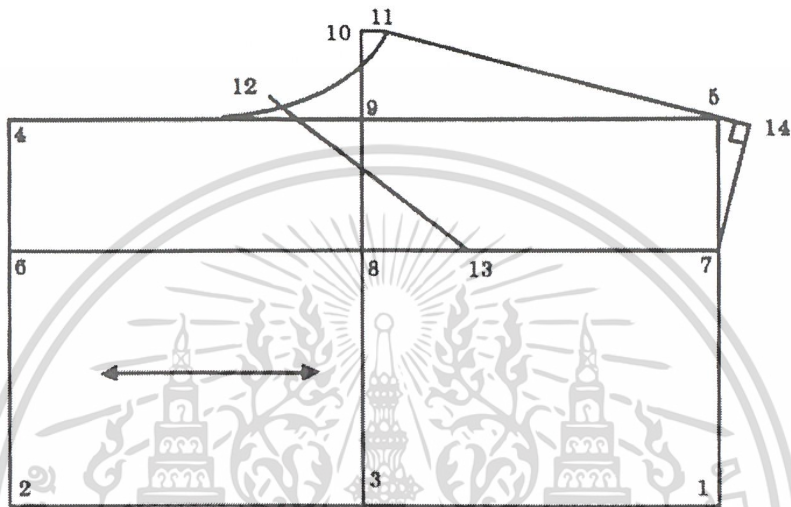
- จุด 1 เป็นจุดเริ่มต้น ตีฉาก 2 ทาง
- 2 จาก 1 เท่ากับ ความยาวกางเกง ตีฉากออก
- 3 จาก 1 เท่ากับ 3 หารอบตะโพก
- 4 จาก 2 เท่ากับ แบ่งครึ่งรอบปลายขา บวก $\frac{1}{2}$ นิ้ว
- 5 จาก 1 เท่ากับ ระยะ 2-4 ลากเส้นตรงจาก 4 จาก 5
- 6 จาก 4 เท่ากับ 3 หารระยะ 2 กับ 4
- 7 จาก 5 เท่ากับ ระยะ 4 กับ 6 ลากเส้นตรงจาก 6-7

8. เกิดจากเส้นตรง 6-7 ตัดกับเส้นฉากที่ลากออกจาก 3

9. เกิดจากเส้นตรง 4-5 ตัดกับเส้นฉากที่ลากออกจาก 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใด ทั้งสิ้น ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏ และขอสงวนสิทธิ์ของเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 10 จาก 9 เท่ากับ 3 นิ้ว ตีฉากขึ้นสั้นๆ
- 11 จาก 10 เท่ากับ 1 นิ้ว
- 12 จาก 9 เท่ากับ $2\frac{1}{2}$ นิ้ว โค้งแนวเป่ากางเกงจาก 11 ผ่านไปยัง 4 ดังแสดงในภาพ
- 13 จาก 8 เท่ากับ 4 นิ้ว ลากเส้นตรงจาก 12-13
- 14 จาก 1 เท่ากับ โดยวางฉากผ่านจุด 11 และจุด 7 และให้มุมฉากอยู่บนเส้นตรงที่ลากจาก 4 ผ่าน 5 ดังแสดงในภาพ

ภาพที่ 80 รูปแสดงวิธีการสร้างแบบแผ่นหน้าและแผ่นหลัง

ขอบกางเกง

ขอบกางเกงจันทันกว้างประมาณ 10 นิ้ว ริมขอบบนควรเป็นริมผ้า

ขอบยาวเท่ากับระยะ 1-7-14 คูณด้วย 4

หมายเลข 1 แผ่นด้านข้าง (1-2 เป็นแนวสันทบผ้า) 1-2-6-7-1 ตัด 2 ชิ้น

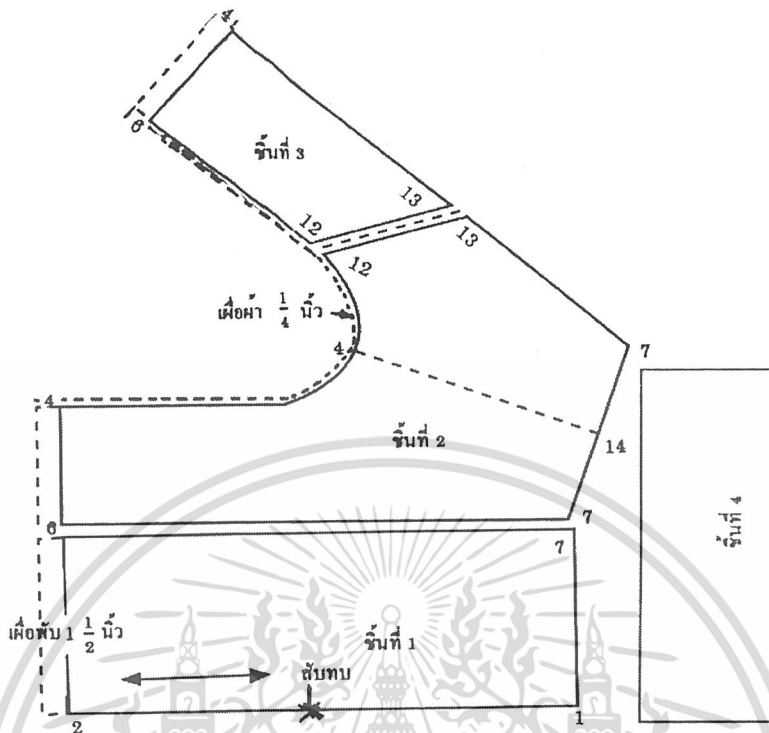
หมายเลข 2 แผ่นตรงกลาง 7-13-12-11-14-7 ตัด 2 ชิ้น

หมายเลข 3 แผ่นใต้ขา 6-13-12-4-6 ตัด 2 ชิ้น

หมายเลข 4 แผ่นขอบกางเกง ตัดขึ้นเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแยกแบบ การเผื่อผ้า

ภาพที่ 81 รูปแสดงการแยกแบบ และการเผื่อผ้า

หมายเหตุ การตัดผ้าชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ต้องตัดผ้าตามกัน ตัดอย่างละ 2 ชิ้น

ลำดับขั้นตอนเย็บกางเกงขาวเล

1. เย็บตะเข็บต่อชั้นที่ 2 เย็บตะเข็บเดียว
2. เย็บแนวสันขาหน้า และแนวสันขาหลัง เย็บตะเข็บเดียว
3. เย็บตะเข็บใต้ขา จากปลายขาซ้ายไปถึงปลายขาขวา เย็บตะเข็บเดียว
4. เย็บขอบเอวกับรอบเอวกางเกง
5. พับปลายขา เย็บริมๆ
6. ตรวจสอบความเรียบร้อยของตะเข็บ รีดให้เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ไส่ร้อง Chic Simple (1993 : 52-53)

9.1 รูปแบบของไส่ร้อง

ไส่ร้องเป็นผ้าพันกายของชาวพื้นเมือง มีขนาดยาวตั้งแต่ 5 – 7 หลา ใช้พันรอบร่างกายแล้วมัดปมบริเวณเอวหรือหน้าอก สามารถใช้ประโยชน์ได้หลายโอกาส โดยเฉพาะมักใช้เป็นเสื้อผ้าสำหรับวันหยุดพักผ่อน ผ้าพื้นเมืองของชาว Polynesian ที่ชื่อว่าผ้า Pareo ก็มีรูปแบบเหมือนผ้าไส่ร้อง คือเป็นผ้าที่ทำด้วยวิธี บาติก ซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในยุค 60 ในปัจจุบันยังเห็นการแต่งกายแบบนี้ได้จากริมสระว่ายน้ำ หรือในเมืองก็ยังมีบ้าง แต่ผู้คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงไส่ร้องควบคู่ไปกับชายหาด และ ต้นปาล์มมากกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับคนที่ขอยืมเอกสารนี้เท่านั้น หากนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 82 รูปแสดงรูปแบบของผ้าไส่ร้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 83 รูปแสดงรูปแบบของผ้าไหม
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.2 ลักษณะวิธีการใช้งาน

วิธีการใช้ผ้าใสร่งก็คือการใช้ผ้ามามัดพันตัว ซึ่งจะมีวิธีการพันอยู่หลายวิธี สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ ตามรูปแบบวิธีการพันและขนาดของผ้าใสร่ง ดังนี้

1. ไสร่งพันเอว (Sarong Skirt)

ใช้ผ้าขนาด 28 x 63 นิ้ว ลักษณะการพัน ใช้พันร่างกายส่วนล่าง มัดเป็นปมที่เอว รูปแบบของผ้ามักมีลายที่ขอบ เมื่อพันแล้วจะเห็นลายพาดบริเวณสะโพก

ภาพที่ 84 รูปแสดงใสร่งพันเอว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ไส่รงพันตัว (Sarong Dress)

ใช้ผ้าขนาด 43 x 69 นิ้ว ลักษณะการพันคือพันรอบตัว มัดเป็นปมที่ด้านหลังของร่างกาย บริเวณหน้าอกหรือมัดคล้องคอ อาจตกแต่งด้วยการคาดผ้าเป็นเข็มขัดที่บริเวณเอว

ภาพที่ 85 รูปแสดงใส่รงพันตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.3 วัสดุที่ใช้ทำผ้าใส่รอง มณฑล จันทร์เกตุเลียด (2541 : 66 -110)

1. ผ้าฝ้าย (Cotton)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อ วัสดุที่ใช้ทำกระเป๋า หน้า

2. ผ้าไหม (Silk)

2.1 สมบัติทางกายภาพ

ความคืนตัว

อยู่ในระดับปานกลาง

ความทนต่อการขัดถู

ทนการขัดถูได้ดี

ความคงรูป

ทนต่อการยืดหดได้ดี เมื่อผ่านการซักผ้าจะหด แต่เมื่อ
ดึงและรีดก็จะคืนกลับเข้าสู่ขนาดเดิมได้

2.2 สมบัติทางเคมี

สารฟอกขาว

ไม่ควรใช้สารฟอกขาวที่มีคลอรีนเป็นส่วนประกอบ
กับไหม เพราะทำให้เส้นใยลดความเหนียวแข็งแรง
ควรใช้สารฟอกขาวที่ไม่แรง เช่น ไฮโดรเจนเปอร์
ออกไซด์

กรด – ด่าง

กรดแรงเข้มข้นและด่างเข้มข้นจะละลายไหมได้ กรด
ไนตริกจะทำให้ไหมเหลือง

สารทำลายอินทรีย์

ทนต่อสารทำลายอินทรีย์ทุกชนิดได้

แสงแดด และความชื้น

ทำให้เส้นใยลดความเหนียวลง เนื่องจากทำให้
โปรตีนสลายตัวได้เร็วขึ้น

รอยเปื้อน

เมื่อเปื้อนแห้งจะเห็นรอยเปื้อนได้ง่าย และเมื่อแห้ง
แห้งจะเห็นรอยคราบแห้งได้ง่าย

สีย้อม

สีย้อมที่ใช้ได้ดีคือ สีไดเรค สีกรด สีเบสิค และสีวัต

2.3 สมบัติทางชีวภาพ

ไหมทนต่อการเกิดเชื้อราได้ดี แมลงไม่กัดกินหากไม่มีสิ่งสกปรกติดอยู่ที่ผ้า

2.4 การใช้ประโยชน์และการดูแลรักษา

ไหมใช้ประโยชน์ได้มากเมื่อนำไปทอหรือถักเป็นผืนผ้าหนาบางได้ตามความต้องการ ผ้าชนิด
บางเหมาะสำหรับใช้ทำเสื้อผ้าเนื้อละเอียดบางเบา ผ้าพันคอ ผ้าคลุมผม เนคไท โบว์ไท ผ้า
ชนิดหนาเหมาะใช้ตัดเสื้อ กางเกง หรือเสื้อผ้าเมืองหนาว ผ้าที่มีเนื้อหยาบ เหมาะจะใช้ทำ
ผ้าปูโต๊ะ เครื่องประดับบ้าน เฟอร์นิเจอร์ ผ้าคลุมเตียง เป็นต้น ผ้าไหมมีความสวยงามและดู
มีราคาเพราะมีผิวสัมผัสที่เรียบ อ่อนนุ่ม มีความมัน ดูความชื้นได้ดี และระเหยไปได้เร็ว

เสื้อผ้าที่ทำจากไหมจึงให้ความสะดวกสบายแก่ผู้สวมใส่ทั้งในอากาศร้อน ชื้น หรือที่มีอากาศ

หนาวเย็น แต่ราคาแพง

3 ผ้าเรยอน (Rayon)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อ วัสดุที่ใช้ทำเสื้อคลุมอาบน้ำ หน้า

4 ผ้าที่ได้จากใยผสม เกสร สุนทรเสรี (2539 : 5)

เนื้อหาดังที่ได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อ วัสดุที่ใช้ทำกระเป๋า หน้า

9.4 กรรมวิธีการทำผ้าใส่รอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภค

10.1 กลุ่มผู้บริโภคที่เป็นเป้าหมาย

กลุ่มลูกค้าของเกาะนอกรีสอร์ท ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มลูกค้าระดับกลาง จนถึงกลุ่ม A ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัย คนทำงาน และ กลุ่มของครอบครัว ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้มีการศึกษา และเป็นกลุ่มที่มีเหตุผล เข้าใจและยินดีที่จะแสวงหาสถานที่ ที่จะไปพักผ่อน กลุ่มลูกค้าเหล่านี้จะเน้นการพักผ่อนที่ดี มีความสะดวกสบายพอสมควร อาหารการกินสมบูรณ์ และการเดินทางต้องไม่ไกลนักเนื่องจากมีภาระต้องดูแลต่อไป

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลุ่มเป้าหมายของเกาะนอกรีสอร์ทจะมีตั้งแต่เด็กจนถึงผู้ใหญ่ แต่โดยส่วนมากแล้ว กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่จะมีอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ดังนั้นในการออกแบบผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดเพื่อตอบสนองกลุ่มผู้บริโภค จะต้องคำนึงถึง รสนิยม การใช้งาน รูปแบบ ขนาด และสีที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้บริโภคแต่ละกลุ่ม จึงมีการแบ่งกลุ่มผู้บริโภค ตามอายุและเพศ คือ

- กลุ่มวัยรุ่น ชาย-หญิง

ได้แก่กลุ่มบุคคลชายหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 18- 25 ปี โดยมากมักเป็นนักศึกษาหรือคนที่เพิ่งเริ่มทำงาน กลุ่มนี้มีรายได้ไม่มากนัก ส่วนใหญ่ยังไม่มีรายได้เป็นของตัวเอง การมาท่องเที่ยวมักมาเป็นกลุ่มในหมู่เพื่อนฝูง นิยมสินค้าที่มีรูปแบบสวยงามทันสมัย ดึงดูดสายตา ชอบของแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร

- กลุ่มวัยทำงาน ชายหญิง

ได้แก่กลุ่มบุคคลชายหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไป กลุ่มนี้เป็นคนวัยทำงาน มีรายได้เป็นของตัวเอง ส่วนใหญ่รายได้จะสูงขึ้นตามวัย กลุ่มนี้จะมีความคิดเป็นผู้ใหญ่ การมาท่องเที่ยวมักมาเป็นครอบครัว นิยมสินค้าที่มีประโยชน์ใช้สอย สามารถใช้งานได้หลายโอกาส ราคาไม่สูงนัก รูปแบบสวยงามดูมีราคา และไม่ฉูดฉาด

10.2 พฤติกรรมของผู้บริโภค

ลักษณะกิจกรรมของนักท่องเที่ยว ขณะกำลังพักผ่อนอยู่บนเกาะได้แก่ เล่นน้ำทะเล เดินเล่น พักผ่อนริมชายหาด นอนอาบแดด เล่นกีฬาทางน้ำ ซึ่งได้แก่ เจ็ตสกี และเรือกล้วย (Banana Boat) รับประทานอาหาร ดำน้ำชมปะการัง เดินชมรอบเกาะ หรือพักผ่อนในห้องพัก ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะเป็นที่มาในการออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกชนิดต่างๆ ให้สามารถตอบสนองพฤติกรรมและความต้องการของผู้บริโภค ขณะอยู่บนเกาะได้เป็นอย่างดี รวมถึงยังสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้บริโภคเมื่อออกจากเกาะแล้ว แต่ยังมีพฤติกรรมใกล้เคียงได้อีกด้วย เช่น อาจใช้กระเป๋าและเสื้อคลุมอาบน้ำไปว่ายน้ำ หรือการพักผ่อนอยู่กับบ้าน ก็อาจได้ใช้ผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น หมอนอิง เสื้อยืด กางเกงขาสั้น เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมกรรมการเลือกซื้อของที่ระลึกของกลุ่มเป้าหมาย

สถานที่ที่จำหน่ายสินค้าที่ระลึกของเกาะนกอริสอร์ทนั้นอยู่ที่ส่วนประชาสัมพันธ์ของรีสอร์ท โดยจะเป็นทั้งประชาสัมพันธ์, จำหน่ายสินค้าที่ระลึก และจำหน่ายสินค้าที่จำเป็นบางชนิดด้วย เช่น สบู่ แชมพู เป็นต้น

ลักษณะการเลือกซื้อจะแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

- แบบแรกตั้งใจมาเลือกซื้อสินค้าที่ระลึกโดยเฉพาะ
- แบบที่สอง มาติดต่อประชาสัมพันธ์แล้วสังเกตเห็นจึงเลือกซื้อ ซึ่งในกรณีนี้จะมีน้อยกว่ากรณีแรก

กลุ่มเป้าหมายที่เลือกซื้อสินค้าที่ระลึก มักจะซื้อสินค้าที่เป็นประโยชน์ต่อการเที่ยวพักผ่อนที่เกาะและสามารถใช้ได้ทันที โดยเฉพาะในกรณีที่น่าเสื้อผ้าขาวของมาไม่พอ สินค้าที่ซื้อจะต้องมีสัญลักษณ์ของเกาะนกอริสอร์ทติดอยู่ด้วย เนื่องจากนักท่องเที่ยวต้องการจะเก็บไว้เป็นที่ระลึกถึงการท่องเที่ยวพักผ่อนที่ผ่านมา

10.3 ความนิยมของกลุ่มเป้าหมาย

เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายมีความแตกต่างกันทั้งอายุและเพศ จึงมีความนิยมแตกต่างกันไปดังนี้

- กลุ่มวัยรุ่น-ชาย จะนิยมสินค้าที่ทันสมัย สดใส ตามแบบของวัยรุ่น ผลิตภัณฑ์ที่นิยม ได้แก่ หมวก เสื้อยืด กางเกงขาสั้น
- กลุ่มวัยรุ่น-หญิง นิยมสินค้าที่สวยงามทันสมัย ชอบทั้งแบบสดใสและอ่อนหวาน ผลิตภัณฑ์ที่นิยมได้แก่ ผ้าใส่รอง เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อยืด กางเกงขาสั้น กระเป๋า และหมวก
- กลุ่มวัยทำงาน-ชาย กลุ่มนี้จะนิยมแบบสินค้าที่สุภาพมากขึ้นให้เหมาะสมกับวัย ไม่หวือหวามาก แต่ดูดีมีคุณภาพ คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยของสินค้า นิยมสินค้าที่ใช้งานได้หลายโอกาส และใช้งานได้นาน ผลิตภัณฑ์ที่นิยมได้แก่ เสื้อสูท เสื้อยืด หมอนอิง ร่ม กางเกงขาสั้น และ หมวก
- กลุ่มวัยทำงาน-หญิง กลุ่มนี้จะนิยมสินค้าที่มีความสวยงาม ดูดีมีราคาและมีคุณภาพ แต่รูปแบบจะสุภาพ ไม่ฉูดฉาดเหมือนกลุ่มวัยรุ่น นิยมสินค้าที่มีประโยชน์ใช้สอย ผลิตภัณฑ์ที่นิยมคือ กระเป๋า เสื้อยืด ร่ม หมอนอิง ผ้าใส่รอง หมวก และ เสื้อคลุมอาบน้ำ

*หมายเหตุ จะเห็นว่า สินค้าที่ทุกเพศทุกวัยนิยมคือเสื้อยืด และหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสรุปแล้ว ผลลัพธ์ที่จำเป็นต้องออกแบบตามขอบเขตของวิทยานิพนธ์นี้ จะมีความเหมาะสมกับ
กลุ่มเป้าหมายแตกต่างกันไปดังนี้

กระเป๋	มีกลุ่มเป้าหมายคือ วัยรุ่นหญิง วัยทำงานผู้หญิง
ร่ม	มีกลุ่มเป้าหมายคือ วัยทำงานชาย วัยทำงานผู้หญิง
เสื้อยืด	มีกลุ่มเป้าหมายคือ ทุกเพศ ทุกวัย
เสื้อฮาวาย	มีกลุ่มเป้าหมายคือ วัยทำงานชาย วัยทำงานหญิง
กางเกงขาสั้น	มีกลุ่มเป้าหมายคือ วัยทำงานชาย วัยรุ่นชาย วัยรุ่นหญิง
ผ้าใส่รอง	มีกลุ่มเป้าหมายคือ วัยรุ่นหญิง วัยทำงานหญิง
เสื้อคลุมอาบน้ำ	มีกลุ่มเป้าหมายคือ วัยรุ่นหญิง วัยทำงานหญิง
หมวก	มีกลุ่มเป้าหมายคือ ทุกเพศทุกวัย
หมอนอิง	มีกลุ่มเป้าหมายคือ วัยทำงานชาย วัยทำงานหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ข้อมูลด้านการออกแบบลวดลาย ดุชะฎี สุนทรารชุน (2531 : 49 – 180)

11.1 การออกแบบลายพิมพ์ผ้า

ลักษณะของลายพิมพ์ผ้า

ลวดลายที่ออกแบบเพื่อใช้ในการพิมพ์ผ้า ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนได้แก่

1. ลวดลายแต่ง (Decorative motif) ลวดลายที่นำมาใช้ในการตกแต่งผ้า แบ่งได้เป็น 5 หมู่ ประกอบด้วย

1.1 ลายดอกไม้ (Floral) หมายถึงการนำเอาส่วนประกอบต่างๆของพืชมาใช้ในการออกแบบ

1.2 ลายสัตว์ (Animate) ได้แก่ ลวดลายที่มีที่มาจากกรนำเอารูปลักษณะ โครงร่างของสัตว์ มาใช้ในการออกแบบ

1.3 ลายเรขาคณิต (Geometric)

1.4 ลาย Abstract เป็นลวดลายที่เกิดจากการตัดทอนรูปทรงต่างๆแล้วนำรูปทรงใหม่นั้นมาจัดเป็นองค์ประกอบของลวดลายขึ้น ลวดลายแบบนี้บางครั้งอาจชักจูงให้เกิดแนวความคิดต่างๆกันได้

1.5 ลายภาพของจริง (OBJECT OR SCENERY)

2. ระบบจัดวางลาย การจัดองค์ประกอบของลายที่ใช้พิมพ์ผ้าแบ่งออกได้เป็น 2ระบบ ได้แก่

2.1 ระบบเนื้อที่จำกัด หมายถึงการจัดองค์ประกอบของลายที่มีเนื้อที่ลวดลายน้อยกว่าเนื้อที่ของผ้า อาจเรียกว่าลายเฉพาะแห่ง (SPOT DESIGN) ในที่นี้หมายถึงลายเฉพาะบริเวณริมหรือเชิงผ้า ลายที่อยู่ในวงกรอบจำกัดด้วย

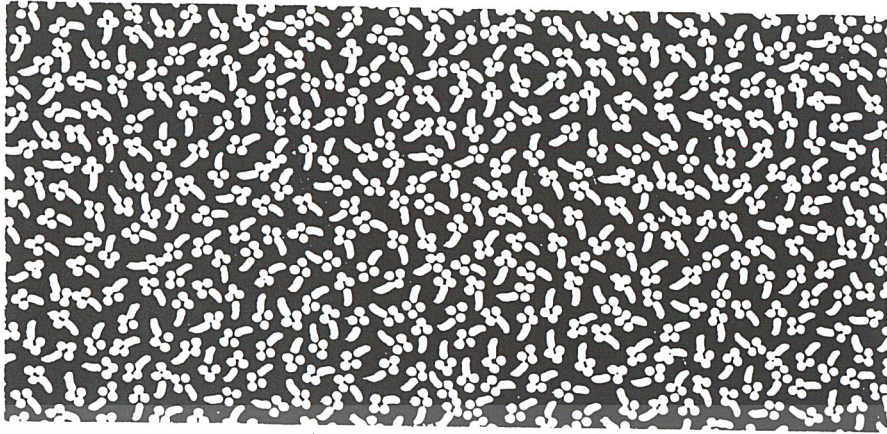
2.2 ระบบเนื้อที่ไม่จำกัด หมายถึงการจัดองค์ประกอบของลายให้กระจายเต็มพื้นผ้า (ALL-OVER) โดยที่เนื้อที่ของลวดลายจะมีมากกว่าเนื้อที่ของพื้นผ้าส่วนที่ไม่มีลาย ลักษณะของลายอาจเป็นหน่วยเดียว ลายเดี่ยว หรือรวมกันเป็นหมวดหมู่หรือเป็นเส้นยาวต่อเนื่องกัน เช่น ลายทาง

11.2 ขนาดของลายในการออกแบบลายพิมพ์ผ้า

ขนาดของลายในการออกแบบลายพิมพ์ผ้า ไม่มีข้อจำกัดตายตัว ส่วนใหญ่ใช้ความรู้สึกทางการมองสามารถแยกออกได้ดังนี้

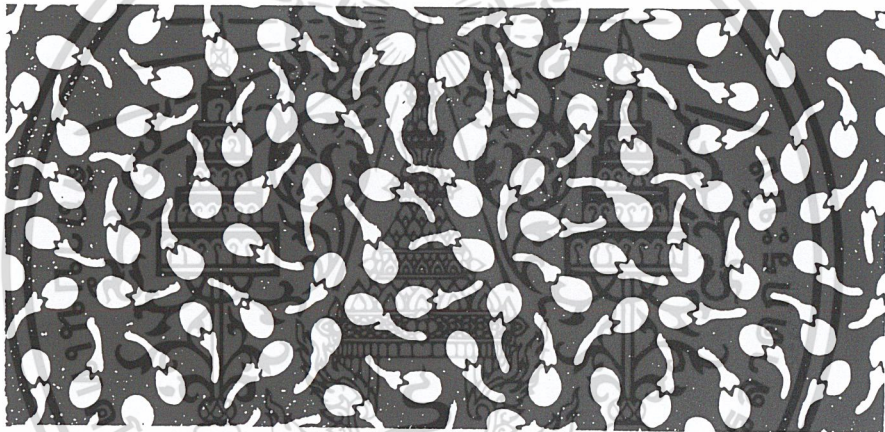
1. ลายขนาดเล็ก (Tiny) สามารถใช้ในงานได้เกือบทุกประเภท ขนาดของลายจะมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 1 ซม. ลวดลายขนาดเล็กนี้มีผลต่อการพิมพ์คือ จะทำให้การพิมพ์ยุ่งยากเพราะแม่พิมพ์จะเกิดการอุดตันได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

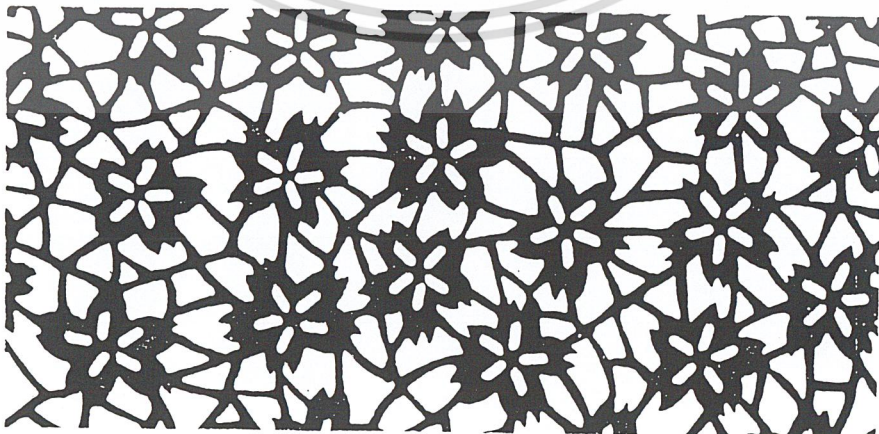
ภาพที่ 86 รูปแสดงลายขนาดจิ๋ว

2. ลายขนาดเล็ก (Small) เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1-2 ซม. ใช้ประโยชน์ได้มากและไม่ค่อยมีปัญหาในด้านการพิมพ์

ภาพที่ 87 รูปแสดงลายขนาดเล็ก

3. ลายขนาดกลาง (Medium) ลายขนาดกลางนี้มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2-3 ซม. ลายขนาดกลางจะมีช่องว่างมากกว่าลายขนาดเล็ก แต่การใช้งานจะไม่กว้างขวางเท่าลายขนาดเล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 88 รูปแสดงลายขนาดกลาง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ลายขนาดใหญ่ (Large) เส้น-ผ่าศูนย์กลางประมาณ 4 ซม. เป็นต้นไป ส่วนมากการออกแบบลายขนาดใหญ่จะเป็นงานที่ออกแบบเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะงานนั้นๆ เป็นต้นว่า ผ้าคลุมเตียง ผ้าม่าน

ภาพที่ 89 รูปแสดงลายขนาดใหญ่

11.3 กระบวนการและการวางแผนการออกแบบ

- วิธีการสร้างลาย

1. การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึงรูปแบบหรือลวดลายที่มีตัวประธานเป็นหลัก และมีส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบรองลงมา สามารถสร้างลวดลายให้มีลักษณะเป็นไปในทางแนวตั้ง-ฉาก แนวโค้ง แนวทแยงมุมด้านซ้ายขวา และในลักษณะการกระจายรอบตัว
2. การออกแบบลวดลายในลักษณะซ้ำ หมายถึง การออกแบบที่ใช้เส้นอย่างเดียวกัน หรือใช้แม่ลายอย่างเดียวกันแล้วจัดองค์ประกอบให้มีระหว่างเนื้อที่ ช่องไฟได้ระเบียบได้จังหวะ การออกแบบลวดลายซ้ำนี้ เป็นการแสดงออกถึงความคิดในเชิงศิลป์ที่ง่ายที่สุดและเป็นสัญลักษณ์ ซึ่งพบวิธีการออกแบบในวิธีนี้มาแต่ดึกดำบรรพ์ การออกแบบลายซ้ำ สามารถสร้างลวดลายให้มีลักษณะไปในทางแนวนอน แนวตั้งฉาก แนวทแยงมุม และลักษณะแผ่กระจายรอบตัวได้
3. การออกแบบลวดลายในลักษณะการสมส่วนทรง คือการออกแบบลวดลายให้มี ดุลยภาพ มีรูปลวดลายและสีเส้น เหมือนกันทั้งซ้ายและขวา
4. การออกแบบลวดลายในลักษณะการแผ่พุ่งออกไปรอบตัว หมายถึงเส้นที่เป็นประธานทั้งหมดขององค์ประกอบ แผ่กระจายออกไปจากจุดจุดหนึ่งโดยไม่จำเป็นที่ตัวประธานจะต้องอยู่กึ่งกลางเสมอไป และการแผ่พุ่งของลายก็อาจจะแผ่พุ่งกระจายไป เพียงด้านใดด้านหนึ่งก็ได้
5. การออกแบบลายที่ต่อเนื่องกันได้ หมายถึงการออกแบบลวดลายลงในเนื้อที่ที่กำหนดไว้เพียงส่วนหนึ่งแล้วสามารถจะนำมาต่อกันได้ โดยไม่มีที่สิ้นสุด

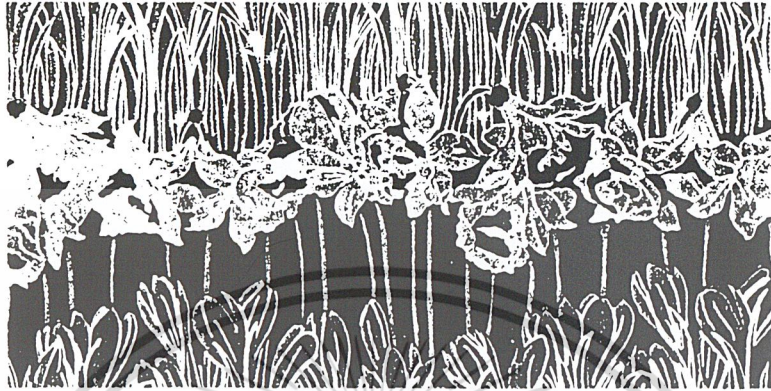
- เทคนิคการออกแบบลายพิมพ์ผ้า

ลวดลาย (Pattern) คือส่วนประกอบของการออกแบบ ซึ่งมีส่วนซ้ำๆกันเป็นตอนๆไป โดยมากไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะมีที่มาจากรูปเรขาคณิต เนื่องจากเป็นระบบที่จำเป็นและสะดวก ดัดแปลงง่าย ทำให้การต่อลายให้มีขนาดใหญ่เป็นไปง่าย

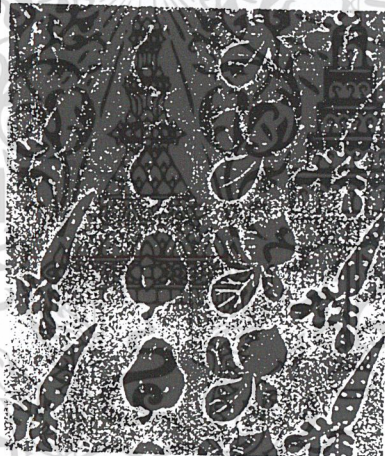
- การต่อลายในลักษณะต่างๆ

1. ลวดลายในลักษณะแนวนอน

ภาพที่ 90 รูปแสดงลวดลายในลักษณะแนวนอน

2. ลวดลายในลักษณะแนวตั้ง

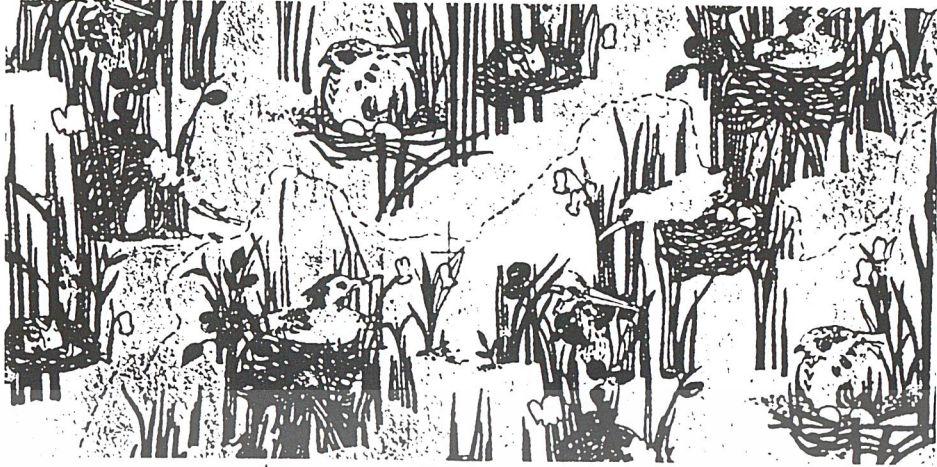
ภาพที่ 91 รูปแสดง ลวดลายในลักษณะแนวตั้ง

3. ลวดลายในลักษณะเส้นหยักหรือซิกแซก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการประกอบการค้า
ภาพที่ 92 รูปแสดง ลวดลายในลักษณะเส้นหยักหรือซิกแซก
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ลวดลายในลักษณะเฉียง

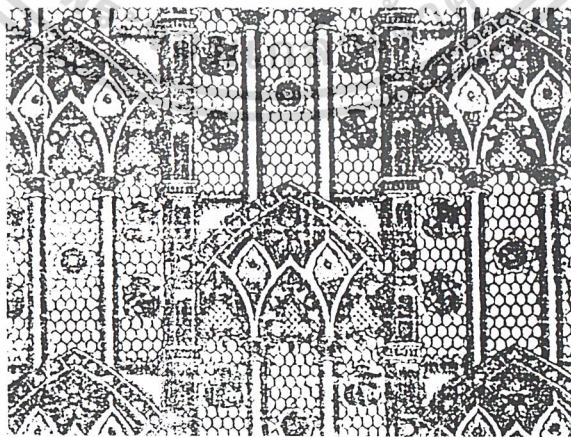
ภาพที่ 93 รูปแสดงลวดลายในลักษณะเฉียง

5. ลวดลายในลักษณะตาหมากรุก

ภาพที่ 94 รูปแสดงลวดลายในลักษณะตาหมากรุก

6. ลวดลายในลักษณะชั้นบันได

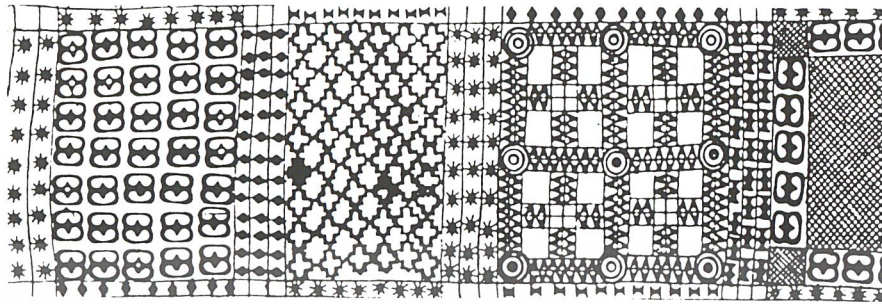

ภาพที่ 95 รูปแสดงลวดลายในลักษณะชั้นบันได

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

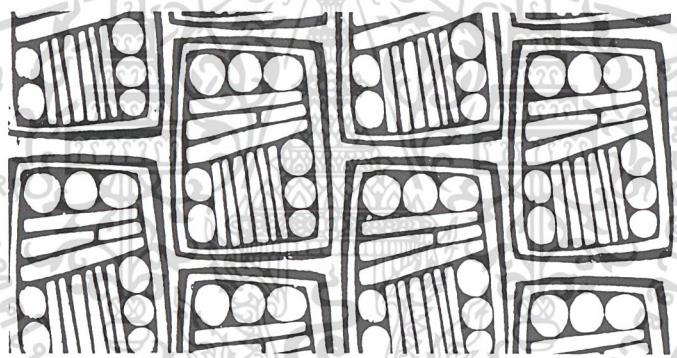
- การต่อลวดลายในลักษณะต่างๆโดยอาศัยรูปทรงเรขาคณิต

1. การต่อลายในลักษณะสี่เหลี่ยม (The Square Network)

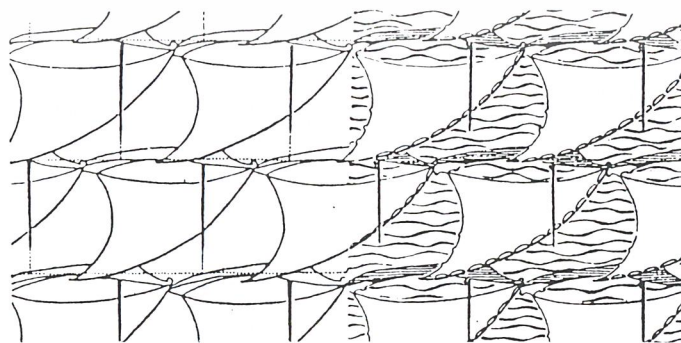

ภาพที่ 96 รูปแสดงการต่อลายในลักษณะสี่เหลี่ยม

2. การต่อลายในลักษณะการเรียงอิฐแนวอนและแนวตั้ง (The Brick and Half-drop Network)

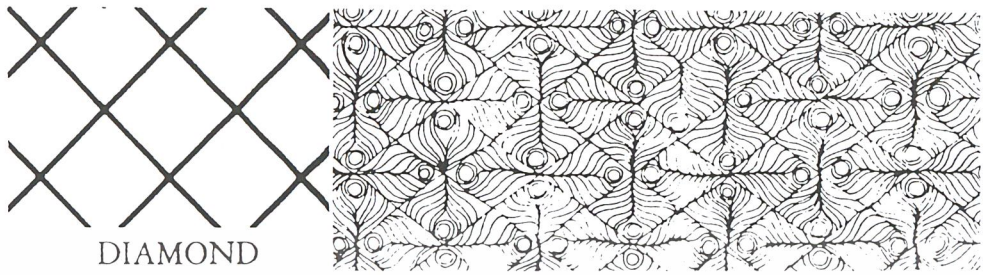

ภาพที่ 97 รูปแสดงการต่อลายในลักษณะ การเรียงอิฐแนวตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในหน่วยงานราชการเท่านั้น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การต่อลายในลักษณะเหลี่ยมเพชรหรือสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน (The Diamond Network)

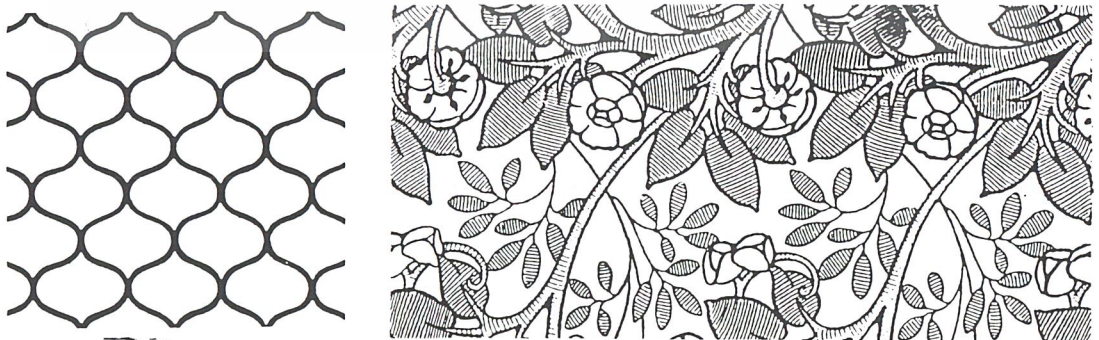
ภาพที่ 99 รูปแสดงการต่อลายในลักษณะสี่เหลี่ยมเพชร หรือสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน

4. การต่อลายในลักษณะสามเหลี่ยม (The Triangle Network)

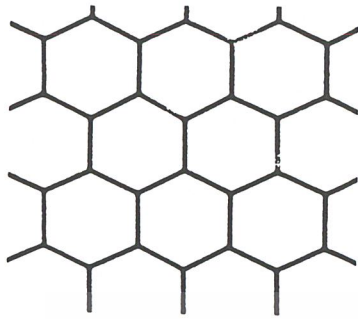
ภาพที่ 100 รูปแสดงการต่อลายในลักษณะสามเหลี่ยม

5. การต่อลายในลักษณะลวดตาข่าย (THE Ogee Network)

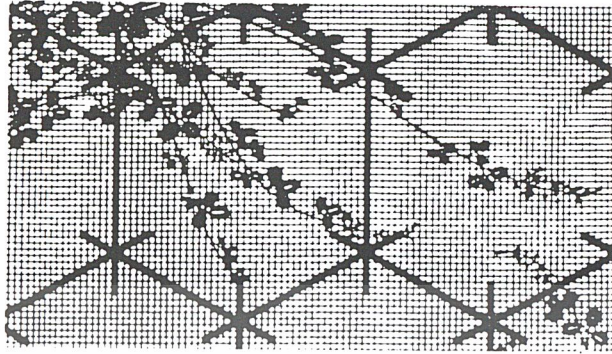

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนภาพที่ 101 รูปแสดงการต่อลายในลักษณะลวดตาข่ายไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การต่อลายในลักษณะหกเหลี่ยม (The Hexagon Network)

HEXAGON

ภาพที่ 102 รูปแสดง การต่อลายในลักษณะหกเหลี่ยม

7. การต่อลายในลักษณะรูปพัด (The Scale Network)

ภาพที่ 103 รูปแสดง การต่อลายในลักษณะรูปพัด

8. การต่อลายในลักษณะวงกลม (The Circle Network)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ภาพที่ 104 ซึ่งรูปแสดงการต่อลายในลักษณะวงกลม นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11.4 การเลือกสีที่ใช้ในลายพิมพ์ผ้า

อิทธิพลของสีที่มีต่อความรู้สึกของมนุษย์

1. สีแดง เป็นสีแห่งความกล้าหาญ รุนแรง ตื่นเต้น มั่งมี มีอำนาจ ตามหลักสากลถือว่าเป็นสีที่บ่งบอกถึงอันตราย
2. สีเขียว ให้ความรู้สึกสบายเป็นสีแห่งพลังวังชา
3. สีส้ม ให้ความสนุกสนานร่าเริง
4. สีม่วง ให้ความผิดหวัง เศร้า และแสดงความภักดี
5. สีขาว ให้ความบริสุทธิ์ใหม่ สดใส และให้ความรู้สึกว่าแห้ว
6. สีดำ ให้ความรู้สึกหดหู่และเศร้าใจ เป็นสีแห่งความลึกกลับ
7. สีฟ้า ให้ความรู้สึกสงบเสงี่ยมเรียบร้อย
8. สีเทา ให้ความรู้สึกอ่อนโยนเศร้าสงบ
9. สีชมพู ให้ความรู้สึกนุ่มนวลน่ารัก
10. สีเหลืองอ่อน ให้ความอ่อนเปลี้ยละเหี่ยใจ
11. สีเหลืองแก่ ก่อให้เกิดพลังวังชา ความเป็นหนุ่มเป็นสาว ความร่าเริง
12. สีตองอ่อน ก่อให้เกิดรู้สึกเย็นๆแต่ตื่นเต้น
13. สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกเย็นๆ เฉยๆ สงบ

วรรณะของสีมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ สีอุ่นจะให้ความรู้สึกตื่นเต้นเกิดพลังวังชา สีเย็นจะให้ความรู้สึกสงบเยือกเย็นและสบายใจ สีอุ่นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ง่ายกว่าสีเย็น

11.5 เทคนิคการพิมพ์ผ้า

การพิมพ์ผ้า หมายถึง การทำให้เกิดสีเฉพาะแห่ง (Local coloration) บนผ้า สามารถทำให้เกิดสีหลายสีได้บนผ้าหนึ่งผืน ลวดลายที่ได้จะมีขอบเขตแน่นอน

- วิธีการพิมพ์ (Method Printing)

1. วิธีพิมพ์โดยตรง (Direct Printing) แบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

- 1.1 พิมพ์สีลงไปบริเวณที่ต้องการให้เป็นลวดลาย
- 1.2 พิมพ์สีลงไปตรงบริเวณที่ไม่ใช่ลวดลาย

2. วิธีพิมพ์ฟอกสี

3. วิธีการพิมพ์แล้วย้อม (Resist Printing)

4. วิธีพิมพ์สองหน้า (Duplex Printing)

- แบบพิมพ์ (Style of Printing)

เอกสารนี้เป็นเอกสารพิมพ์แบบสแตencil (Stencil Printing) ยาน่าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การพิมพ์แบบบล็อก (Book Printing)
 3. การพิมพ์บาติก (Batik Printing)
 4. การพิมพ์แบบบลotch (Blotch Printing)
 5. การพิมพ์ด้วยสารละลาย (Burn-out Printing)
 6. การพิมพ์รูปลอก (Transfer Printing)
 7. การพิมพ์ดอกขนกำมะหยี่ (Flock Printing)
 8. การพิมพ์ทับ (Over Printing)
 9. การพิมพ์ด้วยสกรีน (Screen Printing)
 10. การพิมพ์ให้เกิดจุดเล็กๆ (Stripple Effect Or Half Tone Printing)
 11. การพิมพ์แบบตวลเดอจอย (Toil De Jouy)
 12. การพิมพ์ด้ายย่น (Warp Printing)
 13. การพิมพ์ผ้าใยผสม (Different Printing) หลายๆชนิด
 14. การพิมพ์แบบโพลีโครเมติก (Polychromatic Printing) ต้องการ
 15. การพิมพ์แบบทัก (Tak Printing)
 16. การพิมพ์แบบไมโครเจท (Microjet Injection Printing)
 17. การพิมพ์แบบไซเมติก (Cymetic Printing)
- แม่พิมพ์

แม่พิมพ์ หมายถึง ตัวแบบซึ่งจำลองลวดลายมาจากต้นฉบับของลวดลายที่ต้องการพิมพ์ เพื่อเป็นสื่อในการถ่ายทอดลวดลายพิมพ์นั้นลงบนผ้า แม่พิมพ์แบ่งออกได้ตามวิธีทำเป็น 4 ประเภทคือ

1. แม่พิมพ์สแตนซิล (Stencil)
2. แม่พิมพ์บล็อก (Block)
3. แม่พิมพ์สกรีน (Screen)

อาจแยกประเภทแม่พิมพ์สกรีนออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. สกรีนที่พิมพ์ด้วยมือ
2. สกรีนที่พิมพ์ด้วยเครื่องจักร

ผ้าสกรีน (Fabric) คือผ้าที่ทำหน้าที่เป็นตัวแม่พิมพ์ โดยจะให้หมึกผ่านผ้าไปที่วัสดุที่ต้องการพิมพ์

กรอบสกรีน (Screen Frame) คือ องค์ประกอบหนึ่งของงานพิมพ์ด้วยสกรีน ถ้าเป็นกรอบสกรีนที่ทำด้วยไม้ควรจะใช้ไม้สักที่แห้งสนิทแล้วหรือไม้ที่มีคุณสมบัติ ไม่หดตัวมากเกินไป เมื่อถูกน้ำหรือน้ำมัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารปิด (Squceegees) หมายถึง อุปกรณ์ผิวเรียบที่จะพาดหมึกพิมพ์ในบล็อกสกรีนจากข้างล่าง ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่งยังไปอีกข้างหนึ่ง โดยที่หมึกจะได้รับแรงกดจากยางปาดให้ผ่านผ้าสกรีนลงไปบนวัสดุที่พิมพ์

(A)	SQUARE-EDGED:	For printing on flat objects.
(B)	SQUARE-EDGED with Rounded Corners:	For extra-heavy deposits. For printing <u>light colors</u> on dark backgrounds or printing with fluorescent inks.
(C)	SINGLE-SIDED Bevel Edge:	For use mostly by Glass or Name-plate Printers.
(D)	DOUBLE-SIDED Bevel Edge:	For direct printing on uneven surfaces; bottles, containers, etc. Also for delicate textile designs.
(E)	ROUNDED EDGE:	For textile printing with heavy deposit.
(F)	DOUBLE-SIDED Bevel Edge, Flat Point:	For ceramic printing.

ภาพที่ 105 รูปแสดงลักษณะหน้าตัดของยางปาด และลักษณะการใช้งาน

- กระบวนการพิมพ์

1. การเตรียมผ้า

คือการทำให้ผ้าสะอาด เพื่อให้สีแบ่งพิมพ์สามารถซึมทะลุไปภายในเส้นใยในเนื้อผ้าให้มากที่สุดที่จะทำได้ ได้

ผ้าฝ้ายจะต้องผ่านขั้นตอนการเตรียมดังนี้

1. การตรวจผ้าเพื่อหารอยบกพร่อง
2. การเผาขน วิธีเผาขนทำได้ 2 วิธีคือ
 - ก. เผาด้วยแผ่นโลหะร้อน
 - ข. เผาด้วยเปลวไฟแก๊ส
3. การต้มแป้ง
4. การทำความสะอาด
5. การฟอกขาว
6. การดึงเส้นด้ายให้ตรง
7. การทำให้อยู่ตัวด้วยความร้อน

2. การเตรียมสีพิมพ์

สีหรือพิกเมนต์ ได้แก่

— ตัวสีที่ละลายน้ำได้มีตัวทำลายช่วยบางเล็กน้อยหรือไม่ก็ได้ เช่น สีไดเรกท์ละลายน้ำได้

เอกสารนี้เป็นด้วยตัวของมันเองสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ตัวสีที่ไม่ละลายน้ำ แต่อาจละลายได้ในสารทำละลาย แต่แล้วจะกลับมาเป็นตัวสีที่ไม่ละลายตามเดิม เช่น สีกำมะถันและสีวัต หรือบางตัวไม่ละลายเลยเช่น ปีกเมนต์

นอกจากนี้ สีพิมพ์ประกอบด้วย

1. สารข้น (Thickening)
2. สารยึดติด (Binder)
3. สารละลายสี
4. สารกระจายตัว (Dispersing Agent)
5. สารช่วยดูดความชื้น
6. สารอื่นๆที่ใช้เป็นครั้งคราว

สีแบ่งตามขบวนการใช้ออกเป็น 11ชนิด ได้แก่

1. สีไดเรกท์ เป็นสีที่ละลายได้ในน้ำเย็นธรรมดา ซึมเข้าในเส้นใยได้ โดยไม่ทำปฏิกิริยาใดๆ และลอกตกออกได้ง่ายเช่นเดียวกัน เหมาะสำหรับใช้พิมพ์ผ้าที่ไม่ต้องการซัก
2. สีแอซิก สีตัวนี้ใช้เฉพาะใยโปรตีน ขนสัตว์ ไหมและไนลอน ต้องใช้ในภาวะกรด
3. สีเบสิค สีกลุ่มนี้เป็นสีสดใสที่สุดในกลุ่มสีสังเคราะห์ ไม่ทนแสง ละลายในน้ำ
4. สีวัต เป็นตัวสีที่มีความสำคัญมาก ใช้พิมพ์ผ้าใยเซลลูโลส มีความคงทนต่อการซัก แสง เหงื่อ คลอรีน การขัดถูและอื่นๆ มาก ไม่ละลายในน้ำแต่ละลายในโซเดียมไฮโดรซัลไฟท์ผสมโซดาไฟ
5. สีกำมะถัน ไม่นิยมใช้พิมพ์
6. สีโซอิก ใช้กับเส้นใยได้หลายชนิด ตัวสีแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเป็นตัวสีเรียกว่า Naphthal อีกส่วนหนึ่งเรียกว่า Fast Colour Salt ต้องนำทั้งสองส่วนนี้มาใช้ด้วยกัน
7. สีออกซิเดชั่น ปัจจุบันไม่มีใครนิยมใช้พิมพ์
8. สีมอดแดนท์ มอดแดนท์ สีชนิดนี้ทนต่อการซักดีมาก ใช้พิมพ์ผ้าขนสัตว์และไหม
9. สีดิสเพอซ เดิมเรียกว่าสีอซิเตท (acetate) ใช้พิมพ์เส้นใยอซิเตทและเส้นใยโพลีเอสเตอร์
10. สีรีแอคทีฟ สีติดทนทานดี ทนแสงและทนการซัก มีสีมากมาย ค่อนข้างสดใสแต่ถ้าต้องการพิมพ์สีเข้มจริงๆ เช่น สีดำหรือสีกรมท่า จะเปลืองตัวสีมากกว่าวัต มีชนิดที่ปรับปรุงเพื่อใช้พิมพ์โดยเอกสารนี้เฉพาะ ตัวสีละลายน้ำได้ดี พิมพ์ได้หลายวิธีการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. สีย้อมที่ไม่ละลายน้ำ ไม่ทำปฏิกิริยากับเส้นใย เมื่อใช้พิมพ์จึงต้องใช้สารยึดติด (Binder) ทำหน้าที่เป็นตัวยึดย้อมกับเส้นใยติดกันได้ มีความคงทนต่อการซักดี แต่ไม่ทนการซักและผิวสัมผัสของผ้ามักกระด้าง

การเลือกสีพิมพ์ ต้องเลือกให้เหมาะกับชนิดของเส้นใย โดยต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของสีแต่ละตัวที่มีต่อการพิมพ์บนเส้นใย การเลือกตัวสีที่ใช้กับเส้นใยที่มีสีหลายอย่างใช้พิมพ์ได้ จึงต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยของผ้าพิมพ์นั้นด้วยว่าต้องการสีที่มีความทนทานขนาดใด

เส้นใย	สี
ฝ้าย ลินินและเรยอน	ไดเรกท์ เบสิค มอร์แดนท์ อโซอิค วัตรีแอคทีฟ ปีกเมนต์
ไหมและขนสัตว์	รีแอคทีฟ แอสิค เบสิค ไดเรกท์
อาซิเตท ไตรอาซิเตท	ดีสเพอส
ไนลอน	แอสิค รีแอคทีฟ ดีสเพอส
โพลีเอสเตอร์	ดีสเพอส ปีกเมนต์

3. การพิมพ์

การพิมพ์ผ้าด้วยสีปีกเมนต์

สีปีกเมนต์เป็นสีที่ละลายน้ำ น้ำมันไวท์สปิริต (White Spirit) น้ำมันก๊าด (Kerosene) และในตัวทำละลายที่ใช้ในการซักแห้ง (Dry Cleaning Solvent) การเตรียมสีพิมพ์ปีกเมนต์ประกอบด้วยปีกเมนต์ แป้งพิมพ์ กาวยึดสีให้ติดกับเส้นใย (binder) สารช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงทางเคมี (Cross-linking agent) สารช่วยให้สีกระจายตัว (dispersing agent) และสารละลายตัวให้ความเป็นกรด (acid linder-ating agent) หลังการพิมพ์ ทำให้แห้งอย่างสมบูรณ์ก่อน แล้วนำไปอบด้วยความร้อน นิยมอบด้วยความร้อนแห้งมากกว่าอบด้วยไอน้ำร้อนที่อุณหภูมิสูง

การพิมพ์ผ้าด้วยสีไดเรกท์

ไม่คงทนต่อการซัก เหมาะในการพิมพ์ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ต้องซักล้างบ่อยๆ สีพิมพ์ไดเรกท์ประกอบด้วยสี แป้งพิมพ์ wetting agent ตัวทำละลาย สารช่วยดูดความชื้น และต่างอ่อน หลังจากพิมพ์แล้วทำให้สีติดด้วยไอน้ำร้อนเป็นเวลานาน ตามด้วยการซักด้วยน้ำสบู่ที่อุณหภูมิห้อง เนื่องจากสีนี้ไม่คงทนต่อการซัก เพราะฉะนั้นในระหว่างการซักล้าง จะทำให้สีเปื้อนพื้นขาวของผ้า อาจแก้ไขได้โดยเติมสารขาวนวล (Optical brightening agent) เพื่อกลบพื้นขาวโดยผสมน้ำล้างครั้งสุดท้าย หรืออาจใช้สารช่วยผนึกสี (cationic fixing agent) แรกก่อนทำการซักล้างเพื่อป้องกันการซีบของสี ทำให้เปื้อนพื้นขาว และทำให้สีไม่จางลง

การพิมพ์ผ้าด้วยสีรีแอคทีฟ

เอกสารนี้เป็ให้ควมค้งทนของสีต่อกระบวนการเปียกชื้นได้ดี สีรีแอคทีฟใช้พิมพ์ผ้าฝ้าย วัสดุไหม และกระดาษไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางตัวใช้พิมพ์ในลอนได้ ประกอบด้วยสี แแบ่งพิมพ์ ตัวทำลาย สารช่วยดูดความชื้น สารออกซิไดส์อ่อนๆ ต่าง

การพิมพ์ผ้าด้วยสีแอซิค

สีแอซิคเป็นสีที่ใช้กับเส้นใยโปรตีน เช่น ขนสัตว์ ไหม และยังใช้ได้กับเส้นใยสังเคราะห์ในลอน ประกอบด้วย สี แแบ่งพิมพ์ ตัวทำลาย สาร swelling agent สารสลายตัวให้ความเป็นกรด หลังจากพิมพ์แล้ว ทำให้แห้ง แล้วอบไอน้ำร้อน 15-30 นาที

การพิมพ์ด้วยสีวัต

เป็นสีที่ไม่ละลายน้ำ ต้องทำให้ละลายโดยใช้สารรีดิวส์ และตาก่อน จึงจะเกาะติดเส้นใย หลังจากนั้นทำการออกซิไดส์สีให้กลับเป็นสีเดิมที่ไม่ละลายน้ำจับอยู่ภายในเส้นใย สีวัตมีความคงทนต่อสภาวะต่างๆ ได้ดี เหมาะกับเส้นใยเซลลูโลส ประกอบด้วย สี แแบ่งพิมพ์ สารช่วยดูดความชื้น สารรีดิวส์ หลังจากพิมพ์แล้ว ทำให้แห้ง ทำการหมักสีด้วยไอน้ำร้อนในเครื่องอบไอน้ำร้อน แล้วล้างด้วยน้ำเย็น ต่อจากนั้นทำการออกซิไดส์ด้วยสารละลายที่ประกอบด้วยไฮเดียมไดโครเมท หรือเปอร์โบเรต ที่เจือกรดน้ำส้มเล็กน้อย เป็นเวลา 2-5 นาที แล้วจึงไปต้มด้วยน้ำสบู่

การพิมพ์ด้วยสีดีสเฟิส

สีดีสเฟิสละลายน้ำได้เพียงเล็กน้อยที่อุณหภูมิห้อง ละลายได้มากขึ้นเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น มีความคงทนต่อแสงและการซักดี ใช้พิมพ์ผ้าโพลีเอสเตอร์ และพวกเซลลูโลสอะซิเตด ประกอบด้วย สี แแบ่งพิมพ์ สารช่วยกระจายตัว สารออกซิไดส์ (ช่วยป้องกันระดับสีเปลี่ยนแปลงระหว่างการหมักสี) สาร carrier หรือ swelling agent เพื่อเพิ่มความเข้ม สารสลายตัวให้ความเป็นกรด ไฮเดียมคลอไรด์ หลังจากพิมพ์ทำให้แห้ง แล้วทำการหมักสีโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง เช่น ใช้ไอน้ำร้อนอิมตัว ใช้ไอน้ำร้อนที่มีความดัน ใช้ไอน้ำร้อนที่มีอุณหภูมิสูง หรือใช้การอบด้วยความร้อนแห้ง หลังจากทำให้สีติดทนแล้ว ซักล้างโดยทำ "Reduction Clearing"

4. การทำให้สีพิมพ์แห้ง

เมื่อพิมพ์เรียบร้อยแล้ว ต้องทำให้สีพิมพ์แห้งโดยเร็วเพื่อป้องกันมิให้สีพิมพ์กระจายออกนอกขอบลายที่กำหนด การอบแห้งในขั้นต้นใช้อบด้วยไอน้ำร้อนหรืออากาศร้อน ควรใช้ความร้อนประมาณ 90-110 องศาเซลเซียส

5. การทำให้สีพิมพ์ติด

มีหลายวิธีขึ้นกับชนิดของสีและผ้า สามารถแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อสำคัญคือ

1. วิธีการขั้นตอนเดียว เป็นการหมักสีในสภาวะที่แห้ง (one-stage methods with dry fixation) แบ่งออกเป็น

ก. โดยใช้ไอน้ำร้อน (steaming) เช่น ใช้ไอน้ำร้อนอิมตัวที่อุณหภูมิ 120 - 105 เซลเซียส

หรือใช้ไอน้ำร้อนที่มีความดันช่วยในการหมักสี
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. โดยใช้ไอน้ำร้อนในระยะเวลาสั้นๆ (short steaming) เพื่อให้สีติดเร็วขึ้น ใช้เวลาในช่วงสั้นๆ ใช้อุณหภูมิสูง 180-200 เซลเซียส วิธีนี้เรียกการอบไอน้ำ โดยใช้ความร้อนสูง (High Temperature steaming)

ค. โดยใช้ความร้อนแห้งผกสี (Thermofixation) สีจะถูกผกด้วยไอร้อน (hot air) อุณหภูมิและเวลาในการผกขึ้นกับผ้าและชนิดของสี

2. วิธีการสองขั้นตอน เป็นการผกสีในสภาวะเปียก (two- stage methods with wet fixation) แบ่งออกเป็น

ก. ใช้ด่างเป็นตัวช่วย (alkali - shock)

ข. ใช้สารเคมีช่วยหมักในสภาวะที่เย็น (cold pad-batch)

โดยหลักการทั้งหมดนี้ วิธีการใช้ไอน้ำร้อนเป็นวิธีที่ใช้ได้กับทุกสีทุกชนิด

6. การซัก

เมื่ออบไอน้ำเรียบร้อยแล้ว ต้องนำไปต้มในน้ำสบู่หรือผงซักฟอก เพื่อเอาแป้งพิมพ์และสารประกอบเคมีที่มีมากเกินไปออกให้สะอาด ขั้นตอนนี้สำคัญมากเพราะมีผลทำให้ผ้าพิมพ์มีสีสดใสดกทนยิ่งขึ้น มีความนุ่มน่าสัมผัส และปราศจากกลิ่นสารเคมีหลงเหลืออยู่ ในระหว่างทำการซัก สีที่เกาะอย่างหลวมๆบนเส้นใยจะถูกขจัดออกจากบริเวณที่พิมพ์และสะสมอยู่ในน้ำซักล้างเพราะฉะนั้นจึงมีโอกาสที่จะเปื้อนติดบริเวณที่ไม่ได้พิมพ์ ดังนั้นจุดมุ่งหมายในการซัก จึงมี 2 ประการ คือ

1) กำจัดสีที่เกาะอย่างหลวมๆออกจากบริเวณที่พิมพ์

2) ป้องกันการเปื้อนติดของสีบริเวณที่ไม่ได้พิมพ์

การที่จะให้ผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย 2 ประการนี้ ขึ้นกับการเลือกสีที่เหมาะสม เลือกสภาวะการซักที่ถูกต้อง เลือกสารช่วยซัก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนี้

7. การตกแต่งหลังพิมพ์

ภายหลังจากต้มสบู่และซักสะอาดเรียบร้อยแล้ว ต้องทำให้แห้งก่อน แล้วจึงนำไปตกแต่งเพื่อเสริมความสวยงามหรือประโยชน์ใช้สอยอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ลงแบ่งให้แข็ง ขัดผิวให้มัน ตัดแต่งมิให้ยับ ตกแต่งผ้าให้อ่อนนุ่มหรือให้คงรูป เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุและกรรมวิธีการผลิต

12.1 วัสดุที่ใช้ตกแต่ง

1. โพลีเอสเตอร์ (Unsaturated Polyester Resin)

คุณสมบัติ

โพลีเอสเตอร์เรซิน มี ถ.พ. ระหว่าง 1.1 - 1.5 หากเป็นผลิตภัณฑ์ไฟเบอร์กลาสจะมี ถ.พ. ระหว่าง 1.5 - 2.28 ในรูปผลิตภัณฑ์ไฟเบอร์กลาสรับแรงดึงแรงอัดและแรงบิดงอได้ดีผิวหน้ามีความแข็งพอสมควร ถูกแดดจะซีด ทนสภาพอากาศภายนอกได้ดี มีสีต่าง ๆ มากมายมีความหดตัวเล็กน้อย แต่มากกว่าอีพอกซี โพลีเอสเตอร์เรซิน เป็นฉนวนไฟฟ้าที่ดีทนกรดต่างชนิดอ่อนได้ ไม่ทนสารละลายชนิด Chlorinated Solvents เช่น คาร์บอนเตตระ, คลอไรด์ อะซีโตน ในรูปผลิตภัณฑ์ไฟเบอร์กลาส ทนความร้อนได้ระหว่าง 250 - 350 ฟ. โพลีเอสเตอร์เรซิน ที่นำไปหล่อเป็นผลิตภัณฑ์แล้วติดไฟได้ช้าและดับเอง

การใช้ประโยชน์

นิยมใช้ทำเป็นผลิตภัณฑ์ไฟเบอร์กลาสมากที่สุด เช่น เรือ รถยนต์ ชิ้นส่วนในเครื่องบิน ถึงบรรจุของเหลว ลังบรรจุของเหลว ท่อของเหลว เฟอร์นิเจอร์ ส่วนประกอบในอาคาร เช่น ช่องให้แสง แผ่นกันแดด หลังคา ที่พักป้ายรถเมล์ ฯลฯ นอกจากนี้ โพลีเอสเตอร์เรซินยังนิยมทำผลิตภัณฑ์พลาสติกหล่อ เช่น พระพุทธรูป ตุ๊กตาผลิตภัณฑ์หินอ่อนเทียม ผลิตภัณฑ์งาช้างเทียม ผลิตภัณฑ์หยกเทียม ผลิตภัณฑ์เซรามิคเทียม ผลิตภัณฑ์แก้วเทียม ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ กระดุม สีโป๊ว ฯลฯ โพลีเอสเตอร์ ประเภทเทอร์โมพลาสติกนิยมใช้ทำเป็นเส้นใยใช้ทอเป็นเสื้อผ้า (Dacron) ในรูปฟิล์มใช้ทำฟิล์มไมลาร์ (Mylar) ซึ่งใสเหนียวและใช้ทำเทปบันทึกเสียง เป็นฉนวนไฟฟ้าดีจึงนิยมทำฉนวนขดลวดไฟฟ้า (Coilinsulation) และสลอทไลน์เนอร์ (Slot Liners) ในมอเตอร์

2. ไม้

การแบ่งประเภทของไม้โดยการถือเอาค่าความแข็งแรงในการตัดของไม้แห้ง และความทนทานตามธรรมชาติของไม้ แบ่งออกได้ 3 ประเภทด้วยกันคือ

ไม้	ความแข็งแรง (กก. / ซม.2)	ความทนทาน (ปี)
1. ไม้เนื้อแข็ง	สูงกว่า 1000	สูงกว่า 6
2. ไม้เนื้อแข็งปานกลาง	600-1000	2- 6
3. ไม้เนื้ออ่อน	ต่ำกว่า 600	ต่ำกว่า 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม้อัด (Plywood) หมายถึง แผ่นไม้ประกอบ ที่ประกอบด้วยไม้บาง (Veneer) จำนวน 3 หรือ 5 หรือ 7 ฯลฯ ชั้น ทากาวแล้วอัดติดเข้าด้วยกัน โดยให้ทิศทางของเส้นใยไม้ของชั้นข้างเคียงสลับเป็นมุมฉากต่อกัน การอัดจะให้ความหนาบางเท่าใดก็ได้ แล้วแต่การนำไปใช้ประโยชน์ โดยการเพิ่มหรือแผ่นไม้บาง ความหนาของไม้อัดมีตั้งแต่ขนาด 4 6 8 10 15 20 มิลลิเมตร หรือมากกว่านั้น ความแข็งแรงของไม้อัดถือเอาชนิดของกาวที่ใช้เป็นเกณฑ์สำคัญ ไม้อัดภายในมีความแข็งแรงน้อย เพราะการใช้กาวที่มีคุณภาพด้อย ได้แก่ กาวยูเรียฟอรัลดีไฮด์ ไม้อัดภายนอก ความแข็งแรงทนทานสูง โดยการใช้กาวที่มีคุณภาพดี กาวที่ใช้คือ ฟีนอลฟอรัลดีไฮด์

ไม้ประสาน (Laminated wood) หมายถึง แผ่นไม้บางที่ประกอบเป็นชั้นๆ โดยการวางเส้นใยไม้ให้ขนานกัน ใช้กาวบางเฉพาะอย่าง ด้วยการใช้กาวรีซอสซินอลฟอรัลดีไฮด์ แล้วใช้แรงอัดสูงเป็นพิเศษ ไม้ประสานที่นิยมใช้ทำเครื่องมือ ส่วนประกอบของเครื่องจักรกล หรือใช้เป็นตัวไม้ขนาดใหญ่ เช่น คาน ตง ไม้กีฬา ฯลฯ

ไม้ประกอบ (Composit wood) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ไม้แผ่น ที่ประกอบด้วยไม้ชิ้นเล็กๆ หรือเส้นใย โดยมีกาวหรือปูนซีเมนต์เป็นตัวประสานอัดติดกันเป็นแผ่น ที่รู้จักกันดีในวงการช่าง ได้แก่ เซพวิงบอร์ด ชิพบอร์ด ฮาร์ดบอร์ด ซอฟท์บอร์ด เซลโลกรีต ในปัจจุบันนี้ไม้ประกอบมีบทบาทในการก่อสร้างทั่วไป เพราะนอกจากจะมีคุณค่าในการใช้งานได้ดีแล้ว ยังเป็นการดัดแปลงไม้ที่มีคุณภาพต่ำ หรือเศษไม้ ให้มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12.2 อุปกรณ์การเปิด-ปิดยึดชิ้นส่วนและปรับขนาด

อุปกรณ์ที่ใช้ในการเปิด - ปิดยึดชิ้นส่วนและปรับขนาดมีหลายแบบ ดังนี้

1. กระจุดม (Button)

กระจุดมแบบธรรมดาทำด้วยวัสดุหลายชนิด มีทั้งพลาสติก ผ้าและวัสดุอื่นๆ เช่น ไม้ หรือ เปลือกหอย การติดตั้งวิธีการเย็บ โดยกระจุดมแบบธรรมดามีตั้งแต่แบบ 4 รู 2 รู และ 1 รูใช้ ร้อยผ่านช่อง

2. กระจุดมแป๊ป (Snap Button)

ใช้ในการปิด-เปิด กระจุดมนี้มีส่วนประกอบด้วยกันทั้งหมด 4 ตัว คือ ส่วนประกอบด้านบน 2 ตัว ด้านล่าง 2 ตัว การติดตั้งปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

- 1) การติดหมวกหรือด้านบน ให้วางตัวหมวกตรงรูที่เจาะไว้บนแผ่นเหล็กหรือไม้เนื้อแข็ง เดียวจะโผล่ขึ้นมาเหนือรูเล็กน้อย วางตัวเมียให้รูเดือยครอบตัวผู้ ใช้เครื่องมือที่มีเดือย เดียวสอดลงในรู ตอกด้วยค้อน อย่าตอกแรงเกินไป อาจจะได้เสียได้
- 2) การติดส่วนสลักหรือส่วนล่าง สอดตัวล่างที่มีเดือยโผล่พ้นพื้นผ้า เอาชิ้นที่ 2 ตอกบน เดือย ใช้เหล็กตอกตัวที่มีรอยบุ๋มครอบตอกด้วยค้อน

กระจุดมชนิดนี้มีหลายแบบ การติดตั้งใช้เครื่องมือเฉพาะและตัดตุ้เจาะผ้า มีขนาดเส้นผ่าน ศูนย์กลางตั้งแต่ 6 - 38 มิลลิเมตร ทำจากอลูมิเนียม สังกะสี อัลลอยด์ (Alloy) วัสดุปกปิดผิว ทำจากทอง เงิน ทองเหลือง โครเมียม นิกเกิล และวัสดุแวววา

3. กระจุดมแม่เหล็ก (Magnet)

มีลักษณะคล้ายกระจุดมแป๊ป ประกอบด้วยตัวเมียและตัวผู้เช่นเดียวกัน แต่มีความสะดวกในการใช้งานมากกว่า แต่ไม่ให้ความมั่นใจในการปิด อีกทั้งแม่เหล็กอาจเสื่อม คุณภาพได้

4. เวลโครเทป หรือเทปตีนตุ๊กแก (Velcro)

มีลักษณะเป็นเทป 2 ชั้น ใช้ประกบกันเวลาที่ต้องการให้ผ้า 2 ชั้นติดกัน ส่วนที่ติดกัน ด้านหนึ่งจะมีลักษณะคล้ายๆ ห่วงเล็กๆ มากมาย ส่วนอีกด้านหนึ่งมีลักษณะเป็นขนฟู เวลโครเทปนี้ ไม่สามารถทนต่อแรงดึงอย่างแรงมากๆ ของผ้า 2 ชั้นได้

5. ซิป (Zip)

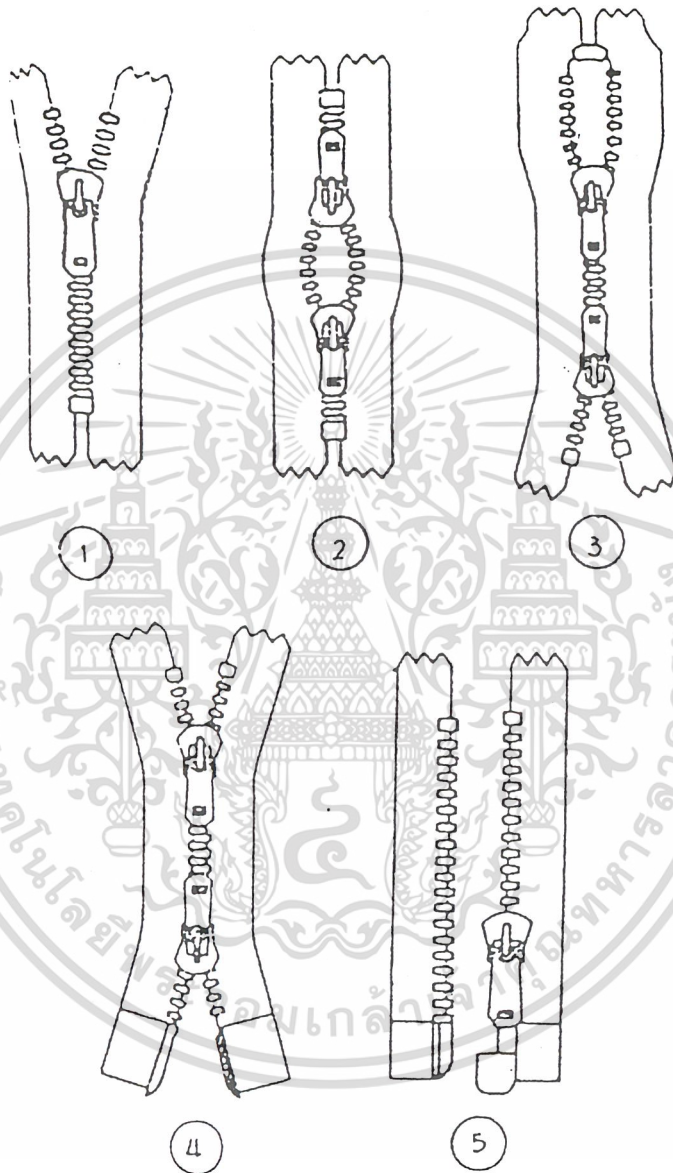
ใช้ยึดติดกันระหว่างผ้า 2 ผืน โดยการรูดเปิด-ปิด การยึดซิปทำได้โดย เย็บซิปให้ติดกับผ้า ให้แนวของรอยต่อตรงกัน ให้ความมั่นใจ , มีความสะดวกในการเปิด - ปิดมาก การใช้ซิปจะเหมาะกับช่องใหญ่ๆ ซิปมี 2 ประเภทคือ

1. ชนิดปิดท้าย (Closed-end fastener) มีเฉพาะตัวกั้นด้านล่าง หรือมีทั้งตัวกั้นด้านบน และด้านล่าง สำหรับยึดแถบผ้าทั้งสองให้ติดกัน เพื่อไม่ให้ปลายทั้งสองแยกเป็นอิสระเมื่อแยกซิปเปิดจนสุด (รูป 1-3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

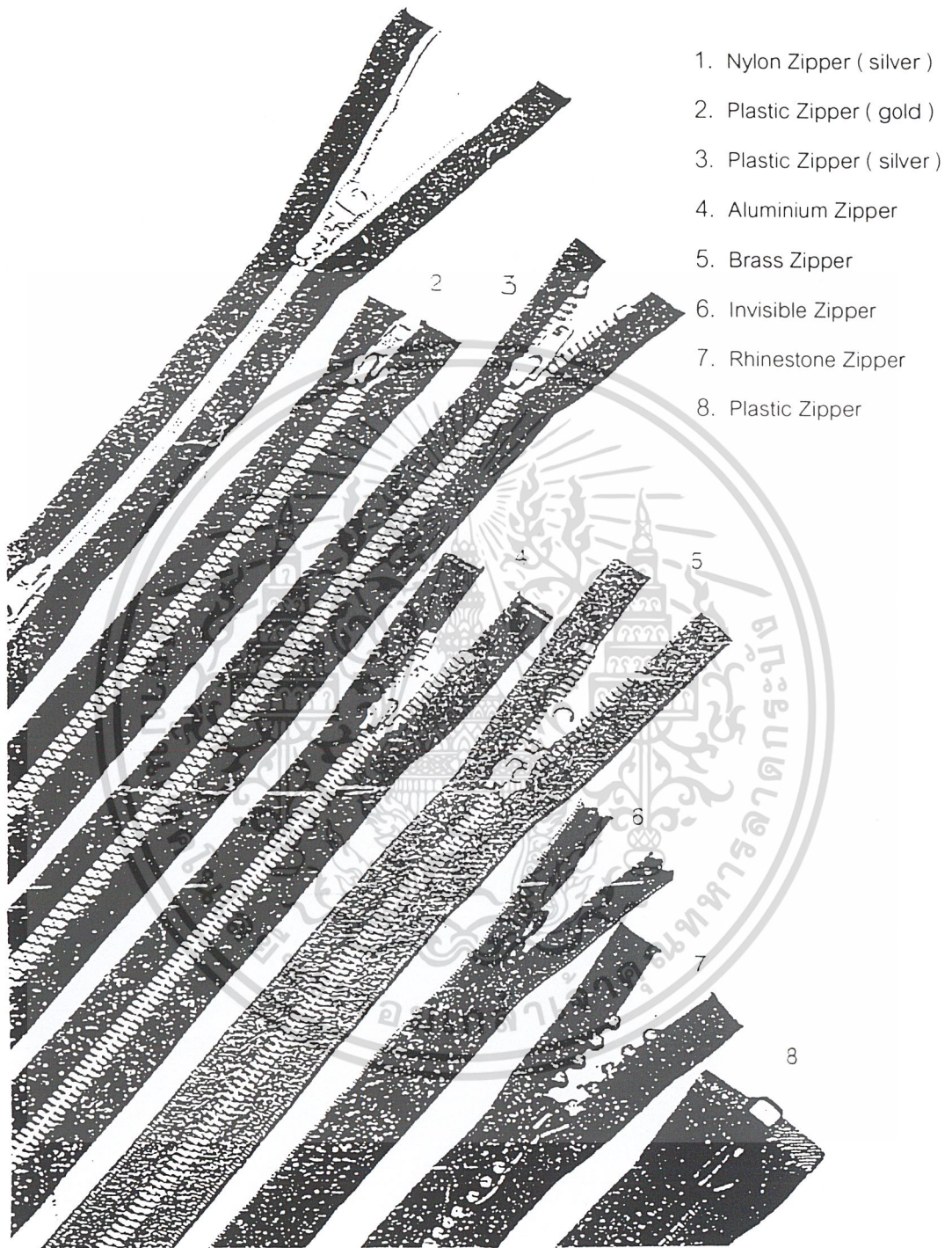
2. ชนิดเปิดท้าย (Open-end fastener) เป็นซิปที่มีเดือยและตัวสวมที่ปลายแถบผ้าทั้ง 2 ด้านเพื่อให้สามารถถอดแยกเป็นอิสระได้เมื่อรูดซิปเปิด และต้องสวมกลับให้เข้าที่พอดีก่อนรูดซิปปิด (รูป 4-5)

ภาพที่ 106 รูปแสดงชนิดของซิปแยกตามการปิดการเปิด

ในปัจจุบันซิปมีการพัฒนาทั้งทางด้านวัสดุ และรูปแบบที่แปลกใหม่ทำให้นักออกแบบสามารถเลือกมาใช้ได้เหมาะกับงานของตนเองได้ง่ายเข้า วัสดุที่ใช้ในการผลิตในปัจจุบันมีดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

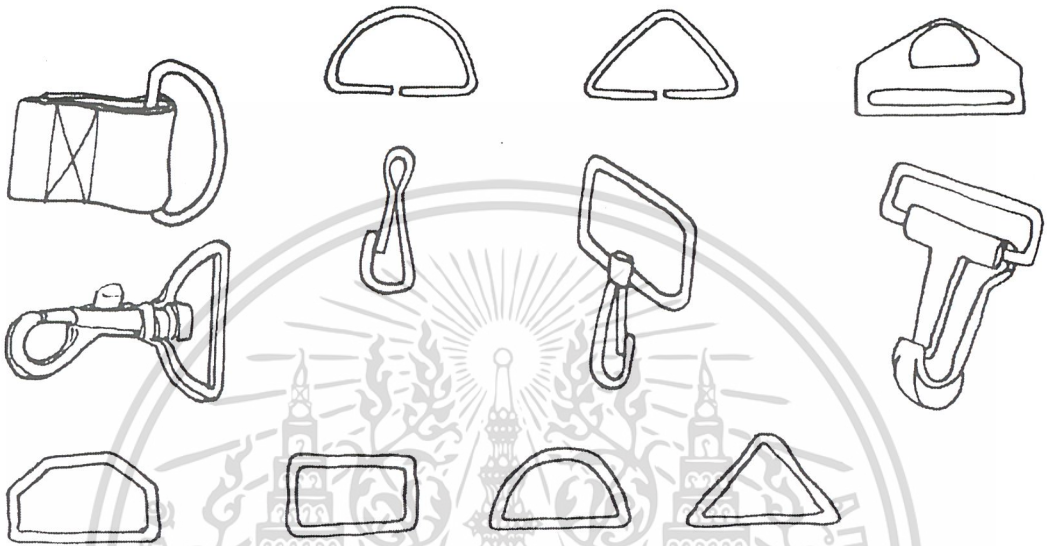

ภาพที่ 107 รูปแสดงซิปแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ห่วงเดี่ยวและตัวขอเกี่ยว (คอหมา)

ใช้เพื่อยึดติดชิ้นส่วนต่างๆเข้าด้วยกัน เช่น สายสะพาย ฯลฯ โดยจะต้องเย็บผ้าหรือสายสะพาย ให้อยู่ในลักษณะเป็นห่วงคล้องดังรูป หรือให้มีส่วนที่สามารถคล้องเข้ากับผ้าได้ ทำทั้ง 2 ชั้นแล้วใช้ตัวเกี่ยวเพื่อเป็นการยึดเข้าด้วยกัน โดยกดปลายด้านในของตัวเกี่ยว แล้วสอดห่วงเข้าไปในด้านในห่วงและตัวขอเกี่ยว อาจมีลักษณะต่างๆกัน แต่ทำหน้าที่เหมือนกัน

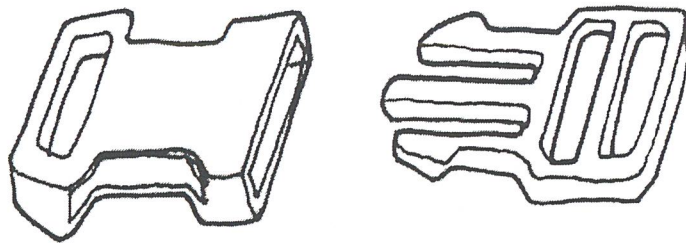
ภาพที่ 108 รูปแสดงลักษณะห่วงและขอเกี่ยวโลหะ

7. ข้อต่อล๊อคพลาสติก

ข้อต่อล๊อคพลาสติก มีหลายลักษณะ ใช้ยึดสายสะพาย โดยลักษณะการยึดจะแน่นหนาและแน่นอนกว่าการยึดแบบอื่นๆ ข้อต่อล๊อคพลาสติกมีลักษณะเป็นชิ้นส่วนพลาสติก 2 ชิ้น คือตัวผู้และตัวเมีย ในการยึดจะต้องดันชิ้นส่วนเดี่ยวยตัวผู้เข้าไปล๊อคติดกับตัวเมีย มีหลายรูปแบบดังนี้

แบบที่ 1 แบบก้ามปูหนา

ใช้สอดเข้าเมื่อประกอบ เวลาถอดกดเดี่ยวด้านข้างทั้ง 2 ข้างของตัวผู้ แล้วเลื่อนออก มีความหนาแน่นมาก

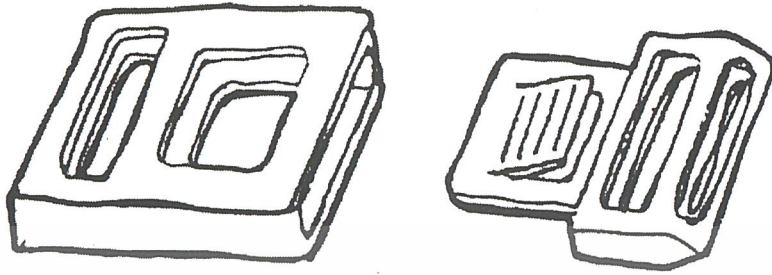

ภาพที่ 109 รูปแสดงข้อต่อล๊อคพลาสติกแบบก้ามปูหนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบที่ 2 แบบกดกลาง

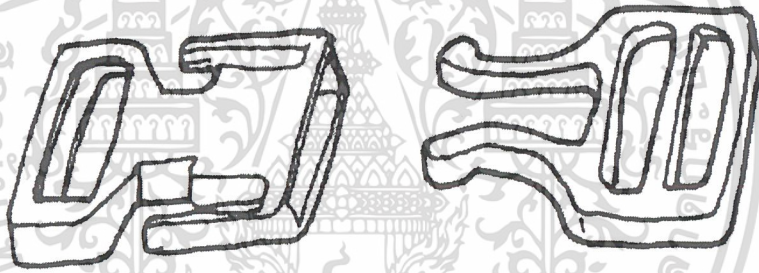
ใช้สอดเข้าเดือยตรงกลาง เดือยจะเข้าไปล็อกตรงช่องว่างของตัวเมีย เวลาถอดให้
กดตรงกลางแล้วเลื่อนออก

ภาพที่ 110 รูปแสดงข้อต่อล็อกพลาสติกแบบกดกลาง

แบบที่ 3 แบบกล้ำมปูสปริง

ขอบบางกว่าแบบที่ 1 ใช้สอดเข้าเมื่อประกอบ เวลาถอดกดเดือยด้านข้างทั้ง 2 ข้างของ
ตัวเมีย ซึ่งจะปัดดันให้ตัวผู้กระเด็นหลุดออก ไม่ต้องเลื่อน

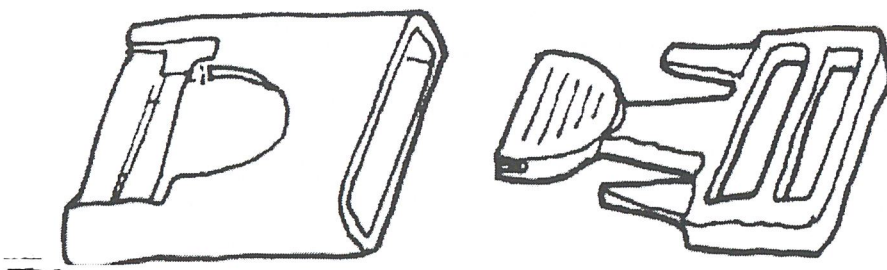

ภาพที่ 111 รูปแสดงข้อต่อล็อกพลาสติกแบบกล้ำมปูสปริง

แบบที่ 4 แบบกดกลาง ครึ่งวงกลม

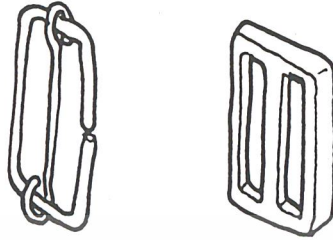
ใช้งานเช่นเดียวกับแบบที่ 2 เวลาถอดจะไม่ต้องเลื่อน ตัวผู้จะหลุดออกเช่นเดียวกับ

แบบที่ 3 แต่มีความแน่นหนามาก ราคาสูงกว่าทุกแบบ และมีการผลิตเพียงขนาดเดียว
คือ 1.25 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใ้ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 112 รูปแสดงข้อต่อล็อกพลาสติกแบบกดกลาง ครึ่งวงกลม
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. เข็มขัดปรับความยาว

ภาพที่ 113 รูปแสดงเข็มขัดปรับความยาว

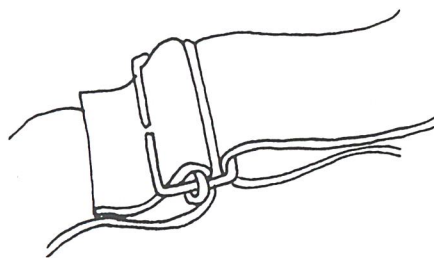
ลักษณะการใช้งานมีอยู่ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ปรับขนาดสั้นยาวสำหรับสายเดี่ยว โดยใช้ปลายสายสะพายสอดเข้ากับตัวกลาง
อ้อมผ่านห่วงอีกตัวหนึ่ง แล้วสอดขัดกัน ดังรูป

ภาพที่ 114 รูปแสดงวิธีการใช้เข็มขัดปรับความยาว

วิธีที่ 2 ปรับโดยใช้ปลาย 2 ปลายสอดดังรูป แล้วดึงให้แกนกลางขยับไปอยู่ด้านริมทำให้
เกิดการลื่นไถลไปเลื่อนหลุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ภาพที่ 115 รูปแสดงวิธีการใช้เข็มขัดปรับความยาว
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. การวิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ได้ค้นคว้ามา วิธีการที่จะใช้วิเคราะห์สรุปผลข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบคือ การใช้แบบสอบถาม โดยจะแบ่งเป็น 2 ชุด สำหรับเพศหญิง และเพศชาย ซึ่งจะแบ่งตามชนิดของผลิตภัณฑ์ตามความเหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมายแต่ละเพศแต่ละวัย โดยยึดหลักการใช้งานของแต่ละผลิตภัณฑ์ดังนี้

วัตถุประสงค์การใช้งานของแต่ละผลิตภัณฑ์

- กระเป๋ా ใช้ใส่ของกระจุกกระจิก จากห้องพักไปชายหาด หรือใส่ของใช้ส่วนตัวที่ไม่มากมายนัก ดังนี้ กระเป๋าสตางค์ แว่นตากันแดด ผ้าเช็ดหน้า เครื่องสำอางบางชิ้น โทรศัพท์มือถือ ร่ม หรือของจำเป็นอื่นๆบางชิ้น
- ร่ม ใช้ได้ทั้งกันแดดและกันฝน สามารถพกพาได้สะดวก ใช้งานง่าย ไม่เกะกะ
- เสื้อยืด สวมใส่ลำลอง ในวันพักผ่อน วันหยุด หรือใส่อยู่กับบ้าน หรือไปพักผ่อน ลวดลายเป็นกลางๆเข้ากับทุกกลุ่มเป้าหมาย
- เสื้อฮาวาย ใช้สวมใส่ในวันหยุด กึ่งทางการ คอนข้างสุขภาพ สวมใส่ลำลอง ใส่ไปเที่ยว ในวันพักผ่อน
- กางเกงขาวเล่ สวมใส่ลำลองมาก ไม่เป็นทางการ เหมาะกับการใส่อยู่กับบ้าน หรือไปพักผ่อน ชายทะเลในหมู่คนสนิท
- ผ้าใสร่ง สวมใส่ลำลอง เหมาะจะใช้ไปเที่ยวพักผ่อน ปัจจุบันเริ่มเป็นที่นิยมของกลุ่มวัยรุ่นหญิง ใช้สวมใส่ไปเที่ยว
- เสื้อคลุมอาบน้ำ ใช้คลุมปกปิดร่างกายก่อน หรือหลังอาบน้ำ มักใช้ตอนไปว่ายน้ำ หรือใส่อยู่กับบ้านขณะก่อนหรือหลังอาบน้ำ
- หมวก ใช้ใส่กันแดด โดยมีรูปแบบที่สามารถใช้ได้ทุกเพศทุกวัย
- หมอนอิง เป็นหมอนที่มีขนาดเล็กกว่าหมอนหนุนนอนทั่วไป ใช้วางอิงหลังหรือเท้าแขน ยามพักผ่อน การใช้งานมักวางบนโซฟา พ้น หรือเตียงนอน สามารถใช้ตกแต่งห้องได้ด้วย

โดยรูปแบบของแบบสอบถามจะเป็นดังนี้

1. แบบสอบถามชุดที่ 1 ใช้สอบถามเพศหญิง ถามเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ในขอบเขตของโครงการที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเพศหญิง ได้แก่ กระเป๋า ร่ม หมวก หมอนอิง เสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อผ้ายาวหาด ซึ่งก็คือเสื้อยืด ผ้าใสร่ง และกางเกงขาวเล่

2. แบบสอบถามชุดที่ 2 ใช้สอบถามเพศชาย ถามเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเพศชาย ได้แก่ ร่มหมวก หมอนอิง เสื้อผ้ายาวหาด ซึ่งก็คือเสื้อยืด เสื้อฮาวาย และ กางเกงขาวเล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์
โครงการออกแบบสินค้าที่ระลึกจากผ้าของเกาะนกรีสอร์ท
โดย นักศึกษา ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุณาทำเครื่องหมายในช่อง () ตามความเห็นของท่าน

1. อายุ
 18 – 25 ปี 25 ปีขึ้นไป
2. การศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
 ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 สูงกว่าปริญญาตรี

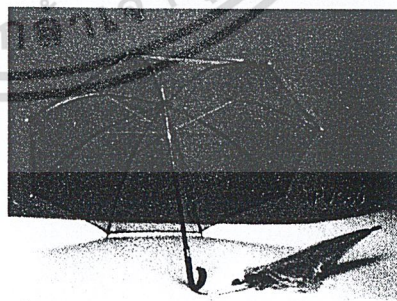
3. รูปแบบของร่มที่ท่านนิยมใช้

- ร่มยาว ร่มพับ 2 ตอน
 ร่มพับ 3 ตอน
 ร่มพับ 4 ตอน

4. ท่านชอบร่มที่ทำด้วยวัสดุใด

- ผ้าไนลอน พลาสติก

5. ลวดลายที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับร่ม (ที่เป็นสินค้าที่ระลึกจากชายทะเล)

- ลายสัตว์น้ำ (เช่น กุ้ง หอยปู ปลา) ลายปะการัง
 ลายจากธรรมชาติ (เช่น พระอาทิตย์ เกลียวคลื่น ต้นมะพร้าว)
 อื่นๆ โปรดระบุ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับกระใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. หมวกแบบใดที่ท่านนิยมใช้

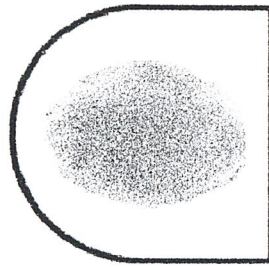
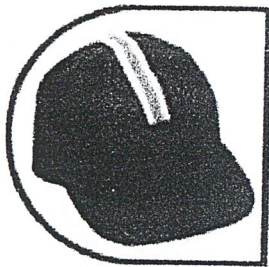
() หมวกแก๊ป

() หมวกทรงระฆัง

() หมวกเบเรต์

(มีปีกหมวกครอบหมวก)

(ไม่มีปีกหมวก)

7. ท่านคิดว่าหมวกควรทำด้วยวัสดุใด

() ผ้าฝ้าย

() ผ้าสักหลาด

() ฝ้ายรม

() อื่นๆ โปรดระบุ

8. ลวดลายที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับหมวก (ที่เป็นสินค้าที่ระลึกจากชายทะเล)

() ลายสัตว์น้ำ (เช่น กุ้ง หอยปู ปลา)

() ลายปะการัง

() ลายจากธรรมชาติ (เช่น พระอาทิตย์ เกลียวคลื่น ต้นมะพร้าว)

() อื่นๆ โปรดระบุ

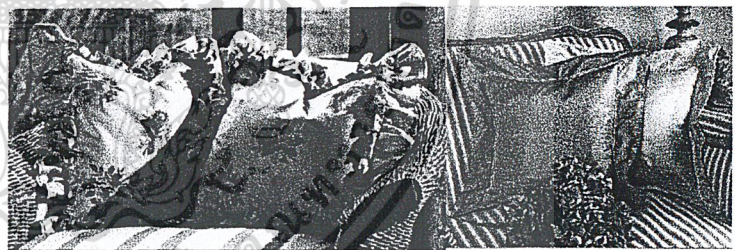
9. หมอนอิงที่ท่านชอบมีลักษณะแบบใด

() แบบธรรมดาไม่มีขอบ

() แบบมีขอบ

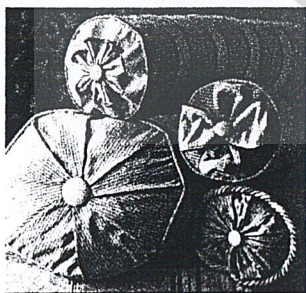

() แบบทรงกระบอก

() แบบแฟนซี (ทำเป็นรูปทรงต่างๆ

เช่น รูปดาว รูปหอย)

10. ลวดลายที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับหมอนอิง (ที่เป็นสินค้าที่ระลึกจากชายทะเล)

() ลายสัตว์น้ำ (เช่น กุ้ง หอยปู ปลา)

() ลายปะการัง

() ลายจากธรรมชาติ (เช่น พระอาทิตย์ เกลียวคลื่น ต้นมะพร้าว)

() อื่นๆ โปรดระบุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารตัวอย่างสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. วิธีการถอดใส่ปลอกหมอนอิงที่ท่านชอบและคิดว่าสะดวกในการใช้งานมากที่สุด

- () ไขว้ขีป
- () ติดกระดุม
- () ผูกโบว์ หรือเชือก
- () ใช้เวลโครเทป
- () เย็บเป็นลิ้นซ้อนกันด้านหลัง
- () ใช้กระดุมแป๊ป หรือกระดุมแม่เหล็ก

12. ลวดลายที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายชายทะเลคือ

- () ลายสัตว์น้ำ (เช่น กุ้ง หอยปู ปลา)
- () ลายปะการัง
- () ลายจากธรรมชาติ (เช่น พระอาทิตย์ เกลียวคลื่น ต้นมะพร้าว)
- () อื่นๆ โปรดระบุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

ประกอบการทำวิทยานิพนธ์

โครงการออกแบบสินค้าที่ระลึกจากผ้าของเกาะนกรีสอร์ท

โดย นักศึกษา ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กรุณาทำเครื่องหมายในช่อง () ตามความเห็นของท่าน

1. อายุ

() 18 – 25 ปี

() 25 ปีขึ้นไป

2. การศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

()ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

() สูงกว่าปริญญาตรี

3. หากท่านเดินทางไปชายหาด ท่านเห็นว่า กระเป๋าใส่ของประจำตัวที่จะนำติดตัวไปชายหาด ควรเป็นกระเป๋าทรงใด

() ทรงแข็ง

() ทรงนิ่ม

() ทรงกึ่งแข็ง

4. ท่านเห็นว่าควรทำด้วยวัสดุชนิดใด

() หนัง

() ผ้าร่ม

() พลาสติก

() ผ้าใยธรรมชาติ

5. ลวดลายที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับกระเป๋าชายหาด

() ลายสัตว์น้ำ (เช่น กุ้ง หอยปู ปลา)

() ลายปะการัง

() ลายจากธรรมชาติ (เช่น พระอาทิตย์ เกลียวคลื่น ต้นมะพร้าว)

() อื่นๆ โปรดระบุ

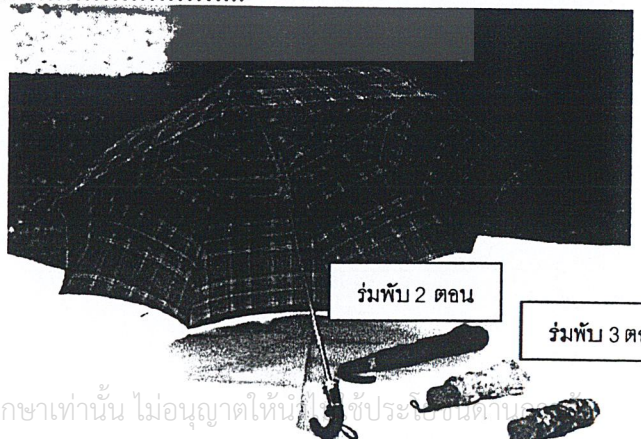
6. รูปแบบของร่มที่ท่านนิยมใช้

() ร่มยาว

() ร่มพับ 2 ตอน

() ร่มพับ 3 ตอน

() ร่มพับ 4 ตอน

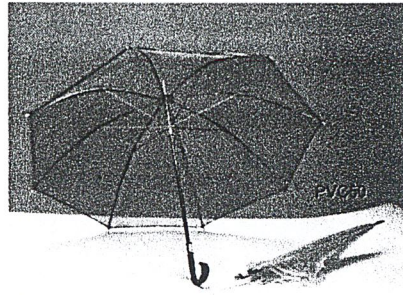
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำหรือเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มากรณาเบเซ

ร่มพับ 4 ตอน

7. ท่านชอบร่มที่ทำด้วยวัสดุใด

() ผ้าไนลอน

() พลาสติก

8. ลวดลายที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับร่ม (ที่เป็นสินค้าที่ระลึกจากชายทะเล)

() ลายสัตว์น้ำ (เช่น กุ้ง หอยปู ปลา)

() ลายปะการัง

() ลายจากธรรมชาติ (เช่น พระอาทิตย์ เกลียวคลื่น ต้นมะพร้าว)

() อื่นๆ โปรดระบุ

9. หมวกแบบใดที่ท่านนิยมใช้

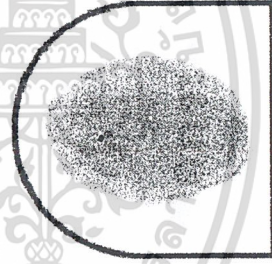
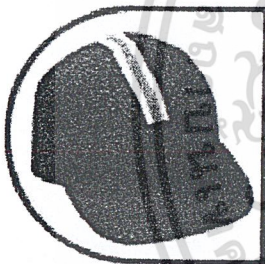
() หมวกแก๊ป

() หมวกทรงระฆัง

() หมวกเบเรต์

(มีปีกหมวกครอบหมวก)

(ไม่มีปีกหมวก)

10. ท่านคิดว่าหมวกควรทำด้วยวัสดุใด

() ผ้าฝ้าย

() ผ้าสักหลาด

() ผ้าร่ม

() อื่นๆ โปรดระบุ

11. ลวดลายที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับหมวก (ที่เป็นสินค้าที่ระลึกจากชายทะเล)

() ลายสัตว์น้ำ (เช่น กุ้ง หอยปู ปลา)

() ลายปะการัง

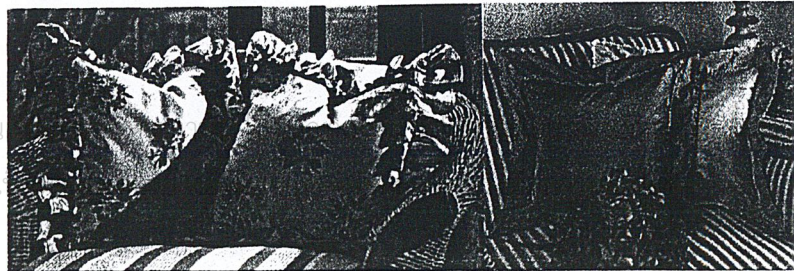
() ลายจากธรรมชาติ (เช่น พระอาทิตย์ เกลียวคลื่น ต้นมะพร้าว)

() อื่นๆ โปรดระบุ

12. หมอนอิงที่ท่านชอบมีลักษณะแบบใด

() แบบธรรมดาไม่มีขอบ

() แบบมีขอบ

18. อุปกรณ์ใดที่ท่านพกใส่กระเป๋าสะพายติดตัวไปด้วย ขณะอยู่ที่ริมชายหาด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() ครีมกันแดด	() ชุดว่ายน้ำ
() แว่นตากันแดด	() แว่นตาว่ายน้ำ
() ผ้าขนหนูผืนเล็กๆ	() หนังสืออ่านเล่น
() หมวก	() พวงกุญแจ
() กระเป๋าตังค์	() วิทยุเครื่องเล็ก (walkman)
() เครื่องสำอางบางชิ้น เช่น ลิปมัน	() ถุงพลาสติกใส่ของเปียก
() อื่นๆ โปรดระบุ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามสรุปได้ว่า

กลุ่มผู้บริโภคมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็น 20.00 %

กลุ่มผู้บริโภคมัธยมศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็น 66.25 %

กลุ่มผู้บริโภคมัธยมศึกษาชั้นสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็น 13.75 %

กลุ่มผู้บริโภคมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น

เพศชาย อายุ 18 – 25 ปี คิดเป็น 6.25 %

เพศหญิง อายุ 18 – 25 ปี คิดเป็น 6.25 %

เพศชาย อายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็น 6.25 %

เพศหญิง อายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็น 1.25 %

กลุ่มผู้บริโภคมัธยมศึกษาชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่า แบ่งเป็น

เพศชาย อายุ 18 – 25 ปี คิดเป็น 18.75 %

เพศหญิง อายุ 18 – 25 ปี คิดเป็น 18.75 %

เพศชาย อายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็น 11.25 %

เพศหญิง อายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็น 17.50 %

กลุ่มผู้บริโภคมัธยมศึกษาชั้นสูงกว่าปริญญาตรี แบ่งเป็น

เพศชายและหญิง อายุ 18 – 25 ปี คิดเป็น 0 %

เพศชาย อายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็น 7.50 %

เพศหญิง อายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็น 6.00 %

กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงทั้งหมด คิดเป็น 50.00 %

อายุ 18 – 25 ปี คิดเป็น 25.00 %

อายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็น 25.00 %

กลุ่มผู้บริโภคเพศชายทั้งหมด คิดเป็น 50.00 %

อายุ 18 – 25 ปี คิดเป็น 25.00 %

อายุ 25 ปีขึ้นไป คิดเป็น 25.00 %

ข้อมูลเกี่ยวกับกระเป๋า

กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี ชอบกระเป๋าทรงแข็ง 5 %

ชอบกระเป๋าทรงนิ่ม 80 %

ชอบกระเป๋าทรงกึ่งแข็ง 15 %

กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป ชอบกระเป๋าทรงแข็ง 0 %

ชอบกระเป๋าทรงนิ่ม 65 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ชอบกระเป๋าทรงกึ่งแข็ง	35 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบกระเป๋าที่ทำด้วยหนัง	0 %
	ชอบกระเป๋าที่ทำด้วยพลาสติก	20 %
	ชอบกระเป๋าที่ทำด้วยผ้าร่ม	25 %
	ชอบกระเป๋าที่ทำด้วยผ้าใยธรรมชาติ	55 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบกระเป๋าที่ทำด้วยหนัง	0 %
	ชอบกระเป๋าที่ทำด้วยพลาสติก	20 %
	ชอบกระเป๋าที่ทำด้วยผ้าร่ม	25 %
	ชอบกระเป๋าที่ทำด้วยผ้าใยธรรมชาติ	55 %

กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบกระเป๋าลายสัตว์น้ำ	40 %
	ชอบกระเป๋าลายปะการัง	15 %
	ชอบกระเป๋าลายจากธรรมชาติ	40 %
	ชอบกระเป๋าไม่มีลาย	5 %
	ชอบกระเป๋าลายสัตว์น้ำ	50 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบกระเป๋าลายสัตว์น้ำ	50 %
	ชอบกระเป๋าลายปะการัง	5 %
	ชอบกระเป๋าลายจากธรรมชาติ	45 %

สรุป เลือกใช้กระเป๋าทรงนิยม วัสดุทำด้วยผ้าใยธรรมชาติ ใช้ลายสัตว์น้ำหรือลายจากธรรมชาติ
ข้อมูลเกี่ยวกับร่ม

กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบร่มยาว	50 %
	ชอบร่มพับ	50 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบร่มยาว	85 %
	ชอบร่มพับ	15 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบร่มยาว	10 %
	ชอบร่มพับ	90 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบร่มยาว	45 %
	ชอบร่มพับ	55 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบร่มที่ทำด้วยผ้าไนลอน	65 %
	ชอบร่มที่ทำด้วยพลาสติก	35 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบร่มที่ทำด้วยผ้าไนลอน	90 %
	ชอบร่มที่ทำด้วยพลาสติก	10 %
	ชอบร่มที่ทำด้วยผ้าไนลอน	60 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ชอบร่มที่ทำด้วยพลาสติก	40 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบร่มที่ทำด้วยผ้าไนลอน	85 %
	ชอบร่มที่ทำด้วยพลาสติก	15 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบร่มลายสัตว์น้ำ	40 %
	ชอบร่มลายปะการัง	15 %
	ชอบร่มลายจากธรรมชาติ	40 %
	ชอบร่มไม่มีลาย	5 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบร่มลายสัตว์น้ำ	50 %
	ชอบร่มลายปะการัง	5 %
	ชอบร่มลายจากธรรมชาติ	45 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบร่มลายสัตว์น้ำ	40 %
	ชอบร่มลายปะการัง	15 %
	ชอบร่มลายจากธรรมชาติ	40 %
	ชอบร่มไม่มีลาย	5 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบร่มลายสัตว์น้ำ	50 %
	ชอบร่มลายปะการัง	5 %
	ชอบร่มลายจากธรรมชาติ	35 %
	ชอบร่มไม่มีลาย	10 %

สรุป เลือกใช้ร่มพับ 2 ตอน วัสดุทำด้วยผ้าไนลอน ใช้ลายสัตว์น้ำ
ข้อมูลเกี่ยวกับหมวก

กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมวกแก๊ป	25 %
	ชอบหมวกทรงระฆัง	75 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมวกแก๊ป	35 %
	ชอบหมวกทรงระฆัง	65 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมวกแก๊ป	15 %
	ชอบหมวกทรงระฆัง	85 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมวกแก๊ป	10 %
	ชอบหมวกทรงระฆัง	90 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าฝ้าย	70 %
	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าร่ม	15 %
	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าสักหลาด	15 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าฝ้าย	85 %
	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าร่ม	10 %
	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าสักหลาด	5 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าฝ้าย	90 %
	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าร่ม	10 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมวกที่ทำด้วยผ้าฝ้าย	100 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมวกลายสัตว์น้ำ	35 %
	ชอบหมวกลายปะการัง	15 %
	ชอบหมวกลายจากธรรมชาติ	45 %
	ชอบหมวกไม่มีลาย	5 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมวกลายสัตว์น้ำ	50 %
	ชอบหมวกลายปะการัง	5 %
	ชอบหมวกลายจากธรรมชาติ	45 %
	ชอบหมวกไม่มีลาย	0 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมวกลายสัตว์น้ำ	50 %
	ชอบหมวกลายปะการัง	5 %
	ชอบหมวกลายจากธรรมชาติ	30 %
	ชอบหมวกไม่มีลาย	15 %
	ชอบหมวกไม่มีลาย	0 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมวกลายสัตว์น้ำ	45 %
	ชอบหมวกลายปะการัง	15 %
	ชอบหมวกลายจากธรรมชาติ	30 %
	ชอบหมวกไม่มีลาย	10 %

สรุป เลือกใช้หมวกทรงระฆัง ทำด้วยผ้าฝ้าย ใช้ลายสัตว์น้ำ

ข้อมูลเกี่ยวกับหมอนอิง

กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมอนอิงแบบธรรมดา	35 %
	ชอบหมอนอิงแบบมีขอบ	0 %
	ชอบหมอนอิงแบบทรงกระบอก	30 %
	ชอบหมอนอิงแบบแฟนซี	35 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมอนอิงแบบธรรมดา	35 %
	ชอบหมอนอิงแบบมีขอบ	5 %
	ชอบหมอนอิงแบบทรงกระบอก	10 %
	ชอบหมอนอิงแบบแฟนซี	50 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมอนอิงแบบธรรมดา	40 %
	ชอบหมอนอิงแบบมีขอบ	15 %
	ชอบหมอนอิงแบบทรงกระบอก	5 %
	ชอบหมอนอิงแบบแฟนซี	40 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมอนอิงแบบธรรมดา	10 %
	ชอบหมอนอิงแบบมีขอบ	45 %
	ชอบหมอนอิงแบบแฟนซี	45 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมอนอิงลายสัตว์น้ำ	45 %
	ชอบหมอนอิงลายปะการัง	15 %
	ชอบหมอนอิงลายจากธรรมชาติ	40 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมอนอิงลายสัตว์น้ำ	50 %
	ชอบหมอนอิงลายจากธรรมชาติ	50 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมอนอิงลายสัตว์น้ำ	45 %
	ชอบหมอนอิงลายปะการัง	15 %
	ชอบหมอนอิงลายจากธรรมชาติ	40 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมอนอิงลายสัตว์น้ำ	50 %
	ชอบหมอนอิงลายปะการัง	10 %
	ชอบหมอนอิงลายจากธรรมชาติ	35 %
	ชอบหมอนอิงไม่มีลาย	5 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศชายอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมอนอิงแบบใช้ชิป	40 %
	ชอบหมอนอิงแบบผูกโบว์	25 %
	ชอบหมอนอิงแบบเย็บเป็นล้นด้านหลัง	5 %
	ชอบหมอนอิงแบบติดกระดุม	30 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบหมอนอิงแบบใช้ชิป	40 %
	ชอบหมอนอิงแบบผูกโบว์	25 %
	ชอบหมอนอิงแบบติดกระดุม	35 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบหมอนอิงแบบใช้ชิป	35 %
	ชอบหมอนอิงแบบผูกโบว์	30 %
	ชอบหมอนอิงแบบเย็บเป็นล้นด้านหลัง	5 %
	ชอบหมอนอิงแบบติดกระดุม	35 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป ชอบหมอนอิงแบบใช้ชิป 35 %
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชอบหมอนอิงแบบผูกโบว์	25 %
ชอบหมอนอิงแบบเย็บเป็นลึนด้านหลัง	5 %
ชอบหมอนอิงแบบติดกระดุม	35 %

สรุป เลือกใช้หมอนอิงแบบแฟนซี ใช้ลายสัตว์น้ำ วิธีการเปิด - ปิดใช้zip หรือติดกระดุม เนื่องจากมี
คะแนนใกล้เคียงกัน

ข้อมูลเกี่ยวกับเสื้อคลุมอาบน้ำ

กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 - 25 ปี	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำแบบธรรมดา สั้นประมาณเข่า	70 %
	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำแบบธรรมดา ยาวประมาณตาคู่ม	10 %
	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำแบบแฟชั่น	20 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำแบบธรรมดา สั้นประมาณเข่า	60 %
	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำแบบธรรมดา ยาวประมาณตาคู่ม	15 %
	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำแบบแฟชั่น	25 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 18 - 25 ปี	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำที่ทำด้วย ผ้าขนหนู	35 %
	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำที่ทำด้วย ผ้าฝ้ายเนื้อบาง	65 %
กลุ่มผู้บริโภคนเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำที่ทำด้วย ผ้าขนหนู	25 %
	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำที่ทำด้วย ผ้าฝ้ายเนื้อหนา	15 %
	ชอบเสื้อคลุมอาบน้ำที่ทำด้วย ผ้าฝ้ายเนื้อบาง	60 %

สรุป เลือกเสื้อคลุมอาบน้ำแบบธรรมดา สั้นประมาณเข่า ทำด้วยผ้าฝ้ายเนื้อบาง
ข้อมูลเกี่ยวกับเสื้อผ้าชายทะเล

กลุ่มผู้บริโภคนเพศชายอายุ 18 - 25 ปี	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายสัตว์น้ำ	45 %
	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายปะการัง	10 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายจากธรรมชาติ	45 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศชายอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายสัตว์น้ำ	55 %
	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายจากธรรมชาติ	45 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 18 – 25 ปี	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายสัตว์น้ำ	45 %
	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายปะการัง	5 %
	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายจากธรรมชาติ	45 %
	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายดอกไม้	5 %
กลุ่มผู้บริโภคเพศหญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายสัตว์น้ำ	50 %
	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลลายจากธรรมชาติ	45 %
	ชอบเสื้อผ้าชายทะเลไม่มีลาย	5 %

สรุป เสื้อผ้าชายทะเลของทั้งชายและหญิงใช้ลายสัตว์น้ำ

ข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่พกดติดตัวขณะอยู่ชายหาด เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบกระเป๋า

อุปกรณ์ที่พกด		หญิงอายุ 18 – 25 ปี	หญิงอายุ 25 ปีขึ้นไป
ครีมกันแดด	คิดเป็น	95 %	90 %
แว่นตากันแดด	คิดเป็น	80 %	80 %
ผ้าขนหนูผืนเล็กๆ	คิดเป็น	70 %	60 %
หมวก	คิดเป็น	65 %	75 %
กระเป๋าสตางค์	คิดเป็น	90 %	85 %
เครื่องสำอางบางชิ้น	คิดเป็น	40 %	40 %
ชุดว่ายน้ำ	คิดเป็น	5 %	15 %
แว่นตาว่ายน้ำ	คิดเป็น	15 %	10 %
หนังสืออ่านเล่น	คิดเป็น	45 %	80 %
พวงกุญแจ	คิดเป็น	5 %	25 %
วิทยุเครื่องเล็กๆ	คิดเป็น	20 %	35 %
ถุงพลาสติกใส่ของเปียก	คิดเป็น	50 %	65 %
โทรศัพท์มือถือ	คิดเป็น	20 %	40 %
ผ้ารองนั่ง, พับแอม	คิดเป็น	-	5 %

อุปกรณ์ที่จะนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบกระเป๋าได้แก่ ครีมกันแดด แว่นตากันแดด

ผ้าขนหนูผืนเล็ก หมวก กระเป๋าสตางค์ เครื่องสำอางบางชิ้น หนังสืออ่านเล่น พวงกุญแจ วิทยุ

เครื่องเล็ก ถุงพลาสติกใส่ของเปียก โทรศัพท์มือถือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำกระเป่า

จากผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม สรุปได้ว่าผ้าที่จะใช้ทำกระเป่า คือผ้าใยธรรมชาติ ซึ่งมีหลายชนิด การพิจารณาจึงใช้เงื่อนไขดังนี้

1. ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี
2. นำไปย้อมสี หรือ พิมพ์สีได้ง่าย
3. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์
4. มีความสวยงามเหมาะสมกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท
5. ทำความสะอาดง่าย

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำกระเป่า

	ผ้าฝ้ายทอมือ	ผ้าฝ้ายเนื้อหนา
1. ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี	*	*
2. ย้อมสีหรือพิมพ์สีได้ง่าย	*	*
3. คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน		*
4. สวยงามกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท	*	*
5. ทำความสะอาดง่าย		*
รวม	3	5

สรุป เลือกใช้ผ้าฝ้ายเนื้อหนาเป็นวัสดุหลักในการทำกระเป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมอนอิง

การพิจารณาใช้เงื่อนไขดังนี้

1. ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี
2. นำไปย้อมสี และพิมพ์สีได้ง่าย
3. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์
4. มีความสวยงามเหมาะสมกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท
5. ทำความสะอาดง่าย

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมอนอิง

	ผ้าฝ้าย	ผ้าจากใย เซลลูโลสอะซิเตท	ผ้าโพลีเอสเตอร์
1. ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี	*	*	*
2. ย้อมสี และพิมพ์สีได้ง่าย	*	*	*
3. คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน	*	*	*
4. สวยงามกลมกลืนกับภาพลักษณ์ ของรีสอร์ท	*	*	*
5. ทำความสะอาดง่าย	*	*	*
รวม	5	3	3

สรุป เลือกใช้ผ้าฝ้ายเป็นวัสดุหลักในการทำหมอนอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมวก

จากผลข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม สรุปได้ว่าผ้าที่จะใช้ทำหมวก คือผ้าฝ้าย ซึ่งมีหลายชนิด การพิจารณาจึงใช้เงื่อนไขดังนี้

1. ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี
2. นำไปย้อมสี หรือ พิมพ์สีได้ง่าย
3. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์
4. มีความสวยงามเหมาะสมกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท
5. ทำความสะอาดง่าย

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำหมวก

	ผ้าฝ้ายทอมือเนื้อ บาง	ผ้าฝ้ายทอมือเนื้อ หนา	ผ้าฝ้ายเนื้อหนา
1. ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี	*	*	*
2. ย้อมสีหรือพิมพ์สีได้ง่าย	*	*	*
3. คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน	*	*	*
4. สวยงามกลมกลืนกับภาพลักษณ์ ของรีสอร์ท	*	*	*
5. ทำความสะอาดง่าย			*
รวม	4	3	5

สรุป เลือกใช้ผ้าฝ้ายเนื้อหนาเป็นวัสดุหลักในการทำหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำเสื้อฮาวาย

การพิจารณาความเหมาะสมของวัสดุที่จะใช้ มีเงื่อนไขดังนี้

1. มีความทนทาน
2. สวมใส่สบาย
3. นำไปย้อมสี หรือ พิมพ์สีได้ง่าย
4. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์
5. มีความสวยงามเหมาะสมกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท
6. เก็บรักษาและซักทำความสะอาดง่าย

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำเสื้อฮาวาย

	ผ้าฝ้าย	ผ้าไหม	ผ้าเรยอน
1. มีความทนทาน	*	*	*
2. สวมใส่สบาย	*	*	*
3. ย้อมสีหรือพิมพ์สีได้ง่าย	*	*	*
4. คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน	*	*	*
5. สวยงามกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท	*	*	*
6. ทำความสะอาดง่าย	*	*	*
รวม	5	3	6

สรุป เลือกใช้ผ้าเรยอนเป็นวัสดุหลักในการทำเสื้อฮาวาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำกางเกงขาวเล

การพิจารณาความเหมาะสมของวัสดุที่จะใช้ มีเงื่อนไขดังนี้

1. ทนทานต่อแรงดึง
2. สวมใส่สบาย
3. นำไปย้อมสี หรือ พิมพ์สีได้ง่าย
4. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์
5. มีความสวยงามเหมาะสมกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท
6. เก็บรักษาและซักทำความสะอาดง่าย

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำกางเกงขาวเล

	ผ้าฝ้าย	ผ้าเรยอน	ผ้าโพลีเอสเตอร์
1. ทนทานต่อแรงดึง	*	*	*
2. สวมใส่สบาย	*	*	
3. ย้อมสีหรือพิมพ์สีได้ง่าย	*	*	
4. คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน	*	*	*
5. สวยงามกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท	*	*	
6. ทำความสะอาดง่าย	*	*	*
รวม	6	6	3

สรุป ทั้งผ้าฝ้ายและผ้าเรยอนมีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน จึงเลือกใช้ผ้าเรยอนเป็นวัสดุหลักในการทำกางเกงขาวเลเนื่องจากมีราคาถูกลงกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำโล่

การพิจารณาความเหมาะสมของวัสดุที่จะใช้ มีเงื่อนไขดังนี้

1. ทนทานต่อแรงดึง
2. สวมใส่สบาย
3. นำไปย้อมสี หรือ พิมพ์ได้ง่าย
4. มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์
5. มีความสวยงามเหมาะสมกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท
6. เก็บรักษาและซักรีดทำความสะอาดง่าย

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทำโล่

	ผ้าฝ้าย	ผ้าเรยอน	ผ้าไหม
1. ทนทานต่อแรงดึง	*	*	
2. สวมใส่สบาย	*	*	*
3. ย้อมสีหรือพิมพ์ได้ง่าย	*	*	*
4. คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน	*	*	
5. สวยงามกลมกลืนกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท	*	*	*
6. ทำความสะอาดง่าย	*	*	
รวม	5	6	3

สรุป เลือกใช้ผ้าเรยอนเป็นวัสดุหลักในการทำโล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์อุปกรณ์ปรับขนาดหมวก

การพิจารณาความเหมาะสมของวัสดุที่จะใช้ มีเงื่อนไขดังนี้

1. ปรับได้หลายขนาด
2. การใช้งานง่าย
3. มีความแข็งแรงทนทาน
4. มีความสวยงามกลมกลืนกับผลิตภัณฑ์

ตารางวิเคราะห์อุปกรณ์ปรับขนาดหมวก

	กระดุม	เวลโครเทป
1. ปรับได้หลายขนาด		*
2. การใช้งานง่าย		*
3. มีความแข็งแรงทนทาน	*	
4. มีความสวยงามกลมกลืนกับผลิตภัณฑ์	*	*
รวม	2	3

สรุป เลือกเวลโครเทปเป็นอุปกรณ์ปรับขนาดหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ยึดชิ้นส่วนของหมวก

การพิจารณาความเหมาะสมของวัสดุที่จะใช้ มีเงื่อนไขดังนี้

1. มีความแข็งแรงทนทาน
2. สามารถใช้งานได้ง่าย
3. มีความสวยงามเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์
4. สามารถเย็บประกอบได้ง่าย

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ยึดชิ้นส่วนของหมวก

	กระดุม	ชิป	เวลโครเทป
1. มีความแข็งแรงทนทาน	*	*	
2. สามารถใช้งานได้ง่าย		*	*
3. มีความสวยงามเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์		*	
4. สามารถเย็บประกอบได้ง่าย	*	*	*
รวม	2	4	2

สรุป เลือกใช้ชิปเป็นวัสดุที่ใช้ยึดชิ้นส่วนของหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ตกแต่ง

การพิจารณาความเหมาะสมของวัสดุที่จะใช้ มีเงื่อนไขดังนี้

1. มีความแข็งแรงทนต่อแสงแดดความร้อนและความชื้น
2. มีความสวยงามเหมาะสมกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท
3. สามารถผลิตได้ง่ายในระบบอุตสาหกรรม

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ตกแต่ง

	ไม้	เรซิน
1. มีความแข็งแรงทนทานต่อแสงแดดความร้อนและความชื้น		*
2. มีความสวยงามเหมาะสมกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท	*	
3. สามารถผลิตได้ง่ายในระบบอุตสาหกรรม	*	*
รวม	2	2

สรุป เนื่องจากไม้และเรซินมีคุณสมบัติใกล้เคียงกันมาก จึงเลือกใช้ทั้งไม้ และเรซินเป็นวัสดุที่ใช้ตกแต่ง โดยพิจารณาตามความเหมาะสมในแต่ละผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากข้อมูลทั้งหมดที่ได้วิเคราะห์มา สามารถสรุปได้ตามชนิดของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ดังนี้

กระเป่า - เป็นกระเป่าทรงนิม ทำด้วยผ้าฝ้ายเนื้อหนา วัตถุประสงค์ในการใช้งานคือใช้บรรจุของใช้ส่วนตัว มีการแบ่งช่องของเป็ยกกับแห้ง กลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มเพศหญิงทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

ร่ม - เป็นร่มพับ 2 ตอน ทำด้วยผ้าไนลอน ใช้กันแดดกันฝน มีกลุ่มเป้าหมายรวมหมดทั้งเพศหญิงและชาย วัยรุ่นและวัยทำงาน

หมวก - เป็นหมวกที่สามารถถอดเปลี่ยนปีกหมวกได้เพื่อให้เป็นได้ทั้งหมวกแก๊ปและหมวกทรงระฆัง เนื่องจากมีกลุ่มเป้าหมายรวมหมดทั้งเพศหญิงและชาย วัยรุ่นและวัยทำงาน วัสดุใช้ผ้าฝ้ายเนื้อหนา

หมอนอิง - ทำด้วยผ้าฝ้ายเนื้อหนา รูปแบบมีแนวความคิดมาจากรูปทรงของสัตว์ทะเล วิธีการถอดใส่ปลอกหมอน ใช้กระดุม มีกลุ่มเป้าหมายรวมหมดทั้งเพศหญิงและชาย วัยรุ่นและวัยทำงาน

เสื้อฮาวาย - ทรงหลวม สำหรับใส่ล่าลอง ทำด้วยผ้าเรยอน กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มผู้บริโภคเพศชายทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

เสื้อคลุมอาบน้ำ - เป็นแบบธรรมดาผ้าด้านหน้าเหมือนกิโมโน ใส่คลุมทับชุดว่ายน้ำ ทำด้วยผ้าเรยอน กลุ่มเป้าหมายคือผู้บริโภคเพศหญิง ทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

กางเกงขาวเล - รูปทรงกางเกงเป็นแบบธรรมดา มีกระเป่าสำหรับใส่ของเล็กน้อย สวมใส่อยู่กับบ้านหรือตามชายหาด ทำด้วยผ้าเรยอน กลุ่มเป้าหมายคือผู้บริโภคทุกกลุ่ม ทั้งเพศหญิงและชาย ทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

ผ้าใส่รอง - วัตถุประสงค์ในการใช้งานคือใช้พันกาย หรือคลุมทับชุดว่ายน้ำขณะอยู่ชายหาด หรือใส่อยู่กับบ้าน ทำด้วยผ้าเรยอน

เสื้อยืด - รูปทรงมาตรฐาน ขนาดฟรี้ไซส์ กลุ่มเป้าหมายรวมหมดทั้งเพศหญิงและชาย วัยรุ่นและวัยทำงาน

ลวดลาย - ใช้ลวดลายที่มีแนวความคิดจากลักษณะของสัตว์ทะเล เช่น พวงกุ่ม หอย ปู ปลา โดยอาจมีลวดลายจากธรรมชาติ เช่น แก้วคลื่น สอดแทรกเข้าไปด้วย โดยจะแบ่งเป็น

ลายผ้าฝืน เป็นลายที่ใช้กับ กระเป่า ร่ม หมวก หมอนอิง เสื้อฮาวาย เสื้อคลุมอาบน้ำ และ

กางเกงขาวเล

ลายเสื้อยืด

ลายผ้าใส่รอง

โดยจะออกแบบลายทั้งสามชนิดให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน และมีความเหมาะสมกับภาพลักษณ์ของรีสอร์ท

== -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

1. แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ

แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ
2. การออกแบบโครงสร้างของผลิตภัณฑ์
3. การออกแบบลวดลาย
4. การสรุปและแสดงรายละเอียดผลิตภัณฑ์

2. สรุปผลการออกแบบและความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

1. แบบร่างและพัฒนาการออกแบบ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการออกแบบ

เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเกาะนอกรีตเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์ และข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ที่จะนำมาออกแบบ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์

Scope Of Design

วัตถุประสงค์ในการออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกจากภาพ
ของเกาะนอกรีต

1. ออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกให้เป็นสินค้าอุปโภค
ภัณฑ์ที่ประโยชน์ใช้สอย เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว
2. ออกแบบและพัฒนารูปแบบของสินค้าที่ระลึกแบบเดิม และ
เพิ่มชนิดของสินค้าที่ระลึกในลักษณะสายคล้องคอของความต้องการ
ของนักท่องเที่ยว
3. ออกแบบสินค้าให้หลากหลายแต่ยังคงความเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกัน และมีประโยชน์ใช้สอย

ขอบเขตของโครงการ

1. กระเป๋าสะพาย	1 ใบ
2. หมวก	1 คัน
3. หมอนอิง	1 ใบ
4. หมวก	1 ใบ
5. เสื้อคลุมอาบน้ำ	1 ตัว
6. เสื้ออ่าว	1 ตัว
7. เสื้อยืด	1 ตัว
8. กางเกงขาสั้น	1 ตัว
9. ผ้าโพก	1 ผืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาควิชาเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 116 รูปแสดงขอบเขตของโครงการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

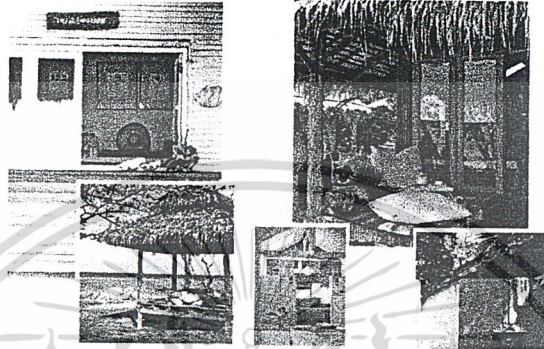

MUN OCK ISLAND RESORT

ข้อมูลเกี่ยวกับเกาะนอกรีต

เกาะนอกรีตตั้งอยู่ที่เกาะบินนอก อำเภอลง จังหวัดระยอง เป็นที่พักแห่งเดียวบนเกาะ มีบริการที่พักทั้งหมด 21 หลัง มีทั้งแบบปรับอากาศและไม่ปรับอากาศ

ลักษณะการตกแต่งของรีสอร์ทเน้นความเรียบง่ายแต่เป็นธรรมชาติ (natural) เพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผ่อนคลาย (relax) แต่ก็แอบแฝงความสนุกสนาน (fun)เอาไว้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกสดชื่นแจ่มใสอีกด้วย

กลุ่มเป้าหมายของเกาะนอกรีตมีตั้งแต่ นักศึกษามหาวิทยาลัย คนทำงาน และกลุ่มครอบครัว

ภาพที่ 117 รูปแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเกาะนอกรีต

เมื่อทำการศึกษาข้อมูลเรียบร้อยแล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ทราบรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย

MUN OCK ISLAND RESORT

Data Analysis

วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ทราบถึงรสนิยมและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบ รูปผลได้ดังนี้

กระท่อม

เป็นทรงกลม สามารถบรรจุของใช้ได้ดี แบ่งเป็นส่วนแยก และส่วนนั่ง ใช้ผ้าใยธรรมชาติ

รม

เป็นรมกับ 2 ตอน ทำด้วยผ้าใบลอน

หมวก

ใช้หมวกทรงระฆัง ทำด้วยผ้าฝ้าย

หมอนอิง

ใช้หมอนอิงแบบแฟนซี วิธีการทอใส่ปลอกหมอน

โซการคิดกระดุม

เสื้อคลุมอาบน้ำ

ใช้รูปแบบธรรมดา (ผ้าน้ำหนักปานกลาง)

สีน้ำตาลเข้ม ทำด้วยผ้าฝ้ายเนื้อบาง

สวตลาย

ใช้สวตลายสีตัวน้ำ

ภาพที่ 118 รูปแสดงสรุปรายละเอียดผลิตภัณฑ์ที่ได้จากแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลที่ได้จากแบบสอบถามจึงนำมาวิเคราะห์ด้านวัสดุ

MuN nOrK isLaNd ReSoRt

Data Analysis

จากแบบสอบถามข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้านวัสดุ ดังนี้

หมายเหตุ

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทั้งหมด

คุณสมบัติ	ผ้าฝ้ายทอ	ผ้าฝ้ายเนื้อหนา	ผ้าไหม	ผ้าเบรซ
1 ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี
2 ยอมรับการบิดงอ
3 คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน
4 สวมทนต่อมลพิษในสภาพแวดล้อม
5 ทำความสะอาดง่าย

สรุป เลือกใช้ผ้าฝ้ายทอเป็นวัสดุหลักในการทำกระเป๋า

หมายเหตุ

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทั้งหมด

คุณสมบัติ	ผ้าฝ้าย	ผ้าจากใยสังเคราะห์	ผ้าทอเสเตอร์
1 ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี	.	.	.
2 ยอมรับการบิดงอ	.	.	.
3 คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน	.	.	.
4 สวมทนต่อมลพิษในสภาพแวดล้อม	.	.	.
5 ทำความสะอาดง่าย	.	.	.

สรุป เลือกใช้ผ้าฝ้ายเป็นวัสดุหลักในการทำกระเป๋า

หมายเหตุ

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทั้งหมด

คุณสมบัติ	ใยสังเคราะห์	ผ้าฝ้ายเนื้อหนา	ผ้าฝ้าย
1 ทนทานต่อแรงดึงและการเสียดสี	.	.	.
2 ยอมรับการบิดงอ	.	.	.
3 คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน	.	.	.
4 สวมทนต่อมลพิษในสภาพแวดล้อม	.	.	.
5 ทำความสะอาดง่าย	.	.	.

ภาพที่ 119 รูปแสดงตารางวิเคราะห์ด้านวัสดุ

MuN nOrK isLaNd ReSoRt

Data Analysis

จากแบบสอบถามข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้านวัสดุ ดังนี้

หมายเหตุ

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทั้งหมด

คุณสมบัติ	กระดาษ	กระดาษพิมพ์	กระดาษเคลือบ
1 มีความแข็งแรงทนทาน	.	.	.
2 ใช้งานง่าย	.	.	.
3 สวมทนต่อมลพิษในสภาพแวดล้อม	.	.	.
4 สามารถซักทำความสะอาด	.	.	.

สรุป เลือกใช้กระดาษพิมพ์เป็นวัสดุหลักในการทำกระเป๋า

หมายเหตุ

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทั้งหมด

คุณสมบัติ	กระดาษ	กระดาษพิมพ์
1 ใช้งานได้ยาวนาน	.	.
2 ใช้งานง่าย	.	.
3 มีความแข็งแรงทนทาน	.	.
4 สวมทนต่อมลพิษในสภาพแวดล้อม	.	.

สรุป เลือกใช้กระดาษพิมพ์เป็นวัสดุหลักในการทำกระเป๋า

หมายเหตุ

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้ทั้งหมด

คุณสมบัติ	ผ้าฝ้าย	ผ้าไหม	ผ้าเบรซ
1 ทนทาน	.	.	.
2 สวมสบาย	.	.	.
3 ยอมรับการบิดงอ	.	.	.
4 คุณสมบัติเหมาะสมกับการใช้งาน	.	.	.
5 สวมทนต่อมลพิษในสภาพแวดล้อม	.	.	.
6 ทำความสะอาดง่าย	.	.	.

ภาพที่ 120 รูปแสดงตารางวิเคราะห์ด้านวัสดุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MuN nOrk isLanD ReSoRt

Data Analysis

จากแบบสอบถาม ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางด้านวิสดู ดังนี้

ภาพรวมข้อมูล

ตารางวิเคราะห์วิสดูที่ใช้ทั้งทางตรงและ

คุณสมบัติ	ดีมาก	ปานกลาง	น้อย
1. ทักษะการแต่งตัว	.	.	.
2. สวมใส่สบาย	.	.	.
3. ยืดหยุ่นหรือพับได้ง่าย	.	.	.
4. คุณสมบัติเหมาะสมกับสภาพใช้งาน	.	.	.
5. สวมสบายกลมกลืนกับภาพลักษณ์หรือตรา	.	.	.
6. ทำความสะอาดง่าย	.	.	.

สรุป เลือกใช้ผ้าฝ้ายย้อมเป็นวิสดูหลักในการทำกางเกงขาสั้น

ผ้าฝ้าย

ตารางวิเคราะห์วิสดูที่ใช้ผ้าฝ้าย

คุณสมบัติ	ดีมาก	ปานกลาง	น้อย
1. ทักษะการแต่งตัว	.	.	.
2. สวมใส่สบาย	.	.	.
3. ยืดหยุ่นหรือพับได้ง่าย	.	.	.
4. คุณสมบัติเหมาะสมกับสภาพใช้งาน	.	.	.
5. สวมสบายกลมกลืนกับภาพลักษณ์หรือตรา	.	.	.
6. ทำความสะอาดง่าย	.	.	.

สรุป เลือกใช้ผ้าฝ้ายย้อมเป็นวิสดูหลักในการทำผ้าฝ้าย

วิสดูใช้ภายนอก

ตารางวิเคราะห์วิสดูที่ใช้ภายนอก

คุณสมบัติ	ไม่	น้อย
1. ทักษะการผสมผสาน ความทน และความแข็งแรง	.	.
2. สวมสบาย/ สวมกับภาพลักษณ์หรือตรา	.	.
3. เนื้อผ้าเรียบเนียนดูดีเหมาะสม	.	.

ภาพที่ 121 รูปแสดงตารางวิเคราะห์ด้านวิสดู

MuN nOrk isLanD ReSoRt

Data Analysis

จากข้อมูลทั้งหมด สรุปเป็นรายละเอียดของแต่ละผลิตภัณฑ์ได้ดังนี้

กระเป๋ากันน้ำ เป็นกระเป๋าทรงใบไม้ ทำด้วยผ้าฝ้ายย้อมเนื้อหนา ไซริงค์ใช้ตัวไดนามิกเย็บ-เย็บ กลุ่มเป้าหมายคือเพศหญิงทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

หมวก เป็นหมวกใบ 2 ตอน ทำด้วยผ้าฝ้ายย้อม ไซริงค์ใช้กันน้ำ กลุ่มเป้าหมายวัยรุ่นทุกคน

เสื้อ เป็นเสื้อที่สวมใส่สบายและยืดหยุ่นได้ดี เป็นได้ทั้งหมวกกันน้ำและหมวกทรงระฆัง เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายสวมหมวก และกระเป๋ากันน้ำเหมือนกัน ทำด้วยผ้าฝ้ายย้อมเนื้อบาง

หมวกใบไม้ ทำด้วยผ้าฝ้ายย้อมเนื้อบาง เป็นแบบแฟชั่น สดใสไปออกหมอนไม้ไซริงค์ กลุ่มเป้าหมายวัยรุ่นทุกคน

เสื้อตัวยาว เป็นเสื้อทรงหลวม ไซริงค์ทำด้วยผ้าฝ้ายย้อม กลุ่มเป้าหมายวัยเด็กและวัยรุ่นวัยทำงาน

เสื้อคลุมขาหนีบ เป็นแบบธรรมดา ทำจากเนื้อผ้าฝ้ายย้อม ไซริงค์ใช้ตัวไดนามิกเย็บ-เย็บ กลุ่มเป้าหมายวัยทำงาน

กางเกงขาสั้น ไซริงค์ธรรมดา มีกระเป๋าสตางค์ด้านข้าง ไซริงค์ใช้กันน้ำ หรือไซริงค์ทำด้วยผ้าฝ้ายย้อม กลุ่มเป้าหมายวัยเด็กและวัยรุ่นทุกคน

ผ้าฝ้าย ไซริงค์หรือกลุ่มกับชุดว่ายน้ำ หรือใช้กันน้ำ ทำด้วยผ้าฝ้ายย้อม

เสื้อยืด แบบมาตรฐาน ขนาดฟิตไซริงค์ กลุ่มเป้าหมายวัยเด็กและวัยรุ่นทุกคน

เสื้อตัวสั้น ไซริงค์ใช้กันน้ำ แบบกางเกงขาสั้น

ลายกันน้ำ ไซริงค์กระเป๋ากันน้ำ หมวก หมวกใบไม้ เสื้อตัวยาว เสื้อคลุมขาหนีบ

กางเกงขาสั้น

ลายเสื้อยืด

ลายผ้าฝ้าย

โดยออกแบบลายให้สอดคล้องกลมกลืนกัน และสวยงามเหมาะสมกับภาพลักษณ์

ของวิสดู

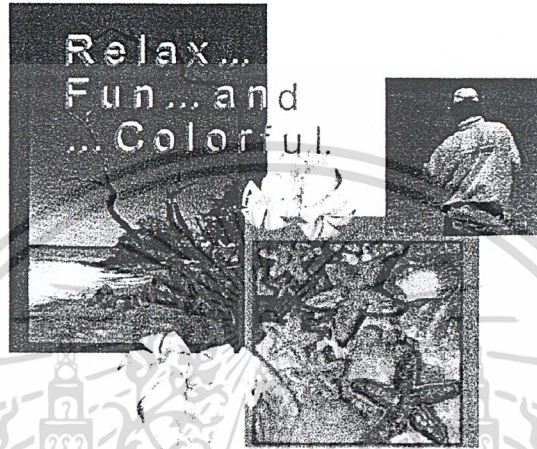
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้
 ปรากฏภาพที่ 122 รูปแสดงผลสรุปรายละเอียดผลิตภัณฑ์จากข้อมูลทั้งหมด

MUN BOEK ISLAND RESORT

Concept Of Design

แนวความคิดในการออกแบบสินค้าที่ระลึกจะมาจากลักษณะรูปฟอร์มของธรรมชาติที่สื่อถึงทะเล และฟอร์มของสัตว์น้ำแบบต่างๆ ลวดลายที่ออกแบบใช้ลายสัตว์น้ำ โดยอาจมีลวดลายจากธรรมชาติ เช่น ลายคลื่น เข้ามามากี่พันด้วย เส้นสายที่โค้งเป็นลายเส้นง่ายๆ แสดงถึงความเป็นธรรมชาติ และความจริงใจ โชติสีสันสดใส เพื่อให้สอดคล้องกับ concept ของเกาะนอกวีลอร์

ภาพที่ 123 รูปแสดงแนวความคิดในการออกแบบผลิตภัณฑ์

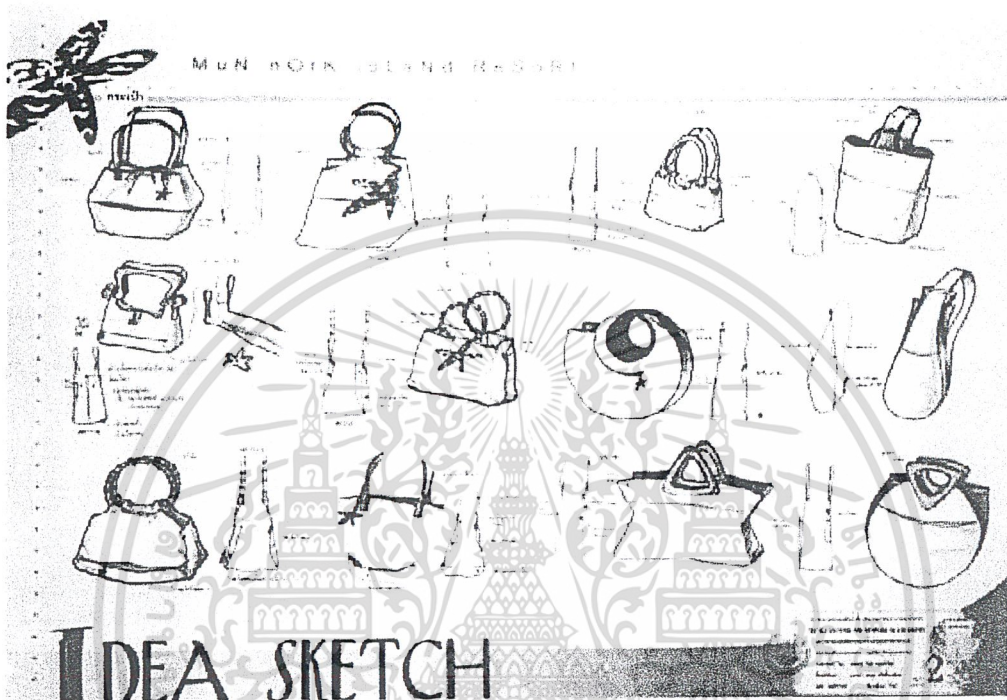

ภาพที่ 124 รูปแสดงการกำหนดภาพพจน์รวมของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การออกแบบโครงสร้างของผลิตภัณฑ์

หลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจึงเริ่มทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ เริ่มทำการ sketch เป็นขั้นตอนแรกโดยอาศัยรูปฟอร์มจากสัตว์ทะเลมาเป็นแนวทางในการออกแบบ

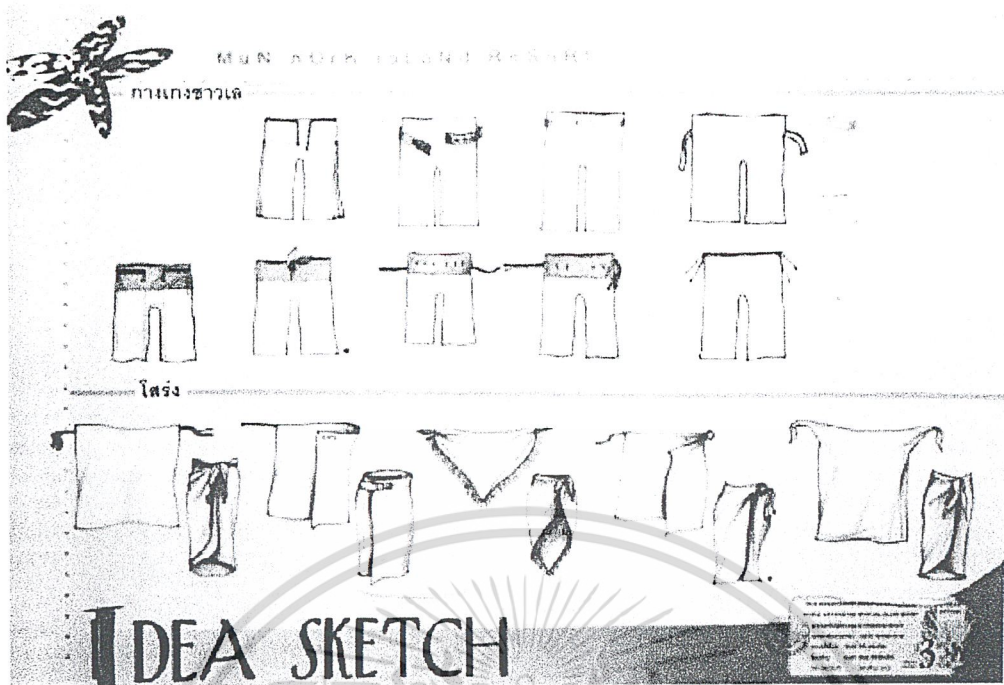

ภาพที่ 125 รูปแสดงการออกแบบกระเป๋า

การออกแบบดึงเอาลักษณะของสัตว์ทะเลมาใช้ โดยคำนึงถึงการใช้งานซึ่งจะต้องมีการแบ่งส่วนใส่ของเป็ยก และส่วนใส่ของแห้งแยกออกจากกัน

พิจารณาเลือกกระเป๋าสะพายที่ได้แนวความคิดมาจากรูปหอย เนื่องจากสามารถสื่อถึงลักษณะของสัตว์ทะเลได้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 126 รูปแสดงการออกแบบกางเกงขาสั้นและผ้าใส่ร่ง

ออกแบบพัฒนาจากของเดิมโดยออกแบบให้มีลักษณะการใช้งาน เช่น วิธีการสวมใส่ที่แปลก
ออกไป

พิจารณาเลือกกางเกงเลที่ใช้วิธีการผูกด้านหน้า เนื่องจากเป็นวิธีการผูกที่เหมาะสมที่สุด และ
เลือกผ้าใส่ร่งที่มีห่วงเข็มขัด เนื่องจากเป็นส่วนช่วยในการพันเอวไม่หลุดง่าย และยังเป็นกา
รตกแต่งให้สวยงามอีกด้วย

ภาพที่ 127 รูปแสดงการออกแบบเสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อฮาวาย และ ร่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่... ระเบียบขั้นตอนการค้ำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลิตภัณฑ์เสื้อคลุมอาบน้ำออกแบบโดยยังคงเป็นแบบผ่าหน้ามาตรฐานตามผลสรุปจากแบบสอบถาม เสื้อฮาวายใช้รูปทรงมาตรฐาน เน้นการจัดวางลายมีทั้งการใช้ลายจากผ้าหลาและใช้ลายจากส่วนต่างๆของผ้าใส่ร่ง และมีการใช้ผ้าสีพื้นมาเป็นส่วนประกอบ ส่วนร่วมใช้โครงสร้างมาตรฐานคือร่วมพับ 2 ตอนโดยมีการตกแต่งส่วนปลายร่วมให้เข้ากับ concept

เสื้อคลุมอาบน้ำพิจารณาเลือกแบบผูกโบว์ช่วงอกด้านหน้าเนื่องจากสวมใส่ง่าย

เสื้อฮาวายพิจารณาเลือกแบบที่ใช้ลายจากผ้าหลาใช้ผ้าสีพื้นเป็นส่วนตกแต่งปลายเสื้อพร้อมทั้งทำเป็นช่องกระเป๋าด้วย

ร่วม พิจารณาเลือกแบบที่ตกแต่งปลายโค้งเป็นคลื่นเนื่องจากเป็นแบบที่สามารถสื่อถึงบรรยากาศของทะเลได้ดี โดยใช้ด้ามจับที่จำลองแบบจากหอย

ภาพที่ 128 รูปแสดงการออกแบบหมอนอิงและหมวก

หมอนอิงออกแบบโดยอาศัยลักษณะของสัตว์ทะเล ส่วนหมวกยังคงใช้โครงสร้างมาตรฐานคือหมวกทรงระฆังที่มีปีกหมวกรอบศีรษะ

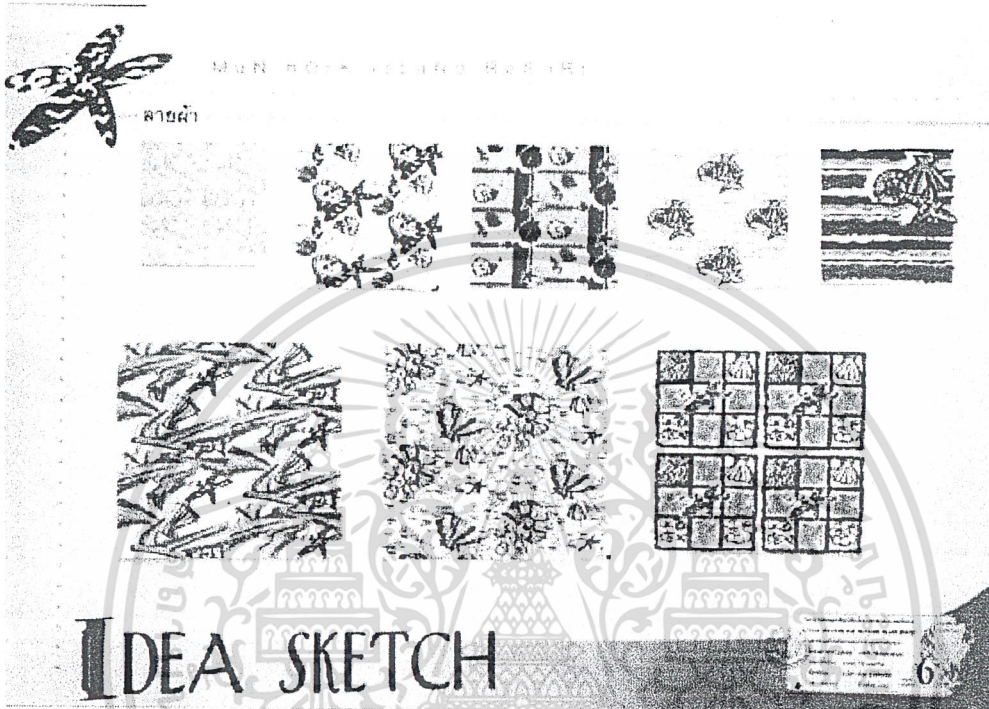
พิจารณาเลือกหมอนอิงที่อาศัยลักษณะจากหอยมือเสือ เนื่องจากสามารถสื่อถึงลักษณะของหอยมือเสือได้อย่างชัดเจน และสามารถถอดใส่ปลดหมอนได้ง่ายกว่าแบบอื่น

พิจารณาเลือกหมวกที่มีปีกหมวกด้านหน้ายาวกว่าด้านหลัง โดยสามารถพับปีกหมวกขึ้นได้ หากแดดไม่ร้อนมากนัก และเป็นแบบที่เรียบง่ายครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม

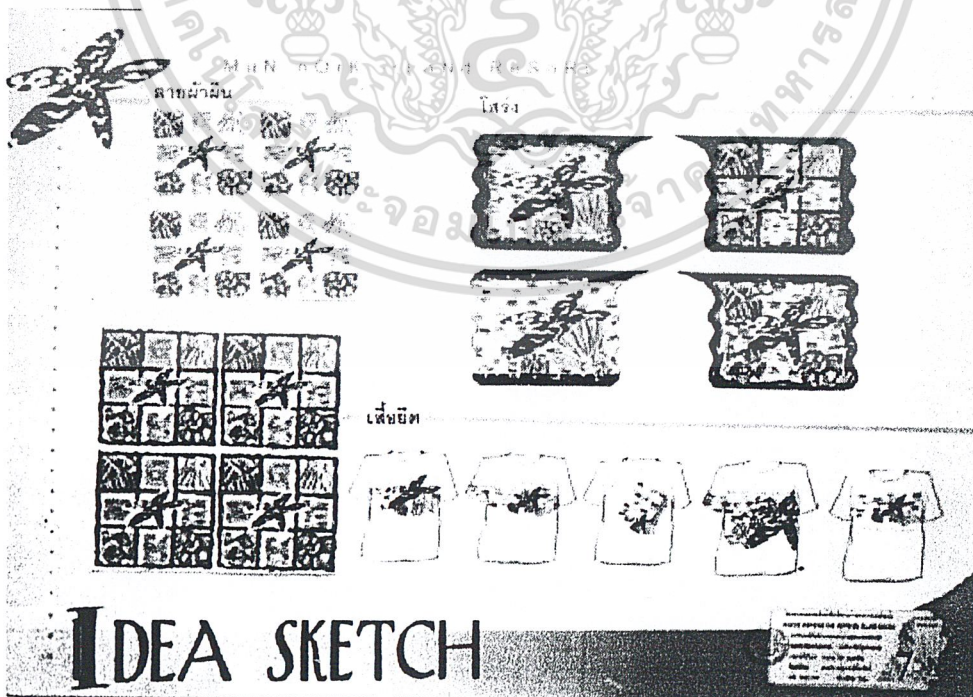
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การออกแบบลวดลาย

ที่มาของลวดลาย ได้มาจากแบบสอบถาม ซึ่งสรุปได้ว่าลวดลายที่ผู้คนนิยมและสามารถสื่อถึงบรรยากาศของทะเลได้ดีที่สุดคือ ลวดลายที่ได้จากสัตว์น้ำ การออกแบบจึงใช้รูปสัตว์น้ำมาออกแบบโดยดึงเอาลักษณะเด่นๆออกมาใช้ ส่วนลายพื้นออกแบบให้มีลักษณะเหมือนลายน้ำในหลายๆแบบ แล้วจึงนำตัวสัตว์น้ำมาจัดวางลงบนลายพื้น

ภาพที่ 129 รูปแสดงการออกแบบลายผ้าพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่ไปขายหรือเผยแพร่ในเชิงพาณิชย์ด้านการค้า
ภาพที่ 130 รูปแสดงการออกแบบลายผ้าพื้น ลายโครง และลายเสียด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

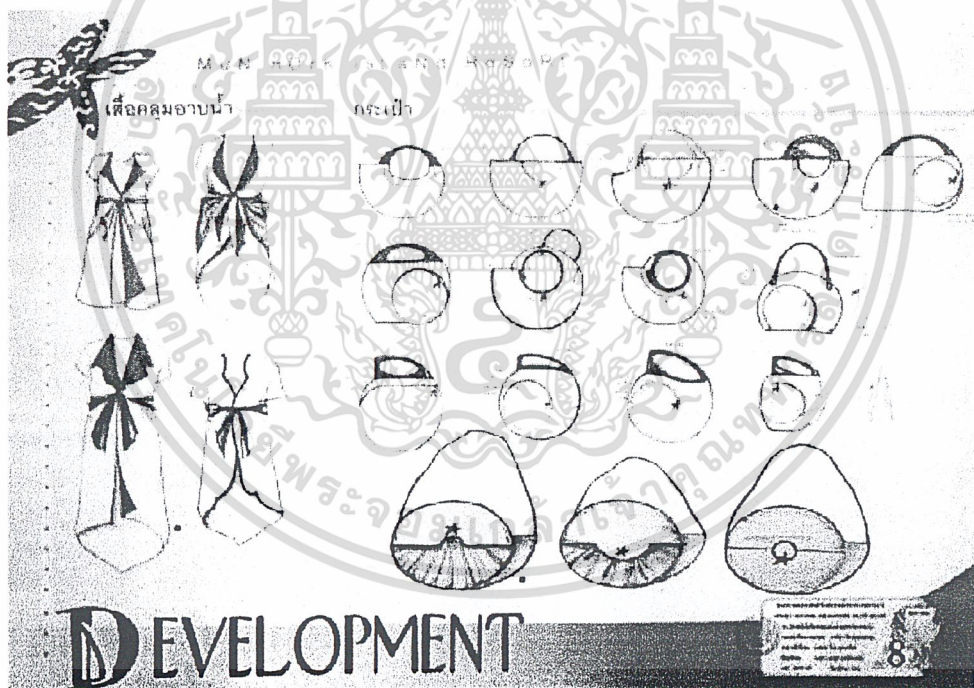
ลายผ้าโปร่งและลายเสื้อยืดออกแบบให้มีความสอดคล้องไปกับลายผ้าฝืน โดยใช้ลายสัตว์ น้ำตัวเดียวกันและใช้ลายพื้นเหมือนกัน แต่ลักษณะการจัดวางและขนาดจะต่างกัน

พิจารณาเลือกลายผ้าฝืนที่เป็นลายสัตว์น้ำกระจายอยู่ทั่วไป เลือกใช้ลายพื้นที่เป็นลักษณะลายขีดช่วงสั้นๆ กระจายทั่วไป ลักษณะของลายจะคล้ายเทคนิคการเขียนสีชอล์คลงบน กระดาษที่มีความหยาบ เส้นที่ได้จะไม่คมชัด เป็นเส้นแตก ซึ่งจะดูเป็นธรรมชาติ ง่ายๆ แต่จริงใจ ใช้สีสันสดใสซึ่งตรงตามแนวความคิดในการออกแบบ และสอดคล้องกับแนวความคิดของ เกาะนอกรีต

พิจารณาเลือกลายผ้าโปร่งที่เป็นลายสัตว์น้ำขนาดใหญ่รวมกันอยู่ด้านขวาของผ้าใช้ลายพื้นเป็นลายเส้นขีดขวางสอดคล้องกับลายผ้าฝืน

พิจารณาเลือกลายเสื้อยืดที่มีลายสัตว์น้ำอยู่ด้านขวา ให้สอดคล้องกับลายผ้าโปร่ง และผ้าฝืน

จากขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ทั้ง 9 ชนิด และลดลาย จึงได้นำแบบทั้งหมดมาพัฒนา ปรับปรุงให้มีความเหมาะสมสวยงามมากยิ่งขึ้น

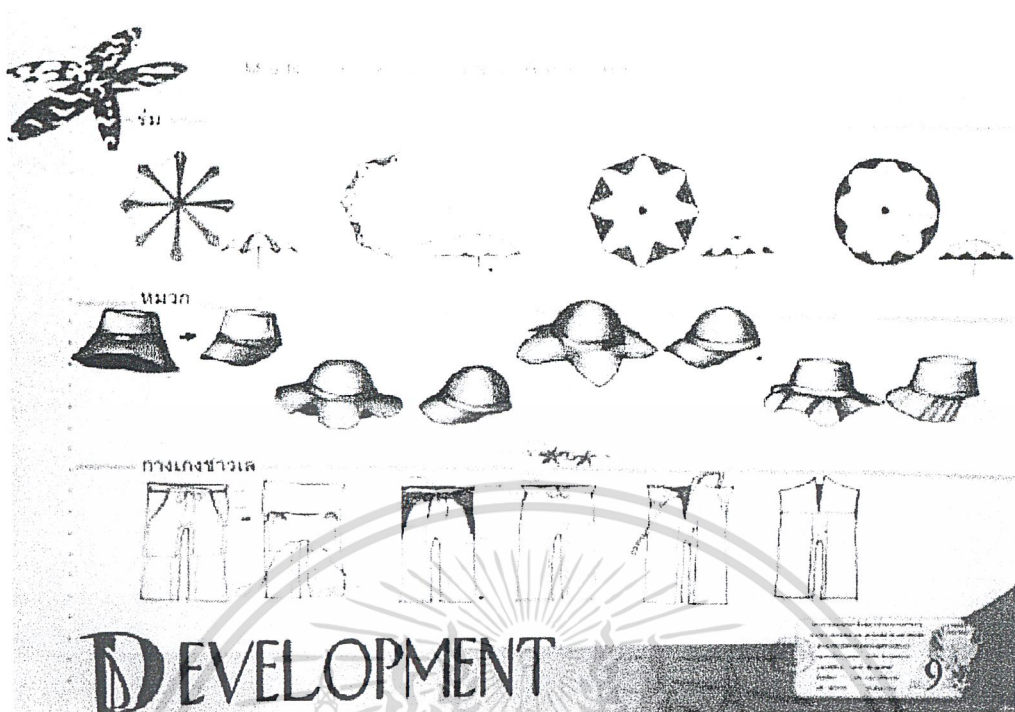
ภาพที่ 131 รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบเสื้อคลุมอาบน้ำและกระเป๋ากันน้ำ

จากการออกแบบกระเป๋ากันน้ำได้เลือกกระเป๋ากันน้ำที่อาศัยลักษณะจากหอยมา จึงนำมาพัฒนาต่อ โดยใช้หอยชนิดเดิม แต่มีลักษณะรูปร่างแตกต่างกัน

พิจารณาเลือกกระเป๋ากันน้ำ มีฝาปิดด้านหน้ามีช่องใส่ของมีจีบ

พิจารณาเลือกเสื้อคลุมอาบน้ำมีคอปก ผูกโบด้านหน้า ปลายด้านหลังยาวกว่าคล้ายหางปลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้ของนักศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 132 รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบหมวก และกางเกงชาวเล

การพัฒนาการออกแบบได้นำเอาร่มที่ปลายตกแต่งให้โค้งหยักเป็นคลื่นมาเติมปลายด้วยผ้าสีพื้นเป็นการตกแต่ง และออกแบบให้ปลายโค้งมีหลายลักษณะ

การพัฒนาการออกแบบหมวกได้พัฒนาให้มีการปรับเปลี่ยนปีกหมวกได้เป็น 2 แบบ และออกแบบปีกหมวกให้มีหลายแบบต่างๆกัน

กางเกงชาวเลได้พัฒนาวิธีการผูกเอวด้านหน้าให้มีหลากหลาย และมีการเสริมกระเป๋าคือประโยชน์ในการใช้งาน

พิจารณาเลือกร่มที่ปลายโค้งหยักเป็นคลื่นมีการต่อปลายด้วยผ้าสีพื้น เนื่องจากสามารถสื่อถึงบรรยากาศของทะเลได้ดี

พิจารณาเลือกหมวกทรงระฆัง มีปีกหมวก 2 แบบ โดยจำลองลักษณะมาจากปลาดาวและหอย เนื่องจากเป็นแบบที่สื่อถึงลักษณะของสัตว์ได้ชัดเจนกว่าแบบอื่น

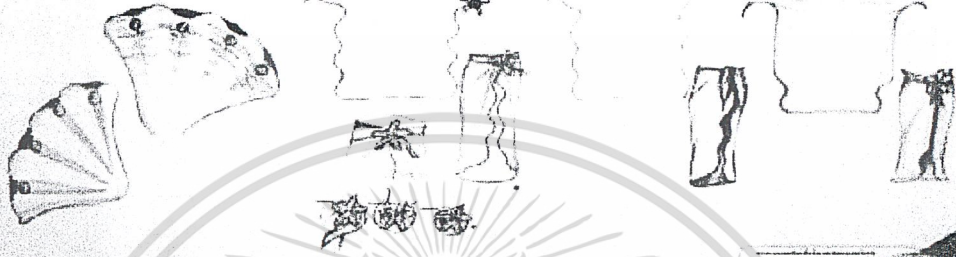
พิจารณาเลือกกางเกงชาวเลที่มีกระเป๋าคือเป็นปีกด้านข้าง และสามารถดึงมาผูกรัดเอวด้านหน้าได้ เนื่องจากเป็นแบบที่สวมใส่สบาย และมีประโยชน์ใช้สอยดีกว่าแบบอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมอนอิง

ผ้าโสร่ง

DEVELOPMENT

ภาพที่ 133 รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบเสื้อฮาวาย หมอนอิง และผ้าโสร่ง

การพัฒนาการออกแบบเสื้อฮาวาย ได้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งของกระเป๋าวัวในหลายๆ และออกแบบรูปแบบของกระเป๋าวัวให้มีหลายรูปแบบต่าง ๆ กัน

การพัฒนาการออกแบบหมอนอิง ได้พัฒนาด้านการตกแต่งด้านหน้าของปลอกหมอนอิงให้มีมิติมากขึ้นโดยการจับจีบแบบต่างๆ

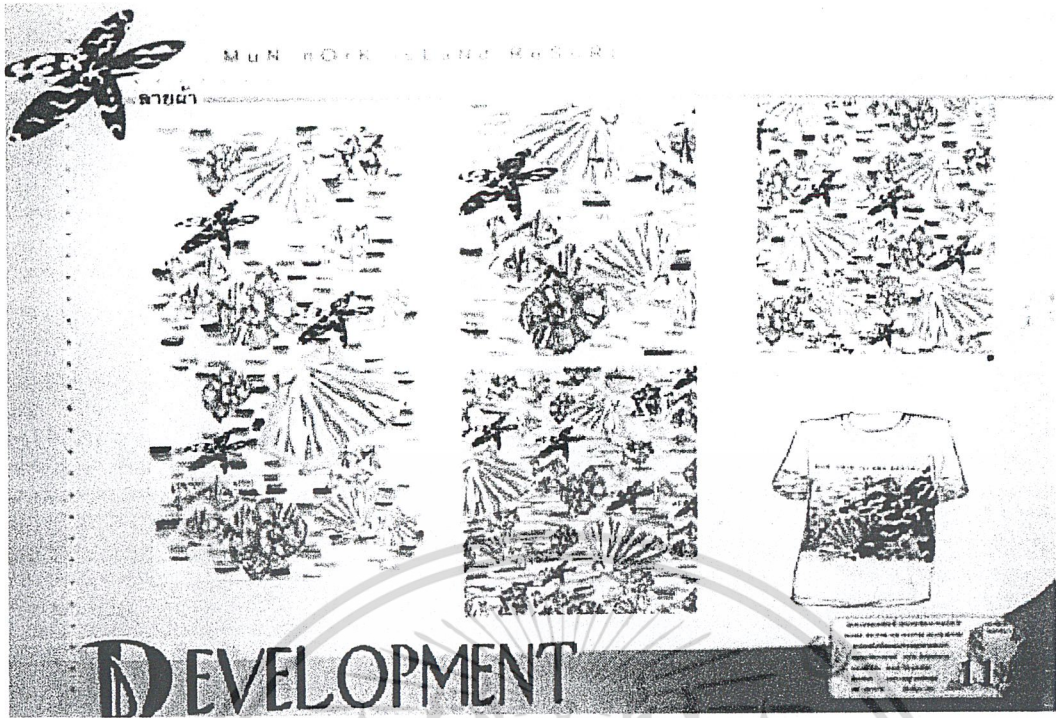
การพัฒนาการออกแบบผ้าโสร่ง ได้พัฒนาลักษณะของห่วงเข็มขัด และรูปแบบของผ้าโสร่งให้ด้านข้างมีความโค้งงอไหลเหมือนคลื่น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดในการออกแบบ

พิจารณาเลือกเสื้อฮาวายที่มีกระเป๋าวัวเฉียงด้านล่าง 2 ซ้ำง

พิจารณาเลือกหมอนอิงแบบจับจีบตลบเข้าด้านใน เนื่องจากเป็นแบบที่สื่อถึงลักษณะของหอยมือเสือได้ดีกว่า และการผลิตง่ายกว่าแบบอื่น

พิจารณาเลือกผ้าโสร่งแบบมีหัวเข็มขัดมีรู 2 รู ด้านข้าง 2 ซ้ำงโค้งเป็นคลื่น เนื่องจากเป็นแบบที่สวมใส่ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

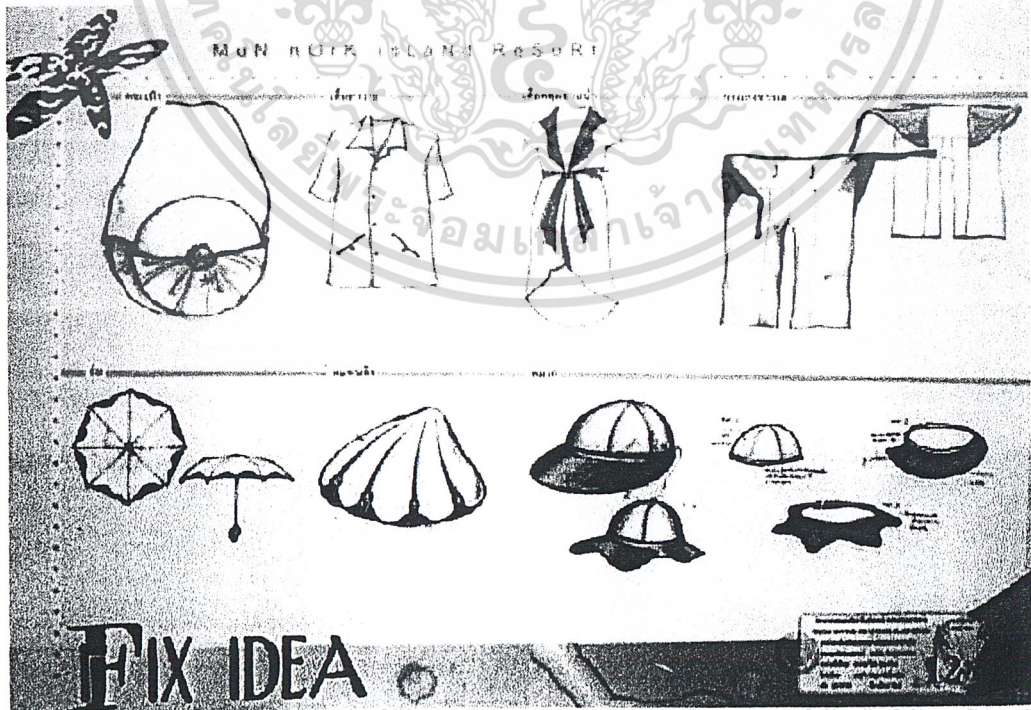

ภาพที่ 134 รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบลาย

การพัฒนาการออกแบบลาย ได้มีการปรับปรุงลายพื้นด้านหลัง ให้มีความถี่ห่างต่างกันไป ปรับปรุงลายสัตว์น้ำให้มีหลายขนาด และเพิ่มสีสันของตัวสัตว์น้ำให้มีความสดใสมากขึ้น

พิจารณาเลือกลายขนาดเล็กมีความถี่ของเส้นลายพื้นกระจายทั่วเต็มลาย เนื่องจากเป็นลายที่มีความสวยงามลงตัวที่สุด

หลังจากการพัฒนาการออกแบบแล้วจึงสรุปลักษณะรูปแบบของผลิตภัณฑ์ทั้ง 9 ชนิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 135 รูปแสดงผลสรุปลักษณะรูปแบบของผลิตภัณฑ์
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MANIPULATION OF PATTERN

โครงสร้าง

ลายพื้นผิว

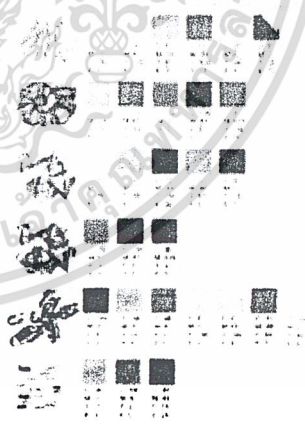
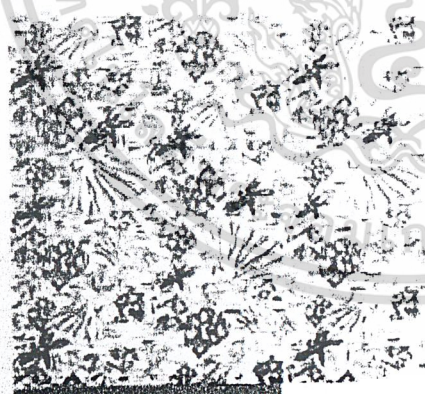
FIX IDEA

13

ภาพที่ 136 รูปแสดงผลสรูปลดลายทั้งหมด

MANIPULATION OF PATTERN

COLOR SCHEMES

14

ภาพที่ 137 รูปแสดงการแยกสีและสูตรสีของลายและสีผ้าพื้นที่จะใช้ร่วมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Material

ผ้าฝ้ายทอมือ เนื้อเบา

ผ้าเช็ดขน

โพลีเอสเตอร์ เรซิ่น

ผ้าฝ้ายเนื้อปานกลาง

ผ้าใบตลบ

ผ้าฝ้ายทอมือ เนื้อหนา

MATERIAL

ภาพที่ 138 รูปแสดงวัสดุที่ใช้กับผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด

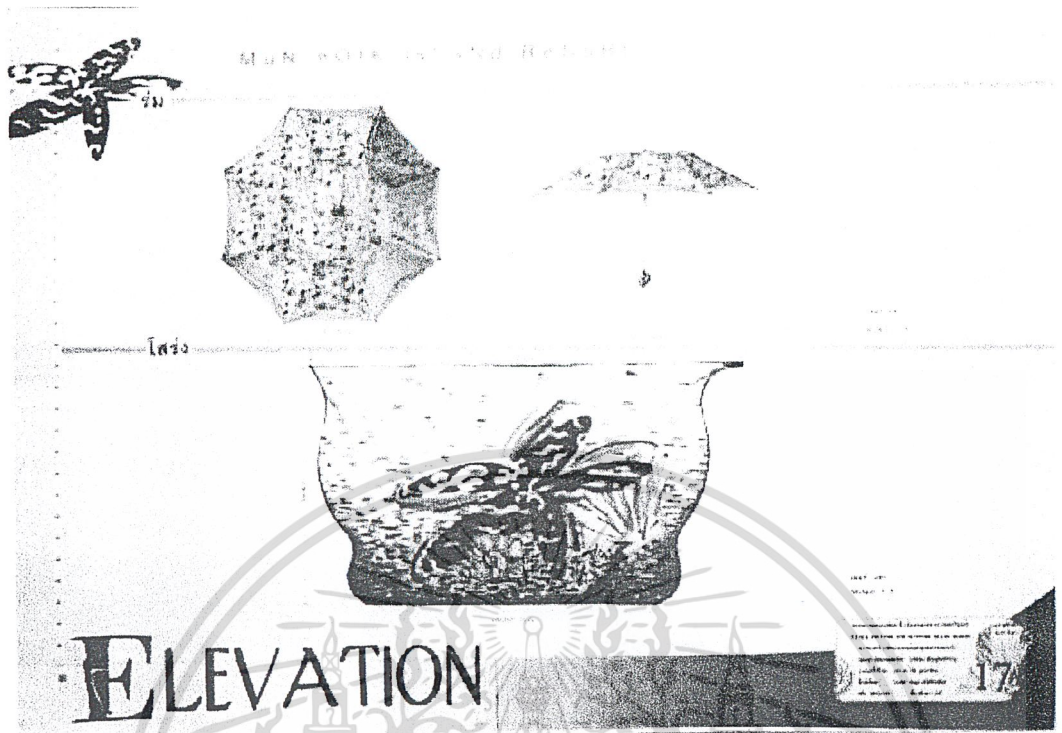
กระเป๋

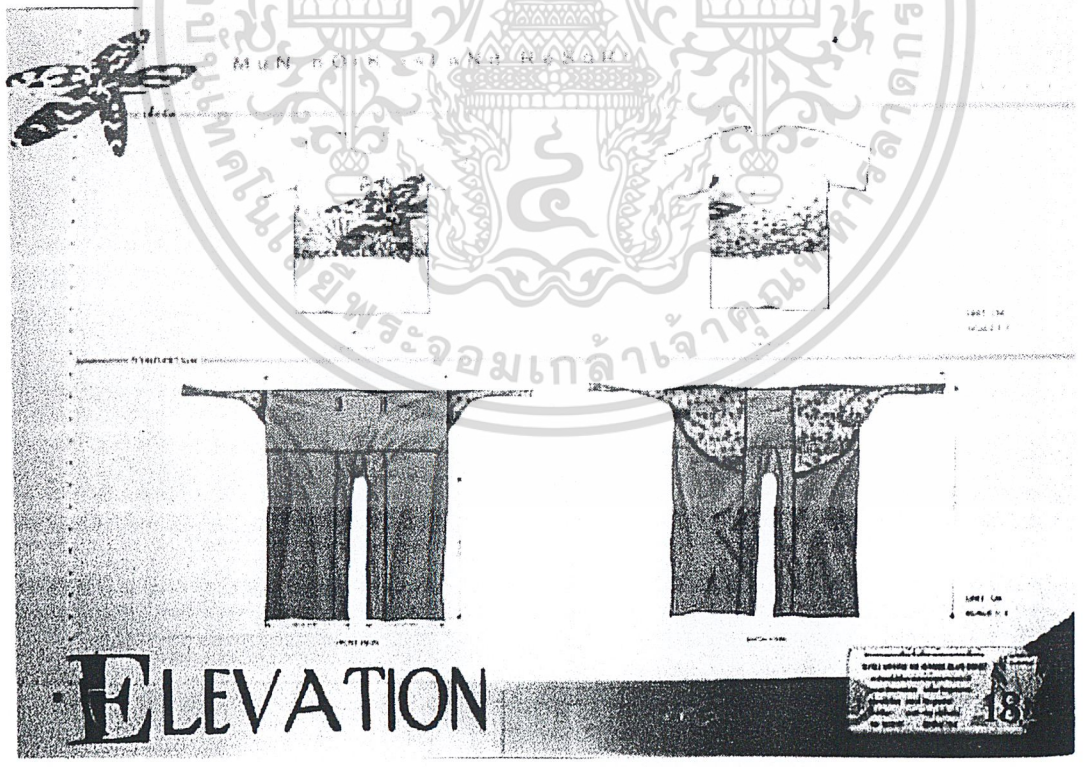
ELEVATION

ภาพที่ 139 รูปแสดงรูปด้านของกระเป๋

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 140 รูปแสดงรูปด้านของร่ม และผ้าใส่รอง

ภาพที่ 141 รูปแสดงรูปด้านของเสื้อยัด และกางเกงชาวเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

เสื้อขาว

ELEVATION

19

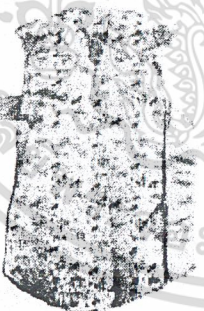
ภาพที่ 142 รูปแสดงรูปด้านของหมวก และเสื้อขาว

กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

เสื้อคลุมอาบน้ำ

หมอนอิง

ELEVATION

20

ภาพที่ 143 รูปแสดงรูปด้านของเสื้อคลุมอาบน้ำ และหมอนอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PERSPECTIVE

21

ภาพที่ 144 รูปแสดงภาพผลิตภัณฑ์รวม

กางเกงชาวเล

โสร่ง

หมวก

กระเป๋

USAGE

22

ภาพที่ 145 รูปแสดงวิธีการใช้งานของกางเกงชาวเล โสร่ง หมวก และกระเป๋

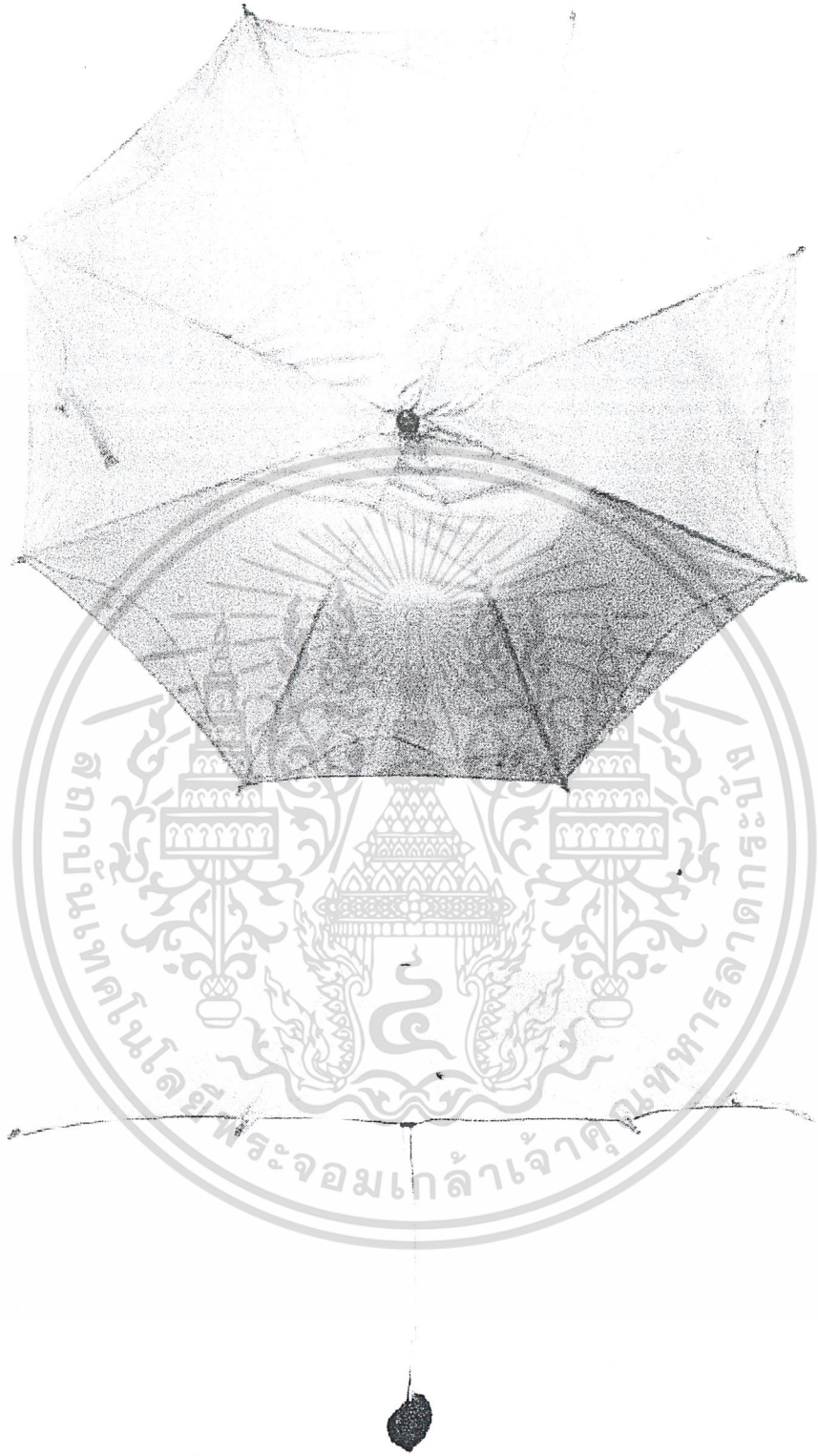
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 146 รูปแสดงแบบจำลองกระเป๋าก

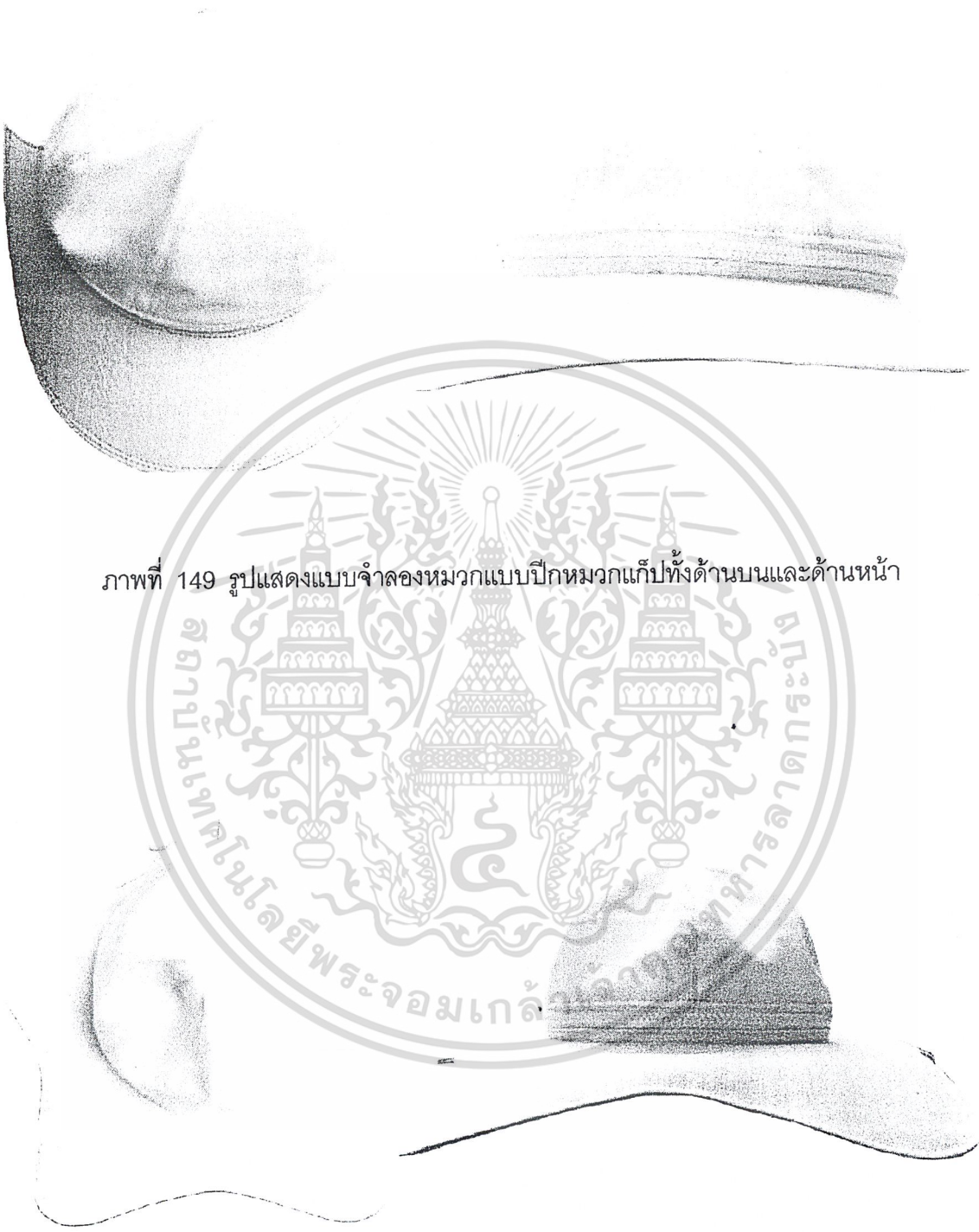
ภาพที่ 147 รูปแสดงแบบจำลองหมอนอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 148 ภาพแสดงแบบจำลองร่วม ทั้งด้านบนและด้านข้าง

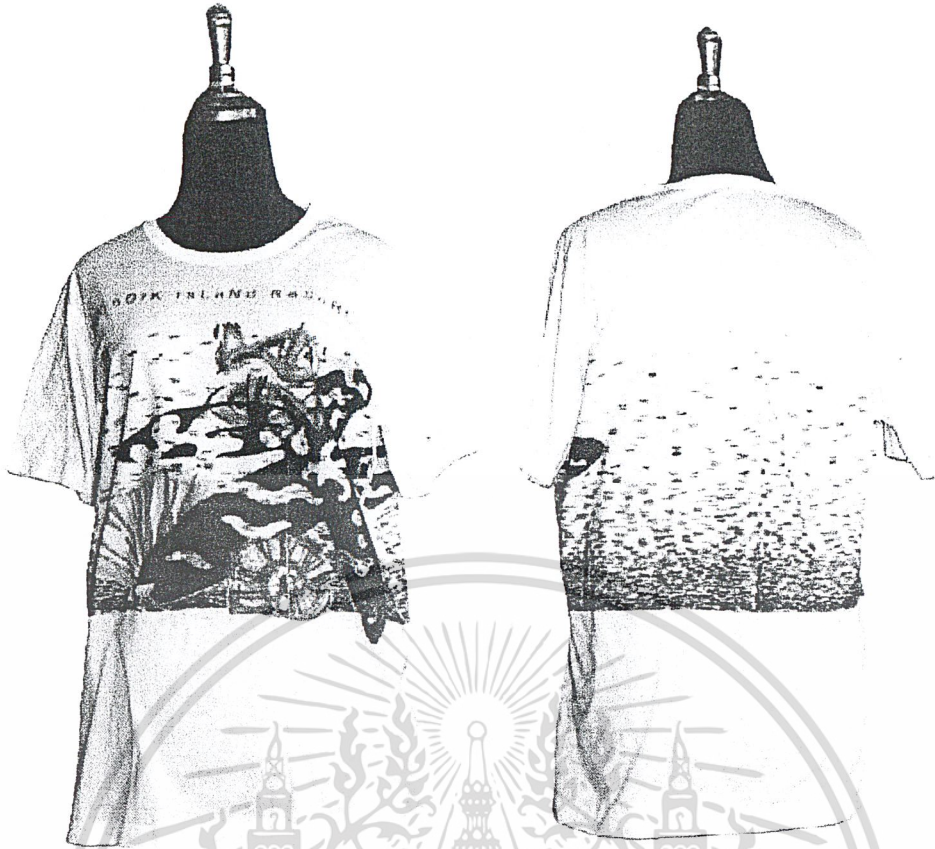
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 149 รูปแสดงแบบจำลองหมวกแบบปีกหมวกเก็บทั้งด้านบนและด้านหน้า

ภาพที่ 150 รูปแสดงแบบจำลองหมวกแบบปีกหมวกทรงระฆังทั้งด้านบนและด้านหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 151 รูปแสดงแบบจำลองเสื้อยืด ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

ภาพที่ 152 รูปแสดงแบบจำลองเสื้อฮาวาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้ภายในที่การศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 153 รูปแสดงแบบจำลองเสื้อคลุมอาบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำภาพนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 154 รูปแสดงแบบจำลองผ้าใสร่ง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 155 รูปแสดงแบบจำลองกางเกงชาวเด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการวิจัยและเผยแพร่ความรู้เท่านั้นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สรุปผลการออกแบบ และความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

จากความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ในขั้นตอนแบบร่าง เห็นควรให้แก้ไขผลงาน ดังนี้

1. ลายผ้าดูสำเร็จรูปเกินไป คล้ายกับมีลายอยู่แล้ว แล้วเอา Logo มาวางทับลงไปเฉยๆ ควรแก้ไขให้ Logo กลมกลืนกับลาย
2. เสื้อฮาวาย กระเป๋าเจาะด้านข้างไม่เหมาะสม เพราะเวลาลมพัดจะเห็นตัวกระเป๋าด้านในได้
3. เสื้อคลุมอาบน้ำดูเป็นทางการเกินไป
4. ควรเลือกผ้าทำกระเป๋าใหม่ และเลือกวัสดุเสริมให้รูปทรงกระเป๋าดูคงรูปขึ้น
5. ควรคิดวิธีการใช้งานของหมวกโดยไม่ให้สูญเปลือง

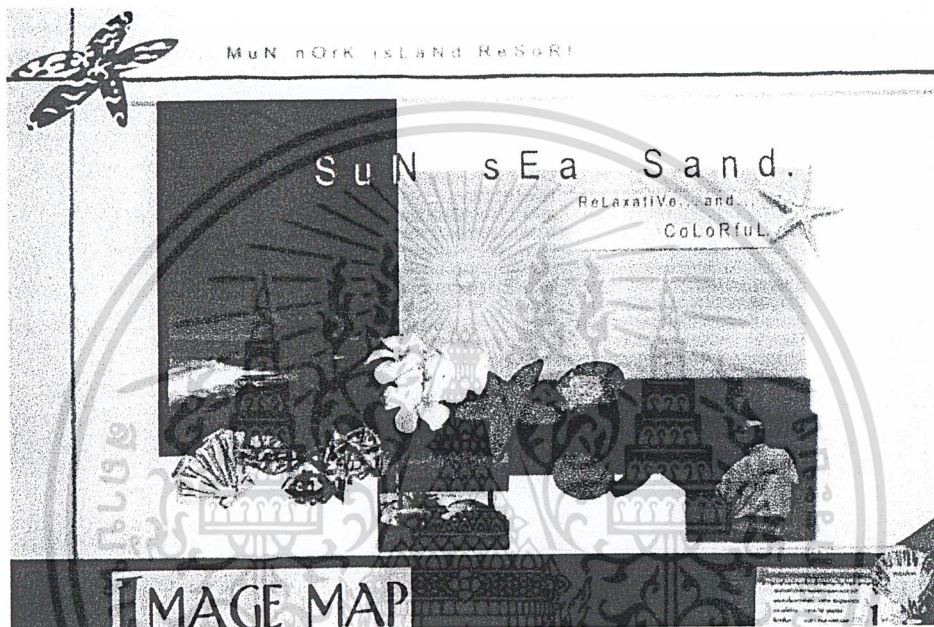
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอผลงานการออกแบบ

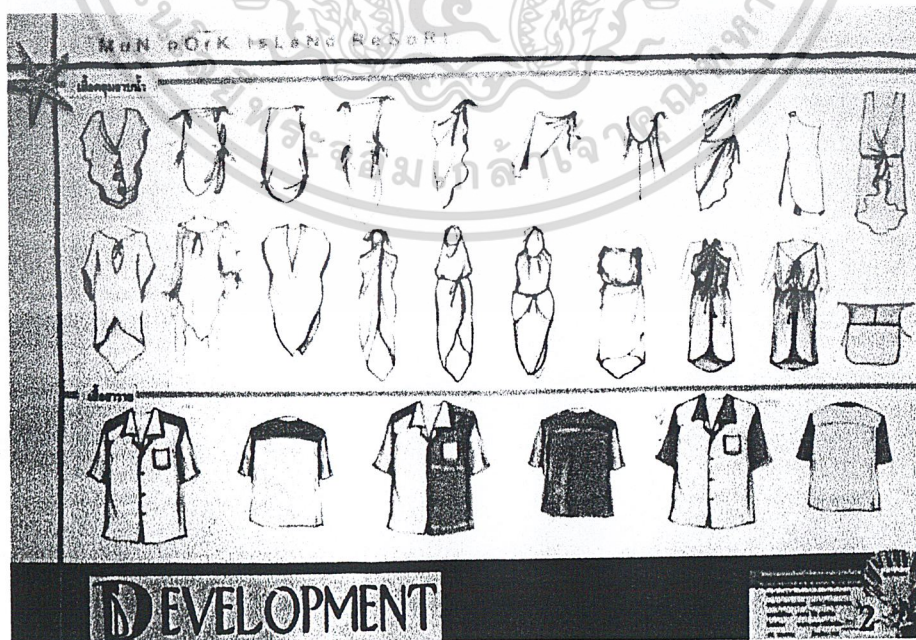
1. ภาพถ่ายแผ่นเสนองาน
2. ภาพถ่ายผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

1. ภาพถ่ายแผ่นเสนองาน

การเสนอผลงานขั้นสุดท้าย มีการแก้ไขปรับปรุงและเพิ่มเติมงานจากในขั้นตอนแบบร่างดังนี้

ภาพที่ 157 รูปแสดงการกำหนดภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์

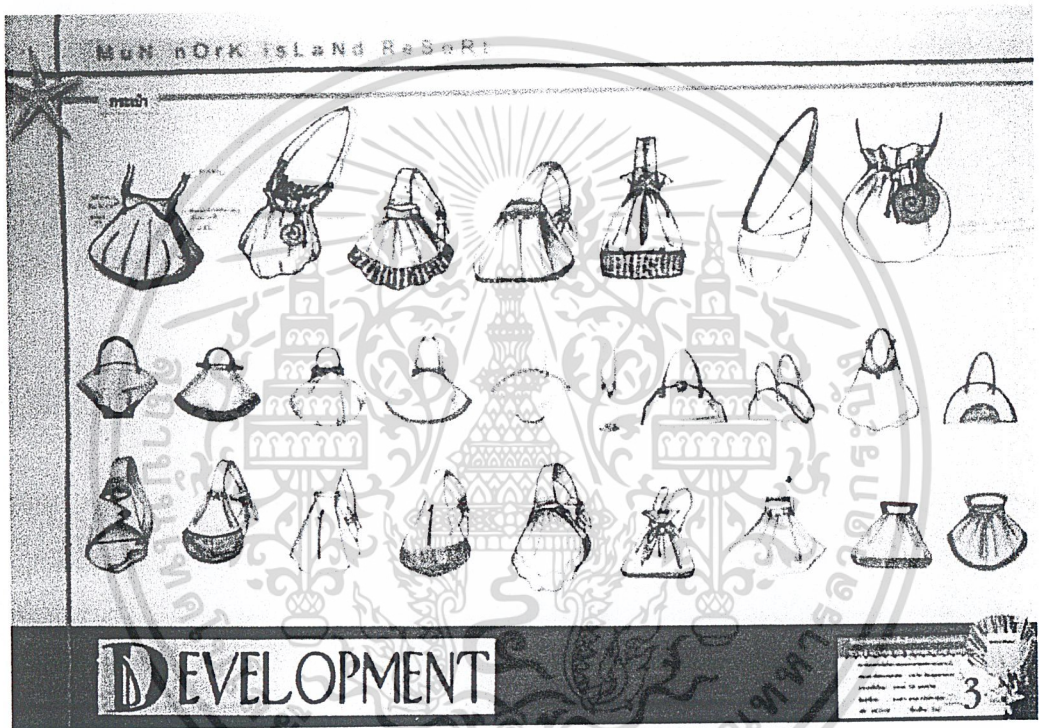
ภาพที่ 158 รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบเสื้อคลุมอาบน้ำ และเสื้อฮาวาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ควรค่าแก่การเก็บไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาเสื้อคลุมอาบน้ำได้ออกแบบปรับปรุงเสื้อคลุมอาบน้ำให้มีความแปลกใหม่มากขึ้นกว่าเดิม โดยยังคงความเรียบง่ายสวมใส่สบายเอาไว้ดังเดิม สำหรับเสื้อฮาวายได้ออกแบบด้านลักษณะการวางผ้าสีพื้นไว้ที่ตำแหน่งต่างๆของตัวเสื้อ และแก้ไขกระเป๋าทิ้งไว้ที่หน้าอกด้านซ้ายของตัวเสื้อตามรูปแบบมาตรฐาน

พิจารณาเลือกเสื้อคลุมอาบน้ำแบบเป็นผ้าฝ้ายเจาะรูช่วงบนเพื่อสอดแขน เนื่องจากเป็นแบบที่สามารถปรับเปลี่ยนการใส่ได้หลายรูปแบบ สวมใส่สบาย อีกทั้งยังตัดเย็บง่ายอีกด้วย

พิจารณาเลือกเสื้อฮาวายแบบที่มีการเสริมผ้าสีพื้นไว้ที่ช่วงเป้า เนื่องจากเป็นแบบที่สวยงามเหมาะสมกว่าแบบอื่นๆ

ภาพที่ 159 รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบกระเป๋าทิ้ง

การพัฒนาการออกแบบกระเป๋าทิ้งได้มีการออกแบบปรับปรุงกระเป๋าทิ้งให้มีรูปฟอร์มเรียบง่ายมากขึ้นเพื่อให้เหมาะกับบรรยากาศชายทะเล และได้มีการปรับเปลี่ยนผ้าทำกระเป๋าทิ้งใหม่จากผ้าฝ้ายทอมือเนื้อหนามาเป็นผ้าฝ้ายเนื้อหนารวมตา เนื่องจากมีคุณสมบัติเหมาะสมกว่า โดยการออกแบบยังคงอาศัยลักษณะจากสัตว์น้ำดั้งเดิม

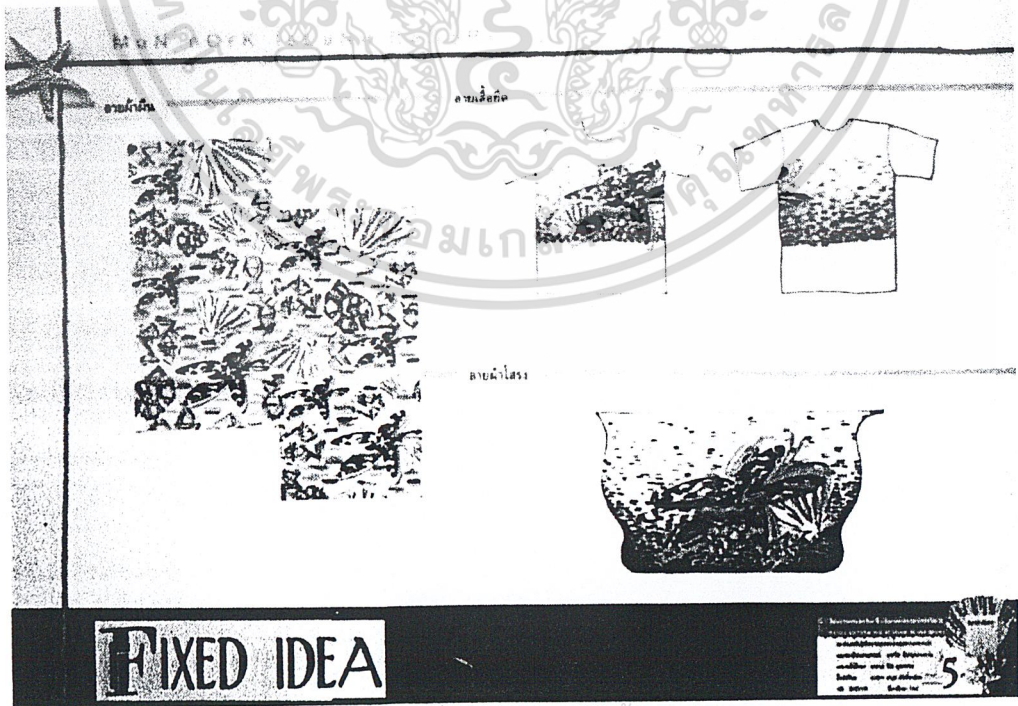
พิจารณาเลือกกระเป๋ารูปหอยกาบ ลักษณะเป็นถุงแบ่งหน้า-หลังเป็นส่วนเปียก-ส่วนแห้ง เนื่องจากสามารถสื่อถึงลักษณะของสัตว์น้ำได้ดี และมีลักษณะการใช้งานเหมาะสมกับบรรยากาศชายทะเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 160 รูปแสดงการพัฒนาการออกแบบลายผ้า

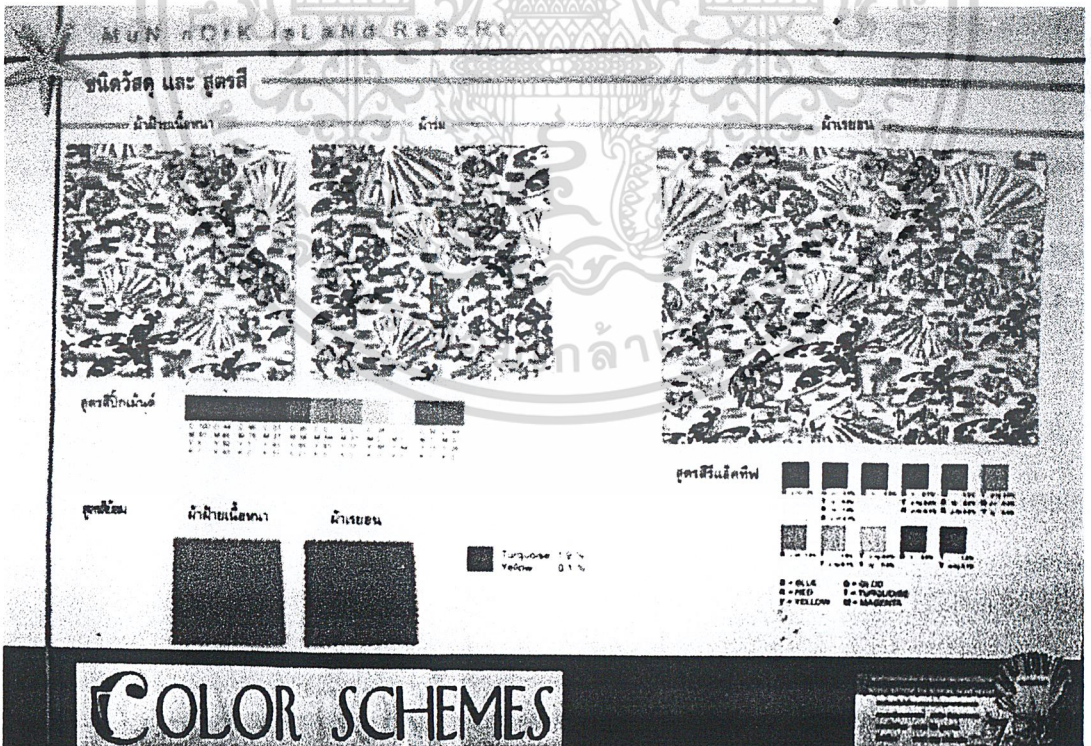
การพัฒนาการออกแบบลายผ้าได้มีการพัฒนา Logo ให้มีความกลมกลืนกับผลิตภัณฑ์และมีการพัฒนาการจัดวางลายให้มีความห่างกันมากขึ้น และตัดรูปสัตว์น้ำตัวที่ไม่จำเป็นออก พิจารณาเลือกลายผ้าที่ปรับปรุง Logo ให้มีสีของลายอื่นๆแทรกอยู่ในตัว Logo และปรับระยะการจัดวางลายให้ห่างกัน พร้อมทั้งตัดลายปลาสีฟ้า และลายหอยโข่งสีแดงที่อยู่ติดกันออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในภาพที่ 161 รูปแสดงผลสรุปลวดลายทั้งหมดให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

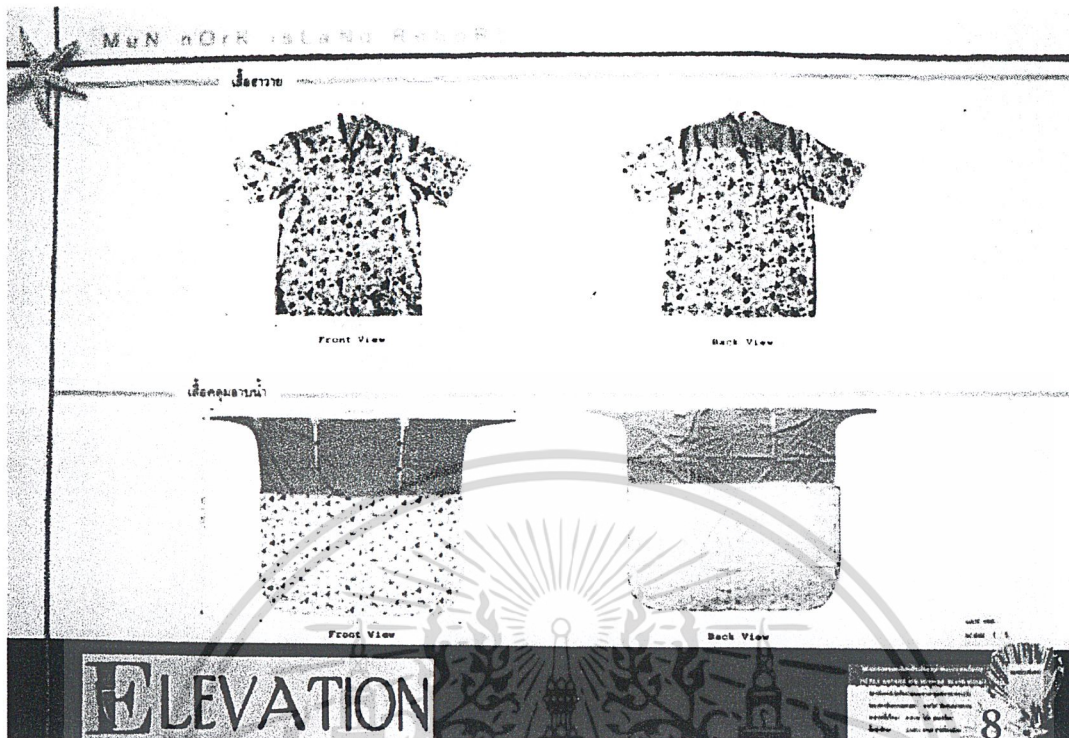

ภาพที่ 162 รูปแสดงการแยกสีและสูตรสีของผ้าพิมพ์ลายและผ้าย้อมสีพื้น

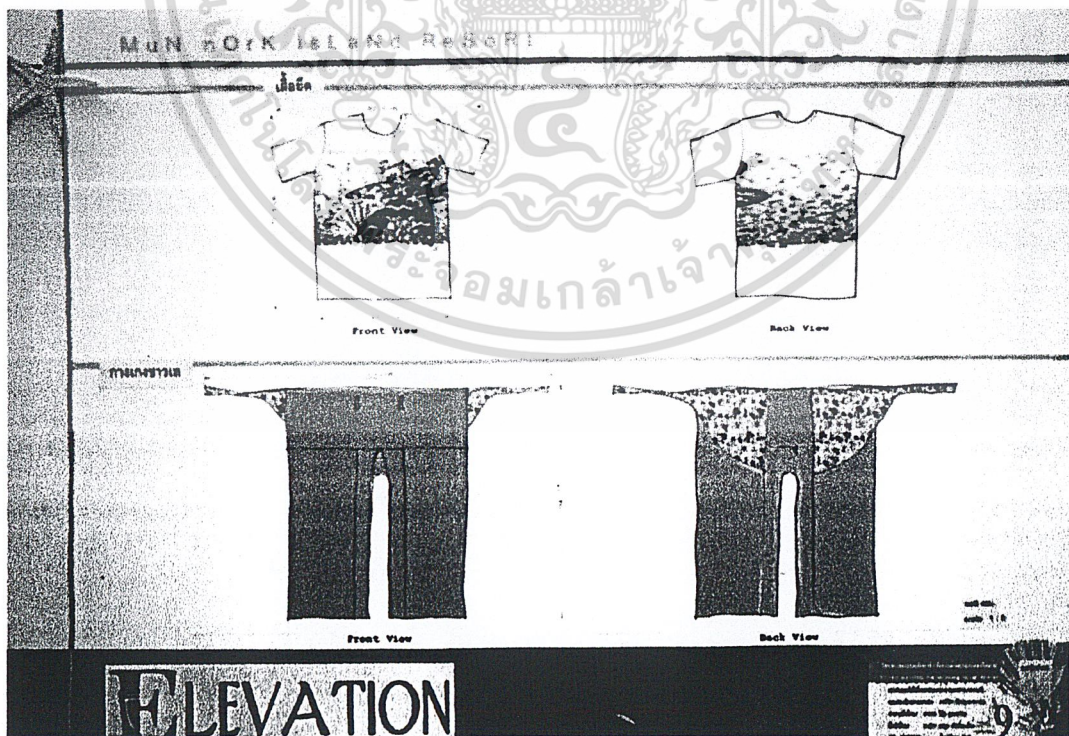

ภาพที่ 163 รูปแสดงชนิดวัสดุ และ สูตรสีของผ้าพิมพ์ลาย ทั้งสีปักมันต์และสีรีแอ็คทีฟ

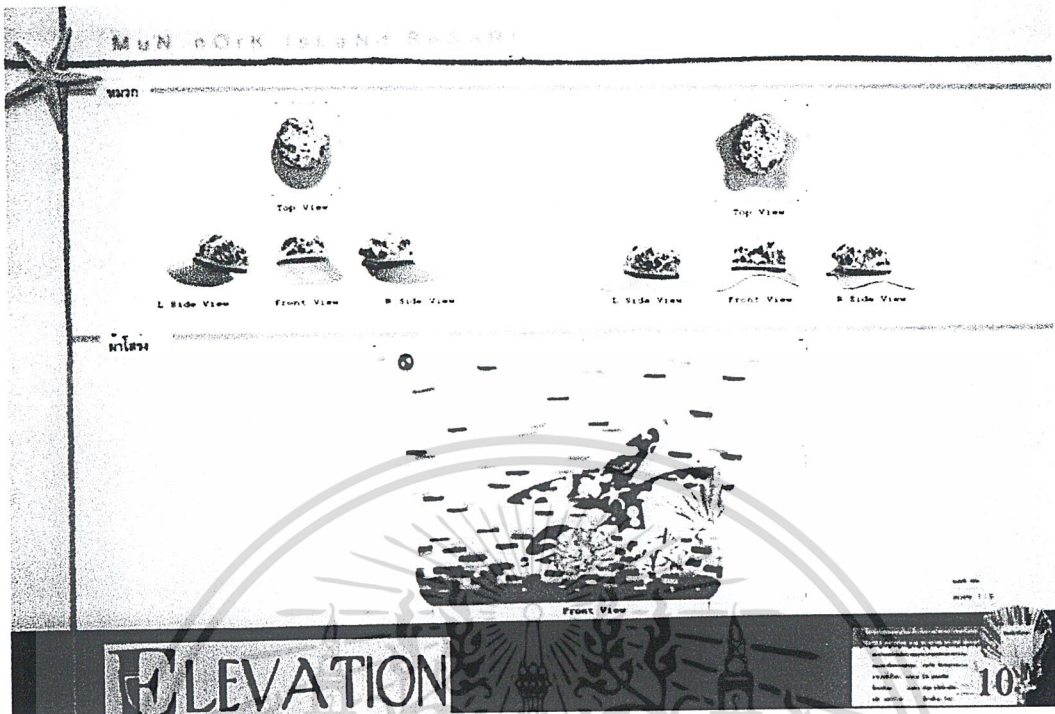
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการและสูตรสีของผ้าย้อมสีพื้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

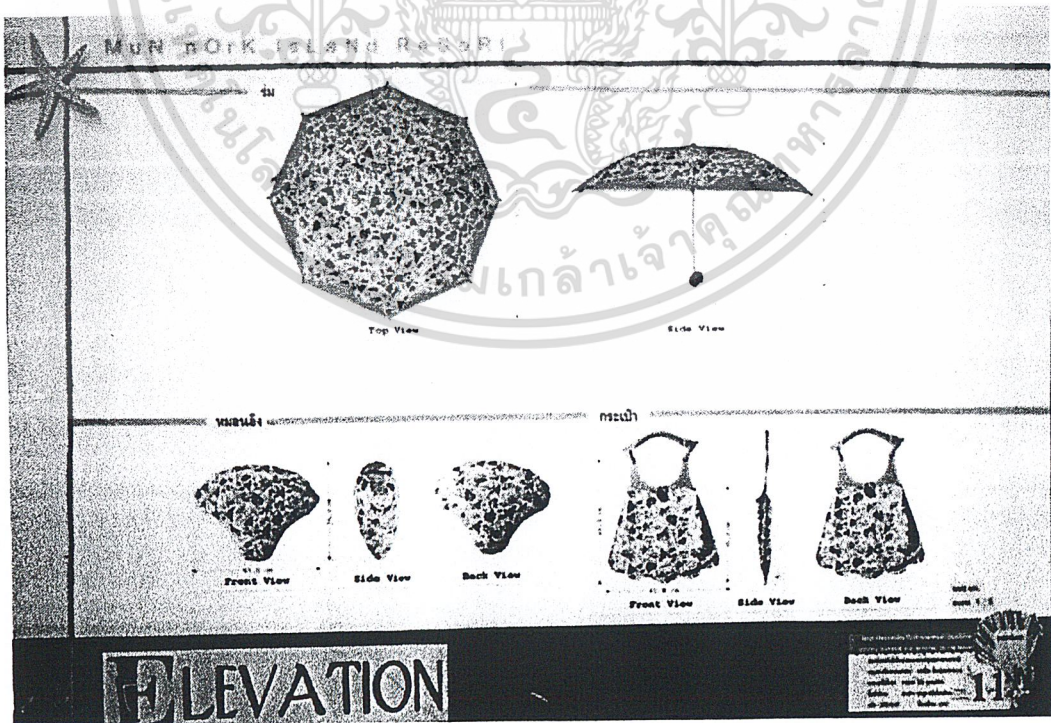
ภาพที่ 164 รูปแสดงรูปด้านของเสื้อฮาวายและเสื้อคอกลมบาน

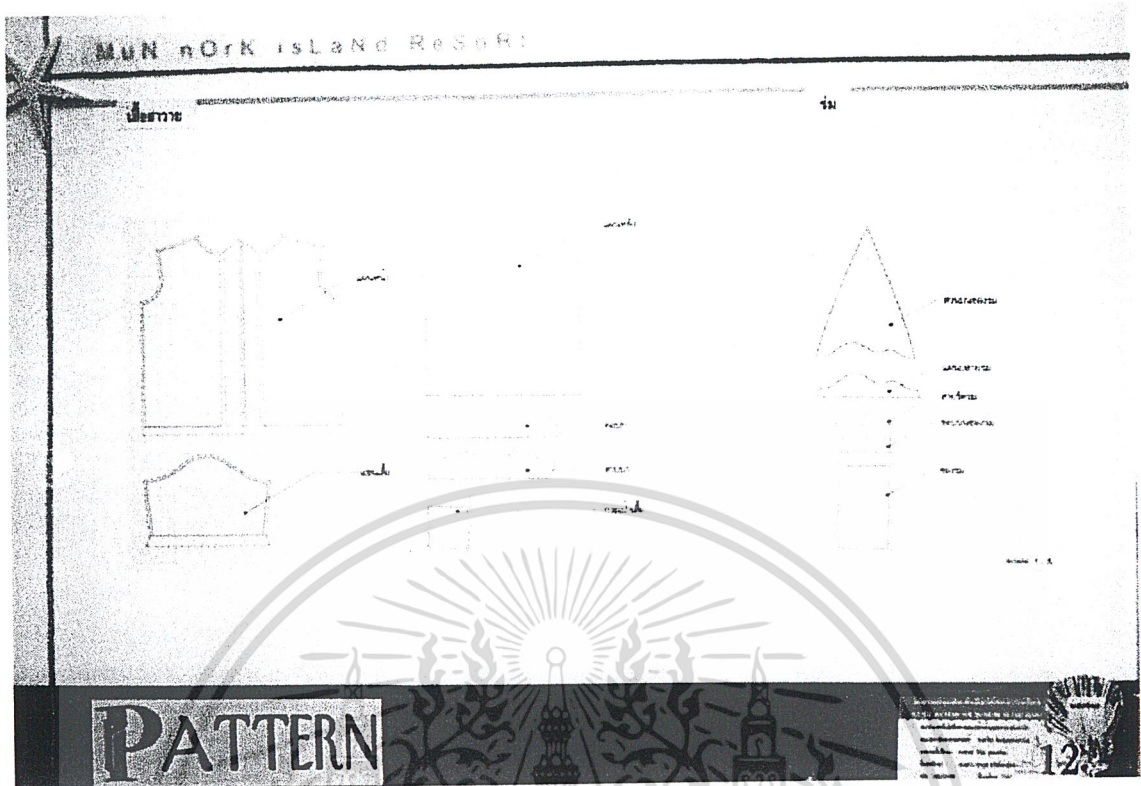
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของโรงเรียนอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
 ภาพที่ 165 รูปแสดงรูปด้านของเสื้อยืดและกางเกงขาสั้นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

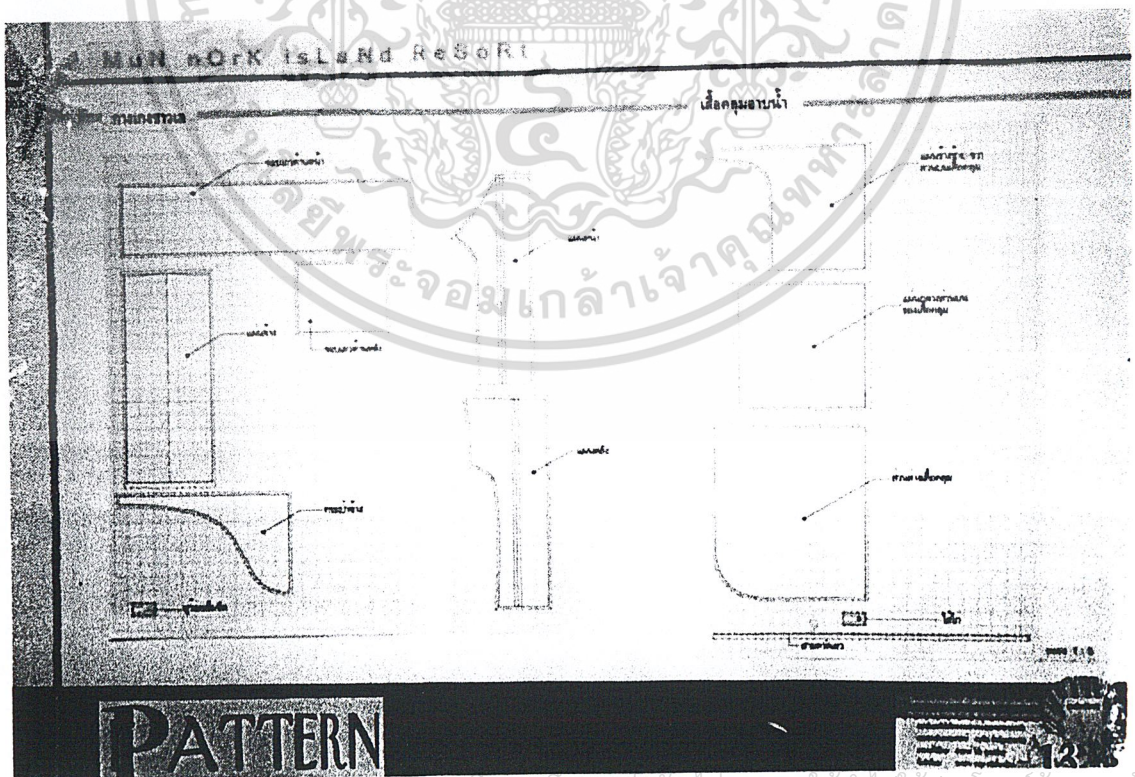
ภาพที่ 166 รูปแสดงรูปด้านของหมวก และผ้าใส่ร่ง

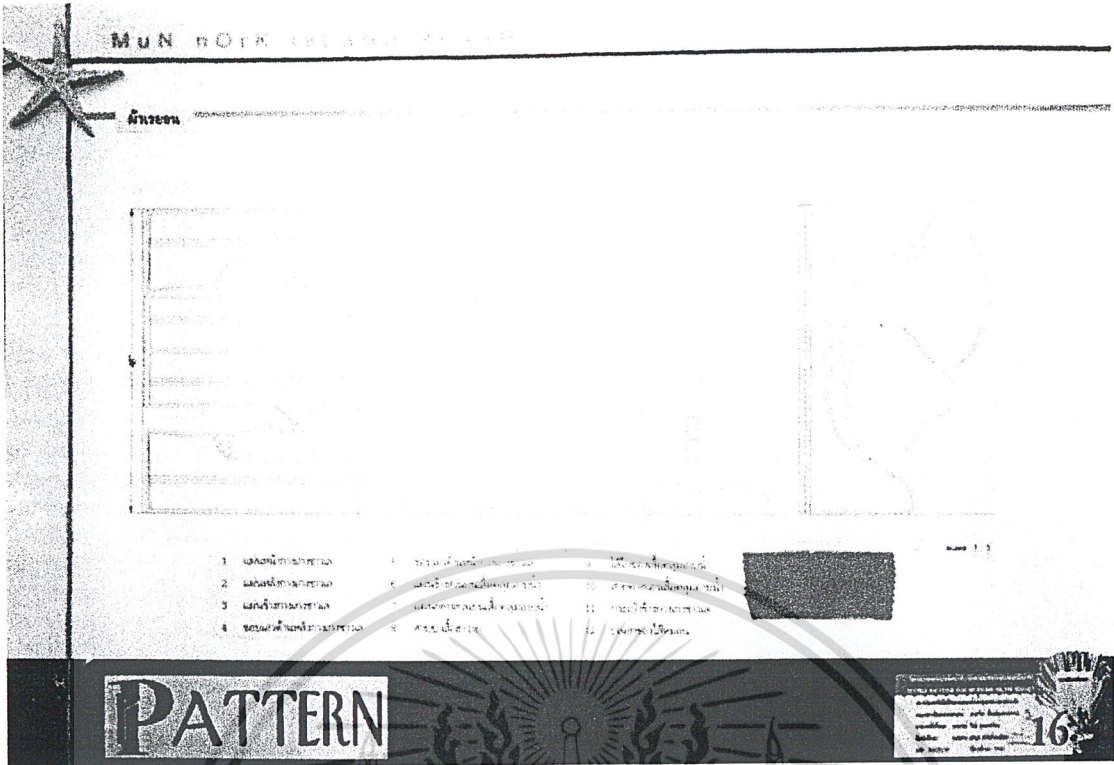
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนภาพที่ 167 รูปแสดงรูปด้านของหมวก หม้อนอน และกระเป๋่า ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

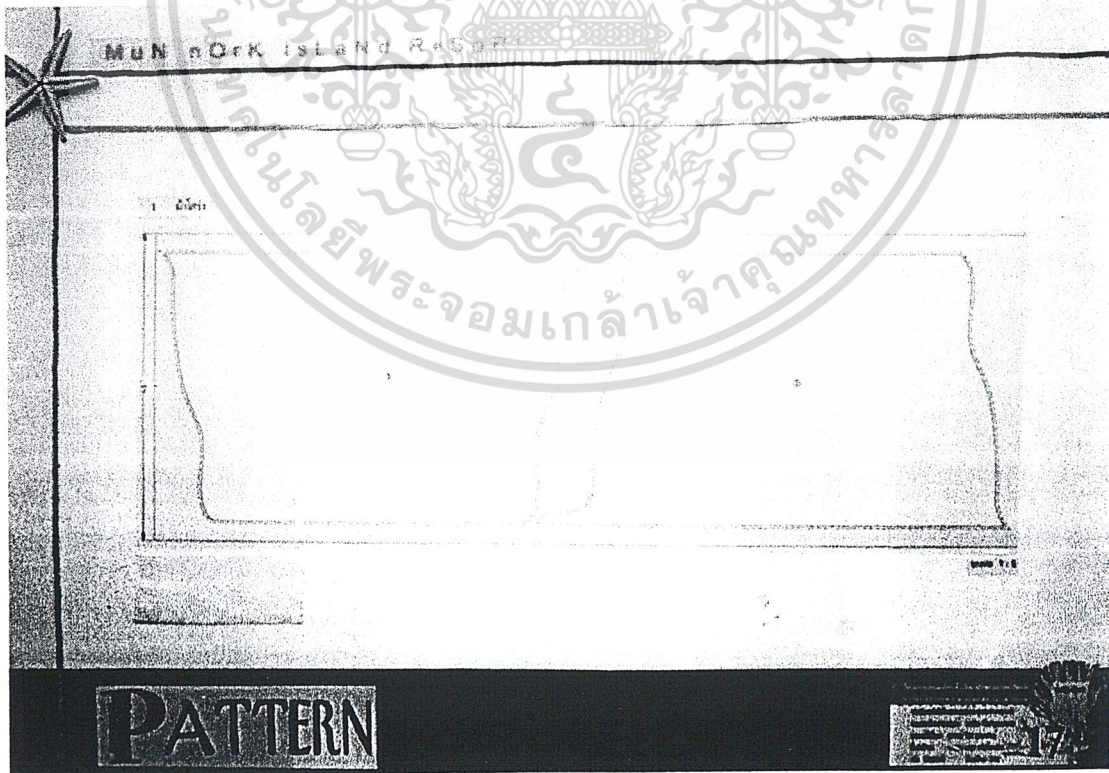
ภาพที่ 168 รูปแสดง pattern ของเสื้อฮาวาย และ ร่ม

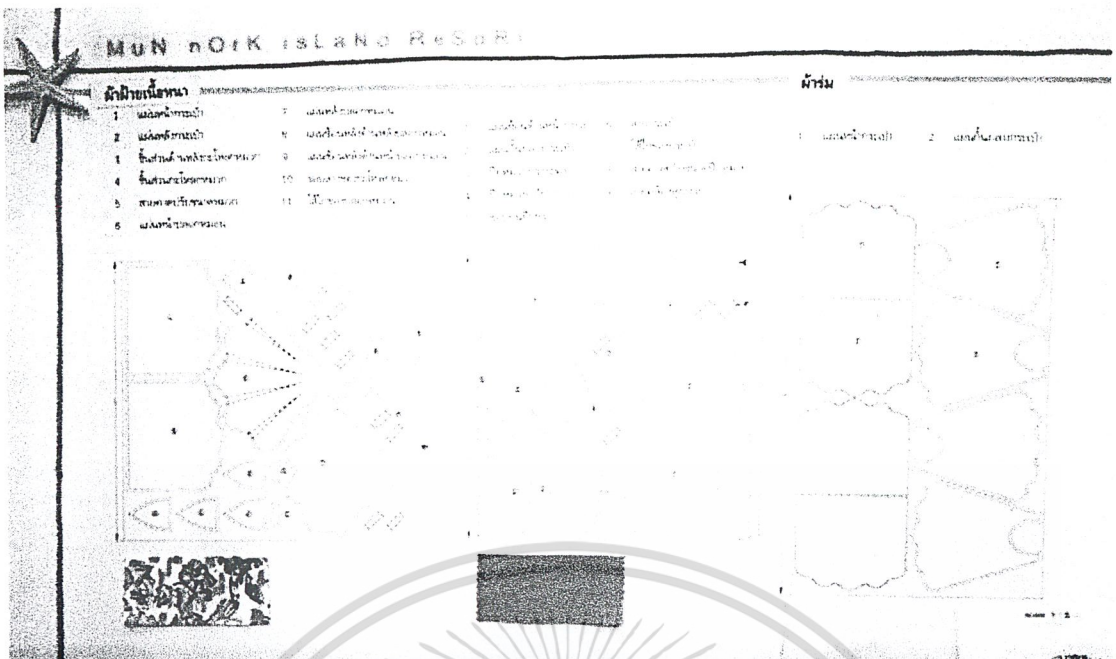
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้า
 ภาพที่ 169 รูปแสดง pattern ของกางเกงขาวเล และเสื้อคลุมอาบน้ำ
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 172 รูปแสดงการจัดวาง pattern ลงบนผ้าเรยอนย้อมสี

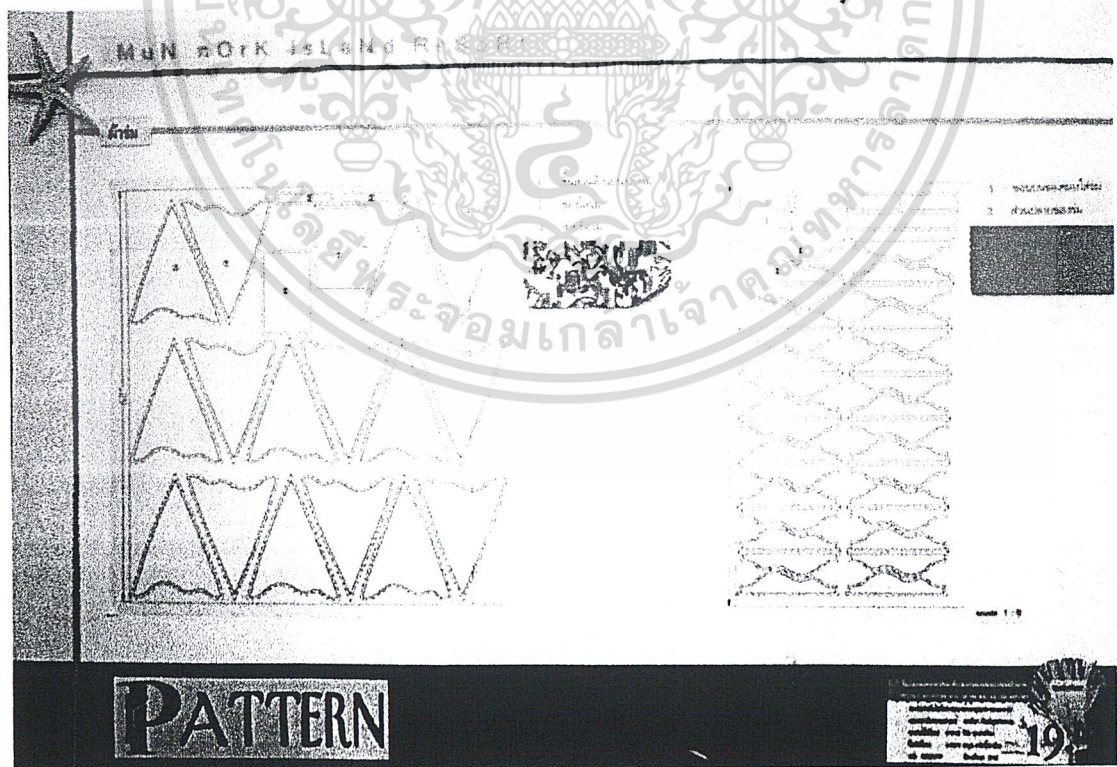
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การนำเอาไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตจะถือว่าผิดกฎหมาย
 ภาพที่ 173 รูปแสดงการจัดวาง pattern โดรงลงบนผ้าเรยอนพิมพ์ลาย
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PATTERN

18

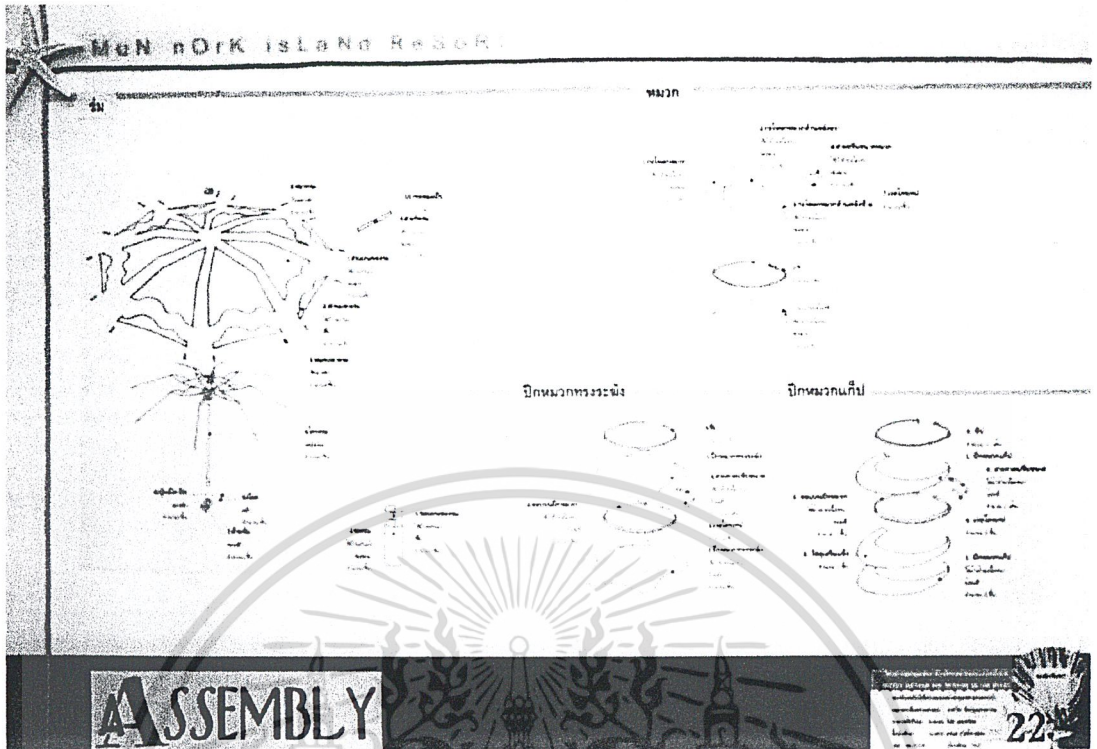
ภาพที่ 174 รูปแสดงการจัดวาง pattern ลงบนผ้าฝ้ายเนื้อหนา ทั้งแบบพิมพ์ลายและย้อมสี และการจัดวาง pattern ลงบนผ้าร่ม

PATTERN

19

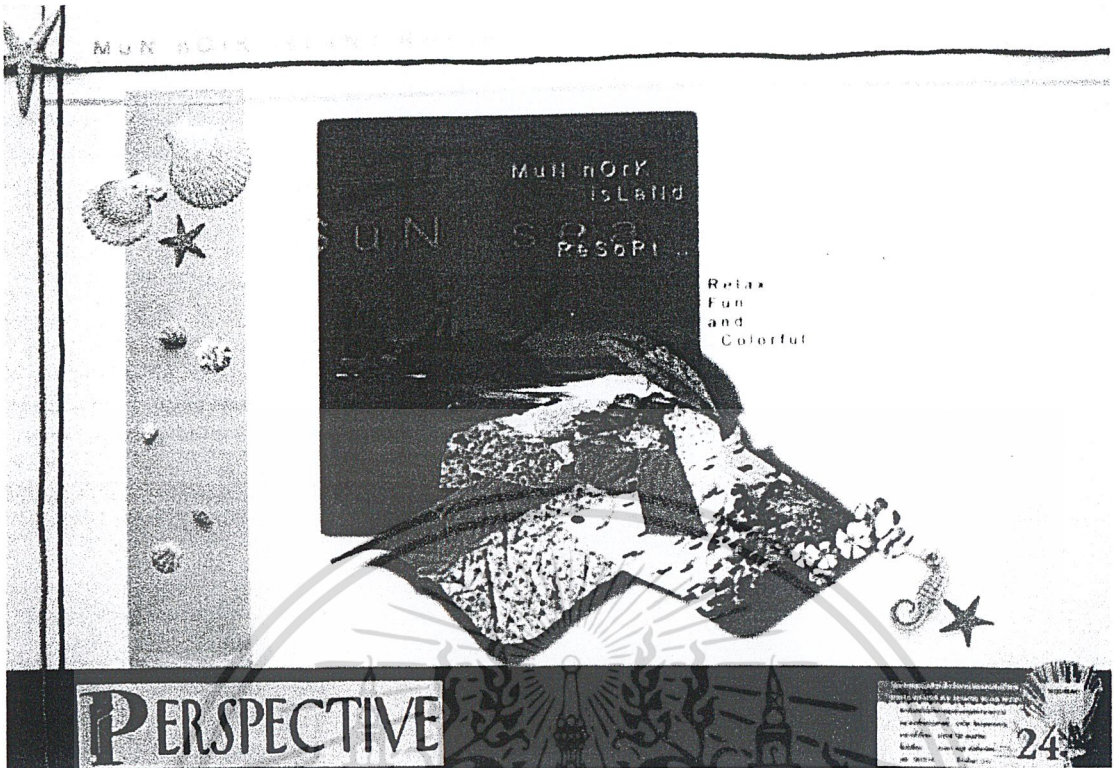
เอกสารนี้เป็นเอกสารภาพที่ 175 รูปแสดงการจัดวาง pattern ลงบนผ้าร่ม ทั้งแบบพิมพ์ลายและสีพื้นเน้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 178 รูปแสดงภาพ Assembly ของร่ม และหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์การใช้ขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 179 รูปแสดงวิธีการใช้งานของเสื้อคลุมอาบน้ำ หมวก ใส่รัง และกางเกงชาวเล
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 180 รูปแสดงภาพผลิตภัณฑ์รวม

COST ESTIMATION

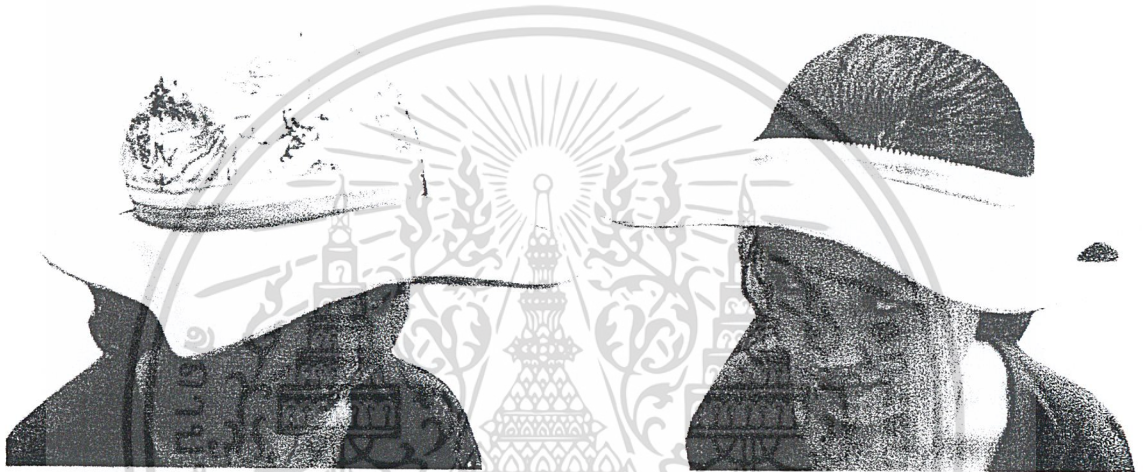
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 181 รูปแสดงการประเมินราคาภายใต้เงื่อนไขไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาพถ่ายผลงานผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพที่ 182 รูปแสดงภาพถ่ายกระเป๋

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 183 รูปแสดงภาพถ่ายร่ม นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 184 รูปแสดงภาพถ่ายหมวก

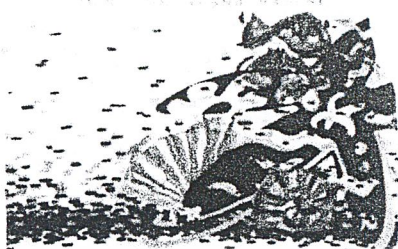

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 185 รูปแสดงภาพถ่ายหมวกก่อนจึงนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 186 รูปแสดงภาพถ่ายเสื้อฮาวาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

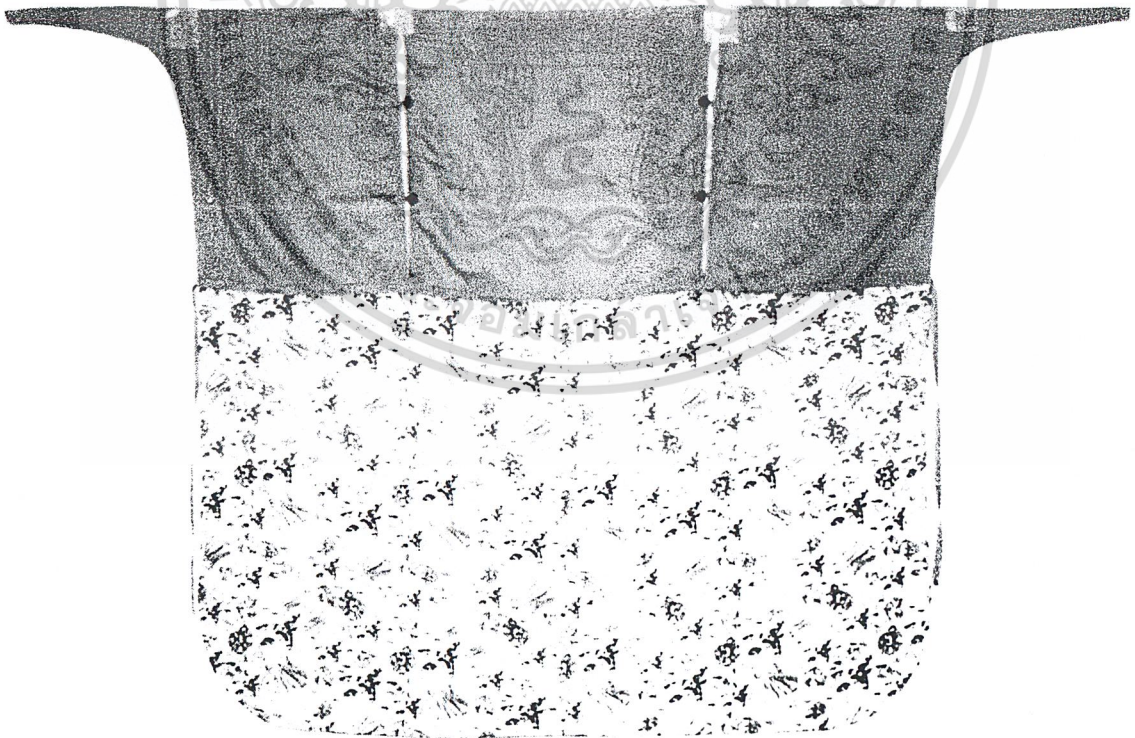
ภาพที่ 187 รูปแสดงภาพถ่ายเลื่อยด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 188 รูปแสดงภาพถ่ายกางเกงชาวเลตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 189 รูปแสดงภาพถ่ายผ้าโสร่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 190 รูปแสดงภาพถ่ายเสื้อคลุมอาบน้ำให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 191 รูปแสดงภาพถ่ายลักษณะวิธีการใช้งานเสื้อคลุมอาบน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนภาพที่ 192 รูปแสดงภาพถ่ายลักษณะวิธีการใช้งานผ้าใส่รองใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 193 รูปแสดงภาพถ่ายลักษณะการใช้งานกางเกงชาวเล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 194 รูปแสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์รวมให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของนักศึกษา

สรุปผลการออกแบบ

ขั้นตอนการทำงานเริ่มจากการค้นคว้าหาข้อมูลทางด้านรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ที่จะนำมาออกแบบทั้ง 9 ชนิด และรวบรวมข้อมูลด้านผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ทั้งจากข้อมูลของ ไรส์อาร์ทและการทำแบบสอบถาม แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อนำไปออกแบบ โดยสรุปผลการออกแบบได้ดังนี้

1. ออกแบบลวดลาย 3 แบบ คือลวดลายบนผ้าฝ้าย ใช้กับผลิตภัณฑ์กระเป๋า เสื้อคลุมอาบน้ำ หมวก ร่ม เสื้อฮาวาย กางเกงขาวเล หมอนอิง และออกแบบลวดลายที่ใช้กับผ้าใสร่ง และลายเสื้อยืด แนวความคิดในการออกแบบลวดลายได้มาจากลักษณะของสัตว์น้ำ

2. ออกแบบโครงสร้างของผลิตภัณฑ์ ได้แก่

1. กระเป๋าสะพาย 1 ใบ เป็นกระเป๋าทรงนึ่ง ทำด้วยผ้าฝ้ายเนื้อหนา ใช้ใส่ของส่วนตัว มีช่องแบ่งเป็นช่องด้านหน้า ด้านหลัง โดยด้านหน้ามีซิปในกันน้ำเพื่อใส่ของเปียก ด้านหลังใช้ใส่ของแห้ง กลุ่มเป้าหมายคือ เพศหญิงทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

2. เสื้อคลุมอาบน้ำ 1 ตัว ใช้ใส่คลุมทับชุดว่ายน้ำ สามารถสวมใส่ได้หลายแบบ ทำด้วยผ้าเรยอน กลุ่มเป้าหมายคือ เพศหญิงทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

3. หมวก 1 ใบ ทำด้วยผ้าฝ้ายเนื้อหนา สามารถถอดเปลี่ยนปีกหมวกได้เพื่อให้เป็นได้ทั้งหมวกแก๊ปและหมวกทรงระหงส์ โดยตัวปีกหมวกเองก็สามารถนำมาสวมใส่เดี่ยวๆได้เป็นหมวกแบบเปิดกระโหลก กลุ่มเป้าหมายคือรวมหมดทั้งเพศชายและเพศหญิงทุกวัย

4. ร่ม 1 คัน เป็นร่มพับ 2 ตอน ใช้กันแดดกันฝน ทำด้วยผ้าไนลอน กลุ่มเป้าหมายคือรวมหมดทั้งเพศชายและเพศหญิงทุกวัย

5. เสื้อยืด 1 ตัว เป็นเสื้อยืดคอกลม ขนาดฟรีไซส์ พิมพ์ลายทั้งด้านหน้าและด้านหลัง กลุ่มเป้าหมายคือรวมหมดทั้งเพศชายและเพศหญิงทุกวัย

6. เสื้อฮาวาย 1 ตัว เป็นเสื้อทรงหลวม รูปแบบมาตรฐาน กระเป๋าปะ 1 ใบที่หน้าอก ใช้ใส่ใส่ลำลอง ทำด้วยผ้าเรยอน หลัง กลุ่มเป้าหมายคือเพศชายทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

7. กางเกงขาวเล 1 ตัว รูปแบบมาตรฐาน แต่เพิ่มกระเป๋าด้านข้าง 2 ข้างเพื่อใส่ใส่ของได้เล็กน้อย ทำด้วยผ้าเรยอน กลุ่มเป้าหมายคือรวมหมดทั้งเพศชายและเพศหญิงทุกวัย

8. ผ้าใสร่ง 1 ผืน สามารถใช้ได้ทั้งพันตัวและพันเอว สวมใส่ได้หลายแบบ และมีหัวเข็มขัด

เป็นตัวช่วยในการผูกเงื่อนไม่ให้ปมหลุด ทำด้วยผ้าเรยอน กลุ่มเป้าหมายคือ เพศหญิงทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน

ไม่ว่าการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. หมอนอิง 1 ใบ อาศัยแนวความคิดจากสัตว์ทะเลมาออกแบบรูปทรง การถอด-ใส่ปลอก หมอนใช้กระดุม ทำด้วยผ้าฝ้ายเนื้อหนา กลุ่มเป้าหมายคือรวมหมดทั้งเพศชายและเพศหญิงทุกวัย ผลที่คาดว่าจะได้รับคือสินค้าน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งของรีสอร์ทที่จะสามารถส่งเสริมภาพจน์ และช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับเกาะนกรีสอร์ท ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและเป็น การประชาสัมพันธ์ทางอ้อมให้กับรีสอร์ทได้ เพิ่มรายได้ให้แก่เกาะนกรีสอร์ทด้วย

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

เห็นว่า หากมีเวลาและเพิ่มต้นทุนในการผลิตไม่มากนัก ควรเพิ่มรายละเอียดเพื่อการประชาสัมพันธ์ ลงไปอีกเล็กน้อย ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมด้านการประชาสัมพันธ์ให้ดียิ่งขึ้น เช่น พิมพ์หรือปักโลโก้ ที่ด้านหลังเสื้อฮาวาย หรือ ปักโลโก้ที่ปักหมวก หรืออาจทำเป็นของตกแต่ง เช่น ทำโลโก้เป็นพวงกุญแจ เล็กๆ ห้อยติดกับกระเป๋า เป็นต้น

ข้อเสนอแนะต่อภาควิชา

ควรเปลี่ยนสารเคมีที่ใช้ในโรงปฏิบัติการบางตัวซึ่งเสื่อมสภาพแล้ว เช่น สีพิมพ์ เพราะเมื่อนำมา ใช้งานจะไม่ได้ผล ควรให้พนักงานซึ่งดูแลโรงปฏิบัติการอยู่คอยตรวจสอบว่าสารเคมีชนิดไหนหมดแล้ว และจัดการเติมให้เรียบร้อย

2. สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

จากความเห็นของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ เห็นว่า ผลงานของนักศึกษาสมควรแก้ไขด้าน การจับคู่สีในผลิตภัณฑ์บางชนิด เช่น หมวก และเสื้อฮาวาย โดยน่าจะใช้สีน้ำเงินเข้มแทนสีฟ้าอมเขียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

อนุสาร อสท., คอลัมน์ ภาวะการท่องเที่ยวไทยปี 40 กับแนวโน้มในอนาคต, กรุงเทพฯ: อัมรินทร์
พรินต์ติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด, มีนาคม 2540

ดร.วิทย์ เทียงบูรณธรรม, พจนานุกรมอังกฤษ – ไทย (ฉบับใหม่), กรุงเทพฯ: บริษัทรวมสาส์น
(1977) จำกัด, 2538

พจนานุกรมนักเรียน ฉบับเพิ่มคำศัพท์ปรับปรุงใหม่, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ:องค์การครูสภา,
2538

ผศ.มณฑา จันทร์เกตุเอียด, วิทยาศาสตร์สิ่งทอเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ:สมาคมคนเศรษฐ-
ศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2541

เกษร สุนทรเสรี. งานเสื้อผ้าและการแต่งกาย, พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด, 2539

ปองสุข ธเนศตระกูล, วิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบสินค้าสิ่งทอภายใต้ลิขสิทธิ์เจ้าขุนทอง,
กรุงเทพฯ:สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2540

Heather Luke, Design and Make Cushions, U.K.:New Holland (Publishers) Ltd, 1996

Juliet Bawden, THE HAT BOOK, U.K.: New Holland (Publishers) Ltd,1997

<http://www.bitmore.on.ca/sizing.html>

Thaisoft So Sethaputra Dictionary 2.0

ผ่องศรี ณรงค์เปลียน, ตำราตัดเสื้อผ้า – กางเกงชาย, กรุงเทพฯ:พจนานุกรมการพิมพ์, 2542

Kim Johnson Gross, Jeff Stone, chirsta Worthington, Chic simple:Scarves, New York:

ALFRED A. KNOFF,INC., 1993

ดุชนฎี สุนทรารชุน, การออกแบบลายพิมพ์ผ้า, พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์,
2531

พิชิต เลี่ยมพิพัฒน์, พลาสติก, กรุงเทพฯ:ห.จ.ก.ป.สัมพันธ์พาณิชย์, 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

สถานที่ที่ใช้ติดต่อทำงาน

สถานที่พิมพ์ผ้า – บริษัท ไทยบริันดิง ไดอิง จำกัด 68 หมู่ 3 สุขสวัสดิ์ 74 ต.บางจาก
อ.พระประแดง สมุทรปราการ โทรศัพท์ 463-0064 และ 463-0973

สถานที่ตัดเย็บเสื้อผ้า – ร้านเซนซาโน 254/3 ถนนประดิพัทธ์ สะพานควาย กรุงเทพฯ
โทรศัพท์ 279-2927

สถานที่ตัดเย็บกระเป๋าและหมวก – ร้านบางกอกเลเธอร์โปรดักส์ 363 ถนนมังกร (หลัง
ธนาคารกรุงเทพ สำนักกัลปพฤกษ์) ป้อมปราบ กรุงเทพฯ 10100 โทรศัพท์ 224-9172

สถานที่ตัดเย็บร่ม – ร้านเชียงไต้ 618 สะพานหัน ถนนจักรเพชร กรุงเทพฯ โทรศัพท์ 2211507

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชั้นอนุบาล	จบการศึกษาจาก	โรงเรียนสวนบัว
ชั้นประถมศึกษา	จบการศึกษาจาก	โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	จบการศึกษาจาก	โรงเรียนสตรีวิทยา
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	จบการศึกษาจาก	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้